

ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು !

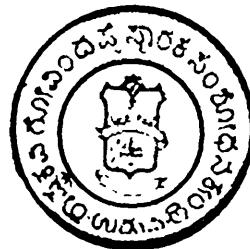
ಶ್ಯಾತ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ
ಷಾಮೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ
ಆಯ್ದು ಹರಟೆಗಳು

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ಪೆ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ
ಉದ್ದುಪಿ

ಪಾ.ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಸಂಪುಟ ೬
ಇವರೇ ಲಾಂಗಾಲಾಚಾರ್ಯರು!

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ
ಆಯ್ದ ಹರಟಿಗಳ ಸಂಕಲನ

ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ
ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ. ಕಾಲೇಜು,
ಉಡುಪಿ - 576 102 .

EVARE LĀNGULĀCHĀRYARU ! -

Pāvem Āchāryara Āyda Harategala Sankalana.

Collected by Dr. Srinivas Havanoor &

Sri S. L. Srinivas Murthy.

Ist Impression : 2002

© Pāvem Vishwastha Samithi

Pages: xvi + 224

Price: 120 /-

ಇವರೇ ಲಾಂಗುಲಾಚಾರ್ಯರು! -

ಪಾ.ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರ ಆಯ್ದು ಹರಟೆಗಳ ಸಂಕಲನ

ISBN 81 - 86668 - 36 - 5

Cover Design : Vinaysheela Shetty.

D.T.P. : Prasadhan Computers, Bejai, Mangalore - 4.

Printed at : Prakash Offset Printers, Baikampady.

ಸಮಗ್ರ ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ

'ಕಸ್ತುರಿ'ಯ ಸಮಧಿ ಸಂಪಾದಕರು,
 'ಶುಗರೊಡನೆ ಹರಟೆ' ಹೊಡದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು,
 ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಚಿಂತಕರು,
 ಸರ್ವಕುಶಾಹಲಿ - ಸರ್ವಚ್ಛಾಚಾರ್ಯರು,
 ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪಂಡಿತರು;

ಈ ರೀತಿಯ ನಾನಾ ಉಪಾಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಪಾಡಿಗಾರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಗ್ರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿತ್ತು.

ಕೃತಿ ರಚನೆ

ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಮೂರು ಕಾಲಾಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

- ಗಣಾರಿಂದ - ಗಣಾಂತಿ : ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, 'ಅಂತರಂಗ', 'ಜಯಕನಾಟಕ' ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂಧ ಕತೆ - ಕವನಗಳ ರಚನೆ. ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ 'ಉದ್ದಾರ' ಎಂಬುದು 'ಜಯಕನಾಟಕ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. (ಗಣಾಂ). ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಸಣ್ಣಕತೆ 'ಮಥುವನ' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ (ಗಣಾಂಜ).
- ಗಣಾರಿಂದ ಗಣಾಂತಿ : ಕರ್ಮಾರ್ಥಿ, ಕಸ್ತುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದ ಬರಹಗಳು. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ ಈ ಕಾಲದ್ದು.
- ಗಣಾಂತಿ ರಿಂದ ಗಣಾಂತಿ : ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ತುಷಾರ, ಸುಗುಣಮಾಲಾ, ತರಂಗ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸರ್ವ ವಿಧದ ಬರಹಗಳು. ತುಳು ಕವನಗಳ ರಚನೆಯೂ ಇದೇ ಅವಧಿಯದು. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ 'ಕಸ್ತುರಿ'ಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ವಿವೇಚಿಸಲಾದ 'ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ'

ಪಾ. ವೆಂ. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಬರವಣಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. 'ರಶೀಯದ ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿ' ಮತ್ತು 'ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ' ಎಂಬೆರಡು ಪ್ರಚಲಿತ ರಾಜಕೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಹರಟೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳು, ಮತ್ತು ಎರಡೇ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಕೃತಿಗಳಿಂದು 'ಸುಭಾಷಿತ ಚಮತ್ವಾರ' ಹಾಗೂ 'ಪದಾರ್ಥ ಚಿಂತಾಮಣಿ' ಇವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬೇಕು.

ಪಂಚಮುಖಗಳು

ಷಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಕೃತಿರಚನೆಯ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಇದು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸೆಬಹುದು. ಅವೆಂದರೆ - ಕಲ್ಪಕತೆ; ಚಿಂತನಪರತೆ; ಶಬ್ದಸ್ಕರ್ತೃ, ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮ; ಅಣಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಕಲ್ಪಕತೆ ಅವರ ಕವನ, ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದರೆ, ಚಿಂತನಪರತೆಯು ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತ ವಿಚಾರಮಂಧನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದಸ್ಕರ್ತೃಯಂತೂ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯು ಆರಂಭವಾದ ಕಾಲದಿಂದ ತೋರಿಬಂದಿದೆ. ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅವರು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯೇ ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ಅಣಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮಜಾತವಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಅಧಾರತ್ತಾ ಹರಟೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇವು ಇದೂ ಭೂಮಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಖಿಂಡವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗ ಬೀರುತೆ - ಇದ್ದು ದನ್ನು ನಾವು ಗಣಿಸುತ್ತಕ್ಕೂದು. ತನು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊಡ್ದೋಣವೇ?

ಅನೇಕರಂತೆ ಷಾ.ವೆಂ. ತಮ್ಮ ಲೇಖನವನ್ನು ಕವನಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು - ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗಿ. ಆ ಮುಂದೆಯೂ ಕವಿತಾರಚನೆಗೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿರೂ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಸರಿದಂತೆ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಿಳಿಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ನವನವೀನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿತು. ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ 'ನವನೀರದ'ಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಪಾರಿಶೋಷಕವೂ ಲಭಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂಗ್ರಹದ ಹೆಸರು 'ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು'. ಈ 'ಕೆಲವು' ಎನ್ನ ವುದು ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕವನ ರಚನೆಗೂ ಅನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ 'ಮಂಕುತಿಮ್ಮೆ'ನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು 'ಪೆಂಗೋಪದೇಶ'ದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಈ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಮಾದರಿ :

ಒದುಕು ಶಿಂಡಿರಾ ಬಸ್ಸು ; ವಿಧಿಯದರ ಡ್ರೈವರನು
ಕುಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎರಡು ಕಾಣಿತ್ತು
ಗಟರವೂ ಮರವೂ ಸಂಕವೂ ಟ್ರಿಕ್ಕೊ ಗೋಡೆಯೂ
ಮಡಿವವನಿಗಾವುದೇನೂ ಎಲವೂ ಪೆಂಗೇ.

ಅವರು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಬರೆದವುಗಳು. ಆವು ಗ್ರಾಮರ ದಶಕದ ಕತೆಗಳಾದರೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕೊನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ಅಪರಜೀವನ' ಎಂಬ ಕತೆಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿನ ಕತೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವೆಂ ಅವರದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೊಡುಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖಗಳು, ಮೌಲಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. 'ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಣಾಯ ವಿವೇಚನೆ' ಎಂಬ ಲೇಖ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತು ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ಬಗೆಗೆ ನವೀನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಕಾಲೀನ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಕಂಡು ಬಾರದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ - ಆದರೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಸಾಹಿತೀ, ಪತ್ರಕರ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಮನನೀಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಶ್ ಇವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣದ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಆಳವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾದಿಸುತ್ತೇ ನಿರರ್ಥನಗಳಾಗಿವೆ. ಇತ್ತು ತಮ್ಮ ಸೈಹಿತರಾಗಿದ್ದ ದ. ಬಾ. ಕುಲಕರ್ನೇಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಎದ್ದು ತೋರುವಂತಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿಸಿದುವೆಂದರೆ ಅವರ ಮೌಲಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೂ ಲೋಂಡ ಪ್ರಬಂಧಗಳು. ಅವ ಆಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಸಂಗಪ್ರೇರಿತವಾದ ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. 'ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವುಂಟೆ?' ಆದರಂತೆ, 'ಮಾನವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳು', ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞ, ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ - ಈ ಬಗೆಯ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಕ ಆಲೋಚನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಉದಾ.ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು? ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು. ಇವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಪಾವಂ ಪ್ರಧಮ ದಜ್ಯಯ ಚಿಂತಕರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದು. ಅವರ 'ಭಾಷ್ಯಣರೇನು ಮಾಡಬೇಕು?' ಎಂಬ ಸೆವಿವರ ವಿಶೇಷಣಾ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಪಕ್ಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

'ಕಸ್ತೂರಿ'ಗಾಗಿ ಬರೆದ ಲೇಖಗಳು ೧೦೦ರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರಿವೆ. ಅವನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು :

- ಅ) ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ
- ಆ) ದೇಶ - ವಿದೇಶಗಳ ಪರಿಚಯ
- ಇ) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವ್ಯಾಚಿತ್ರಗಳು.
- ಈ) ಭಾರತದ ಆಗು -ಹೋಗುಗಳು.
- ಉ) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯಗಳು.

ಇಷ್ಟ್ವಾದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಲೇಖಗಳಾಗಿ ಪಾವಂ. ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಿಲ್ಲ.

ಮೇಲಿನವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿಗಾಗಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರಯುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸುವವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಕಸ್ತೂರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ, ಹೀಗಾಗಿ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವಂ. ಅವರ ವಾಚನದ ಬಹುಪಾಲು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿತು. ಅವರೇನೂ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಲೇಜ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಲ್ಲ. ಈಗ ಅಂಥ ಬರಹಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ

ಒದಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತತೆಗೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಿಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಿತ್ತು, ಕನ್ನಡ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಿವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಪಾಠೆಂ. ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಗಣ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ - ಲೇಖಿಕರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

ಅವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ವಿಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಖಿಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೂಭಾಷಿಕ, ಸಸ್ಯ -ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಪಂಚ. ಜೊತೆಗೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ, ಲೈಂಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೂ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೇಳಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖಿನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಸಂದಿದೆ. ರೋಗಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಜನ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಸದಾಶಯವನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೀಗ ಹರಟೆಗಳು. ಅವರ ಒಟ್ಟಿನ ಕೃತಿರಚನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ 'ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ' ಹೆಸರಿನ ಹರಟೆಗಳದ್ದೇ. ಇದುನೂರನ್ನು ಮಿಕ್ಕದ ಇಮ್ಮೋಂದು ಹರಟೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರಾರೂ ಬರೆದಂತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಕರ್ಮ ವೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದವುಗಳು.

ಹರಟೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಕೋಪನ (provocation) ಬೇಕು. ಒಂದು ಯಂತ್ರಿತ ಘಟನೆ, ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಆಡಿದ ಒಂದು ಮಾತು - ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಪ್ರಕೋಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಆರಂಭಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಹುಶುತ್ತ್ವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಾಂಗ್ಯದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ಹರಟೆಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೇ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿವೆ. 'ನಗ್ನಾಪರಾಧ', 'ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ', 'ಮನುಷ್ಯ ನಗದಿದ್ದರೆ', 'ಶ್ರೀಶ್ರು(ಗಡ್ಡ) ಚಂತಾರತ್ನಂ', 'ನೀವು ಹಂಡತೀನ್ನ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?'

'ಕಸ್ತೂರಿ' ನಿಮಿತ್ತದ ಅವರ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮವನ್ನು ತುಸು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪತ್ರಿಕಾ ವ್ಯತ್ತಿಯೆಂದರೆ ತತ್ವಾಲದ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಏನು ಬೇಕೊ ಅದನ್ನು ಸೇಳಬೇಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೊ ಅಷ್ಟುಕ್ಕೇನೆ ಗೀಚುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಆ ಲೇಖಿವನ್ನು (ಆ ಲೇಖಿಕನನ್ನೂ) ಮರೆತುಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಪಾ. ವೆಂ. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಶರ್ದ್ದೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವೇ ಎಂಬಂತಿದ್ದಿತು. ವಿಷಯವೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುಶಾಹಲದ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿತೆಂದರೆ ತಾವು ಪ್ರಾವಭಾವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ಲೇಖಿಕರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಬರೆಯಿಸುವುದು, ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಲಹ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬರೆಯಿಸುವುದು; ಅನಂತರವೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾ.ವೆಂ. ಹಿರಿ ಕಿರಿಯರನ್ನು ದೇ ಸತತವಾಗಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ 'ಕಸ್ತೂರಿ'ಯ

ಲೇಖಕರು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ಪಾ.ವೆಂ. ಅವರ ಈ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ವಸ್ತುಶಃ ದ್ಯೇಚೇಸ್ವಾ ಪತ್ರಿಕೆ. ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಮಧುವನ್ನು ತಂದು ಇರಿಸಿದ ಜೇನೋಣಾದ ಹಾಗೆ. ಪಾವೆಂ ಅವರ ಮೇಲ್ಮುದ ಪತ್ರಿಕಾಧರ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಆ ಜೇನುತ್ಪಾದ ತರುಣರಿಂದ ಮುದುಕರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವಾಗ್ರಹ್ಯವಾಯಿತು.

ಈ 'ಕಸ್ತೂರಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಅವರ ಶಬ್ದಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಯಕೊಟ್ಟಿತು. ಮುದ್ದಣ, ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇಗಳಿಂಧ ಶಬ್ದಸ್ಥಿತಿಯ ಬಾಳಿದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅವರು ಬಂದವರಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಆರಂಭದ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದ 'ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ ಚೆಳೆಯಲ್ಲಿ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಬರತೊಡಗಿದ 'ಪದ - ಅರ್ಥ ಚಿಂತಾಮನೀ'ಯ ನಿಯಮಿತ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸುವೃಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಬ್ದದ ಪೂರ್ವಾಪರ, ಅದರ ಜ್ಞಾತಿಪದಗಳು, ಅದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು - ಇವುಗಳ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು 'ಚಿಂತಾಮನೀ' ರತ್ನವನ್ನೇ ಹೊರತೆಗೆದರೆನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯ ಭಾಷಾ ಶಬ್ದಗಳ ನಂಟನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯೇದುಷ್ಟ ದಿಂದಾಗಿ ಕಿಟಲ್, ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಭ್ರಯ್ಯ - ಇವರಿಗೆ ಸಮನಾಗಿಯೇ ಪಾ. ವೆಂ. ಅವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾಗುವದು.

ಪಾವೆಂ. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು. ಬರಹವಂತೂ ಸರಿಯೇ, ಅವರೊಡನೆ ವೂತಿಗೆ ನಿಂತಾಗಲೂ ಇದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತಿತ್ತು. ವಿಧವಿಧವಾದ, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ - ಎನಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಕಾರಂಜಿಯ ನೀರಿನಂತೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ವರಣ - ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲವೇ! ಈ ಸ್ವರಣವೇ ನವನವೋನ್ನೇ ಇಷ ಶಾಲಿನಿಯಾದ ಪ್ರತಿಭೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರತಿಭೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಅನಂತರ ಹೆಸರಿಸಬೇಕಾದವರು ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರೇ.

ಸಮಾರೋಪ

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಲಿತದ್ದು ಕಡಿಮೆ ; ಓದಿದ್ದೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅವರ ಈ ಓದು ಬಿಡುವರಿಯದ್ದು. ಅದೇನೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅದರೆ ಓದಿದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಘಟನೆಗಳಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೂಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರದ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕೀಯೆಯನ್ನು, ಹಿಂದು ಮುಂದುಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ, ಸಾರಾಸಾರ ವಿವೇಕದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತದ ಅಭಿರುಚಿ. ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ - ಇವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸಮಗ್ರ ಪಾ. ವೆಂ.

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಸ್ತ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಯೋಚನೆ ಬಂದು, ಪಾವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. (ಸದಸ್ಯರು ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಪಾಡಿಗಾರ, ಪ್ರೌ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಆಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ) ಅವರ ಬರಹಗಳೆಲ್ಲ ಮನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

- ಲಾಂಗೋಲಾಚಾರ್ಯ - ಹೆಸರಿನ ಹರಡಿಗಳು, ನಗೆಬರಹಗಳು (ಸುಮಾರು ೫೦೦)
- ಉಡುಪಿಯ ಪರಿಸರದ ಲೇಖಿಗಳು (ತುಳು ವಿಷಯವೂ ಸೇರಿ)
- ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು (ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕ)
- ಜೀವನ ಮಂಧನ (ಮೌಲಿಕ ವಿಚಾರಗಳು)
- ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ (ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಸಹಿತ)
- ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ಘಟನೆಗಳು
- ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರ
- ಲಲಿತ ಸ್ಪಷ್ಟಿ (ಕವನ, ಸಣ್ಣಕತೆ, ಪೆಂಗೋಪದೇಶ ಇ.)
- ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಾಟನ (ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ತ್ವರಿತ ಪರಿಚಯ)
- ಪಾ. ವೆಂ. ಕಂಡ ಭಾರತ (ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ)
- ಸುಭಾಷಿತ ಚಮತ್ವಾರ (ಮರುಮದ್ರಾಣ)

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ -

೧. ಆಯ್ದು ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಂ. ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಪ್ರ. ಪ್ರಸಮ್ಯಾ ಬುಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦.

೨. ಆಯ್ದು ನಗೆಬರಹಗಳು

ಸಂ. . ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ ಮತ್ತು ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ,
ಪ್ರ. . ಪ್ರಸಮ್ಯಾ ಬುಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೦.

೩. ಉಡುಪಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪಾವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರು

ಸಂ.. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ
ಪ್ರ.. ಪ್ರಸಾಧನ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೧.

೪. ಬಯ್ಯಮಲ್ಲಿಗೆ (ತುಳು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ)

ಪ್ರ. ಕನಾಂಟಿಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ೨೦೦೧.

೧. ಚಿತ್ರ, ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು
 ಸಂ. : ಎಸ್. ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರ. : ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ೨೦೦೮.
 - ಇತ್ತೀಚಿನವು -
೨. ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ! (ಆಯ್ದು ಹರಡಿಗಳು)
 ಸಂ. : ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ ಮತ್ತು ಎಸ್. ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ
 ಪ್ರ. : ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೈಸ್ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ, ೨೦೦೭.
೩. ಹಿಂದೂ - ಮುಸ್ಲಿಂ ಮತ್ತಿತರ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು
 ಶ್ರೀ ಒನ್ನುಂಟೆ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರ ಮುನ್ನಡಿಯೊಡನೆ
 ಸುಮಂತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಉಟ್ಟಿನಕೋಟೆ, ಬೃಹಂತಿ.

ಈ ಕೆಳಗಿನವು ಪ್ರಕಟನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿವೆ.

೪. ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನಗಳು
 ಪ್ರ. : ನವಕ್ನಾಡುಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೭.
೫. ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರು
 ಪ್ರ. : ಪಾವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ. ೨೦೦೭
೬. ಭಾರತೀಯ ಗಣ್ಯರು
 ಪ್ರ. : ಪಾವೆಂ. ವಿಶ್ವಸ್ತ ಸಮಿತಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ೨೦೦೭.
೭. ಸುಭಾಷಿತ ಚಮತ್ವಾರ
 ಪ್ರ. : ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೭.
 ನೆನವರಿಕೆಗಳು

ನೆನವರಿಕೆಗಳು

ಇದು ಪಾಠೆ. ಅವರ ತೃತೀಯ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ. ಅವರ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವಂಥವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದೆ. ವಾಚಕರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಹೆಚ್ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರವು ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದು ನಮಗೆ ಅಭಿಮಾನಾಸ್ವದವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಹೆಚ್. ಹಾಗೂ ಪ್ರೌ. ಹೆರಂಡೆ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರಿಗೆ ಪಾಠೆ. ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಸಮಿತಿಯ ಹಾರ್ಡ್‌ಕವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಚೆಂಗಳೂರು

ಫೆಬ್ರುವರಿ, ೨೦೦೯

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ

(ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ)

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಸಂಸ್ಕृತ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಬಣಭಟ್ಟನು ತನ್ನ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬಹುಶುತ್ತೆವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಲು ಹಷಣಚರಿತದಂತಹ ಸಮಕಾಲೀನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥನಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಅದು ಸಂಸ್ಕृತದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂಡವಾಗಿ ನಿಂತು. ಅಂತೆಯೇ ಪಾಡಿಗಾರು ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ ಹಾಗೂ ಬಹುಶುತಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಬಣನಂತೆ ಶ್ಲಿಷ್ಣವಲ್ಲದ ಸುಂದರ, ಲಲಿತಪದಗಳ ಗದ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಕಾಲೀನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಬಹುಕಾಲದ ತನಕ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವರ ಆಳವಾದ ವಿಚಾರಲಹರಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಓದಿನ ಚಿಂತನಶೀಲತೆಗಳು ಥಾಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ.

ತಮ್ಮ ಹರಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಸಮಕಾಲೀನ ವಸ್ತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳಿಂದಲೋ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳ ವಾಚಾ ಉಚ್ಚಾರಿಂದಲೋ, ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಬರಹಗಳಿಂದಲೋ ಬೇಕು ಬೇಕಾದಂತೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಿಧಿ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಪರಿಯೇ ಒಂದು ಅದ್ವೃತ ರಮ್ಯವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಮುಖಕ್ಕೊರವಿರಬಹುದು ಅಧ'ವಾ ವಾಸಿಕವಾಗಿಯೋ, ದ್ವ್ಯಾವಾಸಿಕ ಘಾಣಾಸಿಕವಾಗಿ ವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೇಶಮುಂಡನವಿರಬಹುದು, ಅವಾಗಳಲ್ಲಿಯ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಕರಕೌಶಲವನ್ನು ಹೇಳುವುದರೂದಿಗೇ ನಾಪಿತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿರುವುದು, ಮುಖಕ್ಕೊರಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಸಮಯಗಳನ್ನಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನಂತೆ, ಗಣತಜ್ಞನೋ ಎಂಬಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಮಾನವ ದಿನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸುವ ನಷ್ಟದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವ ಅವರ ಶಾಷ್ಟೆ ಬುದ್ಧಿ ಅಪೂರ್ವವೇ ಸರಿ.

ಕಟ್ಟಾ ಮಾಡ್ನಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಈರುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯರು. ಖಾದ್ಯವಾದ ಈರುಳ್ಳಯ ಉಪಯೋಗಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾ, ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬವೇ ಹಸರುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಈರುಳ್ಳ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದು ತಮ್ಮ ಜಡ್ಜಮೆಂಟ್ ನೀಡುವ ವೈಖರಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಕಾದುದು. ಅಡ್ಡಕ್ಕೂ, ನೇರಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಮ್ಯಾದಾಳಿ ತೋರುವ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಆಕಾರಗಳಿಂದಾಗಿ ಅದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದು ಅವರ ವಾದ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯೇ ಭೂಷಣವೆಂಬಂತೆ, ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡರೆ

ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲ - ಈರುಳ್ಳಿಯೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ನಾಚಿಕೆಯಂತಿರುವ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಕೊನೆಗೆ ಬರಿದಾಗುವುದು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸರ್ಕಾರ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಕೂಡಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೋ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನೋ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಗಣತ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕುರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಗಾಲ ಸರಕಾರದ ಕೆಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೋರುವ ನಿಷ್ಪ್ತಿ, ದರ್ಷಕ, ವ್ಯಧರ ಸಮಯಹಾಳು ಒಮ್ಮ ಮಾರ್ಚ್‌ಕೆವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು; ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾರೂ ವುಂತಿಯೋ, ವುಂಖ್ಯಾವುಂತಿಯೋ ಆಗುವ ಗೀಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಏಕೇಕೃತ ಕನಾಟಕಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಕನಾಟಕವನ್ನೋ, ಕನಿಷ್ಠ ತಾಲೂಕಿಗೊಂದು ಕನಾಟಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪಕ್ಷಾಂತರಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಸುಲಭಮಾಗ್ಬವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶಾಚರಿಗಳೇ. ರಾತ್ರಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಸಂಚಾರವಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಮಾನವನಿಗಾದ ನಷ್ಟವನ್ನೂ ಅವನು ಕಳಕೊಂಬ ಅನುಭವವನ್ನೂ ವುಂಖ್ಯಾವಾಗಿ, ಎಳೆಗೂಸುಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶದಿಂದಲೇ ವಂಚಿತರೆಂಬುದು ಅವರ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ. ಆಧುನಿಕತೆ ಬೆಳೆದರೂ, ನೈಮ್ಮಲ್ಯ, ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಚ್ಛಯು ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯದ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಆಡಳಿತವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾದ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಪಯಣವೆಂಬುದು ಒಂದು ಹಿಂಸೆ; ಬಹಿರ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಯವಯಾತನೆ. ರಾತ್ರಿ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿರಾಳ. ಅಜ್ಞ ವೋಹುಗನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ನದಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಪಯಣಸುವ ಆನಂದ, ಚೆಟ್ಟು, ಘಾಟಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಸಂಚರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯ ಸೊಬಗು, ನೋಟ ಇವುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆಲ್ಲದರ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ನಮ್ಮ ಯುವರ್ವೀಳಿಗೆಯು ಕಂಡು ಕಲಿ, ಕೇಳಿ ಕಲಿ ಎಂಬ ನುಡಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗದೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಳೆದು ಹೋದ ಪ್ರವಾಸಾನಂದ ನಮಗೆದುರಾಗುವುದು.

ಆಚಾರ್ಯರ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೋಸರೆಬ್ಬಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಚ್ಚುಕನ್ನಡವೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮಾರ್ಗ ಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು; ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ ಕಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡೀಕರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯಕೇಶಿ, ಅಕ್ಷಾರಿಕೀಯ, ಗೀಷುಲಿ, ಸಕೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಿಕೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿ; ಸೇತುವಿಸಿ; ಅನೆಚ್ಚರಿಕೆ; ಅಬ್ರಹಾಂತ್ರಿಕಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳು.

ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಇತರ ತರಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡೋ, ಅಥವಾ ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೋ ಪದಾರ್ಥವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುವಾಗ ಅವರು ಬಳಸುವ ಪದಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ಸಂಗೀತಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು - ಸೋಲೋ, ತನಿಯ ತರಕಾರಿ, ಪಕ್ಕವಾದ್ಯ ಅಥವಾ ಅಕಂಪನೀಮೆಂಟ್ ಈ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಆಸಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅತ್ಯಾಪ್ರಾರ್ಥವಾದವುಗಳು. ಬೆಲ್ಲದ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಗೊದ್ದಗಳು ತುಂಬಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಭವ್ಯತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸಂಸ್ಪತ್ತ ಪದಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಆಚಾರ್ಯರ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕ್ಷಾರದಂಗಡಿಯು ಕೆಲಾಪ್ರಪೂರ್ವಾ ಆಯಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ, ಬುದಿಕುಂಬಳವು ಕೊಣ್ಣುಂಡ ವಿಜಯವಾಗಿ ಯಕ್ಕಿಗಾನ ಪ್ರಸಂಗದಂತೆಯೋ ಪುರಾಣದಂತೆಯೋ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಿದಿಂಚು ವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ, ಇನ್ನು ಉಗಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಇಡಲಿಯನ್ನು ಹನ್ನೊಂದಿಂಚು ವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ.... ಬಡಿಸುವವನ ಪಾತ್ರ ಮುಗಿಯಿತು. ಆಚಾರ್ಯರ ಆಹಾರಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟೂಂದು ಅನುಕೂಲವಂತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾಯಿಯು ಅಭಿಮಾನ ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದಂತೆಂಬುವುದು. ಲಭಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ಷೇತಿ ಘಾಸನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಹುಂಬವಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪಡುವ ಬವಣೆಯು ಕೇವಲ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಂಕೆಟವಲ್ಲ.

ಲಂಚರುಸುವತ್ತು ಪಡೆಯದೆ ಪಾರ್ಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಸರಕಾರೀ ನೌಕರನ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯೋ ಮನೆಯ ಗತಿಯೋ ಆಚಾರ್ಯರ ಲೇಖನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಭಾರತವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಲ್ಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಕೊಪಮಂಡೂಕಪ್ರಾಜ್ಞರನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾಕರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಖಾನಸುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುಡುಕರು, ತೀರಾ ನಿರುಪದ್ರವಿಗಳು, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾಕರು; ಕೊಲೆಗಡಕುರೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕರು; ದೇಶ ಫಾತುಕರು.

ಆಚಾರ್ಯರು ನೀಡುವ ಶೀಫ್ಸಿಕೆಗಳೇ ಹುಬ್ಬೇರಿಸುವಂತೆಯೋ ಓದಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನೋ ಉಂಟು ಮಾಡುವುವು; ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲ; ಅತ್ಯಂತ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮಹಿಮೆ; ಕೊಣ್ಣುಂಡ ವಿಜಯ; ನಾಮಾಂತರಕರಣ; ನಾರದ ವಿಜಯ; ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ.

ಎಳೆವೆಯಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೇಚಾವರ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸರಸ್ವತಿ ಭಂಡಾರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ. ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಾಚನಾಲಯ. ಮಾಸಿಕ ಕನ್ನೂರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಹರಟೆ ಓದುವುದೇ ನಮಗೊಂದು ಎಲ್ಲಲ್ಲದ ಉಲ್ಲಾಸ. ಹೀಗೆ ಆಚಾರ್ಯರತ್ತ ಸೆಳಿತ. ಮುಂದೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ

ಮುಖ್ಯದರ್ಶನವಾದುದು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಆಗತಾನೇ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದಾಗಿ. 1960ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಸಂಘದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಣ. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ದು ಲಾಂಗೂಲದಂತಿದ್ದ - ಆದರೆ ನಿಷ್ಪಯೋಜನ - ವಂದನಾಪರ್ಷ.

ಹೀಗೆ ಪತ್ರಿಕಾ ಅಂಕಣದ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಿತರ ಮುಖ್ಯಪರಿಚಯದ ಪಶ್ಚಾತ್ ಪ್ರೌ. ಕು.ಶಿ. ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟರಿಂದಾಗಿ ನಿಕಟವಾದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಅಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಧಾರವಾಡದ ಅವರ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಸುಮಾರು 3-4 ಗಂಟೆಗಳ ಸರಣಿ. ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಿದಿಯೂರು ಜನಾರ್ಥನ ರಾಯರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಉಂಟಾಗಿ.

ವಿದ್ವಲ್ಯೋಚದಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕಾರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀಯುತ ಪಾಡಿಗಾರು ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯರ (ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು) ಕೆಲವೊಂದಿಷ್ಟು ಆಯ್ದು ಹರಂಟೆಗಳ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಮಗೆ ಹಂತ್ತೆ ಎನಿಸುವುದು. ಹೀಂದೆ ತುಳು ನಿಘಂಟು ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆಚಾರ್ಯರ ತುಳು ಕಬಿತೆ (ಬಯ್ಯಮಲ್ಲಿಗೆ) ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೃತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವನಿಸಲಾರದು.

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಕಲ ರೀತಿಯ ನೆರವಿತ್ತವರು ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ಆಫ್ ಜನರಲ್ ಎಡ್ಯೂಕೇಶನಿನ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಕೆ. ಪ್ರೇ ಅವರು. ಸಂಪುಟವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರರು ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಲ್ರೋ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ಡಿಟಿಪಿ ಒದಗಿಸಿದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಾಧನ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಬಿಜ್ಯೆ ಮಂಗಳೂರು; ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶ ಆಫ್ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬ್ಯೂಕಂಪಾಡಿ; ಮುಖ್ಯಚಿತ್ರ, ಬರೆದ ವಿನಯಶೀಲ್ ಶೆಟ್ಟಿ - ಹೀಗೆ ಸಕಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಧ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕೇಂದ್ರವು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಕೊಂಡೊಡಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಹ್ಯದಯ ಗ್ರಹಕರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

ಉಡುಪಿ

ಮಾರ್ಚ್ 23, 2002

ನಿರ್ದೇಶಕರು

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ,
ಉಡುಪಿ.

ಪರಿವಿಡಿ

೧.	ಕಳಾಪ್ರಾಣ ಆಯುಷ್ಯಮರ್ಶಾಲಾ	1
೨.	ಕಳ್ಳನ ಹೆಚ್ಚೆ ಮತ್ತು ಈಶಸಂಕಲ್ಪ	9
೩.	ಕಳೆದುಹೋದ ಪ್ರವಾಸಾನಂದ	13
೪.	ಕಿಂ ಕರ್ತೆವ್ಯ.....?	19
೫.	ಹರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಗಾಲ	22
೬.	ಕೊಟ್ಟುಂಡ ವಿಜಯಂ	27
೭.	ಹೊಡೆಯೆಂಬರ್ ಆತಪತ್ರವನ್ನು	30
೮.	ಕ್ಯಾ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ನಾನು !	34
೯.	ಕ್ವೋರಂಬಿಂತನೆ	37
೧೦.	ಗಾರ್ಡಭೋಪಾಶ್ಯಾನಂ	40
೧೧.	ಒಂದು ಗಣತ ಸಮಸ್ಯೆ	45
೧೨.	ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಚಹಾ	49
೧೩.	ಎಷ್ಟು ಕನಾಟಕ ?	52
೧೪.	ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ !	55
೧೫.	ಕುರುಳ್ಳೀ ಮಹಿಮೆ	60
೧೬.	ಇರಬೇಕು ನಿಂದಕರು	63
೧೭.	ಇಡಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ	66
೧೮.	'ಇಂ' ವಿರೋಧಿ 'ಜಂ'	70
೧೯.	ಅಭಿಮಾನ ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ !	73
೨೦.	ಅತ್ಯಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು	76
೨೧.	ಗೊಣಗಿ ಗೊಣಗಿ ಕ್ರಾಂತಿ ತಪ್ಪಿಸಿರಿ	80
೨೨.	ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ	85
೨೩.	ಬೇವನ ವ್ಯಾಪಾರ	90
೨೪.	ಟಪಾಲು ಸಂಪು ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರು	94
೨೫.	"ನಡೆಯುತ್ತುದೆ !"	97
೨೬.	ನನ್ನ ಮಿಶ್ರ ತಾಮಸಾನಂದರು	103
೨೭.	ನಾಮಾಂತಕರಣ	109
೨೮.	ನಾರದ ವಿಜಯ	112

೨೯. ನಿಮಗೆ ಬೋರಾಗುತ್ತಾ?	119
೩೦. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲ	124
೩೧. ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಘ	126
೩೨. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತು	129
೩೩. ನಿವೃತ್ತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಾನಪ್ರಮಗೆ ಬೋರಾಗುತ್ತಾ?	133
೩೪. ನಿಷ್ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧರ ಮಹತಿ	135
೩೫. ನೀವು ಹೆಡತೀನ ಹೊಡಯೋದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?	138
೩೬. ಪತಿಪೂಜನ - ಲೇಬೆಸ್ಟ್ ಯಜ್ಞ	142
೩೭. ಪರಮ ಪುರುಷ ಚರ್ಕ	145
೩೮. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪರೀಕ್ಷಣಮ್	149
೩೯. ಪಶ್ಚಾತ್ತಪದ ಮುದ್ದೆಗಳು	153
೪೦. ಪಾಶಚಿಷ್ಠಾಸಾ	156
೪೧. ಪಿಡುಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ	160
೪೨. ಪ್ರಮೀಳೆಯರ ಪೂಣ್ಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯ	163
೪೩. ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಕರಿಗೇಕೆ ಚುನಾವಣ ಭಾಷಣ?	166
೪೪. ಬನ್ನಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಒಡೆಯಿರಿ!	169
೪೫. ಬುದ್ಧಿ ದಾನವೋ ಬಲಸಂವರ್ಧನೆಯೋ?	172
೪೬. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ಶಪಥ	174
೪೭. ಭಪ್ಪರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ!	177
೪೮. ಮುದುವೆ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟು	180
೪೯. ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ಬೇಕೆ ?	182
೫೦. ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಸೂದೆ	189
೫೧. ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮ ಸಂಜೀವಿನಿ	192
೫೨. ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಚಿಂತಾರತ್ನಂ	198
೫೩. ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಾಮಾಯಣ	202
೫೪. ಸೆಲಹೆಗಳು - ಅನ್ನ-ಲಿಮಿಟೆಡ್	206
೫೫. ಸವ್ಯಾಸೇರು	212
೫೬. ಸಹಸ್ರನಾಮ್ಮೇ ಪುರುಷಾಯ	216
೫೭. ಸೇವಕರೇ ಎಲ್ಲಾ	219

೧. ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ

"ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ"ದ ಹೆಸರು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಎರವಾಗಿದ್ದೀರೀ, ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆವಕಾಶ ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, "ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ" ಇಂದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಪ್ರವಾಹದ ಅಪ್ರತಿಭ್ಯಾಸನೀಯವಾದ ಸೇಳವಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನಾನು "ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ"ದ ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾನುಭವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದದ್ದು ಹೂಡಿದ್ದೆನ್ನು ಅನ್ನಬೇಕು. "ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ" ಇದ್ದದ್ದು ನಮ್ಮೊರಿನ ಯಾವುದೊಂದು ರಾಜು ರೋಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಆಫೀಸುಗಳ ನಡುವಣ ಅಂತರವನ್ನು ಒಂದು ಫರ್ನಾಂಗಿನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ರಾಜಾರೋಡುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಣಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದರಿಂದಲೇ "ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ"ದ ಚೋಡು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು. ಆ ಚೋಡಿನ ಮುಂದೆಯೇ ನಾನು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ದಿನಾ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾನುಭವವನ್ನು ವಿಚಾರ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಚೋಡು ಒಹಳ ಮಜಬೂತಾಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕರಗಳು ತಲುಗನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವವೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಧೂಳು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಯುಷ್ಟಮರ್ಶಾಲಾ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೂ ಚೋಡಿನ ಮೇಲೆ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಒಂದು ಕತ್ತರಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕ್ಷೋರದ ಕತ್ತಿ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಕರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಚೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೂ ನಾನು ಅದರೊಳಗೆ ತಲೆ ಹಾಕದಿರಲು ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅದರ ಬಾಯಿ ತುಂಬುವ ಹೆಸರಿಂದ ಉದ್ದುವಿಸುವ ಹೆದರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಚೋಡಿನ ನಿಷ್ಟಲ್ಪಾಂಶ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ತೀರ ಒಪ್ಪ-ಒರಣವಾದ ಯಾವುದರ ಮುಂದೆಯೂ ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹದ ಸಂಕೋಚ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅವೃವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿವಸ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯದಿಂದಾಗಿ, ನನಗೆ ಅಂದು ಒಂದು ಹೇರ್ ಕಟ್ಟ ಆಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಲೆ ಕೂಡಲು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರ್ಮ್ಯಗಳು ನನಗೆ "ಅರಣ್ಯಕೇಶಿ" ಎಂಬ ಬಿರುದು ಕೊಡುವ ಬಹಿರಂಗ ಸೂಚನೆ ತಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಶುದ್ಧ ಡೆಮಾಕ್ರೆಟನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಿರುದುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಡೆಮಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಕೈಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಇರುವುದು ಆ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದ ಕೂಡಲುಗಳಿರುವುದೂ ಸಹ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಫ್ಖವನ್ನು ನಾನು ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮರುದಿನವೇ (ಅಂದು ಆದಿತ್ಯವಾರ) ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯುಷ್ಟಮಿಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೋಧಿಸುತ್ತೇ ಹೊರಟೆ. "ಲಾಡ್‌ಹೇರ್ ಟ್ರೇಸಿಂಗ್ ಸೆಲೂನ್", "ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೇರ್ ಕಟಿಂಗ್ ಸೆಲೂನ್", "ಸರಸ್ವತೀ ಕೇಶಕರ್ತನಾಲಯ", "ವಿದ್ಯಾತ್ರೇವಿಂಗ್ ಸೆಲೂನ್" ಮೊದಲಾದವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಣಾಕಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಲ್ಲದ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಡ್ಡಗಳು ತುಂಬಿದಂತೆ ತಲೆಭಾರ ಇಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಂದರ್ಭ ಇತ್ತು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕರೆ ತಿರುಗಿ ಹೊರಬಂದೇನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಘ್ರಲ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲೇ ನಾನು ನಮ್ಮೀ "ಕಳಾಪ್ರಪಂಚ ಆಯುಷ್ಟಮಿಶಾಲೆ"ದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ತುರುಕಿದ್ದು. ಆಹಾ! ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಒಬ್ಬನದು ತಲೆ ಮುಗಿದು ವೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾರ್ಯತ್ವದ್ವಾರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ ಬೇಗ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಾನು ಬಾಗಿಲು ತಣ್ಣಿ ಒಳಹೊಕ್ಕೆ. "ಬನ್ನೀ ಸಾರ್" ಎಂದು ನನಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಕೂರಬಹುದಾದ ಒಂದು ಒರಗು ಬೆಂಚು ಕಾಯುವ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗಾಗಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಲಕ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಹೀಂಭಾಗದ ಅಂಚನ್ನು ರೂಪಾಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತೆ. ಎದುರುಗಡೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಟೀಪಾಯ್. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಇದ್ದುವು. ಅಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪತ್ರಿಕೆ "ಭಾರತಿ"ಯೂ ಇತ್ತು. ಸೆಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೇನು ಕೆಲಸ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸೋಚಿಗಪಟ್ಟೆ, ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಿಹಾಯಿಸಿದೆ.

ಆಯುಷ್ಟಮಿಶಾಲೆಯ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಟನಟಿಯರ ಅಥವಾ ದೇವದೇವಿಯರ ಅಸಹ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಲೇ ಕ್ಷಾಲೆಂಡರುಗಳಾಗಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧ ಮಾತೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಎಡಗಾಲು ಮಡಚಿ ನಿಂತ ಅಜಂತದ ವರ್ಣಚಿತ್ರದ ಅತ್ಯಾತ್ಮಮ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯೊಂದು ಎದುರು ಗೋಡೆಯಿಂದ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಜಂತದ ಸ್ತ್ರೀಕೇಶಕಲಾಪ ಮಾದರಿಗಳ ರೇಖಾಚಿತ್ರಪೋಂದನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ತಿಂಗಳು ತಾರೀಕುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುವ ಕ್ಷಾಲೆಂಡರ್. "ಕಳಾಪ್ರಪಂಚ ಆಯುಷ್ಟಮಿಶಾಲಾ: ಪ್ರೌ. ಎನ್. ಪಂಕಟೇಶ್ವರುದು" ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಚೋಡು "ಕಳಾಪ್ರಪಂಚ"ದ ಒಡೆತನವನ್ನು ಫೋಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷೌರದ ಕುಚ್ಚಿ. ಅದರ

ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡಿ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿ. ಒಂದೇ ಧೂಳೀ ಕಣ, ಸಾಬೂನಿನ ನೋರೆಯ ಕಲೆ ಅಥವಾ ಬೆರಳಮುದ್ರೆ ಕನ್ನಡಿಗಳ ಮೇಲಿಲ್ಲ. ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಾನು ಮುಖಿವನ್ನು ಅತ್ತು ಇತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮುಖಿವನ್ನು ಬೇರೆ ಸೆಲೂನುಗಳ ಕನ್ನಡಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇದು ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಸರ್ವೇ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವನ ಕ್ಷೋರಕರ್ಮ ಮುಗಿಯಿತು. ಕೈಗನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪೂರ್ ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ತೋರಿಸಿ, ಗಿರಾಕಿಯ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಖಾತ್ರಿ, ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಮೆದುವಾಗಿ ಕೈಯಿಂದ ನೀವಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒರಟು ಭಾಗ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ತನಗೆ ಖಾತ್ರಿ, ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅದಾಗಿ ಐದು ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ಶಾಂಪೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಶಾಂಪೂ ಕೊಡುವಾಗಿನ ಅವನ ಅಂಗ್ಗೆಗಳ ಆಫಾತ ಯಾವುದೋ ಲಯಕ್ಕನುಗೂಣವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಆದರೆ ತಾಳವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡುವಿನ ಕೈಗಳ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನ ಕೈಯಾಟದ ಒಂದು ಲಾವಣ್ಯಮಯತೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮನಸಾ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಗಿರಾಕಿಯ ರುಂಡವನ್ನು ಏರಿಸೂ ಕೈಗಳಿಂದ ವೈಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೋ ಸೆಲ ಜರುಗಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಟಿಕೆಗಳು ಹೊರಟವು. ಗಿರಾಕಿಯ ಗೋಣು ಮುರಿದೇ ಹೋಯಿತು ಅಂತ ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಟವಲಿನಿಂದ ಗಿರಾಕಿಯ ಮುಖ ಒರಸಿ, ಹೆಜಲೀನ್ ಸ್ನೇಹನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತೊಡೆದು, ಅವನಿಂದ ಆರಾಣ ಕಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿ ಬೀಳೋಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಗಿರಾಕಿಯನ್ನು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಕುಚೀಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ.

ಅವನ ಕತ್ತರಿ ಬಾಚಣಿಕೆಗಳ ಆಟವನ್ನು ನಾನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧನಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗಾತ್ರದ ಕತ್ತರಿಗಳಿದ್ದವು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಹಲ್ಲುಗಳ ರಚನೆಯಳ್ಳಿ ಬಾಚಣಿಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೂದಲು ಕೊಯ್ಯಾವ ಮೇಶೀನು ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಮನಿಸಿ ನಾನು ಸೋಜಿಗಪಟ್ಟೆ, ಮತ್ತು ಬರಿ ಕತ್ತರಿಗಳಿಂದ ಇವನ ಕಟಿಂಗ್ ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯಬೇಕು ಅಂತ ಭಯವನ್ನೂ ಪಟ್ಟೆ. ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡುವನ್ನು ಇನ್ನಾಸ್ತೆಕ್ಕೂ ಮಾಡತೋಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಆಂಧ್ರರ ಹಾಗೆ ಇವನೂ ಕಟ್ಟೇ. ವಯಸ್ಸು ೩೦ ಇರಬಹುದು. ನಿಲುವು ಎತ್ತರ, ಎದೆ ಆಗಲ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಸುಂದರನಲ್ಲ. ಎಡದ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ್ದ. ಬಟ್ಟೆಬರೆ ನಿಷ್ಣಲ್ಲಿಷವಾಗಿತ್ತು. ಎದುರಿಗೊಂದು ಏಪ್ರನ್ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಕ್ಷೋರಿಕೀಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಅವನಿಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಶೇವ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗಡ್ಡ ಕೆರೆದ ಸಾಬೂನನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಮುಂಗೈಗೆ ಒರಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಕ್ಷೋರಿಕೀಯವಾದ ಮಿತಭಾಷಣವೂ ಅವನ ಗುಣ(ಅಥವಾ ಅವಗುಣ) ವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಗಿರಾಕಿ ನಡುವೆ ಏನೋ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಅವನನ್ನು ಅಧ್ಯಾದಲ್ಲೇ ಸವಿನಯವಾಗಿ

ತರುಬಿ, "ಬಿಡಿ ಸಾರಾ! ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ನಂಗೊತ್ತು. ನೀವೇನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೆಕ್ಕು ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಿ!" ಎಂದುಬಿಟ್ಟು.

ಆಗಲೇ ಇಷ್ಟು ನಿಮಿಷ ದಾಟಿತ್ತು. ಮಿತಭಾಷೆ ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೆ ಅವಗುಣ ಅಂತ ನನಗೆ ಬೇಗ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನನಗೆ ಚೋರಾಗಿ ಒಂದು ಆಕಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಟಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿದೆ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಕತ್ತರಿ ಕ್ಷೂಣಿಕಾಲ ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತಿತು. ನಾನು ತುಸು ಬೆಚ್ಚಿ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಸಹನನೆಯ ಭಾಯೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ. "ಚೋರಾಗುತ್ತದ್ದರೆ ಸ್ಪುಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬನ್ನಿ, ಸಾರಾ. ನನಗೆ ಇವರನ್ನು ಮುಗಿಸೋಕೆ ಇನ್ನು ಇಷ್ಟು ನಿಮಿಷ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ ರಿಜವ್‌ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ನಿಮಿಷ ಮೀರಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಬಂದ ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗೆ ಮೊದಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ" ಅಂದ.

ನಾನು ಈ 'ಆಮಂತ್ರಣ್' ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೊರಹೊರಟೆ. ಈ ಉದಾಹಣೆ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಹಂಗೇಕೆ ಅಂತ ಬೇರೆ ಕೆಲ ಸೆಲೂನುಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಿಮೆ ಗದ್ದಲ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯ ಕಾಣಿದೆ ಮತ್ತೆ 'ಕಳಾಪ್ರಪೂರ್ವ'ಕ್ಕೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಎರಡನೇ ಗಿರಾಕಿಯ ಶಾಂಪ್ರಾ ನಡೆದಿತ್ತು. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು, "ಬನ್ನೀ ಸಾರಾ, ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ. ಇದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂದು ಹೋದರು. ನಿಮಗೆ ರಿಜವ್‌ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏದು ನಿಮಿಷ ತಡೆದು ಬರೋಕೆ ಹೇಳಿದೆ" ಅಂದ. ಇನ್ನು ಏದು ನಿಮಿಷ ತಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನ್ನೊಂದನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದೆ ಇದ್ದ ಅವನ ವಾಕ್‌ಸಂಯಮವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ.

ಮುಗಿಸಿದ ಗಿರಾಕಿಯನ್ನು ಬೀಳೊಂಟ್ಟು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಒರಸರಿವೆಯಿಂದ ಕುಚ್ಚಿಯನ್ನು ರೂಡಿಸದೆ ಮೆತ್ತಗೆ ಒರಸಿ ನನ್ನನ್ನು 'ಹಸೆಗೆ' ಕರೆದ. ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಿರಾಕಿ ಬಂದು ಹಣಕಿದಾಗ, "ನಲುವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ. ಸಾರಾ" ಎಂದಪ್ಪು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕ್ಷೌರಿಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮಸೆದಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿ ಬಾಚಣಿಗೆ ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಕ್ರಮ ಮೌನವಾಗಿ ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಸಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಚಾಳಿತನವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುಲಾರದೆ ಮಾತು ತೆಗೆದೆ.

"ನೀವು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೇ ಕತ್ತರಿನೆ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಿರಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡೋ ಉತ್ತಮ ಮೆಶೀನ್ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಇವೆ. ಯಾಕೆ ಅವನ್ನ --"

"ಸಾರಾ, ನೀವು ಕೇಳೋದು ಸರಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ಯಂತ್ರಗಳು ಸೇರಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಗಳೇನು, ಬಿಳೀ ಆಫೀಸರುಗಳ ಮನೇ ಲಾನಾನ ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವ ತೋವರ್‌ಗಳ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ತೆಕ್ಕೊದಲನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡ್ಡಾವೆ. ನಿಜವಾದ ಕಲಾವಿದ ತನ್ನ ಕಲಾಸಾಮಧ್ಯ ತೋರಿಸೋಕೆ ಯಂತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಕತ್ತರಿನೆ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ."

"ಆದರೆ ಯಂತ್ರಗಳು ಬೇಗಬೇಗ, ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸ್ತಾವಲ್ಲ. ಮೆಶೀನ್ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏರು ತಗ್ಗು ಉಳಿಯಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ತಿಳಿವೆಳಿಕೆ", ಅವನನ್ನು ಮಾತಿಗೆ ಎಳೆದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

"ಸಂಪಾದಕಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸ್ತುವೆ ಅಂತ ಒಟ್ಟಿದೆನಲ್ಲ , ಸಾರ್? ಆದರೆ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಲ. ನಾನು ಮೇಶೀನ್ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಅಮೇಲೆ 'ಕಳಾಪ್ರಪಂಜ್'ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಿಷ್ಮಾರ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ.

"ಏನಾಯಿತು?" ಅಂದೆ.

"ಸಾರ್, ನೀವು ಹೇಳ್ತಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿನಿ. ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನದು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ. ರಿಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡೋಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಕ್ಕೆ ಬರಲ್ಲ. ನಾವು ಕ್ಷೇರಿಕರು ಅಂತ ಪಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ರಿಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಕೊಡೋದು ಗೊತ್ತು ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಿಗೆ ಇಳಿದೆ ನೋಡಿ. ಸಾರ್, ಮೇಶೀನ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇ? ಎಲ್ಲಾ ತಲೇನೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಟ್ಟಾಡುತ್ತೇ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ತಲೇನೂ ಒಂದು ತರಹ ಇರಲ್ಲ ಅನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಿ."

"ಹೇಗೇ!" ಅಂತ ಮೋಫ್ಫಂ ಆಗಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಿದೆ.

"ಅಂದರೆ ಸಾರ್, ತಲೆಗಳ ಶೇಷ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತೇ. ಆಯಾ ಶೇಪಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರವರಿಗೆ ಕಟಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೇ."

"ಹೇಳಿ!"

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರರು ಉತ್ತಾಪ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು. "ಕೆಲವರ ತಲೆ ಆಕಾರ ಉದ್ದ ಇರುತ್ತೇ. ಕೆಲವರದ್ದು ದುಂಡಗಿರುತ್ತೇ. ಕೆಲವರದ್ದು ಅಗಲ. ಎಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ಒಂದೇ ತರಹ ಘ್ಯಾಶನ್ ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಬಹಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಾನು ಶೇಪಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಂತ್ರವನ್ನ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಎಸ್ಟಿಮ್ಯಾಟ್ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಮೇಶೀನ್ ಪ್ರಶಸ್ತ ಆಗಲ್ಲ."

"ಹಂ!" ಅಂದೆ ನನ್ನ ಅಭಿಷ್ಣಾನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ.

"ನೋಡಿ ಸಾರ್, ಈಗ ಹೊರಗೆ ಹೋದರಲ್ಲ, ಆ ಗಿರಾಕ ತಲೆ ಶೇಪಿಗೆ ಕೆನ್ನೆ ಮತ್ತು ತಲೆ ಹಿಂಭಾಗ ತೆಳ್ಳಿಗೆ ಹೇರ್ಹಕಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇ. ಅವರ ತಲೆ ದುಂಡಾಗಿ, ಮಾಟವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಕಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರಲ್ಲ, ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೆನ್ನೆ ಕಡೆ ಸ್ಪೃಲ್ಪ ದಪ್ಪ ಕೂದಲು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ಪೃಲ್ಪ ಲೋ-ಕಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ."

"ಆದರೆ ಘ್ಯಾಶನ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತಾವಲ್ಲ ಮಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರರು. ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಘ್ಯಾಶನ್ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ರುತ್ತೋ ಆವಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇಕು ಅನ್ನೊಂದುವೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು?"

"ಅಂತಾರೆ ಸಾರ್. ಘ್ಯಾಶನ್ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಟಿ ಬೇರೆ ಅನ್ನೊಂದು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲ್ಲ, ಸಾರ್. ಆದರೆ ನಾನು ಕಲಾಧರ್ಮ ಮರೆಯಲ್ಲ. ತಲೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ಷೋರಾನೇ ಮಾಡ್ತೇನೆ."

"ಗಿರಾಕಿ ಒಪ್ಪು ಪ್ರತ್ಯಾರೆಯೆ? ತಲೆಗಳು ಗಿರಾಕಿಗಳದ್ದು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ?"

"ಸಾರ್. ನೀವು ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ರೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮದ್ದು ಇಂಥಾದ್ದು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡೋವರು ನೀವೋ, ಡಾಕ್ಟರೋ?" ಅಂದ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು.

"ಡಾಕ್ಟರ್" ಅಂತ ನಾನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

"ವಕೀಲರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಪಾಯಿಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ವಾದಿಸಬೇಕು ಅಂತ ನೀವೇ ಹೇಳ್ತಿರೋ ವಕೀಲರೋ?"

"ವಕೀಲರು."

"ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೋರಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀವೇ ಡಿಕ್ಸೈಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹಟ?"

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿಲ್ಲ. "ಆದರೆ ಗಿರಾಕಿ ಇಚ್ಚೆ ಅನ್ನೋದು ಒಂದು ಉಂಟಲ್ಲ?" ನಾನು ಕುಂಟಿದೆ.

"ಗಿರಾಕಿ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಛೈಷಧ ಹೊಡಿ ಅಂದರೆ ಸಂಭಾವಿತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗು ಅಂತಾರೆ. ವಕೀಲರೂ ಹಾಗೇನೆ. ನಾನೂ ಅದೇ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಈ ತಲೆಗೆ ಯಾವುದು ತಕ್ಕ ಕ್ಷೋರ ಅಂತ ನಿರ್ಣಯಿಸುವವನು ನಾನು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಅಂತೇನೆ."

ರವಿವಾರ ದಿನವೂ ಕಳಾಪಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿ ಯಾಕೆ ಕಮ್ಮಿ ಅಂತ ನನಗೀಗ ಹೊಳೆಯಿತು.

"ಮೊದಲು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರಲ್ಲ, ಅವರ ನೆತ್ತಿ ಬಹಳ ಚಪ್ಪಟೆ. ಅವರಿಗೆ ನೆತ್ತಿಲ್ಲಿ ಕೊದಲು ಸ್ಪೃಲ್ಪ ದಪ್ಪ ಇಟ್ಟು ಆಕಾರಾನ ಸ್ಪೃಲ್ಪ ತಿದ್ದೋಕ್ಕೊ ಬರುತ್ತೆ."

ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನ ತಿದ್ದುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನುವ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿ ನಾನು, "ನನ್ನ ತಲೇ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೋಬೇಡಿ, ಸಾರ್. ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆ ಸ್ಪೃಲ್ಪ ಗುಳಿ ಇದೆ; ಎಡಗಡೆ ಸ್ಪೃಲ್ಪ ದಿಬ್ಬ, ಈ ಗುಳಿ ಆದಮ್ಮೆ ಮುಚ್ಚೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಲೆಯ ಕಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬೇಸಿಕ್ ನಿರ್ಣಯ ಇದು, ಸಾರ್. ಒಂದು ಸಲ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದನಂತರ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಂಗತವಾಗದ ಹಾಗೆ ಕುತ್ತಿಗೇ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಕೊದಲು ಇಡಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳೋದು, ನಿರ್ಣಯ ನನಗೆ ಬಿಡಿ, ಅಂತ."

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಕತ್ತರಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು; ಬಾಚಣಗೆಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕತ್ತರಿಯ ಸಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಯ ಇತ್ತು ಅನ್ನೋ ನನ್ನ ಮೂಲ ಭಾವನೆ ದೃಢಪಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಓದಿದವನ ಹಾಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಹೇಳಿದ: "ನಿಮಗ್ನೂತ್ತೇ ಸಾರ್, ಪ್ರತಿ ಕತ್ತರಿ ಆರಿಸೋವಾಗ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸ್ತೇನೆ ಅಂತ? ಕೆಲವು ಕತ್ತರಿಗಳ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಾಶಾಗಿರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಕತ್ತರಿಗಳು ಗಿರಾಕೆ ಕೊದಲನ್ನ ಎಳೆದು ನೋಯಿಸ್ತವೆ"

ತಡ್ಡರೆನಿಸುವವರ ಮುಂದೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ಕತ್ತರಿಗಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಇತ್ತೀಂದು ನಾನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡೆ.

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರನಃ ರಚಿಸುವ ಕೆಲಸದ ಕೊನೆಯ ಹಂತ ತಲುಪಿದ್ದ. ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷ ದಾಟಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದೀಘ್ರಾಕಾಲ ನಾನೆಂದೂ ಕ್ಷೋರಿಕನ ಕೈಲಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಚಿಂಯಲ್ಲಿ ಮಿಡುಕುತ್ತ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎರಚಿದೆ.

"ನೀವು ಮೆಶೀನ್ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇರೋದರಿಂದ ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾರೀಗಿಂತ ಡಬಲ್ ಟ್ಯೂ ತಗೋತ್ತಿರಿ. ಇದು ನಿಮಗೂ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೂ ಟ್ಯೂ ವೇಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲವೇ?"

"ಅಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ನೀವು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸೆಲ ಹೇರಾಕಟ್ ಮಾಡಿಸ್ತೋತ್ತಿರಿ?" ಅಂತ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಅಥಫಪ್ರಾಣವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ. ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಬಹಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಆತನಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಚ್ಚು ಮಾತಿನಿಂದ ನೋಯಿಸದೇನೇ, ಉದಾರವಾಗಿ, "ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹನ್ನರದು ಸೆಲ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಹನ್ನರದು ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ ಅನ್ನಿ. ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹೆಚ್ಚು ಖಿಚಾದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಲೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಅದನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಇಡೋಕೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸ್ವೇರ್ ಮಾಡೋದು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತೆ?" ಅಂತ ಕೇಳಿ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ, "ಇನ್ನು ನನ್ನ ಟ್ಯೂ ಮಾತು ಬಿಡಿ, ಸಾರ್. ನನಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಟಿಸ್ಟಫ್ಯಾಕ್ ಮುಖ್ಯ. ಟ್ಯೂ ಅನ್ನ ಉಳಿಸಿ ತಿನ್ಮೋಕಾಗುತ್ತೇಯೆ, ಸಾರ್?" ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ.

ನಾನು ವಿಷಯ ಬದಲಾಯಿಸಿ, "ಅಲ್ಲಾ ಮಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು, ನೀವು ಗಂಡಸರ ಸೆಲ್ವಾನಿನಲ್ಲಿ ಹಂಗಸರ ಹೇರ್ ಸ್ವೇರ್ ಚಿತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದೀರಲ್ಲ - ಏನೊಚಿತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

"ಅದು ಸಿಂಬಾಲಿಕ್, ಸಾರ್. ಚೇಕಾದರೆ ಹೀಗೂ ಅಥಫ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ಹಂಗಸರು ತಮ್ಮ ತಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಜಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಗಂಡಸರು ತೀರ ಅಸದ್ದೆ ಮಾಡತಾರೆ ಅಂತ ಭಾಷಾಪಕ ಕೊಡೋದು ನನ್ನ ಇರಾದೆ ಅಂತ."

ಮುಖಕ್ಷೋರವೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು ಇಷ್ಟುರಲ್ಲಿ. "ಕನ್ನಡಿಯಂದದಿ ಪ್ರೋಳೆವ ಕಪ್ಪೋಲ" ಆದಮೇಲೆ ಶಾಂಪೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ತಲೆನ ಭಾಪ್ತಾಳದಲ್ಲಿ ಅಂತ ತೋರುತ್ತೆ - ತಟ್ಟಿ, ಒಳಗೇನಾದರೂ ಏರುತ್ತಗ್ಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅದೂ ಸರಿಷಟ್ಟಿತೆಂದು ಖಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ.

ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಳಾಪ್ರಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಇರಿಸೋದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಸಲ ನಲುವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಖಿಚು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ನಂಗೇನೂ ಆತುರವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಲೆ ಈ ಸೆಲ ಕಳಾಪ್ರಾಣವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಯಾರೂ ಕಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಡು ಬಗ್ಗೆ ನಂಗೆ ಅಪರೂಪವಾದ ಆಕರ್ಷಣೆ. ನಾನು ಅವನ ಕಾಯಂ ಗಿರಾಕಿ ಅಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಪ್ರತಿಸಲ ಅವನು ಕ್ಷೋರಕಲೆಯ ಹೊಸ ಪದರೊಂದನ್ನು

ನನಗೆ ಬಿಂಬಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಾನು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇ.

ನಾನು ಅವನ ಗಿರಾಕಿಯಾದ ಆರನೇ ವರ್ಷ ೒೧೯೮೫ ರುದು ನನ್ನ ಹಿಂದಲೆಗೆ ಕ್ಷೋರಕತ್ತಿಯಿಂದ 'ಗೀಸುಳಿ' ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಹೊನೇ ಬಾರಿ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. "ಸಾರ್, ವುಂದಿನ ನಿಮ್ಮ ಹೇರ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿರಲ್ಲ...." ಎಂದದ್ದು ನನಗೆ ಆಫಾತವುಂಟುಮಾಡಿತು.

"ಏನು, ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಈ ಉಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೋಸೋದು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಕಲಾದೃಷ್ಟಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಘ್ಯಾಶನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಘ್ಯಾಶನ್ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಓಡೋ ಇಷ್ಟು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನೆಲ್ಲಾರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸಾರ್, ಹೋಗೋಕೆ ನನಗೆ ಬೇರೇನೂ ದುಃಖ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವೇಹ ತಪ್ಪಿತ್ತೆ ಅನ್ನೊಂದೋ ಸಂಕಟ."

ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕಟ ಆಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

(೮೯೨೬)

೨. ಕಳ್ಳನ ಹೆಚ್ಚೆ ಮತ್ತು ಈಶಸಂಕಲ್ಪ

ಕಳ್ಳನ ಹೆಚ್ಚೆ ಕಳ್ಳನೇ ಬಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮುಖ್ಯಾಟೀದ್ದ ಚಕ್ಕಲಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಿಂಡು, ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದು ಮೈಮುರಿ ಹೊಡೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ಕಳೆವಿನ ಯೋಚನೆ ಕೂಡ ಬಾರದಿದ್ದು ದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಳಿದೇ ಹೋಯಿತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ, ಒಂದು ಸಂದೇಹವಿರುವದೆಂದರೆ ಸರಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆಯ! ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲೆ ಒಂದಾದೊಡನೆ ಮನಸ್ಸು ಈ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಗೋಳು ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳನ ಹೆಚ್ಚೆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿ, ಬಿಡಲಿ ಅದರಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ್ದೇನು, ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದೇನು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗಿಳಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾದರೂ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದೋಣ ಎಂದು ಬಯಸುವದು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. "ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಚಕ್ಕಲಿ ಕದ್ದಿದ್ದು ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚೆಳ ತೆಗೆಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯೋಣವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರ ತಾಯಿ ಪರಂಧಾಮವನ್ನು ದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಮಾರ್ಗ ಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಬೇಕಷ್ಟಿರಬಹುದಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಳ್ಳ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆಚಾರ್ಯರ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಧೀರೋದಾತ್ಮನಿರುವದಾದರೂ ಶಕ್ಯವಿದೆಯೆ? ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡರೂ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದಾಗಲೇ ನಿಜತ್ವ ಗೊತ್ತಾಗುವದು ಎಂಬುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವತಃ ಕಳ್ಳರಾಗಿ ಅನಂತರ ತಮಗೆ ಇತರ ಕಳ್ಳರ ಪರಿ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದೇ ಎಂಬುದನ್ನಾರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಕದಿಯುವದೇನೂ ಕರಿಣವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕದ್ದಿದ್ದನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಕರಿಣ. ಕಳ್ಳನ ಬಾಯಿ ಅಪರಾಧ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪೋಲೀಸರು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ

ಕಟ್ಟುಕಢಿಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಎದೆ ನಡುಗಿದ ಆಚಾರ್ಯರು, ಚಕ್ಕಲಿ ಕದ್ದು ಪ್ರಥಮ ಬುಂಬನದಲ್ಲೇ ದಂತಭಗ್ಗವಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ಕದಿಯುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವು ಕೈಗೆ ನಿಲುಕದಿರುವಾಗ ಪರರ ಅನುಭವವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕೇಳಿಯಾದರೂ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವದೇ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ವ್ಯಧವಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಎರಡನೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಪತ್ತುಗಳೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆಯೆಂಬ ಅನುಭವ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ದೊರಕಿತು. ಆಚಾರ್ಯರ ಚಿರಂಜೀವ (ನಂ. ೫) ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಕೇರಿಯಲ್ಲೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ "ಬಲು ಬುರುಕು" ಎಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನೆಗಡಿಯಾಗಿ ಗಂಟಲು ತುರಿಸುತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೆಮ್ಮು ಬಂದಾಗ ಯಾರೋ "ಎಕ್ಕಣ್ಣಾ ಸ್ವಾಂಗ್" ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟ ತಿನ್ನಲು ಹೇಳಿದರು. ಆಚಾರ್ಯರು ಎರಡಾನೆ ಕೊಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದ ಆರು ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ತಿನ್ನುವದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಪುನೇ ಕೆಮ್ಮು ಬಂದಾಗ ತಲೆಯ ಬುಡಕ್ಕಿದ್ದ ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟ ಎಲ್ಲಿ, ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಆಭರಣಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅಳು ಮೋರೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಚಿರಂಜೀವ ನಂ. ೫ ಮಾತ್ರ, "ಆಗ ನೀನೇ ತಿಂದಿಯಲ್ಲಾವ್" ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಬಲವಾಗಿ "ನೀನೇ ತೆಗೆದಿರುವಿ. ಕದ್ದು ತಿಂದಿ ಹೌದಲ್ಲೋ?" ಎಂದು ಜಬರಿಸಿದರು. "ಹೂಂ! ನಾ ಕದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕದ್ದೇನೇ ಅಂತ ನಿದ್ದಿ ಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಗೊತ್ತು! ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳ್ಳರ ಸುಳಿವು ಹತ್ತುತೆದ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಮಾಸ್ತರರು ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದು. ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದೂ, ಮಾಡಿದೆ, ನನ್ನ ಬಯ್ತು" ಎಂದು ಚಿರಂಜೀವ ಹೇಳಲು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ಚಕ್ಕಲಿ ಕಢಿ ನೆನವಾಗಿ ಬಂದು ಬೇರೆ ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟ ಕೊಂಡು ತರಲು ಆ ಚಿರಂಜೀವ(ನಂ.೫)ನನ್ನೇ ಕೆಳಿಸಿ ಉಸುಗರಿದರು.

+++

ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಕರಿಣವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಬೇಕೇ? ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋರೆ ಹೋಗುವವರೇ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ವಾಡಿದವರು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬೇಕಷ್ಟು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಸುಖ ಕಂಡಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸಾವಾನ್ಯರು "A Bird in hand is worth two in the Bush" ಎಂಬುದಕ್ಕೇ ಅಂಟಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ "ಕಳ್ಳನ ಹೆಚ್ಚೆ ಕಳ್ಳನೇ ಬಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯದ ಶೋಧ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಹವ್ಯಾಸವುಂಟಾದದ್ದೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಮಗನೆದುರು ಮುಖಿಭಂಗವಾಗುವಂಥು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂಟಾಗುವದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?

+++

'ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಭಂಗಿ ನೆಟ್ಟು' ಎಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಿರುದು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೂ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದರೆ ನಿವಾರಣೆಯಾದೀತು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಷ್ಪಾರ್ಷ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ ವಿಶೇಷ ಫಲವಂದು ಅದರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ತಣ್ಣಗೆ ಹುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು.

+++

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಈ ಜನ್ಮದ ನೀತಿ ನಡತಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಪ್ರಣಾಗಳು ರೂಪಿಸುವುದರಿಂದ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಕೃತಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಹೇಸುವ ಆಚಾರ್ಯರು ಗತ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎಸಗಿರುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತಿನ ಪ್ರತ್ಯ್ಯಯ, ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂದೇಹ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನೆ ಅಕ್ಷಸ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ ನಿರ್ವತ್ತಿಯಾಗಿ, ಬಂತು.

+++

ಲಾಹೋರದ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ್ಳೆಯ ಆಶೆಯಿಂದ ಒಂದು ಜವಳಿ ಗಿರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅದರೆ ಆತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕನ್ನ ಹಾಕಿದರೂ ಗಿರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಸಾತ್ವಿಕ ಸಂತಾಪದ ಭರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳ ಮೂಲಕ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತೆ ಬಹುದು ಎಂಬ ಅಂಜಕೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಆತ ಗಿರಣೆಯ ಆಡಳಿತೆಗಾರರಿಗೆ "ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ನೂಲನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಗಿರಣ ಬರಿದಾಗಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಪೂಲೀಸರು ಸದಾ ನಮ್ಮೀಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಳ್ಳರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವ ಬದಲು ನಿಮ್ಮೀಂಥ ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ಕದೀಮರ ಸಮಾಜಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.

+++

ನೋಡಿ, ಕಳ್ಳನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳನೇ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮೀಂಥವರಾತಾದರೂ ಗಿರಣೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅದು ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹಾನಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ನಿಂತಿರಬೇಕು ಎಂದೋ, ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಂಪು ಹೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯೇ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದೋ, ಗಿರಣೆಯ ಸರಹಗಳ ತುಂಬ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ತಯಾರಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ವೊರಾಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದೋ - ಅಥವಾ ಇಂಥದೇ ಇನ್ನಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವು ಸರಹಾರವಿರುವಾಗ, ಕಳ್ಳ ಪೇಟೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನುಗಳಿರುವಾಗ, ಪೂಲೀಸರಿರುವಾಗ, ಲಂಚನಿರ್ಮಾಲನ ಶಾಖೆಯಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಾಲನ್ನೂ ಕಳ್ಳಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಅದರೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಅಗಳಿ ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಾಗಲೇ ಕಾಯಕ ನಡಸುವ ಕಳ್ಳನಿಗೆ

ಇಂಥ ಅಡ್ಡಿ... ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಬಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದರಿಂದಲೇ ಗಿರಣೆಯ ಮಾಲು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದಿಗ್ಗಂಧನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಕಳ್ಳೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನಿಂದಾದ ಈ ರಹಸ್ಯ ಸ್ವೋಚ್ಚವು ಗಿರಣೆಯ ಆಡಳತೆಗಾರರನ್ನೂ ಪ್ರೋಲೀಸರನ್ನೂ ತುಸು ಪೇಚಿಗೊಡ್ಡಿರಬಹುದಾದರೂ ಬಹುದಿನದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮನೋರೋಗ ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದ ಒಂದು ಸಂದೇಹವನ್ನು ಅದು ನಿವಾರಿಸಿರುವದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಈ ಅಜ್ಞಾತ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಯಾರ ಸಂಕಟವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ನಿವಾರಣೆಯಾಗದ ಸಂದೇಹವುಂಟಾದಾಗ ಈಶಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುವುದೇ ಶ್ರೀಯಸ್ವರವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಾರೆ.

ಇ. ಕಳೆದುಹೋದ ಪ್ರವಾಸನಂದ

ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆ ದಾಟುವ, ರೋಮಾಂಚಕವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ, ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತ ಇದ್ದೆ. ಅವನಿಗೆ ಏನೇನೂ ರೋಮಾಂಚನವಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಚೋರಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೇಳಿದ : "ಅಜ್ಞಾ, ಹೊಳೆ ಅಂದರೇನು? ದೋಷ ಅಂದರೇನು?"

ನನಗೆ ಆಫಾತವಾಯಿತು. ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ. ನಾನು ನನ್ನ ಮೂವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಮಾಡಿರದಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಈತ ಏಳು ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಈತನಿಗೆ ಹೊಳೆಯೆಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದೋಷ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿಂದಿಸಬೇಕು? ಅವನು ಸುಭಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ತಿರುಗಿಲ್ಲ; ನೋಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ; ತಲುಪಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಏಳದೆಯೇ ಇನ್ನೊರ್ರೋ ಮುನ್ನಾರ್ರೋ ಮ್ಯಾಲು ಹೋದರೆ ಅದು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತೆ? ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಅಪಘಾತವಾದ ಹೋರತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಹೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪಘಾತವೇ ಆದರೆ ರೋಮಾಂಚನವೇನೋ ಆದೀತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ತಾನೆ! ಈಗಿನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ಸಿನ ಇತರ ಪ್ರಯಾಣಕರ ಮುಖಗಳನ್ನೇ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಾಲ್ಲಿ ಸೀಟಿನ ಬೆನ್ನಾನಿಕೆಗೆ ಒರಿಗಿ, ನಾನಾ ಅಗಲಗಳಿಗ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದು, ವಕ್ರ ವಕ್ರ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಹಯಾತ್ರಿ, ಯಾತ್ರಿಣಿಗಳು ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ, ನಿಮ್ಮ ವಿಕಟ ವಿನೋದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕಚಕುಳಿ ಇಡಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಆ ದೃಶ್ಯ ಅಸಹ್ಯ ತರಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಸಹಜ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಒರಿಗಿ ಜಾಗ್ರತ್ತಾ - ಸ್ವಪ್ನಗಳ ನಡುವಿನ ಅನಿಶ್ಚಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಲಗೇಜ್ ರ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಯಾವುದಾದರೂಂದು ತೋಲ ತಪ್ಪಿದ ಸಾಮಾನು ಸರಿದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ ತಲುಪುವವರೆಗೂ ಆದೇ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಿ.

ನಾನು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನಷ್ಟಿದ್ದಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತೆದು ಮೈಲಿನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರಕಬಹುದಾಗಿದ್ದ ರೋಮಾಂಚನ ಈಗ ಇನ್ನೂರ್ದೆವರ್ತು ಮೈಲಿನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿರಸಿ ತಾಲೂಕಿನ ಸೋದೆಯಿಂದ ಶಿರಸಿ - ಕುಮಟಾ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ರುವ ಮಂಜುಗಣಿಗೆ ನಾವು ಹೋದದ್ದು ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲು ಅಡವಿಯ ಒಳದಾರಿ, ಗಗನಚಂಬಿ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಜೀನಿನ ವಾಸನೆ, ಜೀರುಂಡೆಯ ಧ್ವನಿಯ ಶ್ರುತಿಗೆ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಸ್ವರಗಳು. ಹುಲಿ ಕರಡಿಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳುವ ಹಿರಿಯರು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕರಡಿ ಒಂದು ಸಲ ಹೀಗೇ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಕೆನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ವರ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಹೆಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಜೇನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಕರಡಿ ಸತ್ತಿತೋ ಅವನನ್ನು ಡೇವೋಸು ಮಾಡಿತೋ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ (ಅವನು ಬಹಳ ಕೃಶಿನಾಗಿದ್ದನಂತೆ), ಅಂತೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಉರಿಗೆ ಮರಳಿದ. ಅವನಿಗೆ 'ಕರಡಿ ಗಂಡ' ಅಂತ ಹೆಸರು ಬಿತ್ತು. ಕಥೆ ಮುಗಿಯುವಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದುರಿನ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಪ್ಪಳವಾಗಿದ್ದೇ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕರಡಿ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು ಅಂತ ಹೊಹಾರಿಬಿಟ್ಟುದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ಈಗಲೋ ಈ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು - ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಸಪ್ತವರ್ಷೀಯನಿಗೆ ಆ ರೂಪರಸ ಗಂಧಭಾವೋತ್ತೇಜನಗಳು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುವಂತಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಸೋದೆಯಿಂದ ನಾವು ಉಡುಪಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಬಸ್ಸಿಗಳು ಆಗ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಶಿರಸಿಯಿಂದ ಕುಮಟಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆವಾರಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವೀಮೆರು. ದೇವೀ ಮನೆ ಘಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ರಸ್ತೆಯೇನೋ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ದೂರ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಉಳಿಸಲು ಒಳದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಪಾದಚಾರಿಗಳ ಪದ್ಧತಿ. ಕಡಿದಾದ ಏರು-ಇಲ್ಲಕಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಈ ಕಾಲ್ವಾರಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲ್ವಾಲ ಕೈಬಿಲ ದೇಹದ ತೋಲನಿಕಾತುರ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡುವಂತಿದ್ದವು. ಎತ್ತಲು ದೊಡ್ಡವ, ನಡೆಯಲು ಸಣ್ಣವನಾದ ನನಗೆ ಇದು ಬಲು ಪೇಚಿನ ಯಾತ್ರೆ. ನಡುನಡುವೆ ದೊಡ್ಡವರು ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಹುಡುಗರು ದೇವಿಮನೆ ಘಾಟಿ ಬಿಡಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ನೃಪತುಂಗ ಬೆಟ್ಟು ಪರಲೂ ಪದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಘಾಟಿ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವ ಹಿರಿಯರಾದರೂ ಈಗಲ್ಲಿ? ಆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಪಾತ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಾದರೂ ತಿರುಗುತ್ತಾರೋ ನಾ ಕಾಣೆ. ಅಂದಿನ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಇಂದು ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಯೂ ಬೇಡ. ಆದರೇನು? ನಿಮಗೆ ದೇವಿಮನೆ ಘಾಟಿಯ ವೃಕ್ಷತ್ವದ ಪರಿಚಯ ಆಗದು. ದೇವೀ ಮನೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಹುಲಿಕಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ಆಗುಂಬೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಚಾಮಾದಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಅವು ತಮ್ಮದೇ ವೃಕ್ಷತ್ವವುಳ್ಳ ತಮ್ಮದೇ ತಿರುವು ಮುರುವುಗಳುಳ್ಳ ಘಾಟಿಗಳಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲವುಗಳ ಎದೆ ಸೀಳಿ ಕಪ್ಪು ರಸ್ತೆಗಳು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭರ್ಜಂದು ಸಾಗುವ ವಾಹನಗಳು. ಘಟ್ಟಗಳು ಬರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಆತಂಕಗಳು.

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಫುಟ್ಟುಗಳಿಗಂತ ಆಗುಂಬೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಿತ. ಆಗುಂಬೆ, ಸೋಮೇಶ್ವರ ಎರಡೂ ಬಸ್‌ಸ್ವಾರ್ಥಿಂಡುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಹೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಇವೆ - ಅಥವಾ ಇದ್ದವು ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಉದುಪಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಸೋಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು - ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದ ಇದ್ದಲಿ ಗ್ಯಾಸಿನ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಲಿ ಬಸ್ಸಿಗಳ ಅನುಭವ ಈಗಿನವರಿಗೆಲ್ಲಿ? ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಂಕಾವಾಸಿಗಳೇ ಅವಶರಿಸಿ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ತಿರುಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಒಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸೋಮೇಶ್ವರ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಫುಟ್ಟು ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಸೀಟು ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಸ್‌ಸ್ವಾರ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಂಪನಿಗಳ ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕರೊಡನೆ ಅನುನಯ, ವಿನಯ, ಕೂಗಾಟ, ಹಾಕಾಟ, ಪ್ರತಿಸಲ ಆಗಬೇಕು. ಅದು ಭಾರತದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಒಂದು ಸ್ವಾಂಪಲ್ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಕಾರಿ ನೋಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರೊಡನೆ ದುವ್ಯವಹಾರದ ಅಭ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ, ಆಗುಂಬೆಗಳ (ಆಗುಂಬೆ ಸೋಮೇಶ್ವರದ ಕನ್ನಡಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ) ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ವಿಕಟ ಏನೋದ ಬುದ್ಧಿ ಸೋಮೇಶ್ವರದ ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. "ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ನೀವು ಬಹು ಉತ್ಸಂತಿರಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ "ಮೇಲೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಸರ ಯಾಕಯಾ ನಿಮಗೆ?" ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತನಗೇನೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈಗ ನೋಡಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ನೇರ ಬಸ್ಸಿಗಳು ಶಿರಸಿ - ಕುವುಟೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಬಡ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಬುಕಿಂಗ್ ಆಫ್ಝಿಸಿನ ಡಿಕ್ಸೆಟರರು ಹಾಳು ಸುರಿಯುವ ಶೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಏನೋದ ಚಾತುಯ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಬಲಿಪಶುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಚ್ಚಿ ತುರಿಸುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಲಾರ್ಕರ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ನೀವು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗತೊಡಿದರೆ ಆ ಬೆಳಗಿನ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯ ದೇವದುರ್ಬಳಿ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಪಾತವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿದ ಮಂಜಿನ ಆವರಣ ನಿಮಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುವ 'ಅನಂತ', 'ಅಗಾಧ'ಗಳ ಒಂದು ಸರ್ಕತ್ತೊ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಆಗುಂಬೆ -ಸೋಮೇಶ್ವರಗಳ ನಡುವಣ ಆ ಸರ್ವಪಢದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾಗ ಈ ಅನಂತತೆಯ ಸಂಸ್ಕರ್ಶದಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಚಿರ ನೂತನವಾದ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೋ ಸುಖಪ್ರವಾಸದ ರಾತ್ರಿ, ನೇರ ಬಸ್ಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯಾಣಕರಿಂದ ಈ ಅವುಗಳ ಅನಂದವನ್ನು ಕೆಸಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ದರ್ಶನಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಗುಂಬೆ ಘಾಟಿಯನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವುದು - ಏರುಪ್ರದು - ನಿಮಗೆ ಅವಸರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ - ಆಗ ಹಲವು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನೋಂದು ಸೆಲ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ನೆ ಮುಂಚಿನ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ದಾಟುವ ಮೊದಲು ಮೇಲಿನ ರಸ್ತೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ತಾಳಲಾಗದೆ ಅದು ಧೊಪ್ಪೆಂದು ಹಾರಿ ಕೆಳಗಿನ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರೇಮಾಭಿಗಮನದ ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಇರದಿದ್ದರೇ! ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಿದ ಎಂದು ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ರೋಮಾಂಚಕ ಅನುಭವದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದುದಕ್ಕೆ ತುಸು ನಿರಾಶೆ ಆಯಿತು. (ಯಾಕೋ ಏನೋ ನಿಜವಾದ ರೋಮಾಂಚನಗಳು ಕೆಲವು ಇಂಚುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಿಸ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೇ!) ಈಗ ಈ ಘಾಟಿ ದಾಟುವ ಅಳಿದುಳಿದ ಅಲ್ಪಧಾರದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಕೂಡ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಣಿಂದ ಭದ್ರವಾಗಿಸಿದ ನಯವಾದ ಘಾಟಿ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಫುಟನೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಿಸಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹೊಳೆಗಳ ನಾಡು. ಉಡುಪಿ - ಮಂಗಳೂರು ನಡುವಣ 36 ಮೈಲು ಕ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ದಾಟಬೇಕು. ಉಡುಪಿ - ಕುಮಟೆಗಳ ನಡುವಣ ನೂರು ಮೈಲಿಗೆ ಏಳು ನದಿಗಳು. ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ; ಕುಮಟೆಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ. ಬಸ್ಸಾಯಾನ ಚೋರಾಗುತ್ತೇ ಅಂತ ನೀವು ಯೋಚಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಇಳಿದು ಹೊಳೆ ದಾಟಬೇಕು. ಈಗಲೋ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಣ ಅಮೆಜಾನ್ ನದಿ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಗಳಿಗೂ ಸೇತುವೆ ಆಗಿದೆ. ಕಣ್ಣಿಂದಿಂದ ನಾವು ಗಳಿಸಿದ್ದೆಷ್ಟು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದೆಷ್ಟು? ಕಡವು ದಾಟುವ ಆ ದೋಷ ಪ್ರಯಾಣದ ಸುಖಕ್ಕೂ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವ 'ಸೌಕರ್ಯ'ಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯ =ಗುರುತು ಹಾಕಲಾದೀತೇ? ಮೂರೂ ಸುತ್ತು ತಲೆದೂಗುವ ತೆಗಿನ ಮರಗಳ ಕುದುರುಗಳ ನೋಟವೆಲ್ಲ ಈಗ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯ. ದೋಷ ನಡೆಸಿ ಬದುಕು ಮಾಡುವ ಆ ಉಬ್ಬ ಸ್ವಾಯುಗಳ ಮರಕಾಲರ, ಪೇದುಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿದ್ದೀತು? ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಚೀ ಮಸ್ತಾನನ ಅಥವಾ ಅವನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ಸಂಬಳದ ಆಳುಗಳಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಸಂಶಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಒಂದು ಹೊಳೆ ದಾಟಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೇ ನಾನು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆಂದು. ಶಿರಸಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಉಡುಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. 1932-33ರಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಗಂಗೋಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಂಜೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ದೋಷೆಗಳು ಆಚೇ ದಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಮಾತ್ರ, ಈಚೆ ಇದ್ದ. ಗಾಳಿ ಸ್ತುಭ್ರವಾಗಿತ್ತು. ನದಿ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಹತ್ತೆಂಟು ಜನ ಅವನನ್ನೇ ಎಷ್ಟಿಸಿ ದೋಷ ಹೊರಡಿಸಿದೆವು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನದಿಯಾನ. ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದ ಗಾಳಿ ನೀರು ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆ ಆವೇಶಕ್ಕೇರಿದವು. ನಡುಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು. ದೋಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂದಿ ತುರುಕಿದ ಅನೇಕ ತೂತುಗಳಿದ್ದಾದ್ದು ಹೊರಟ ಮೇಲೆಯ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದ್ದು. ನೀರು ಒಳಗೆ ನುಗ್ನಿತ್ತಿತ್ತು. "ಆಯ್ಯಾ, ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ನೀರು ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿನಿ!" ಎಂದು ಮುದುಕ

ನಮಗೇ ಕೆಲಸ ತಾಗಿಸಿದ. ತರೆಗಳು ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ದೋಷೀಯನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಡಲು ಅವನ ತ್ರಾಣ ಸಾಲದು. "ಅಯ್ಯಾ! ದೇವರನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿನಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಏನೂ ಸರಿ ಕಾಣ್ತುಲ್ಪೇ" ಎಂದ ಬೆಸ್ತು. ಎದ್ದು ಎದ್ದು ಬೀಳುವ ದೋಷೀಯಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಯೇಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು ನಾವು ಅತ್ಯಿತ್ತ ಚಲಿಸಿದರೆ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಅಲ್ಲಾಡಬೇಡಿ ಒಡಿಯಾ! ದೋಷೀ ಮಗುಚಿ ಬಿದ್ದ, ದೇವರೇ ಗತಿ!" ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

"ನೀರು ಎಷ್ಟಿರಬಹುದು ಮಾರಾಯಾ?" ಎಂದೊಬ್ಬರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಿಜವಾದ ಗಂಡಾಂತರ ಎದುರಾದಾಗ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕೆ ಬರುವ ರುಸ್ತುಂ ಹಾಸ್ಯಭಾವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದದ್ದು. ಪ್ರಯಾಣಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ತಂಬುಲವನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಉಗಿದು, "ದೋಷೀಯಲ್ಲಿ ರುವವರಲ್ಲ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ನಿಂತರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರ ಮೂಗು ಮಾತ್ರ, ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದು!" ಎಂದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಖೊಳ್ಳಿಂದು ನಕ್ಕೆವು. "ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಯಾರು?" ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು "ಚೀಟಿ ಹಾಕುವಾ!" ಅಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು. "ಇಲ್ಲ! ನಾನೇ ಬಡಿಯ ಕೊಟ್ಟವನಾದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸೇವಕನಾದ ನಾನೇ ಕೊನೆಯವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೇ!" ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯವರು ವಾಲಂಟಿಯರ್ ಮಾಡಿದರು. (ಗಾಂಥಿ ಚಳವಳಿ ಆಗ ತಾನೇ ಸೇವೆಯನ್ನು ಜನಪೀಯ ಮಾಡಿತ್ತು!) ಈಗಾದರೆ "ಹೋ! ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜನ ಇವರು!" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗ ಮಂತ್ರಿ-ಗಂತ್ರಿ, ಆಗುವ ವಿಚಾರ ಗಂಗೊಳಿವರೆಗೆ ತಲುಪಿಯೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಿಕಮತದಿಂದ ಅವರನ್ನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಜಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಈ ನಗೆಗಳ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ದೋಷೀ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೊಂಗಿ ಅಂಬಿಗ "ಒಡಿಯಾ! ನಗಬೇಡಿ! ದಮ್ಮಯ್ಯಾ!" ಎಂದ.

ನಮ್ಮೊಡನೆದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಸುಸ್ಪೇರದಿಂದ "ಅಂಬಿಗ ನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೇ!" ಎಂದು ಪ್ರರಂದರ ದಾಸರ ಹಾಡು ಹಾಡತೊಡಗಿದಳು. ನಾವು ಸ್ತುಭ್ರರಾಗಿ ಆಲಿಸಿದೆವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಕಾಲಿಕವಾದದ್ದು ಚೇರೆ ಇರಲಾರಿಯದು ಎನಿಸಿತು. ಅದೇ ಆಗ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಾನೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೇವರತ್ತು ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿಸಿದೆ.

ಮಬ್ಬಾಗುತ್ತ ಇತ್ತು. ಗಾಳಿ-ತರೆಗಳೊಡನೆ ಬೆಸ್ತು ಹೆಣಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ದೇವರು, ಯಾರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಬಯಸಿದನೋ, ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಹಾಡಿಗೆ ಒಲಿದನೋ, ಅಧ್ಯಾ ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ದ್ವೇವ ತನ್ನ ದಿಸ್ತಿ ಶೆನ್ನ ಉಪಯೋಗಿಸಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಇಳಿಯಿತು, ತರೆಗಳು ತಿಳಿಯಾದವು. ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಈಚೆ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆವು.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ನದಿ ಅಂದರೇನಿಚ್ಚು, ದೋಷೀ ಅಂದರೇನು? ಅಂತ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಆಗಲಿಸಿ, ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ಸೇತುವಿಸಿ, ರಾತ್ರಿ ಬಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಅನುಭವ ವಂಚಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಧಾನುದಪ್ಪ ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ದೋಷಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ವೈತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೇಲಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ದೋಷಯ ವಿಚಾರ ಬಿಟ್ಟು, "ಅಜ್ಞಾ, ಗಂಗೋಳಿಯ ನೀರೂ ಹೀಗೇ ನಾತ ಇಡುಗುತ್ತು ಇರುತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟು ಅಸಂಗತವಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಕಾಗದ ನೃಲಾನ್ ರೇಯಾನ್ ಕಾರಣಾನೆಗಳಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲ ನದಿಗಳೂ ಹೊಳೆ ನಾರಬಹುದು.

ಇ. ಕೀಂ ಕರ್ತವ್ಯ....?

ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಮನುಷ್ಯ ಹತ್ತಬುದ್ಧನಾದಾಗ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಡಿನಾದ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಡೆದಿರುವದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರಂಥರೂ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಡಿರಾಗಿ ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತರ ಸಂಗಡ ಹನ್ಮೌಂದಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ಮಹಾದೋಣ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯನು ಒಡ ವಿರಾಟನಂತಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು?

+++

ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದೂಡೆ ಮೈತಾನೆ ಬಹುದು ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವದು ಎಂಬ ನಂಬಿಗೆಯಿತ್ತು. ಆ ನಂಬಿಗೆಯ ಬಲದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸಮರದಲ್ಲಿ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಹೊಡೆಯುವಂತಾಯಿತು.

+++

ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಬಂತು ಎಂದು ಮೀಸೆ ಹುರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಅವತರಿಸಿ ನಾಮುಂದೆ, ನಾಮೇಲು ಎಂದು ಅಭ್ಯರಿಸತೊಡಗಿದವು. ಅವುಗಳ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅನ್ನದ ಮಾತೆದ್ದಾಗ ಆಹಾರ ಸ್ವಾವಲಂಬನವೇ ನಮ್ಮ ಮೊದಲಿನ ಗುರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಂತ್ರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಆಧುನಿಕ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಂದು ಅದೇ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜ್ಯ; ಭಾಷೆ, ಬಣ್ಪೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೂ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ಎಲ್ಲವುಕೂ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅದು ಸಿಗದೆ ಹೋಯಿತು.

+++

ಹೀಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನಂತಿರಲಿ, ತಜ್ಞರನ್ನು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕೂಡ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಡಬಂದು ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ಸೋಲನ್ನೊಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭವೇದಗಿತೇ ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸೋತೆವು ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ಮಹಾಧಿರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಧಿಸೇನುಳಿದೀತು? ಅಡಿಗೆ ಬಿಧ್ದರೂ ಮೂಗು ಮೇಲು ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೂ ಭಲವಾಗಿರುವಾಗ ಸೋತೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಆಚಾರ್ಯರಂಥವರು ಬದುಕಿರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ!

+ + +

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಷ್ಟಿವೆಯೋ ಆಪಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅಷ್ಟೇ ಸಮಿತಿಗಳು ಇಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವದು ಮೇಲಿನ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಹಾರ ಸ್ವಾವಲಂಬನ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ದೊರಕಿಸಿಹೊಂಡರೆ ಆಹಾರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆ, ಕೃಷಿ ಪಂಡಿತರು ಸಾಧಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸುಂದರ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರೆಳೆಯಬಹುದು. ಯೋಜಕರೂ ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ಪ್ರಜಾರದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೋದ್ಧಾರ ವೂಡಿದೆವು ಎಂದು ಶೈಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತಜ್ಞನಾಗಬಹುದಾದರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಂತೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲಾರನಷ್ಟೇ! ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಶಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಸೇರಿ ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವದಷ್ಟೇ ಅವನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯ. ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯಿತು. ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವರು ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಿದ್ದವರು ಅಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವನೇನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ?

+ + +

ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ, ಪರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ಸಾಧಿಸುವ ಇಂಥದೊಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ಆಚಾರ್ಯರು ದೇಶದೆದುರಿರುವ ಯಾವದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಕರ್ತವ್ಯಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೀಘುಕಾಲ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಒಂದು ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಒಂದರು ಎನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ನೇಹರೂರು ಒಂದು ಬಾಂಬ ಒಗೆದು ಅವರನ್ನು ಹತಾಶರನ್ನಾಗಿಯೂ ಹತಬುದ್ಧರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಟಿ, ಬೂಟಿ, ಕಾಲರ, ನೆಕ್ಕ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅಧಾರ್ತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರನ ಹಾಗೂ ರ್ಯಾತನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯತ್ನಿಸಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಟಿ ಬೂಟಿಗಳು ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸೂತ್ರಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವುದು ಇಂದಿನ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಯ ಸಮಾನತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆನ್ನುಲಿಸುವ ಈ ಮಾತ್ರ ಇತರರಿಗೂ ಅನ್ನಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

+ + +

ಸೊಟು-ಬೂಟಿನ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬಿಡಿರಿ ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರೆ! ಈ ಹುಂ! ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರ ಹಾಗೂ ರೈತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳು ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ಆಚಾರ್ಯರಂಥವರು ಬರೇ ಮಾತು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದುಗರೇನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದವರ ಅಜ್ಞಾನದ ದ್ರೋತಕ. ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆಂದು, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೇ ರೈತರು ಕೆಲಸಗಾರರಿಯವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಂಥವರು ಎಷ್ಟೇ ಸದುದ್ದೇಶಪೂರಿತರಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಿತೇ ಹೇಳಿ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬಹುದೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೇನನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಸಕಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ವಿನಾ ಬೇರಾವ ಹಾದಿಯಿದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾತನ್ನೆಂದೂ ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗಿಂತ ಮೇಲಿನವರು ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಿರುವವರ ಮಾತನ್ನೇ ಅವರು ಮನ್ನಿಸುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧುರೀಣರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಸೊಟು-ಬೂಟು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವನೆಂದು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂಥ ಏನಾದರೆಂದು ಗುರುತು ಬೇಡವೆ? ಗುರುತು ಧರಿಸುವದಾದರೆ ಗುರುತಿನ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟೀತು?

+ + +

ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮೂಢರಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತು ಸದುದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಶಕ್ತ ಕೋಟಿಯೊಳಗಿನದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಸೊಟು-ಬೂಟು ಬಿಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇರುವ ಅಲ್ಪಸ್ಪಳ್ಳ ಕಾರ್ಯ ಮನೋವೃತ್ತಿಯೂ ತೋಲಗಿ ಹೋದರೆ! ಸರ್ವನಾಶೇ ಸಮುತ್ಪನ್ನೇ ಅಧ್ಯಂ ತ್ಯಜತಿ ಪಂಡಿತೆಂಬಂತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸೊಟುಬೂಟಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮನೋವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಲೊಲ್ಲದೇಕೆ, ಇರುವದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ!

+ + +

ಈ ವಾದವನ್ನು ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾದಿತು! ಆದರೆ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಚಾರ್ಯರಂತೆ ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೂಡನೆ ವಾದ ಮಾಡಿ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಆಚಾರ್ಯರು "ಕಿಂ ಕರ್ತವ್ಯ" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ..., ಯಾಕೆ, ನಾಳಿನ ಹಾಳನ್ನು ಇಂದೇ ಕಲವರಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆ? ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಚಾರ್ಯರ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಸಬಹುದು ಎಂಬಾಶಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೆ ಮೇಲಲ್ಲವೇ?

*

ಇ. ಕುರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಲೀಗಾಲ

ಕುರಿನಾಡಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಬಫೆಲೋಪುರಂ ಆದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಶಂಕಾಮುಯ ಉತ್ಸಂಟತೆ ಈಗ ಕೆಲ ವಾರಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕುರಿನಾಡಿನ ಪ್ರಭುಗಳಿಂದು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕಾರಣಗಳು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನರು ಈ ಉತ್ಸಂಟತೆಯಿಂದ ಹೀಡಿತರಾಗಿದ್ದರೆಂದಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ಎರಡು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಮುಗಿದಿದ್ದು, ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷ ಮುಂದಿದ್ದು ದರಿಂದ ಜನತಾಜನಾರ್ಥನರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮ ಕಟ್ಟಾನರಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ನೌಕರಶಾಯಿಯ (ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚುಂತೆ ಶಾಯಿಯನ್ನು ಇವರೇ ಖಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೌಕರಶಾಯಿ ಎಂಬುದೇ ಸೆರಿಯಾದ ರೂಪವೆಂದು ಈಚೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಂಸರೋಭ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ) ವರಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಚಳವಳಿಗಾರರಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಮಟಕಾದೊರೆಗಳವರಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಥವಂತ ವರ್ಗಗಳು ಈ ತಲ್ಲಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹೀಗಿದ್ದವು : " ಸರಕಾರದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಯುತ್ತಿದೆ?"

ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದವನು ಬಫೆಲೋಪುರದ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಞಾತನಾಮದ ಸುದ್ದಿ ಸೂರಪ್ಪ. ಮೂರು ಮರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಸರಕಾರದ ಹಂಡಯೋಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಆಮೆ ಬೇಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಡಿಗರ ನುಡಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತರ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದು. "ಈಗ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಕುರಿನಾಡಿನ ಸರಕಾರದ ಯಾವೋಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಇದೆ" ಎಂಬಂಶವನ್ನು ಆತ ತನ್ನ ಓದುಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದು. "ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿವರಗೆ ದಿನ ಬೆಳೆಗಾದರೆ ಒಬ್ಬರೋ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರೋ ಕಳ್ಳಪೇಟೆ ಕದೀಮರಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರವರ್ಗದವರಗೆ ಒಂದಲ್ಲೋಂದು ಅಥವಾ ಹಚ್ಚು ಅಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಅಸಮಾಜವಾದಿ ಶೋಷಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕ್ರಮದ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುವುದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಕಳೆದ

ವರ್ಷದ ಹನ್ಮೌಂದು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳೊಂದರ ಸರಾಸರಿ ೧೨.೬೫ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವೋಭ್ಯು ಮಂತ್ರಿ ಕೂಡ ಏನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಗಾಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹುಣ್ಣಾ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಂದಿಂದ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುರಿದು ಈಗ ಈ ಕಾಷ್ಟ ಮೌನ ಒಮ್ಮೊಂದೊಮ್ಮೆ ಯಾಕೆ?" ಎಂದಾತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದ.

ಇದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಭ್ಯುರೂ "ಹೊದಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲ?" ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು. ಹೆಸರಾಂತ ರಾಜಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಕಾರರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಮಗೇಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಕೈಕೈ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡರು. ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊನೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿವರು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಉಪಮಂತ್ರಿಯಿಂದೂ ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕುರಿನಾಡಿನ ದ್ವಿತೀಯ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಲ್ಯಾಂಬಾಟೊನಿನ ಹಂಡಿ ಸಾಕುವವರನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಕರ್ಮಂಟೇಟರ್‌ ಬರೆದ. ಅದು ಸ್ತುರಣಾಹರ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು "ಹಂದಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಸಾಕಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಬಿಡಾಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತೆಂದು ದೂರು ಬಂದಿದೆ, ಸಾಕುವವರು ತತ್ತಕ್ಷಣ ಅಪುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದರೆ, ಅಪುಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾಲಕರ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರಕ್ರಮ ಕ್ಯಾಕೊಲ್ಟಿಬೇಕಾಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೋದಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕಿಡಿಗೇಡಿ, "ಸ್ವಾಮೀ, ಸಂಪಾದಕರೇ, ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ; ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಡೆನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟ್ವಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಪತ್ತ ಬರೆದಿದ್ದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ತಾವು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಸಾಧಿಸಿ, ತಪ್ಪಿ ವರದಿ ಮಾಡುವ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ರಹಿತವಾದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸರಕಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಚಿಮಣೆ ಎಣ್ಣೆ ಧಾಣ ಡಂಗುರವಾಗಿ ಮೂರೂವರೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ತಿಕೆಗಳ "ದೂರುಶಂಖ" ಪುಟದಲ್ಲಿ ದೂರಲಾಗಿತ್ತು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು (ಮುಂದಲ್ಲ) ಹಿಂದೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದವರು ಚೆಳವಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬೀದಿ ಬಲ್ಯುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಹೊಸದಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಪೋಲೀಸ್ ಸಂಘಟನೆಯ ಮುರುಬಿನ ನಾಯಕನೊಬ್ಬಿ ಈಚೆಗೆ ನಡೆದ ಮಾನಭಂಗ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ "ಟೋಪಿ ಡೋನ್" ಚೆಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಮಿಶ್ರತ ಎಣ್ಣೆ ಮಾರುವವರ ಮೇಲೆ ಮಿಶ್ರಣ ವಿರೋಧಿ ಪಡೆಯವರೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೊಸದಾಗಿ "ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸರಕು ಸಂಘ" ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು. "ಮಿಶ್ರಣ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು; ನಮ್ಮದು ಸಂಮಿಶ್ರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ; ನಮ್ಮದು ಸಂಮಿಶ್ರ, ಅರ್ಥಪದ್ಧತಿ; ಮಿಶ್ರತ ಎಣ್ಣೆ ಮಾರುವುದೂ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ," ಎಂದು ಅದರ ನಾಯಕ ಭಾಷಣಾ

ಮಾಡಿ ಕರತಾಡನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೋಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಬಳಿಕ, Something is up ಎಂದೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತ್ತು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಚೆನ್ನಿಗೆ ಕ್ರಮಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕುರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಂಬುದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಲಿತ ಮಂತ್ರ. ೭೦ ಹ್ಯಾರ್ಡ್ ಹ್ಯಾರ್ಡ್ ಅಂದ ಹಾಗೆ. ಪ್ರರೋಹಿತರಿಗೂ ಅದರ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳು-ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ - ಎಂದೊಬ್ಬ ಹ್ಯಾಮರಿಸ್ಟ್ ಹೇಳಿದ್ದ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ಹೊಳೆಯದಿದ್ದಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದೊಬ್ಬ ವಿಷ್ಣು ಚಟ್ಟಾಕಿಸಿದ್ದ. ಅದು ಒಂದು ತರಹದ ತೇಗು - ಹೊಟ್ಟೆ ಮಂಬಿದವರಿಂದ ಬರುವಂಧಾದ್ದು ಎಂದೂ ಹೇಳುವವರಿದ್ದರು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕುರಿನಾಡಿನ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅರ್ಥವಂತ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳು ಹುಸಿ ಗುಂಡುಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಾರಿಸುವಂಧಾದ್ದು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ಅವುಗಳಿಗೆ ಗೂಡಾರ್ಥ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಆಮಂತ್ರಣವಾಗಿರಬಹುದು; ಆದು ಆಶ್ವಾಸನವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದು ಶಾಮೀಲು ಕುಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು; ಅಥವಾ ಅದು ರಾಜಕೀಯ ನೆರಳು ಕುಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಕೊಳತೂರಿನಲ್ಲಿ "ಸಕ್ಕರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕಪ್ಪು ಪೇಟೆ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಿಳಿಪೇಟೆಯಲ್ಲೇ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ; ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ," ಎಂದು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾರ ಸಂಗಡ ಸಕ್ಕರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಎಂಟು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಉರಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುದಾಮಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ದಾಳಿಯಾಯಿತು. ಸಿಹಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕಹಿ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಫೆಲೋಪ್ರರಕ್ಷೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಯಾವ ನಂಬಿರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಸೆಲುವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೂಲದಲ್ಲಿ ಮೇಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆಂಬ ರಾಜಕೀಯ ರಹಸ್ಯ "ಅರಿತ ವರ್ಗ"ಗಳಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಸಕ್ಕರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳ ಬದಲಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 'ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಬಡ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಇನ್ನಲ್ಲಿನ್ನು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಮಂಗಿಕೊಂಡರು. ಸಕ್ಕರೆ ಗುದಾಮಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬುದಾಗಲಿ, ಕೇಷು ಯಾಕೆ ದಾಖಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಗನ ಮದುವೆಯನ್ನು "ಅದ್ವಾರಿ"ಯಿಂದ ನಡೆಸಿದಾಗ ಆಹಾರ ವಸ್ತು ವರ್ತಕರ ಫೆಡರೇಶನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆರತಕ್ಕತೆಗೆ ಹಾಜರಾಗದೆ ಒಬ್ಬ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮೆಂಬರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಬಂದ ಉಡುಗೂರಿಗಳು ಏನೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಳತೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಕಿಲೋಗೆ

ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಹಾರಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು ಧ್ವೇಯ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕುರಿನಾಡಿನ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನನಿಗೆ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ತಢ್ಣವೆಂದರೆ ಪೋಲೀಸು ಖಾತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಚೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮಸ್‌ವರಗೆ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥವಂತ ವರ್ಗಗಳೂ ಬಂಧುತ್ವಾರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ "ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣತಜ್ಞ"ರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಸಾಲೆದೋಸೆಗಳ ವ್ಯಾಸ, ದಪ್ಪ, ತೂಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ಪ್ರತಿ ದೋಸೆಯಲ್ಲಿ ಚದರ ಅಂಗುಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ತೂತುಗಳಿರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಹೊಚೆಲ್ ಉದ್ಯಮದವರೂ ತಮ್ಮ ಮಂಹತನ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಣತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳ ಎಚ್ಚರಿಕಾಮೌನ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಂಕೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಇದ್ದಿತೇ? ಎಚ್ಚರಿಕಾರಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಬರತೊಡಗಿದ ಮೇಲೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾಬರಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಧಾನಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕಾ ತಜ್ಞರಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಒದಗಿಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಅನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಅನರ್ಥಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಡಾಟಾ(data) ಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆರು ವಾರಗಳ ಅನೆಚ್ಚರಿಕಾವಸ್ಥೆಯ ನಂತರ ಕುರಿನಾಡಿನ ಹವಾಮಾನ ಕಡತ ಬಿಗುಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ರಾಜಧಾನಿಯ ಯಾರೋಬ್ಬ ಎಚ್ಚರಿಕಾತಜ್ಞನಿಗೂ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದು ದುಷ್ಪರವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಾಬರಿಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲೆಂಬ ಮೊಗುಂ ಆಶ್ವಾಸನೆ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತೇ ಏನಾ ಮತ್ತೇನೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಣಕ್ಕಾ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಒಳಕಾರ್ಯಕಾರಿಣಿ ಸಮಿತಿಗಳ ರಹಸ್ಯಸಭೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಚರ್ಚಿಸಿದವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೂಟಗಳ ನಾಯಕರೂ ಸೇರಿದರು. ಅಖಿಲ ಕುರಿನಾಡ ಚಳವಳಿಗಾರ ಒಕ್ಕೂಟದ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಸಭೆ ಕರೆಯಿತು. ಮಟಕಾ ದೊರೆಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸ್ವರ್ಥಯನ್ನು ಮರೆತು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಏನೂ ನೆಲೆ ಹತ್ತದ್ದರಿಂದ ಕಲೆತ ಹಾಗೆ ಸಭೆಗಳು ಬಿಂಬಿಸ್ತಾದವು:

ಎಚ್ಚರಿಕಾ ಸಂನ್ಯಾಸದ ಎಂಟನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು. ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆ ಒಮ್ಮೆ ಲೇ ನಾಲ್ಕುಕ್ಕೆಳಿದು ಮರುದಿನ ಮೂರಕ್ಕೆಜಾರಿತು. ಕೊಳ್ಳ ಹೊದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಚಿಪ್ಪಟಿಕೊಂಡು ತಾವು ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಏನೋ ಕೃತಿಮವನ್ನು ಶಂಕಿಸಿ ಕೆಲವರು ಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನರಡು ದಿನ ಕಾದಿದ್ದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವರೇ ಕಿಲೋಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಗೃಹಿಣಿಯರು ಸಾಮಾನು ತಂದ ಗಂಡಂದಿರ ಪೆದ್ದುತನವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅತಿ ತುಟ್ಟಿದರದ ಮಹಾರಾಜಾ ಗುಂಪಿನ ಹೊಚೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ದರಗಳು ಅರ್ಥಕ್ಕಳಿದದ್ದು, ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿಂದು

ಬಿಲ್‌ ಕೇಳಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅರವತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ದೋಸಾಭಾಯಿ ಎಂಬವರು ತಲೆತಿರುಗಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರು. ವಿಶ್ವ ಕುರಿನಾಡ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಫೆಡರೇಶನ್‌ನವರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಿಂದೂಡಬೇಕೆಂಬ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಕಾರಣಕೊಡದೆ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಚಳವಳಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದೀತೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಡುರಾತ್ಮಿಯ ಇಲ್ಲೇಕ್ಕಿಸಿಟಿ ವೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದ ರ್ಯಾಂಕ್ ಗೀಳಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಇನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ಓದಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋದೀತೆಂದು ಗೊಣಿದರು. ಮಟ್ಟಾ ಮಹಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಆರಕ್ಷಕರಿಂದ ಸೌಮ್ಯ ಸೂಚನೆ ಪಡೆದು ಕದ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೋಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ತಹತೀಲು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಸಿ ಮಾಡದನೇ ತತ್ತಾಕ್ಷಣ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಏಜಂಟರೋಬ್ಬರು "ಪನು ಕಲಿಕಾಲ ಬಂತಪ್ಪ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬೋಳುತ್ತಲೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡರು.

ಸ್ವಾಟರ್‌ಗಾಗಿ ವರಾತ ಹಚ್ಚಿದ ಮಗನಿಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಸೆಬ್ ಇನಾಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ರೋಬ್ಬರು "ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಪ್ಪ", ಎನ್ನೋ ಒಳಗೆ ಕುದೀತಾ ಇದೆ. ಕೈಮುಂದೆ ಒಡ್ಡುಲಿಕ್ಕೇ ಅಂಜಿಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ" ಅಂದರಂತೆ. ಅಮೃತ್ಯುಗಳು ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಭಜರಿ ಸೀರೆಗಳ ಆಸೆ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ತಾರಮ್ಯಯ್ಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಳಿಂಡಾರ್ ಆಗಿರದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನೀರಸವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಚಿತ್ರವತ್ತಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದರು. "ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಾವು ಕೃತಯುಗಕ್ಕೆ ಸದ್ಯವೇ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇವೆ. ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲಿಕ್ಕೇ ನಾನಂತೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನಿಶಿಲ ಕುರಿನಾಡ್ ಹರಟೆಮಲ್ಲರ ಸಂಘರ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಫೋನ್‌ಎಸಿನಿ "ನಾನು ಸಯನ್ನೇಡ್ ಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಅವರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಿಕಾ ರಹಿತ ಅವಸ್ಥೆಯ ಒಂಭತ್ತನೇ ವಾರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕುರಿನಾಡ್ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕ್ಷಾಬಿನೆಟ್‌ ದರ್ಜೆಯ "ಎಚ್ಚರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿ"ಯೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಪ್ರಕಟನೆ ಬಂತು.

ಮರುದಿನ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯ ದರ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಏರಿತು.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಅಪಾರ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು.

೬. ಕೂಟಾಂಡ ವಿಜಯಂ

ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಿದ್ದರೆ ನೀವು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಸಂದಿಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳನ್ನು, ನಗರೆಡಿರಿ! ಇದೀಗ ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಮರಳಿದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷದಶ್ರೀ ವರದಿಯಿದು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ತುಜ್ಫುವಾಗಿ ಶಾಖುವ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯೆಂಬ ಪದಾರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನೆಲುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲಂಕೃತ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ತೊಗುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ತೀರಿತು. ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಗಿರಾಕಿಯು, ಜೇಡನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ನೊಣದಂತೆ, ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅಶಕ್ಯವೇ ಸ್ವೇ -ಕನಿಷ್ಠ ಮದ್ರಾಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಿದು. ಕೆಂಪು ಕಪ್ಪು ವರ್ಣಗಳ ಚೊಜ್ಜುಗಳಿಂದಲೂ ಹುರಿಮಿಸೇ ಹಾರು ಹುಬ್ಬು ತರಬಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನೇತಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವನೋ ಕಾಪಾಲಿಕನು ನರಬಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ, ವಿಕಾರ ರುಂಡದ ನೆನಪಾಗುವುದು. ಗಿರಾಕಿಯ ಉಪಟಳ ತಾಳಲಾರದ ಅಂಗಡಿಕಾರರು ಅವರನ್ನು ಅಂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಬೂದಿಗುಂಬಳಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನಿಸಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅದು ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂದು ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ವಾರಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಈ ಮಂತ್ರದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಬಲಿಹಾಕಿ ಹೊಸ ಅಲಂಕಾರೋಪೇತ ಕೂಟಾಂಡಗಳನ್ನು ತೊಗ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದಂತೆ.

ಕವಾಲರೂಪವಾದ ಈ ಕೂಟಾಂಡಗಳು ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಲಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಒಂದುಪಕಾರಪೂಣಿಕೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತೊರಿತು. ತಿಥಿ ನೋಡದೆ ಬರುವ ಅತಿಧಿಕಾರಾದರೂ ಅಪರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ತೇಸಿದರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದು ತರಕಾರಿಯೆಲ್ಲವೂ ತೀರಿದ್ದರೆ, ಅಂಗಡಿಕಾರರ ಅಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಉಪಯೋಗ ನಿಮಗೆ ಒದಗಬಲ್ಲದು. ಸದ್ಗುಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರದ

ಅಂಗಡಿಯ ಬಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕೆಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕೂಡ್ಲಾಂಡ್‌ನನ್ನು ನೆಲುವಿನಿಂದ ಜಾರಿಸಿ ತಂದು ಆತಿಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಂಗಗೋಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮದ್ರಾಸಿಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತ ಕೂಡ್ಲಾಂಡ್‌ವು ತಪ್ಪಲೇಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೋಸ ಹೋಸ ಅತಿಧಿಗಳು ಆಕರ್ಷಿತರಾದರೇನು ಗತಿ? ಮದ್ರಾಸಿಯಾದವನು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸಂಡಿಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಲ್ಲ, "ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರಾಸಿನಕಾಯಿ" ಅದರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯವೂ ನೆರವೇರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರ ನಿಲುಮೆಗೆ ಬದ್ದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯು ಅಪಶಕುನಪ್ಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಹೆಂಗಸರು ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಕೂಡ ಸಲ್ಲದು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಹುಳಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಗಂಡಸರು ಅದರ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಹಣ್ಣಿದಿಂದ ಮಾಡಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೊಟ್ಟಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅಮಂಗಲವಾಗಿದ್ದ ತಮಿಳರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಹಕವಾಗಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ವಡೆ. ಮೊದಲನೆಯವರಿಗೆ ವಡೆಯು ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿವಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ಅದು ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಾನ್ನವೆನಿಸಿದೆ.

ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಭಯಪಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ರಾಹುಕಾಲ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಆಯಾ ವಾರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ತಾಸಿನ ತನಕ ರಾಹುಕಾಲವು ಮದ್ರಾಸಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಬ್ರಹ್ಮ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಮಾನವನ್ನೇರಲಾರ, ಪ್ರಯಾಣ ಹೂಡಲಾರ, ಕರಾರುಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಲಾರ - ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಂಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಾದರೂ ವಾಡಲಾಪನೋ ಇಲ್ಲವೋ! ಸುದ್ಯೇವದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಹುಕಾಲವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೋ ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ವಾಸ್ತುವಿಕವಾಗಿ ತಮಿಳರು ಅಂಥರ್ದ್ದ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಕಲಸಮೇಲೋಗರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೂ ನಾವೀನ್ಯವನ್ನೂ ರಂಗುರಂಗಾಗಿ ಬೆರೆಸುವ ಅವನ ಪ್ರಾವೀಣ, ಅಸದ್ಯಶವಾದುದು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ನಾಮಗಳನ್ನು (ತೆಂಗಲೆ ಅಥವಾ ವಡಗಲೆ ಭಾಟಿನದು) ಹೊತ್ತು ಸಂಗಡಲೇ ಓರೆ ಬೈತಲೆ ತೆಗೆದು ಫುಲ್ ಸೂಟಿ ಧರಿಸಬಲ್ಲವನಾತೆ. ಅಥವಾ ಕಂಠದವರೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪೋಷಾಕು ಹೊತ್ತು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿವಾಚಕ ನಾಮವನ್ನೋ ಭಸ್ಯವನ್ನೋ ತಳೆದು ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಶಿಶೀಯನ್ನು ಜರಿ ಮುಂಡಾಸಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಾರಬಹುದು. ತಮಿಳನಾಡು ನಮಗೆ ನಮ್ಮೆ ಅತ್ಯತ್ವಪ್ರಾಗಣೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಎಂಜಿನಿಯರರನ್ನೂ ಯಂತ್ರಪ್ರವೀಣರನ್ನೂ ತಂತ್ರಕುಶಲರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯ ಅದು ಜಾತಿವಾದದ ಅತಿ ಜಟಿಲವಾದ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದರೂ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್, ಸುಂದರರಾಜನ್, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಎಂದು ಸಂದಿಗ್ಧ ನಾಮಗಳಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪರದೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಡಲೇ ಅವರು ಜಾತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಾ ಹೊಗುತ್ತಾರೆ.

ಮದ್ವಾಸಿನಲ್ಲಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕಂಡ ಇನ್ನು ಕೆಲ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಗಜರಾಜ ಭವನವೆಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಆಹಾರದ ಸ್ವಭಾವದ ಲಕ್ಷಣವಾಚಕವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅಂಜಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಧೈಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ "ಕ್ರೈಸ್ತ ಚರ್ಚ್"ನ ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ 'Because Eve' ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಚಿಕ್ಕ ಚಿತ್ರ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾಮುಕ ತರುಣೀಯ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಸಂದಿಗ್ಗಿ ಚಿತ್ರದ ತರುಣನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. "ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಈವಾ (Eve) ಇ ಪೀಡ ನೋಡೆಂ"ದು ಒಳಗಿದ್ದ ಚರ್ಚನ ದೇವರಿಗೆ ಹಂಗಿಸಲೆಂದೇ ಈ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ಆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ತೊಗಹಾಕಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮದ್ವಾಸಿನ "ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟರ ಬಿಡಿ"ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕೂ ಅದ್ವಿತಾದದ್ದೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತೇ ಆಣಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಹೊಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಅನ್ನದ ಉಟ ದೊರಕುತ್ತಿರುವುದು. ನೀರುಳ್ಳಿ ಸಾಂಭಾರಿನ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಇಡಲಿ ದ್ವಿಪ್ರವು ಒಂದೇ ಆಣಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದೆಂದರೆ ಇದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯನ ಸಾವಿರ ಸುಳ್ಳಾಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರದೊಂದನೇ ಸುಳ್ಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ.

೨. ಕೊಡೆಯೆಂಬರ್ ಆತಪತ್ರವನ್

ಕೊಡೆಯೆಂಬುದು ದೇವರ ಹಾಗೆ. ಸಂಕಟ ಬಂದರೆ ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಜ್ಞಾಪಕ ತತ್ತ್ವಣಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಅಟ್ಟುದಲ್ಲಿ ಅರೆ ಮರೆವಿನ ಜೀಡರ ಬಲೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಮಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಬಲೆ ರೂಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿದೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ದೇವಾ, ನೀನೇ ಗತಿ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಕೊಡೆಯೂ ಹಾಗೆಯೆ. ದಕ್ಷಣ ಮಾರುತನ ಬೆನ್ನೀರಿ ಬರುವ ಕಾರ್ಮಾಡಗಳು ಮಿಂಚಿನ ಚೆಬುಕು ಬೀಸತೂಡಿದೂಡನೆ ನಿಮಗೆ ಅಟ್ಟುದ ಮೇಲೆ ರದ್ದಿ ಸಾಮಾನುಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕೊಡೆಗಳ ನೆನಪು ಏಕಾವಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಧೂಳು ರೂಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅವು ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಡಲು ಬೀದಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡೆ -ಸರ್ವಾರ್ಥ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ಯಿವಿರಿ.

ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದು ಬಲ್ಲವರು, ಇಂದಿನ ತರುಣರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೆ ಇಂದಿನ ಕೊಡೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಉದ್ದಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ "ಲೇಡಿಮಿಶನ್" ಕೊಡೆಗಳು ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನ ತನಕ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದಿನವು ಒಂದು ಮಳೆಗಾಲ ಕೂಡ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಕಡ್ಡಿಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೋಲು ಡೊಂಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಒಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಾಳಿ ಬಂದರೂ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ, ಬಹಿರಂಗವನ್ನು ಅಂತರಂಗ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು ವಿಪರೀತಮುಖವಾಗುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆ ಮಳೆಗಾಲ ಬರುವುದರೂಳಗೆ ಅವು ಹಳೆಯವಾಗಿ, ಕೃನಿಕ್ ಜಾಡ್ ಆದವರಂತೆ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಅತೀತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ನನ್ನೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರರು ಹೀಗೆ ಆಧುನಿಕ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ದೂರುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನೀಯರ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಕೊಂಡ ಒಂದು ಕೊಡೆ ಇಂದಿಗೂ ಆವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಣಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಕೊಡೆಯಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಹಳೆಯ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಲು ಸರಳವಾದದ್ದು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೊಡೆಗಳ ಪಿಡುಗು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಭೆ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಕವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಹತ್ತಾರು ಕೊಡೆಗಳ ನಡುವೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ್ದನ್ನೂ ಮಡಗಿ ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆ ಮುಗಿಯಲು ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳಿರುವಾಗಲೇ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ರಾಶಿಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೊಡೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಡನೆ ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಕಸ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ ಬಂದು, "ಸ್ವಾಮಿ, ಅದು ನನ್ನ ಕೊಡೆ" ಎಂದರೆ ಒಡನೆ ಅವರು ನಮ್ಮಭಾವದಿಂದ "ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸ್ವಾಮೀ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಕೊಡೆಯ ಹಿಡಿಕೆಯೂ ಹೀಗೇ ಇತ್ತು" ಎಂದು ಅದನ್ನು ವರಿಗಿತ್ತು ಇನ್ನೊಂದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ "ಎಲ್ಲಿಯೋ ಯೋಚನೆ" ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸ ಕೊಡೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊಡೆಗಳ ಧೈಯ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಾಂತರ ಭೇದಗಳಿವೆ. ಇಂದಿನ ಕೊಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕಡ್ಡಿಯವು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕಡ್ಡಿಯ ಕೊಡೆಗಳೂ ಥ್ಯಾಶ್‌ನಾ ಆಗಿದ್ದವು. ಸಾಲದ್ದ ಕೈ ಪದ್ದ ಕಡ್ಡಿಯ ಕೊಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡೆಯ ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಕಡ್ಡಿಗಳು ಪದ್ದಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅರಳಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇಂದಿನ ಕೊಡೆಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಲಿಂಗಭೇದ. ಕೋಲನ್ನು ಹೊರಗೆ ಮೂರಿಂಚಿನವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಗಂಡು ಕೊಡೆಗಳ ಹಿಡಿಕೆ ಮಾತ್ರ, ಏಕೆ ಡೊಂಕಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗಿನ್ನೂ ಅಧರವಾಗಿಲ್ಲ. ಡೊಂಕೆಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು(ಕನಿಷ್ಠ, ಗಂಡಸಿನ) ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವಾಗ ಗಂಡುಕೊಡೆಗಳ ಹಿಡಿಕೆಗೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯೋಗ್ಯ ರೂಪವೇಕೆ? ಆದರೆ ಗಂಡು ಕೊಡೆಗಳಲ್ಲಾಗಿಂದು ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. ಅವು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟ್ರೋ, ಉರುಗೋಲು ಕೂಡ ಆಗಬಲ್ಲವು. ಹೆಣ್ಣ ಕೊಡೆಗಳ ತುದಿ ಮತ್ತು ಬುಡ ಎರಡೂ ಮೊಂಡು. ಮೊಂಡುತನ ಯಾವ ಲಿಂಗದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ಜಾಹೀರು ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬಹುದೆ?

ಆಧುನಿಕ ಕೊಡೆಗಳ ಲಿಂಗಭೇದದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವರಂತೆ ಕೊಡೆಗಳು ಲಿಂಗಾಂತರ ಹೊಂದಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಗಂಡು ಕೊಡೆ ತುದಿ ಬುಡಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹೆಣ್ಣಗಬಲ್ಲದಾದರೂ ಹೆಣ್ಣ ಕೊಡೆ ಮಾತ್ರ, ಗಂಡಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾರದು. ಹೆಣ್ಣ ಎಂದಿಗೂ ಹೆಣ್ಣೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಡೆಗಳು ಕೂಡ ಬಲ್ಲವು!

ಕೊಡೆಗಳ ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಾತಿಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ತರುණರು ಕಂಡಾದರೂ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ತಾಡವೋಲೆಯ ಕೊಡೆಗಳು ಇಂದು ಪುರಾಣ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ನೋಡಲು

ಸಿಗಬಹುದು. ನಾವು ಸಣ್ಣ ವರಿದ್ದಾಗಲೇ ಇವುಗಳ ಅವನತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮೂರಾಣಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅರಿವೆ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ತಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಕೊಡೆಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಣೆಗೆಯುವುದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನಮಗೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಡಿಚಿಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಳೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅರಿವೆ ಕೊಡೆಗಿಂತ ಹಿತವಾದ ಒಂದು ಅನುಭವ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹನಿಗಳು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಆ ತಾಡಪೋಲೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ತುರು ತುರು ನಾದದಲ್ಲಿ ಷಟ್ಕಾ ಖುತ್ತುವಿನ ರೌದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಖಾರಿಯಾದ ಸಂಗೀತವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ದುಂಡನ್ನ ಆಕೃತಿಯೂ ಅರಿವೆ ಕೊಡೆಗಿಂತ ಬಲು ಸುಂದರ. ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ, ಕಬ್ಬಿಣಾದ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಪುಳ್ಳ ಅರಿವೆ ಕೊಡೆಯ ರೂಪ ಅರಳಿಸಿದಾಗ ಅಸಹ್ಯ. ಅರಳಿದ ಅರಿವೆಯ ಕೊಡೆ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಮಹಾ ತೊಗಲುಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲಿದ ಚಿತ್ರ, ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಕೊಡೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲ ಸ್ಪಷ್ಟತಂತ್ರ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿವೆ. ಇಂದು ನೀವು ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕಷ್ಟೇ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಿ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡೆಗಳು ಮಳೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಲು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆಧಾರಗಳಿವೆ, "ಕೊಡೆಯೆಂಬರ್ ಆತಪತ್ರವನ್" ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಲ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಂ. ಗೋವಿಂದ ಷ್ಯೇಗಳಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೦೦ರಿಂದ ೧೯೦೦ ರವರೆಗೆ ಯಾವುದೊಂದು ಆಫ್ಟಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದನೆಂದು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೃಹಿಸಬಹುದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ಕೊಡೆಯನ್ನು "ಆತಪತ್ರ," ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಸಿಲಿಗೆ (ಆತಪ) ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೊರತು ಮಳೆಗಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ 'ಆತಪತ್ರ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಳೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಲು ಆಧಾರಗಳು ಸಾಲಾದಿದ್ದರೂ ಮಳೆಗೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಂತೂ ಹೇಳಲು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಆಧಾರ ಸಾಕು. ಮಳೆಗೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 'ವಷಾತ್ರ', 'ಜಲತ್ರ' ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಮಳೆಗೆ ಏನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು? ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಜನರು - ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲ್ಲವರು - ಮಳೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಏನನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೆಡುಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ನನಗೆ ಬಲವಾದ ಸಂಶಯವಿದೆ. (ಧೂತರಾದ ಬಾಹ್ಯಣರು ಮಳೆಗೆ ಹೊರಗೆ ಬೀಳದೇ ಸುಖವಾಗಿ ಹಗಲು ನಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಹುರಿದ ಹಪ್ಪಳಗಳ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ(ಈ ಬಾಹ್ಯಣ ವಿರೋಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ತಪ್ಪಾಗದು. ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಮಳೆಯಾದಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು

ಗೋವಧ್ರನಗಿರಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಕೊಡೆ ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಉಹಂಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಷ್ಟ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವ ಕೊಡೆಯನ್ನೇ ಮಳೆಗೂ ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂಬ ಸರಳ ವಿಚಾರ ಕೊಡ ಆ ಕಾಲದ ಜನರಿಗೆ ಹೊಳೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ವಾಕ್ಯವನ್ನೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕುತ್ತಾಹಲಜನಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೊರಬಿಳುವವು, 'ಕೊಡೆಯೆಂಬರ್' ಆತಪತ್ರವನ್ನೇ ಎಂದು ಅವನೇಕೆ ಹೇಳಿದ? ಬತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಪಂಡಿತರು ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಆತಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ಅರ್ಥವೆಂದು ನಾನನ್ನು ತ್ತೇನೆ. ಕೊಡೆಯನ್ನು ಕೊಡೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಯಥಾರ್ಥ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂಥ ಉದ್ದಾಮ ಕವಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಬರೆದನೆಂದು ಮೂಡಬಂತು ಮಾತ್ರ ನಂಬಬಹುದು. ಅವನು ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲದೆ ನಿಘಂಟುವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇರೆಯೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಆತಪತ್ರವನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ 'ಕೊಡೆ' ಅಂದರೆ ಕೊಡಲಾರೆ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಡೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದ್ದು ಕೇಳಿರಿ, ಆಗಿನ ಜನರು ಕೊಡಲು ಕೊಡುಗೈ ದೊರೆಗಳು: ಇದೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಕ್ಷರೆಯ ರೇಶನ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡಿದರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಾರೂ ಹಾಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ ಕೊಡಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್ ಕೊಡಗಳು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಳವಾಗಿದ್ದವು.

"ಪರಿಕಳ್ಳತ್ತಾರ್ಥಿಪತಿ" ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಇದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕೊಡೆಯಿರುತ್ತಿತ್ತು; ಅದು ರಾಜನಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು "ಪರಿಕಳ್ಳತ್ತಾರ್ಥಿಪತಿ"ಯೆಂದು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಥವಾ ಯಾವಾತನು ಹೇಗಾದರೂ ಒಂದು ಕೊಡೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವನೋ ಅವನನ್ನೇ ಜನರು 'ಭಾತ್ರಪತಿ', 'ಪರಿಕಳ್ಳತ್ತಾರ್ಥಿಪತಿ' ಎಂದು ಕರೆದು ಅರಸುತ್ತನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ತಪ್ಪಾಗೆದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಯುವ ಹಕ್ಕೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲೆನಿನ್, ಸ್ವಾಲಿನ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೋಸ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಚೆಳುವಳಿ ಮೂಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಆ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಿತು ಎಂದು ನನ್ನ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇ. ಕ್ಯಾ ಗಾಂಡಿ ಮತ್ತು ನಾನು !

ಗಾಂಡಿ ಶಾಂತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದವರು ಧಾರವಾಡ ಬಸ್ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರಂತೆ. ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅ-ಜನಪಿಯರಾಗುವರೆಂದು ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬಸ್ಸ್‌ಸ್ಕ್ಯಾಂಡುಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಗಾಂಡಿಜನ ಜನಪಿಯತೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಇದು ಅವರಿಗೆ ಆತಂಕವಾಗುವುದು. ಪೋಲೀಸರಲ್ಲಿ ಅವರು ಜನಪಿಯತೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಸಂಪಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಭಂಗ ಎಂಬುದು ಪ್ರಯಾಣಕರ ಮೂಲಭೂತ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ವರ್ಗದವರು ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವರು. ಬಸ್ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಕ್ಯಾ? ಗಾಂಡಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದವರೇ ಏಕೆ, ಸ್ವತಃ ಗಾಂಡಿಜಿಯೇ ಒಂದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರರು.

ಕ್ಯಾ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ದೇವರಂತೂ ಅಲ್ಲ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾ ಇಲ್ಲ. ಬಿಲಾಸ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಅವನು ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಮನು ಕೂಡ ಕ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಅವನ ದೂತರು ಎಂದೂ ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಾದರೂ ಕ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಆರಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ? ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗತಕ್ಕವರು ಉಳಿದವರನ್ನು ತಳ್ಳಿ ತಾನೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಏರುವುದು? ನಿಜ ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಆರಿಸುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದೇ ಸುಳ್ಳಿ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಮತ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ಯಾ ಎಂಬುದು ದುರ್ಭಾಲರು ಸಬಲರ ವಿರುದ್ಧ ಹೂಡಿದ ಫಿತೊರಿಯೇ ಅಥವಾ ಸಬಲರ ದುರ್ಭಾಲರ ವಿರುದ್ಧ ಹೂಡಿದ ಪಿತೊರಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿ ಅರ್ಜಿದಾರರನ್ನು ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಳಗೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಯಾ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಬಸಿಗೆ ಕ್ಯಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಸ್ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಾವು ಮೊದಲು ಜಗಿದು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ನಾನೂ ನನ್ನಂಥ ಮರುಳರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕ್ಯಾ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಮೊಂಡು ಕೊಡಿಧಾರಿ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಂಡಕ್ಕರ್ಾ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು. ನಾನು ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಂಡ್- ಇನ್ -ಚಾರ್ಜಿಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿ, "ಕೆಲವು ಸಲ ನಾವು ಡಿಸ್ಕ್ರೀಶನ್ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಕ್ಯಾ ನಿಮಗೆ ಬಂಧಕ ಹೋರತು ನಮಗಲ್ಲ" ಎಂದು ತುಂಬಾ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕ್ಯಾ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. "ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಜನ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ನುಗ್ಗದ ಹಾಗೆ ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಬಂದು ನಾನು ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ಅನ್ನತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಇಲ್ಲ. ನಾವೇ ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದಿರುವವನನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಸೇಪ್ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾ ರೂಲು ಕ್ಯಾ ನಿಂತವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೆ. ನಿಲ್ಲದವರಿಗಲ್ಲ" ಎಂದ. "ಹಾಗಾದರೆ ಕ್ಯಾ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಅವರು ಮೈ ನುಗ್ಗಾಗಿದ ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏಷಾಡು ಅಂತಾಯಿತು" ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದೆ. "ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಕೆಲವು ಸಲ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಬೇಡಾದವರನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೀವು ಹೋಗಿ ಕ್ಯಾ ನಿಂತವರನ್ನು ಭಡಕಾಯಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿರೀ ಮತ್ತು ಜನ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಬಹುದು ಅನಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಕೋಪ ಇದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮೊದಲು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಡಿಸ್ಕ್ರೀಶನ್ ಅನ್ನೋದು. ಡಿಸ್ಕ್ರೀಶನ್ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಸ್ವಾಂಡ್-ಇನ್-ಚಾರ್ಜ್ ಯಾವ ಕೋಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಹೇಳಿದ. ನಾನು, "ಆದರೆ ಇದು ಘೇವರಿಟ್ಸಂ ಆಗೋಲ್ಲವೇ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. "ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಡಿಸ್ಕ್ರೀಶನ್ ಅಂತ ಸರಿಯಾದ ಶಬ್ದ. ಈಗ ಕೇಳಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾನಲ್ಲ ಜಂಪ್ ಮಾಡಿ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಹೋದಳಲ್ಲ. ಅವಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನನ್ನ ಘೇವರಿಟ್ ಅಲ್ಲ, ಅವಳು ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಮಗಳ ಫ್ರೆಂಡು. ಮತ್ತೆ ಏ ಹೇಟ್ ಮೈ ಬಾಸ್. ಅಂಡ್ ಹಿಸ್ ಡಾಟರ್, ಅಂಡ್ ಹರ್ ಫ್ರೆಂಡು. ಆದರೆ ನಾವು ಅವಳನ್ನ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಂದೆ, ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಸನ ಮಗಳಿಗೆ ಏನೇ ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡೊಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಸಿಲಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು ಏನು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಅಧಿಕಾರಪ್ಪೇ ನಾ ಕಾಣಿ - ಅಂತ ಜರೀತಾಳಿ. ಅವಳು ಹೋಗಿ ತನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ -ಏನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಬಾಸ್ಗಿರಿ! ನನ್ನ

ಪ್ರೀರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ಬಸ್ಸಿನ ಹರಕು ಕಂಡಕ್ಕರ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೊಡ್ಡು ಜನರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ - ಅನ್ನತ್ವಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಸಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೇನಾದರೂ ಬೇರೆ ನೆವಕ್ಕೆ ಒದಿಕೆ ಬೀಳುತ್ತೇ, ಹೂ ವಾಂಟ್ ಟ್ರಬಲ್?" ಎಂದು ಸಬ್ಬಾಬು ಹೇಳಿದ. ಅವರ ಪಾಡು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅಳು ಬರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. "ಈ ಆಯ್ ರೀಯಲಿ ಸಿಂಪಫ್ಝೆಸ್ ವಿಧ್ಯಾಯ್ಯೂ" ಅಂತಂದೆ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿದುವಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಂಡ್ - ಇನ್‌ಚೊಚು ಎದ್ದು ಬಂದು, "ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡುವವರು ನೀವು ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ," ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, "ಹೀಗೋ ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡ್ತೇವೆ. ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಡಿಸ್ಕ್‌ಶನ್ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಅಂದ. ಅಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಬಂತು ಬಸ್ಸು, ನಾನು ಕ್ಯಾವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದೆ.

೬. ಕ್ಷೋರಚಿಂತನೆ

ಸಂಶೋಧಕ ಶಂ.ಬಾ. ಜೋತಿಯವರು ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿ ಪೂಜಕ ಮತ್ತು ಜಲಪೂಜಕರೆಂದು ಎರಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಕಿಯ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದವರು, ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವವರು, ಬೆಳಕನ್ನು ಬಯಸುವವರು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಪರರು - ನಮ್ಮ ಮಣಿಗಳು. ನೀರಿನಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು ಯಜ್ಞಯಾಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವವರು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸುವವರು, ನವೃತ್ತಿಪರರು - ಮುನಿಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಒಲವು ಮಣಿಗಳ ಕಡೆಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಡೆಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಣಿಗಳು ಬೆಳಕಿನ, ಅಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದಾರು.

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಾರಣಗಳಿಗಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನೂ ಮಣಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಯಾಯಿ, ನನ್ನ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ. ಮಣಿಗಳು ಕ್ಷೋರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುನಿಗಳು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ದುಂಡಾಗಿ ತಲೆ ಚೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರು. ನನಗೆ ಕ್ಷೋರದ ಮೇಲೆ ಮಹಾದ್ವೇಷ, ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ ಕ್ಷೋರವನ್ನು ನಿತ್ಯವಿಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದು ಅಧಃಪತನಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಮ್ಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕ್ಷೋರಿಕರ ಕೈಗೂ, ಮೈಯನ್ನು ಸಿಂಪಿಗರ ಬೆರಳಿಗೂ, ತಲೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ರಾಜಕಾರಣೆಗಳ ಮುಷ್ಟಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಭ್ರಮಿಸುವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳಿಗ ಕ್ಷೋರದ ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಹಿತವಾದ ಪೋಬಿಯ ಇತ್ತು. ಕ್ಷರಸ್ಯ ಧಾರಾನಿಶಿತ್ತಾ ದುರತ್ಯಯಾ ದುರ್ಗಂ ಪಥಃ - ಕ್ಷೋರದ ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿ ಬಹಳ ಹದನಾದದ್ದು ಅದರ ದಾರಿ ದುರ್ಗಮವಾದದ್ದು - ಎಂದು ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಣಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಭರದವ್ಯಾಜನ ವಂಶಸಂಭೂತನಾದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕ್ಷೋರ ದ್ವೇಷ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವನಾದಾಗ ನನಗೆ ಕ್ಷೋರದ ಕತ್ತರಿಯ ಪ್ರಫಾಮ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಒಂದು ಹೇರ್ಳಾಕಟ್ಟಾ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ಕ್ಷೋರಿಕನನ್ನಲ್ಲದೆ ಒಂದರಡು ಬೆತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಡೆಮುರಿಗೆ ಬಿಗಿಯಲು ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಅಣಯಾಗಿಟ್ಟಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಕ್ಷೋರಿಕನು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ನನಗೆ

ಮೂರರಲ್ಲಿಂದಂತ ಹೇರ್ಜೆಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕೇಂದ್ರನ್ನು ಮರುದಿನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡನಾ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಗಲಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೋರಕರ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೂ ಸರಾಸರಿ ಮೂರು ಅಧಿವೇಶನಗಳು ಹಿಡಿಯತ್ತಿದ್ದವಾದರೂ ಹಗ್ಗು ಹರಿಯತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಲು ಮುರಿಯತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷೋರಿಕ ಕುಸ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅದು ಸುಲಭವೆಂದು ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಈ ಕ್ಷೋರ ಭಾರಂತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮನಗಾಣದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರತಿ ಮುಂಜಾನೆ ತಮ್ಮ ಗಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಂದದಿ ಪೋಳಿವ ಕಪೋಲಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಘ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವಾರಗಳಗೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷೋರಿಕನ ಮುಂದೆ ತಲೆವಾಗಿ ತಲೆಯ ಹೋರಿಗನದನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಎಂದೂ ನನ್ನ "ತಲೆಯೀ ನನಗೆ ಭಾರ" ಎನ್ನಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಂದೂ ನಾನು ಕ್ಷೋರ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಈಗ ಕೂಡ ಈ ತಿಂಗಳು ಬಚ್ಚೆಲು ತೋಳಿಯುವ ಬೃಶ್ರಾ ತರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖಿದಿಂದಲೇ ಆ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅರ್ಥವಾ ಮಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಮುಖ ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಸಾಬೂನು ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ತಲೆಕತ್ತರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಂತೂ ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ, ಕೇಶಿರಾಜ, ಪುಲಿಕೇಶಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದುಗಳು ನನಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗೊಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಹೇರ್ಜೆಟ್ ಕೊಡುವ ಸೆಲುವಾಗಿ ನನ್ನ ಸಹಾರಿಗಳು ಒಂದು ಫಂಡ್ ಎತ್ತುಪುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿದ್ದರು; ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುಪುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸುಪುದುಂಟು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಕೃತಿಗೆ ಇಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಇದೆ. ನಾನು ಅವರ ಘಂಡನ್ನು ಸ್ಪೀಕರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಅಫ್ರಾತಫ್ರಾ ವಾಡಬಹುದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಶಯವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಶುಷ್ಣಿಗಳು ಕ್ಷೋರದ್ವೇಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿರೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೋಲಬೇಕಾಗಿ ಬಂತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸತ್ತರೆ ಕ್ಷೋರ, ಮದುವಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಷೋರ, ಮುಂಜಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಷೋರ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಂದು ಕ್ಷೋರವನ್ನು ಮುನಿಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶುಷ್ಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಡ್ಡಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೋರಾಡದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಉಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೋರ ಸಲ್ಲದು ಏಕಾದಶಿ, ಹುಣ್ಣಿಮೆ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಮಂಗಳವಾರ ಕ್ಷೋರ ನಿಷಿದ್ಧ. ಟಿಕ್ಕ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಮೊದಲು ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ವಜ್ರ (ಆಹಾ, ಎಂಥಾ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧಕ ಉಪಾಯ!) ಎಂದೆಲ್ಲ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಹೇರಿದರು. ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಇದನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವೇ ನಯವಾಗಿ ಮುಂಡನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಂದಿನ ಚಂದ್ರನಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಲೆಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಶುಷ್ಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಕ್ಷೋರಿಕನು ಅಷ್ಟುಶ್ರೀ ಎಂದು ಸಾರಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ

ಕ್ಷೋರಪ್ರಯರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರಧರಕತೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ "ಮಂಡ ಬೋಳಾದರೇನು ಮನಶುದ್ದಿ ಇಲ್ಲವೋ!" ಎಂದು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದದ್ದುಂಟು.

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಪ್ರಯಷರು ಕ್ಷೋರಿಕನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಆದರೂ ಈ ಹೋರಾಟವೆಲ್ಲ ಸೋಲಿನಲ್ಲೇ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರಂಜ್ಞ ಕರ್ತೆಗಾರ ಮೋಪಾಸಾ ಗಲ್ಲಿಮೀಸೆಗೆಳ ಸ್ವಶರ್ವದಿಂದ ಕಾಮಿನಿಯರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಜನರು ಆ ಕಡೆ ಆಕಣ್ಣತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಗಾಧವಾದ ಕ್ಷೋರೋದ್ಯಮವೋಂದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಕ್ಷೋರವನ್ನು ತಲೆ ಅಧಿವಾ ಮುಖಿದ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಲಕ್ಷಣತರ ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಜಾಹಿರಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ತರುಣ ತರುಣೀಯರನ್ನು ಕ್ಷೋರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ಷೋರದಲ್ಲಿ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಗಾಧವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಸರಾಸರಿ ಮುಖಿವುಳ್ಳವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮುಖಿಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ನಿಮಿಷಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಹಿಡಿದರೆ ನೀವು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇಂ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಮುಖಿ ಕ್ಷೋರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸುಮಾರು ೧೨ ವರ್ಷಿಂಗ್‌ ದಿವಸಗಳಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ದುಡಿತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಇದೊಂದೇ ಕ್ರಮದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೂರೋ ನಾಲ್ಕೊಂದು ವಾರಗಳಿಗೂಮ್ಮೆ ಸಲೂನಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಾಗುವ ಕಾಲ ವ್ಯಯವೋ! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಇಂ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಂ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಇದು ದಿನಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ಆರು ನಿಮಿಷಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗದಿಂದ ಸುಮಾರು ಸೇರುತ್ತಾ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆಹಾ! ಕ್ಷೋರದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ!

೧೦. ಗಾರ್ಡ್‌ಬೋಂಡ್‌ವಾಣಿ

ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ರಾಮಾಯಣ ಶಿಲ್ಪಗಳ ಬೆಂಬತ್ತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಯಾವ ದೇವಾಲಯ ಅಂತ ಈಗ ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಅದರ ಒಂದು ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಉಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪವೊಂದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಆಹಾ, ಕತ್ತೆ! ಅಪ್ಪಟಿ ಸುದೀರ್ಘ ಕಣಾದ ಕುದುರೆಯ ಅಣ್ಣಾ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೇ ಏನೇ ಆದರೂ ಕತ್ತೆ ಮಾತ್ರ ಕತ್ತೆಯೇ ಅನ್ನವ, ವಿರಕ್ತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಮುಖಮುದ್ರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅರೇ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿ ಉರಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಕತ್ತೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಲತ್ತೆ ತಿಂದು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಇದು ಮುಂದುಗಡೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳು ಕನ್ನ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾಯಿಯ ಬದಲು ತಾನು ಒದರಿದ ಕತ್ತೆ ಅಗಸನ ಬಡಿಗೇ ಪೂಜೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಹುಮಾನ! ಆದರೆ ಇದು ನಮಸ್ಕಾರ ಪಡೆಯುವ ಕತ್ತೆ! ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ!

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಗೃಹ್ದ ಮಹಾಶಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ " ಅದು ವಸುದೇವ ಸಾರ್, ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ತಂದೆ," ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ. "ಗೋತ್ತಿಲ್ಪೇ ಸಾರ್? ಶಿಶು ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳು ಸಾಗಣಿಕೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಜ್ಯೇಲು ಬಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಕತ್ತೆ ತನ್ನ ರಣಗಹಳೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಲಗಿದ ಕಾವಲುಗಾರನು ಎದ್ದರೇನು ಗತಿ ಅಂತ ವಸುದೇವ ಕತ್ತೇ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಸಾರ್. ಅದರಿಂದಲೇ ಅಂತೆ, "ಹೊತ್ತು ಬಂದಾಗ ಕತ್ತೇ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇನು" ಅನ್ನೋ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯ ಮಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು, ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ ಗೃಹಪಟ್ಟ.

ಕತ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದೊಂದೇ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ. "ಮೂಕ ಬಧಿರರಂತಿರ್ವರೋನೋಳ್ಳಜನಕೆ!" ಅಂತ ದಾಸರು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಕತ್ತೆಗೆ cent percent ಅನ್ನಯವಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಅದಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು. ವಸುದೇವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಒದರಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಂಸ ವಧೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಚೋಧನೇ ವರೆಗಿನ ಮಹಾ

ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗೋದಿಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಕತ್ತೆಗೆ ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಹೋಗಲಿ, ಕತ್ತೆಯ ಮೌನದಿಂದ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಅಮೇಲೆ ಖರಾಸುರ ಅನ್ಮೋ ಕತ್ತೇನ ಕೊಂಡು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯಲ್ಲ. ನಾವಾದರೂ ಕತ್ತೇ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾವಾಗ? ದಢ್ಢರನ್ನ ಬ್ಯಾಯೋದಕ್ಕೆ!

ಅದನ್ನೇ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನಿಗ ಹೇಳೋಕೆ ಹೊರಟಿರೋದು. ಆಪತ್ತು ಅನ್ಮೋದು ಯಾರಿಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ? ಆಪತ್ತಿಗೆ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತು, ಅವನು ಇವನು ಅಂತ ಏನಾದರೂ ವಿವೇಚನೆ ಉಂಟೆ? Necessity knows no law ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ರೋಮನ್ ಮಹಾಶಯ Publius Syrus? ಅವನ ನಂತರ 16 ಶತಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿಶ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ ಒಲಿವರ್ ಕ್ರಾಂವಲ್ ಅದನ್ನೇ ಪುನಃ ಹೇಳಿದ. ಗರಜಿ ಅನ್ಮೋ ಆ ಸುಂದರ ಉದ್ಯು ಪದ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯತ್ತಮ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾಕ್ಷರ ಸಮಾನ ಪದ. "ಗರಜೀವಾಲೇಕು ಅಕ್ಕ್ ನಹೀಂ" ಅಂತ ಒಂದು ಅಮೋಷ ಉದ್ಯು ಗಾದೆ ಉಂಟು. ಗಜ್ರೆ ಬಂದವನಿಗೆ ವಿವೇಕ ಇರೋಲ್ಲ ಅಂತ. ಗರಜಿ ಬಂದವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗೋದೆ ಆದ್ದು ಕರ್ತವ್ಯ. ನೀವು ಗಟ್ಟಿಗರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೊಳೆದೇ ಹೊಳೆಯುತ್ತೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಗ್ಗಾರೆ. ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಆಗಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಘಾಮಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಅವನ್ನು ಅತಿ ತಿರಸ್ಯಾರದಿಂದ ಕಾಣ್ತು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಪಾರಾಗೋದಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೇ ಶರಣ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬಲೇಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಕ್ಕು ಇಲೀಗೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿತಂತೆ. ಸಾಲ ಬೇಕಾದಾಗ ಶೇಕ್ಕಾಪಿಯರನ ಆ ಮಹಾಘಾನವಂತ ವರ್ತಕೋತ್ತಮ Antoneo ಕ್ಷುದ್ರ Shylockಗೆ ಅಂಗಲಾಚಲಿಲ್ಲವೆ? ನನಗೇ ಅದರ ಅನುಭವ ಇದೆ. ರಾಂಗ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡೆದು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪ್ರೋಲೀಸನ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದೆ ಒಂದು ಸಲ. ಪ್ರೋಲೀಸರನ್ನ ಯಾವಾಗಲೂ ಬ್ಯಾತಾ ಇದ್ದವ ನಾನು. ಆದರೆ ಈಗ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿ ಈ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಾನ್ ಸೈಬಲ್ಲನನ್ನು "ಫೋಜದಾರರೇ" ಅಂತ ಸಂಚೋಧಿಸಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇಕ್ಕಣಿನಿಂದ ಪಾರಾಗೋದಿಕ್ಕೆ ಬೆಕ್ಕನ್ನ ಮುಲಿಯ ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಕರೀಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಹುಡುಗೇರು "ಮಾವಾ ಅಂತಿನೋ!" ಅಂತ ಹುಡುಗರನ್ನ ಬೇಡೋದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಾವ ಅಂದೆ, ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ಗಂಡನಾಗೋ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದವ. ತಾವು ಶುದ್ಧ ನಾಸ್ತಿಕರು ಅಂತ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದೇವರು ದಿಂಡರನ್ನ ಯಾವ ಗಿಡಮ್ಮೋ ತೊಪ್ಪಲು ಮಾಡ್ತು ಇರೋ ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರಿನ ಸೈನ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂತೂ ಅಂದರೆ ಹನುಮಂತನ ಗುಡೀ ಸುತ್ತು ಕಾಲು ಸವೆಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಣ ಬಿತ್ತಾರೆ.

ಇದೇನು ಅಂಥಾ ಅಪರಾಧ ಅಂತ ಹೇಳೋಕಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಶಾಸ್ತ್ರಧಾರ ಕೊಡಬಲ್ಲ. ಭೀಷಣ್ಣ ಚಾರ್ಯರಂಥ ಜ್ಞಾನಿ, ಸಜ್ಜನ ಯಾರಿದ್ದಾರು ಹೇಳಿ ಚತುಯುರ್ಗಗಳಲ್ಲ? ಆದರೂ ಅವರು ಶರಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲ ಮಲಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವಾಗ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಗೊತ್ತೇ? ರಾಜನಾದವನು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ರಂಕನಾದವನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ -

ತನಗಿಂತ ಪ್ರಬಲನಾದವನ ಮುಂದೆ ಅವಶ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ "ಪ್ರಘಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಜೊಂಡಿನಂತೆ ತಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವುದೂ ಸರಿ" ಅಂತೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವಚನಭಾರತ ಶಾಂತಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ!

ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಪಡೆದವರ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇರೋದು ಈಕ್ಕೆವೆ? ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಲ್ಲೆ? ಜಾಣತನವೆ? ಪೂರ್ಯಸುವ ಬಾಬೆ? ನಿಮಗೆ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ಅಜ್ಞಕೊಡಿ ಅಂತಾರೆ. ಕೊಡುತ್ತಿರಿ. ಮನೇಜರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಟಂಡರಿಗೂ ಸಲಾಂ ಹೊಡಿತ್ತಿರಿ. ಮನೇಜರ್ ಮನಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾತ್ರೆ, ಬೆಳೆಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ಚಪ್ಪಲು ಸರೆಸುತ್ತಿರಿ. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಿ. ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಸನ ಕೊಡುತ್ತಿರಿ. ಸಾಲ ಕೈಗೆ ಬಂತೋ ಆಮೇಲೆ ನೀವ್ಯಾರೋ, ಅವರ್ಯಾರೋ. ಅಸಲಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹೂಡ ಡಿಫಾಲ್ಪರ್ ಆಗುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ಬೂಟು ಸರೆಸುವ ಕೆಲಸ ಮನೇಜರರದಾಗುತ್ತೆ. ಅವರು ಸ್ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಜೋರು ಮಾಡಿದರೆ "ಪನೀ ರಿಸ್ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿ. ಸಾಲ ಏನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾನ ದುಡ್ಡಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಬ್ಯಾಂಕಿನ ದುಡ್ಡಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಿ. ಕೈಲಾದಾಗ ಕೊಡ್ಡೇನೆ. ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ವರ ತಲಾಶ್ ಮಾಡೋದಿರಲಿ, ಅವರೇ ಹುಡುಕಿ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಮಗೂ ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳಿಸಿದರೆ ಮದುವೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶುಭಾಗಮನ ಕೂಡಾ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬಿಗೆ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಉಮೇದುವಾರ ಮನಗೆ ವಶೀಲಿದಾರರ ಸರ್ವೇತ ಒಂದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಉದ್ದೀಪ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ. ಪಾಪ ಅಂತ ಅವರು ನೌಕರಿ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಅವರು ಕಚೇರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲೋದೇನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡೋದೇನು. ಒಮ್ಮೊಂದೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ದಿನ ಈ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಲ್ಲ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಯಾಕಂತೀರಾ? ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಖಾಯಂ ಆದ ಆರ್ಥರು ಬಂದಿತ್ತು. ಮುಂಚಿನ ದಿನವೇ ಅವನ ಸಹಕಾರ್ಯಕರ್ತನೇ ಒಬ್ಬ ಅವನ ಈ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನಂದ ಗೊತ್ತೇ? "ಹೋದೋ, ಹೊತ್ತು ಒಂದಾಗ ಕತ್ತೇ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ನಡಕೋತೆ ಇರೋಕಾಗುತ್ತೆ?"

"ಅಲ್ಲಿಯ್ಯಾ! ಅವರು ಡಿಪಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಡ್. ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ನಾಡು ಅವರಿಂದ ಏನಾದೂ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಏನು ಮಾಡ್ತೇ?" ಆತ ನಕ್ಕೆ "ನೋಡಾ ಇರು" ಅಂದ. "ಪ್ರಸಂಗವೆಂದರೆ ಇದೇ ಕತ್ತೇ ಕಾಲನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಿಡು ನನ್ನ ಕೆಲಸಾ ಮಾಡಿಸ್ತೋತ್ತಿನಿ. ಮತ್ತು ನನಗ್ನೋತ್ತು....ನಿನಗೆ ಒಂದು ಬೀಜ ಮಾತು ಹೇಳಿತ್ತೇನಿ. ಈ ಉಪಕಾರ ಮಾಡೋ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡೋದು ಒಂದು ಚಟ್ಟ ಆಗಿರತ್ತೆ. ನಮಗೆ ಗರಜೀವಾಲರಿಗೆ ಮಂದಿಗೆ ಡೋಗ್ನು ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದು ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಚಟ್ಟಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೇನೇ ಇವರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪಕಾರ ಮಾಡೋ ಹಂಬಲ ಇರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದನಾತ . "ನೋಡು, ನಿನಗೊಂದು ಗುಟ್ಟು ಹೇಳ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇವರ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಷ್ಟ್ವಂಗ

ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದಾಗ ಇವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಅವರ ಸಂತೋಷ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಗಂಡಂಗೆ ಇಂಥಾ ಗೌರವ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ಗಂಡನ ಮೇಲಿನ ಆಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು! ಇವರಿಗಾದರೂ ಹೆಂಡತಿ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಪವರಿನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಆದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿ ಮುಮ್ಮುಸೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆಗಿತ್ತು ಆಗಲೇ. " ಅಂದ ಈ ಕದೀಮ. Necessity makes an honest man a knave ಗರಜಿ ಬಂದರೆ ಸಂಭಾವಿತನೂ ಫೆಟಿಂಗ ಆಗ್ನಾನೇಂತ ಅಂತ ಡೇನಿಯಲ್ ಡೆಪ್ರೋ ಹೇಳಿದ್ದಾನಂತೆ. ಇವನು ಹುಟ್ಟಿ ಫೆಟಿಂಗ. ಮತ್ತೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಆದರೆ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದ ರಲ್ಲಿ ವಾಯಿಂತ್ ಇದೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಗುಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬೀಳೋವರನ್ನ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು psychological need; ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೃತಫ್ಳರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ದುರ್ಬಳಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಳಿಸುವ masochism ಆತ್ಮಯಾತನೆ ಪಡೋದು ಬಂದು psychological need. ಭೀಷಣಾಚಾರ್ಯರು ಇದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾನು ದುರ್ಬಳನಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಬಲರನ್ನು ಅನುನಯಿಸಿ, ಕೈಕಾಲು ಹಿಡಿದಾದರೂ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬಲಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ಪ್ರಬಲನನ್ನು ಮುರಿದುಬಿಡಬೇಕು - ಅಂತ ಅವರು ಹೇಳಾರೆ. ಇದು ರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನೀತಿ ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ವೋಟುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯಂ ರಾಜನಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜಧರ್ಮ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವ್ಯವೂ ಪದ್ಧವೂ ಆಗಿರೋದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕೆ.

ಆದರೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಜನ ಯಾಕೆ ಮರಿತಾರೆ? ನನ್ನದೊಂದು ಧಿಯರಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಉಪಕಾರ ಪಡೆಯುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಸಣ್ಣವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನವ್ಯಾಲ್ಲೇ ಬಂದು ಜುಗುಪ್ಪೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆ. ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಆತ್ಮಜಿಹಾಸೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದರೆ ಯೋಗಿಯಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು, ಶುದ್ಧ ಪಶುವಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನರು ಈ ವರಡೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೊರಗನ್ನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರ ಮೇಲಿನ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ತಿರಸ್ಕಾರ ವಾತುರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವುದು ಅನಗತ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೇ ಆ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಿನಿಕ ಹೇಳೋದು ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಇಂಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೋ ಅವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇವೆ - ಅಂತ.

ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಕೃತಫ್ಳತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸೋದು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಆನ್ನೋ ಜ್ಞಾನ ಇರೋವರು ಉಪಕಾರ ಮಾಡೋ ಮೊದಲೇ ಬಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞ ಮಾಡಿಕೊಡೋದು ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನೆವಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಗೋ ಮನಗೋ ಬೇಕಂತ ಎಡತಾರ್ಕಿಸ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ಬಹಳ ಅಗ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ಅಂತ ಅವರ ಅಂಬೋಣ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಂದರೆ

ಹೀಗೆ ಎಡತಾಕುವ ಮಂದಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರತೀತಿ ಆಗಿ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ಥಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೆ. ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಉಪಕಾರ ಪಡೆದವರ ಕಷ್ಟನೂ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಗರಜಿಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಕಾಲು ಹಿಡಿಬೇಕಾದ ಕತ್ತೆಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾ. ಎಷ್ಟು ಕತ್ತೆಗಳಿಗಷ್ಟ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟೋದು. ಹಿಂದೀಲಿ "ಗರಜೀವಾಲೇಕು ಅಕ್ಕಾ ನಹಿಂ" ಅಂಬೋ ಗಾದೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ "ಗದ್ದೇಕು ಸಸುರ ಬನಾವ್" ಅಂದರೆ ಕತ್ತೇಗೆ ಮಾವ ಅನ್ನ - ಅಂತ. ಹೌದು ಮಾವ ಅನ್ನೋಡಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಕತ್ತೆಗಳ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನ ಲಗ್ಗು ಆಗೋದು ಸಾಧ್ಯ - ಈ ಏಕಪತ್ತೀ ಕಾನೂನಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?

೧೧. ಒಂದು ಗಣಿತ ಸಮಸ್ಯೆ

ಬಫ್ಲೋಲ್ಯಾಂಡಿನ ಕೃಷಿ ಆಹಾರಮಂತ್ರಿ, ಬಫ್ಲೋ ಮಹಾಶಯರು ಆರಾಮಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿ ಯೋಚನಾ ಪರಿಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲವಿಲ್ಲದಾಗ ಕೂಡ ಬರಗಾಲದ ಚೆಲೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿತು. ಇದೇನು ಬಫ್ಲೋ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬಫ್ಲೋ ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಾಯವೆಂದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಮಹಾಶಯ ಬಫ್ಲೋ ಅವರು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಅವರನ್ನು ಯಾರೋ ಅಲುಗಿಸಿದಂತಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು.

"ಅಪ್ಪಾ' ಎಂದ ಎದುರಿಗೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವರ ಕುಮಾರ ಮಾಸ್ಕರ್ ಬ. ಫ್. ಲೋ.

"ಏನು ಮಗು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಸಿಗಿದಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದ ರೋಷವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತೆ.

"ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಷ್ಯಾಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಉಂಟ ಹಾಕಬಹುದು?"

"ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಗೂ. ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ?"

"ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಅಪ್ಪಾ. ಅವನು ಹೇಳೋದು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಂಟ ಮಾಡಿದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ್ವಾರೆ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಷ್ಯಾಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಇಬ್ಬರು ತಿಂದು ಹಾಕಬಹುದು ಅಂತ. ಆದರೆ ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಪ್ಪದ ಬಲ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಸಿಗುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಐದಾರು ಜನರಿಗೂ ಸಾಕು ಅಂತಾನೆ."

"ಅಡಿಗೆಯವ ಅಂತಾನೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಇಲ್ಲದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ"

"ಹಾಗಾದರೆ ಐದು ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದೂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಕು. ಬಿ. ಘೆ. ಲೋ.

"ಇಟ್ಟುಕೊ ಮನು," ಅಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು

"ಕ್ಕಿಂಟಲ್ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಅಪ್ಪಾ?" ಎಂದು ಕುಮಾರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ.

"ಸರ್ಕೆಟರಿನ್ನ ಕೇಳಿಪ್ಪ. ನಾವು ಸಣ್ಣರಿದ್ದಾಗೆ ಈ ಕ್ಕಿಂಟಲ್ ಪಿಂಟಲ್ ಒಂದೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ."

"ಸರ್ಕೆಟರಿನ್ನ ಕೇಳಿದೆ ಅಪ್ಪಾ. ಕ್ಕಿಂಟಲ್ ಅಂದರೆ ನೂರು ಕಿಲೋ ಅಂತಾನೆ ಆತ. ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಖಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳೆಬೇಕಂತೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆ."

"ಸರ್ಕೆಟರಿ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪೇ ಇರಬೇಕು." ಎಂದರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕ್ಕಿಂಟಲ್ ಅಕ್ಕೆಯಿಂದ ಐದುನೂರು ಜನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತು ಉಟ ಹಾಕಬಹುದು ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಅಪ್ಪಾ."

"ಹೌದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ" ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಲೆದೂಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

"ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ತೆರಿ." ಅಂದ ಮಗರಾಯ.

"ಹೇಳು ಮರಿ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಡಿಸೋಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯ ಅಂತ ನನ್ನ ಅನುಭವ."

"ಹಾಗಾದರೆ ಒಂಭ್ಯೆನೂರ ತೊಂಭಕ್ಕೊಂಬತ್ತು ಕ್ಕಿಂಟಲ್ ಮತ್ತು ತೊಂಬಕ್ಕೊಂಬತ್ತು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತುಟ ಹಾಕಬಹುದು?"

"ಮಾಸ್ತರನ್ನ ಕೇಳು ಮರಿ..... Don't bother me about this" ಬಿ. ಘೆಲೋ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಸುರು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳತೋಡಗಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

"Oh! don't get upset daddy, ನೀನು ಕೃಷಿ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿ, ಅಂತ ನನ್ನ ಕೇಳಾ ಇದೀನಿ. ನಾನು ಲೆಕ್ಕಾರೆಡ ಪ್ರಕಾರ ಇ, ಇ, ಇಂಜ ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತುಟ ಹಾಕಬಹುದು. ಏನಂತಿ ಅಪ್ಪ."

"ನೀನು ಭಾರಿ ಚೊಟಿ ಕೊಂಡೆ ಮರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟುದ್ದ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುಕ್ಕೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ." ಅಂದರು ಮಂತ್ರಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಬಿ. ಘೆಲೋ ಅವರು.

"ಸುಮ್ಮೆನೇ ನನ್ನ ಮುಖಿಸ್ತುತ್ತಿ ಮಾಡಬೇದಪ್ಪ. ನಾನೇನು ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲ ಎಂದುಮಗ ಅಪ್ಪನ ಮಾತನ್ನ ಏನೂ ಮೆಚ್ಚಿದ ಉತ್ತರಿಸಿ, ಮುಂದುವರಿಸಿದ " ಈ ಬಫೆಲೋಪುರಂನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ಅಪ್ಪಾ?" ಅಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದ ಕುಮಾರ.

"Oh Oh. ನೀನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಬಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಪೀಡಿಸಬೇಡ, Census Commissioner ಗೆ ಪೋನ್ನಾ ಮಾಡು ಹೇಳಾರೆ."

"ಎನ್ನೂ ಬೇಡಪ್ಪೆ, ಸುಮಾರು ಈ ಲಕ್ಷ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಬಫ್ಲೋಲ್ಯಾಂಡಿನ ಭೂಗೋಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಈಗ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಆಗಿರಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಘ್ಯಾಮಿಲಿ ಷ್ಟ್ರೀನಿಂಗ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೂಡ."

"ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಇರಬೇಕು," ಅಂತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೊನ್ನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಮಗರಾಯ ಎಂದಿಲ್ಲದೆ ಈವೊತ್ತು ಇಂಥಾ ಜಟಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಅಂಬೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ "ಯಾಕೆ ಕೇಳಿದೀಯಾ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಅಂತಾಸುಂಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ?" ಅಂದರು.

"ಯಾಕೂ ಇಲ್ಲಾವು. ಈವೊತ್ತು ಪೇಪರು ಓದಿ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಂಟಿದೆ."

"ನೀನು ಈಗಳೇ ಪೇಪರ ಓದುತ್ತಿರು? ಭೇಷಣ!"

"ಮತ್ತೆ ಮುಖಿಸುತ್ತಿ ಸುರು ಮಾಡಿದಿ ಅಷ್ಟು" ಎಂದು ಕುಮಾರ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ.

"ಇರಲಿರಲಿ ಬಿಡು. ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊಕ್ಕು ಪೇಪರು ಓದಿ?"

"ಎನ್ನೂ ಇಲ್ಲ, ಈ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನದ ಸತತ ಶೋಧನೆ ನಂತರ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ EEC.ED ಕ್ಷೀಂಟಲ್ ಅಕ್ಕಿನ ಅಕ್ರಮ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದೋಷಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೀರಿ ಅಂತ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ."

"ಹೌದೊದು. ತಪ್ಪೇನು? ಜನರು ಉಪಘಾಸ ಇರೋವಾಗ ಕಳ್ಳಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಮಟ್ಟಿ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ದೃಢ ನಿಲುಮೆ -"

"ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಾವು! ನೀನೀಗ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೇಸ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನೀನೀಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮ ಕುಚೀಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೊಡ್ಡಾ ಇದ್ದೀ."

"ಹುಂ! ಹೌದಲ್ಲಾ". ಅಂದರು ಮಂತ್ರಿ ಮಹಾತ್ಮಯರು.

ಮಗರಾಯ ಮುಂದುವರಿಸಿದ; "ನಿಮ್ಮ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ದಾಳಿಯಿಂದ ಒಟ್ಟು ೪, ೬, ೯೫ ಜನರಿಗೆ ಒಟ್ಟುತ್ತೂಟ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪೋಲೀಸರು ಆವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಅವು ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ಕುಲಾಶ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಉಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ನೀವು ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ."

"ಇರಬಹುದು," ಒ. ಫೆಲೋ ಅವರು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋಕೆಯಿಂದ ನುಡಿದರು.

"ಅಲ್ಲಾವು, ನಾನು ಕೇಳೋದು ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನ ಇರೋ ಷಟ್ಟಣಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲಂತ ಜನರಿಗೆ ಒಟ್ಟುತ್ತೂಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿನ ಕಳ್ಳಪೇಟೆ ವರ್ತಕರು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದರಗಳು ಏರಿದ್ದಾವೆ ಅಂತ ನೀವು ಹೇಳಿರಾ?"

"ಅಲ್ಲ. ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ, ಅಂತ", ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಡಿಫೇನ್ಸಿವ್ ಆಗಿ.

"ಪಿನ್ಯಾಪ್ ನಿಮ್ಮ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ಮಿದುಳೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಹೇಗೆ?"

"ಯಾಕೆ ಮರಿ? ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮಿ ಅಂತ ಗೃಹೀತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನೋದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಿದುಳೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲ್ಲ, " ಅಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ.

"ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಾಸಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೂಡ ಕೇಳುತ್ತರೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾ? ಇಷ್ಟು ದರವಿರಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಕರ್ಮಿ ಕಳ್ಳ ದಾಸ್ತಾನು ಇರೋದು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಪೂರೀಸರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಕುಳಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹಿಡಿತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಜನರ ಕಣ್ಣಗೆ ಮಣ್ಣ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಜಡಿತ್ತ ವೇಷ ಹಾಕುತ್ತರೆ ಅಂತ."

"ಏನು? ಹುಡುಗಿಯರೂ ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರಾ? ಹುಂ! ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಗಣತ ಮೇಷ್ಟ್?" ಎಂದರು ಬ.ಫೆಲೋ ಮಹಾತಯರು.

ಆ ದಿನವೇ ಸಂಪುಟದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೃಷಿ ಆಹಾರ ಖಾತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದರು. ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಬಫೆಲೋ ಅವರ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ದಾಳಿಯಿಂದ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದವರಾದ ಕೃಷಿ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿ, ಬ. ಫೆಲೋ ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆ ತಮ್ಮ ಕುಮಾರ ಕಂರೀರವನು ಅನುಸರಿಸಿದ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಳ್ಳಷೇಟೆಯ ಕದೀಮರಿಗೆ ಗೃಹಶಾತೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುವುದರಿಂದಿಂಥೇ ಆಹಾರ ಖಾತೆಯ ಕೆಲಸ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮರುಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅಂತಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದರು. ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮದ್ದ ಬಂದು ರಾಜೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಶಾಂತರಾಗಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಬಫೆಲೋ ಮಹಾತಯರು ಬಫ್. ಎಲೋ ಮಹಾತಯರಿಗೆ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ಗಣತ ಹೇಳುವ ಮೇಷ್ಟ್ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅವನು ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಉಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳು ಜರುಗಿದವು. ೧) ಆ ಮೇಷ್ಟ್‌ಗೆ ಬಫೆಲೋಪ್ರದಿಂದ ದೂರದ ಉರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಯಿತು. ೨) ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಖಾತೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಜಪ್ತಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೇವಲ "ಅಪಾರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರು. ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ಸುದ್ದಿಗಾರನೊಬ್ಬ ಅಪಾರ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾಸಿತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಗಲಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿ ನಿದಿಷ್ಟು ಅಂತಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆಡಹಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ - ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರಿಸಿದರು.

*

೧೨. ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ

"ಟ್ಯೊ! ಟ್ಯೊ! ಟ್ಯೊ!" ಒಂದರ ಮೇಲೋಂದು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಬಡೆಯುವುದೇ ತಡ, ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವ ಯಂತ್ರ "ಪೆಟ್ರೋಲ್" ತೀರಿದ ಮೋಟಾರಿನಂತೆ ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತದೆ. 'ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ' ಹೊಯ್ದರೆ ಯಂತ್ರ ಚಲನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಗಾಡಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬು, ಈ ಪೆಟ್ರೋಲಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ!

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ನಾರದರಂತೆ ದೇಶಸಂಚಾರಿ, ರ್ಯಾಲಿ, ಬಸ್, ಡೋಣಿ, ಟಾಂಗಾ, ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ, ಬೈಸಿಕಲ್, ಕೊನೆಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಈ 'ಕಾಲ್ಯಾಡಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉರು ಕೇರಿ ಪೇಟೆ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ "ಬೇರು ಬೆಳ್ಳೆಯೆನುಂಡು" ಬಳಲುವ ಕಷ್ಟ ಬದಗಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಮೇಲಿನ ತುಳಸಿಯಾದರೂ ತಪ್ಪಿತು, ಆಜ್ಞಾರ್ಥಿಗೆ "ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ" ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ.

ಮೋಟಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವುದು "..... ಚಹಾ ಹೊಟೇಲ್!" ರ್ಯಾಲುಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಿಲ್ಲಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಡಿವ ನೀರಿನ ಸರುಬರಾಯಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ "ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ" ಸಿಗುವ ಏಷಾಡು ಇದೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೇ(ತಟ್ಟೆ) ಹೊತ್ತು " ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ" ತಂದುಕೊಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಿಟನಲ್ಲಿ ಚಹಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು "ಚು! ಗರು ಚು! ಗರು ಗರು ಚು!" ಎಂದು ಹೊತ್ತು ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ

'ಚಹಾ'ದ ಉಚ್ಛಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿವೆ ಕೆಲವರು 'ಚ' ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿ 'ಹಾ' ಪದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಗವಾಗಿ ಎಳೆಯುವುದುಂಟು. ಅನೇಕರು ಕೇವಲ 'ಚು' ಎಂಬ ಒಂದೇ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಲಬಾರಿನ ಮಾಟಿಳ್ಳಿಗಳು ಚಾಯ, 'ಚಾಯಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಲ್ಲವರು 'ಟೇ' ವಿದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಬಂದ 'ಬಾವಲಿಗಳು', 'ತೇ' ಎಂದೂ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದರ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ!"

ಮುದ್ರಣ ಹಾಗೂ ಮದ್ದಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡು ಹುಡುಕಿದವರು ಜೀನಿಯರಂತೆ. ಅದರಂತೆ ಈ 'ಚಹಾ' ಶಬ್ದ ಮಟ್ಟಿದುದೂ ಚೀನದ ಕ್ಯಾಂಟನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ. ಮೊದಲು ಜೀನಿಯರು

ಅದನ್ನು ಚ(Cha) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಬರಬರುತ್ತ ಅದು 'ಚಾ' (Chah) ಆಗಿ ಮಾರಾಟಾಯಿತು. ಚೇನದಿಂದ 'ಚಾ' ಜಾವಾನಿನ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ 'ಚಹಾ' ರೂಪ ತಾಳಿತು. ಪಶ್ಚಿಮಯನ್ನರೂ ರಶಿಯನ್ನರೂ ಭಾರತೀಯರಿಂದಲೇ 'ಚಹಾ'ದ ಮಹಿಮೆ ಅರಿತುಕೊಂಡರೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮಯವನ್ನಾಳಿದ 'ಶಹಾ' ವಂಶದವರು ಚಹಾಪಿಯರೇ, 'ಶಹಾ' ಎಂಬುದು 'ಚಹಾ'ದ ತದ್ವಾಪವೇ ಹೇಗೆ ಎಂದು ವೈಯ್ಯಾಕರಣಿಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

'ಚಹಾ ಮಹಾತ್ಮೆ' ಎಂಬ ಮಹಾಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಟಿಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದರ ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲನೇ ವಾಕ್ಯವುಂದರಲ್ಲಿ 'ಚಹಾ'ದ ಹುಟ್ಟಿಗುಟ್ಟಿನ ವರ್ಣನೆಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಚೇನವೇ ಆಗಿದೆ. "ಚೋಧಿ ಧರ್ಮ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬೌದ್ಧ ಖಣಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಿದ್ದಿಗಣ್ಣಿಗಳು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡುವು. ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತ ಚೋಧಿಧರ್ಮ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿವೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಸೆದೆ. ಅವು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳಂತೆ ಮೊಳಿಕೆ ಒಡೆದುವು. ಸಸಿ ಚಿಗುರಿತು. ಅದೇ ಚಹಾ ಗಿಡ. " ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ" ಕೊಡುವ ಚಹಾ ಗಿಡ!

+++

ಈ ಚೋಧಿ ಧರ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವನು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಚೇನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಬೌದ್ಧ ಗುರುವಾದ ಚೇನದಲ್ಲಿ 'ಯೆನ್' ಎಂಬ ಒಂದು ನೂತನ ವಂಶವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ 'ಚಹಾ' ಗಿಡದ ಹುಟ್ಟಿಗೂ ಕಾರಣನಾದನು. ಅವನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವನಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದಲೇ ಈ ಚಹಾಕ್ಕೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರಿಗೂ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಸೂಕ್ತ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಯುಣಾನುಬಂಧ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಲಯದವರೆಗೆ ಇರುವ ಚಹಾ ಹೋಟೇಲುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಹೋಟೇಲುಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರವು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಿನವರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರೇ ಅಲ್ಲವೇ?

+++

ಚೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೂಡಲೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹರಿನಾಮದ ಬದಲು ಈ ಚಹಾದ ಸ್ವರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. "ಲೇ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ ಮಾಡೆ. ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿಕೋ. ಹಂ, ಒಂದು ಕಪ್..... ಒಂದೆ ಒಂದು ಕಪ್, ಹಂ! ಎಷ್ಟು...ದೇವರೇ!" ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು 'ಉದುರುತ್ತಾಗ' ಹಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸೋಜಿಗವಲ್ಲ. ಮನೆಯವರೆದ್ದು ಸ್ವೋವ್ ಹಚ್ಚಿ ಚಹಾ ತಯಾರಿಸಿದಾಗ ' ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ' ಗಂಟಲೋಳಿಗೆ ಸುರಿದು ಬಿಡುವರು. ಮೊದಲು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದಿಳಿಯಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದ ಮಹಡಿಯ ನೀರು ಹೊತ್ತು ತರಲು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ಜಗಟಟ್ಟಿಯಂತೆ 'ಈ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾ ಹೀರುತ್ತಾರೆ!

+++

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಚಹಾ ತಯಾರಿಸಲು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು ನೀರು ಕಾಯಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಚಹಾ ಪ್ರಡಿ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಕುದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಚಹ ಅಲ್ಲ ಕಷಾಯ. ಚಹಾಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅಧಿಕ

ನೀರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಸೇರಿಸಿಬಿಡುವರು. ಇದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುದಿಸಿ, ಆ ಕುದಿವ ನೀರನ್ನು ಭಾಹುಡಿ ಇರುವ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಸುರಿದು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಆ ಸೋಸಿದ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಕ್ಕಿರೆ ಬೆರಸಿ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಭಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.

+ + +

ಆದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಿಣೆ ಕಿಣೆ ಸದ್ಗು ಮಾಡುವ ಬಳೆಯುಳ್ಳಕೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಂದರೆ ಅದು ಸೋಮವಾನಕ್ಕಿಂತ ಸಮಿ. ಆದುದರಿಂದಲೇ "ಚಹಾ ಜೋಡಿ ಚೂಡ ಇಡ್ಲ್ಯಾಂಗ್" ಎಂದು ಬೇಂದ್ರೆ ಹಾಡಿರುವುದು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಅಮೃತವಾನದ ರಸನಿಮಿಷದ ಇದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯ್ರಿಗೆ ಉಮರನ ಒಸಗೆಯ - "ಹಾ ಪ್ರಿಯಳೆ ಬಾ. ತುಂಬು ಬಟ್ಟಲ ತುಂಬಿ ನೀಡೆನಗೀಗ್" ಎಂದು ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಹಾಡಿದ ಹಾಡಿನ ಆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಅಧಾರತ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಹಾದ ನೆನಪೂ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ.

೧೨. ಎಷ್ಟು ಕನಾಂಟರ್ ?

ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಕನಾಂಟರ್ ಬೇಕು? ಎಂದು ಮೊನ್ಸೆ ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು. ಅದು ತತ್ವಾಲದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ - ಎಂದೆ ನಾನು. ಅಲ್ಲಾ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಎರಡು ಕನಾಂಟರ್ ಬೇಕಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಾಕಂತೆ. ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಬೇಕು ಅಂತ? ಎಂದರು ಅವರು. ಸಂದರ್ಭ ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ - ಎಂದೆ ಮತ್ತೆ ನಾನು. ಏನು ಸಂದರ್ಭ? ಎಂದರು ಅವರು.

ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಿಮಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿ.

ನನಗೆ ಒಂದೇ ಕನಾಂಟರ್ ಬೇಕು. ನಾನು ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ರಕ್ತದ ಕೊನೆಯ ಹನಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಹೋರಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೋ, ಸಾದಾ ಮಂತ್ರಿಯೋ, ಸೈಟ್ ಮಂತ್ರಿಯೋ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಉಪಮಂತ್ರಿಯೋ ಆಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಒಂದೇ ಕನಾಂಟರ್ ಬೇಕು. ನೋಡಿ, ಒಂದೇ ಕನಾಂಟರ್ ಕವಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಉದ್ದ ಹಗ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ದ ಹಗ್ಗ ನನಗೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲವೇ? ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಶಿವ್? ಬೇಡ, ಅಳಿಯನಿಗೆ ಒಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಶನರ್‌ಶಿವ್? ಕೊಡೋಣ ಅನ್ನತೀರಾ? ನನ್ನ ಏನಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಶನರ್‌ಶಿವ್ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಕನಾಂಟರ್ ಕೆಕ್ಕಿ ಬಲಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಒಂದು ಕನಾಂಟರ್ ಕವಾಗಲಿ, ಎರಡಾಗಲಿ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಶನರ್ ಆದವನು ಒಂದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ ಕುಯ್ಯಾ ಕುಯ್ಯಾ ಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಕನಾಂಟರ್ ಕವಾದರೆ ನನಗೇನು?

ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಾನು ಎರಡು ಕನಾಂಟರ್ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕನಾಂಟರ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೇರೆ. ನಿಮ್ಮ ಕನಾಂಟರ್ ಕದ್ದು ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ದು ಬಿಳೇ ರುಮಾಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ನಿಮ್ಮ ದು ಕರೇ ಕಮಟು ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ನನ್ನ ರುಮಾಲನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಟೊಟ್ಟಿಗೆಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಟೊಟ್ಟಿಗೆಳನ್ನು ನೀವೇ

ಹಾಕೊಳ್ಳುವ ಕುತಂತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಲದ್ದುಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಜರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಜೀಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಮಹಡಿ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೊಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಕನಾಟಕವನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಯಾರೂ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಳಿಟೋಪಿ ಅಥವಾ ಬರಿ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಜಾತಿಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅರಸರಾಗಿದ್ದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಳು ಮಾಡಿ ಮೇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ನೋಡುವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾರೋ, ನನ್ನದೋ! ನಾನು ಅಪ್ಪಟಿ ಕನಾಟಕವಾದಿ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ದ್ವಿಕರ್ಣವಾಗಿವೆ. ದ್ವಿಕರ್ಣಾಟಕವೇ ನಿಸರ್ಗದ ನಿಯಮ. ಕನಾಟಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ್ವು ಕಷ್ಟ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅದೀಗ ಏಕರ್ಣವಾಗಿರುವುದೇ ಕಾರಣ ಎಂದು, ನಾನು ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವನ್ನೂ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಏಕರ್ಣದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೇ ಶಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ಭಿಟ್ಟು ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಅದರೆ ನಾನು ಬರೇ ದ್ವಿಕನಾಟಕದಿಂದ ತೃಪ್ತಿನಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ನೀವೆಣಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪ ಹಾ. ದ್ವಿಕನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ವುಂತ್ರಿ ಪದ ಸಿಕ್ಕಿದೇ ಹೋದರೆ ನಾನು ಶ್ರೀಕನಾಟಕವಾದಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕುನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅಧ್ಯರ್ಥಿವಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾಲ್ಕು ಕನಾಟಕಕ್ಕೆ ಡಿವಿಜಿಯವರಂಥ ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ವೀರೇಂದ್ರ, ಪಾಟೀಲರು ಏಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಅಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಕನಾಟಕವಾದರೆ ಅವರು ಅವರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅನಭಿಷಿಕ್ತ ರಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇಕಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ನನ್ನ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ನಾನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಈಸಲು ಬಿಡಬಲ್ಲೆ.

ನನ್ನ ಮಿಶ್ರರಾದ ರಾವ್ ಬಹಾದೂರರು ಒಂದೊಂದು ತಾಲೂಕು ಒಂದೊಂದು ಕನಾಟಕವಾಗಿಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವ ಚಾನ್ಸಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆಂತೆ. ತಾಲೂಕನಲ್ಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಅಥವಾ ನನಗೆ ಮಂತ್ರಿಪದ ಸಿಗುವುದು ಖಂಡಿತವಿದ್ದರೆ ಇದು ಆದಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪಾಯವೇ ಸ್ನೇಹ.

ನನ್ನನ್ನು ಜಾತಿವಾದಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ತೆಗಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಪಷ್ಟಿಕಾರ. ನಾನು ನನ್ನ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕನಾಟಕಗಳಾದರೆ ನನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತೇನೆಂಬುದರಿಂದ ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಜಾತಿವಾದಿ ಎಂದು ಡಬ್ಬು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಾತಿ ಇಲ್ಲ, ಮತವಿಲ್ಲ, ದೇವರಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ನನಗೆ ಹೋಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನನ್ನ ಜಾತಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರೂ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತಾರೆಂದು

ಶಿಂಡಿತವಾದರೆ ನಾನು ಜಾತ್ಯತೀತನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಶೋಂದರೆ ಇಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಜಾತಿಯವರ ಹೊರತು ಇತರರು ನನಗೆ ಮತ ಕೊಳ್ಳುವುದಂದು ನನಗೆ ಧೃರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಾನು ಏಕ, ದ್ವಿ, ತ್ರಿ, ಚತುರ್ಬಾ... ಒಹು ಕನಾಂಟಕ... ವಾದಗಳ ನನ್ನ ಮುಖಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಭವವೂ ಇದೆ. ನಾನು ನಿಷ್ಟನಾಂಟಕ ಅಥವಾ 'ನೋ ಕನಾಂಟಕ' ವಾದಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಎಷ್ಟು, ಕನಾಂಟಕವಾದರೂ ನನಗೊಂದು ಸೆಕ್ರಟರೀಶಿಪ್ ಕೂಡ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ನಾನು ಕನಾಂಟಕವೇ ಬೇಡ, ದೇಶವೆಲ್ಲ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಸೂಪರ್ ದೇಶಭಕ್ತನಾಗುತ್ತೇನೆ.

೧೪. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ !

ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ!? ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಪ್ರಣಾಮಂತರು; ಅಥ್ಮಾ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಮಂತರು. ನಿಮಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಅದಮ್ಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಇಲ್ಲ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಮಹಾ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಿಗ್ರಹಿಗಳು. ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಸ್ವಾನುಭವವಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸೆಲ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಕಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದೀಘ್ರ್ಯಾವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಅನೇಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರವೂ ಒಂದು; ಸರಕಾರ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ಯುದ್ಧ, ಪರಮಾಣು ಬಾಂಬು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ದಿಗ್ಭಿಜಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನಿಷ್ಟಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮತ. ವಾಸ್ತುವಿಕವಾಗಿ ಉಪಕಾರ ಅನ್ವೋದು ಪ್ರಾಡಲಿಂಜಂನ ಒಂದು ಸೈದ್ಧಾ-ಪ್ರೌಡಕ್ಕೂ ಎಂತಲೂ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವಿರಾಡೂಪ ತಾಳಿ ಮನುಷ್ಯಕುಲದ ಒಟ್ಟು ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ.

ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಥಮ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಂದದ್ದು. ನಾನು ಶಾಲೆಯ ಆಟದ ಮ್ಯಾದಾನದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರಾಚೀಬಾಲ್ ಆಟ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕಾನ್ಸ್‌ಮೇಟ್ ಕೇಶವ ಪೈ ಬಂದು "ಇ ಆಚಾರ್, ಒಂದುಪಕಾರ ಮಾಡೋ" ಎಂದ. ನನ್ನ ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟಗಾಯಿತು. ಯಾಕಂದರೆ ಆವೋತ್ತೇ ಮಾಸ್ತರು "ಪರೋಪಕಾರಃ ಪ್ರಣಾಯ, ಪಾಪಾಯ ಪರಪೀಡನಂ" ಎಂಬ ಶೈಲ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಮಹಾಭಾರತದ ಕಪೋತಾಖಾನದ ಕಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪೋತ ಪಕ್ಷಿ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಬ್ಬ ಬೇದನ ಹಸಿವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತಾನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮಾಂಸವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಬೇದನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ತಾನೇ ಜೀವಕೊಟ್ಟಿ ಈ ಕಪೋತ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮಾಸ್ತರರು ಎಷ್ಟು ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದರೆಂದರೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ತನಗೆ

ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರಣ್ಯಾಕ್ಷೇ ನರಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಕೇಶವ ಷೈಗೆ ಹಸಿವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. "ನಾನೊಂದು ಆಟ ಆಡಿ ಬರುವವರೆಗೆ ನನ್ನ ಕ್ಲಿಪ್‌ಫಿಲ್‌ ಮಾಡಿದ ರಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರು" ಅಂತಷ್ಟೇ ಕೇಶವ ಷೈಯ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಭಾನ್ಸ್ ಯಾರು ಬಿಟ್ಟಾರು ಹೇಳಿ? ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ. ರಟ್ಟೊ ಕ್ಲಿಪ್‌ಪೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಟ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತೆ. ಇತರ ಹುಡುಗರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರ ಕೂತು ಆಟ ನೋಡಿ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅಧಿಕ ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಆಟದ ಮ್ಯಾದಾನದಿಂದ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕ ತಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ: ರಟ್ಟಿನಿಂದ ಕ್ಲಿಪ್ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ಷೈ ಹರಹರ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದು ತನ್ನ ರಟ್ಟೊ ಕ್ಲಿಪ್‌ಪೂ ಕೇಳಿದ. ನಾನೆಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು? ಇದಾಗಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ ಹೀಡಿಸಿದ ಅಂದರೆ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಶಾಯಿಯ ಕರಡಿಗೆಯಿಂದ ಎರಡಾಣ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕದ್ದು ಉಪಕಾರದ ಫಲದಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಳ್ಳವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ದಿನ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರುವುದೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡದಿರುವುದೂ ನಮ್ಮೀ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಪ್ರಾಯವಾದದ್ದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತುಡಗಳು ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ವಾಡುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ, ನಾವು ವಿವೇಕ ಪಥವನ್ನು ಮರೆತು ಉಪಕಾರದ ಜಾರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತೇವೆ. ಜಾರುವ ಅನುಭವ ಉನ್ನಾದಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹುದಲಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕೊಡಸಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ.

ಒಂದು ಸಲ ಹೀಗಾಯಿತು. ಸಂಜೆ ಹೋತ್ತು, ಏಕಾದಶಿ. ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೂಟೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೀಗೇ ಮಗುವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಜಗಲೀ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಚಟುವಟ್ಟವರ ಮ್ಯಾಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಾಸನೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಉಪಕಾರದ ಅಗತ್ಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಒಂದರಡು ಘುಲಾಂಗು ದೂರದಿಂದಲೇ ಆ ವಾಸನೆಯ ಜಾಡು ಸಿಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಇದೆ. ಆ ಮುದುಕಿ ಅತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಳು - ವಾಸನೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಹಾಗೆ. ಬಂದವಳೇ ಅಧಿಕ ಅರವ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಾನು ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಬಂದವಳಿಂದೂ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ದಿನವಿಡೀ ಉಪವಾಸವೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಧಿಕಾಗದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಳು. ನಾನು ದುಭಾಷಿಯಾಗಿ ಮುದುಕಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಇಂದ್ರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮುದುಕಿ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟಳು. ಉಪಕಾರದ

ಇಂಥಾ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿ ನಾನಾಗಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಿರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ; ಏಕಾದಶಿ, ಸ್ವಾನ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ತಾನು ನರಕಕ್ಕೇ ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮರುದಿನಕ್ಕೆಂದು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ದ್ರಂ ತೋರಿಸಿದೆವು. ಮುದುಕಿಗೆ ಜಲಪಿಶಾಚಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತೋ ಏನೋ, ಸಾಕು ಸಾಕು ಅಂತ ನಾವು ಬಡಕೊಂಡದ್ದು ಕೇಳಿದೆ ಇಡೀ ದ್ರಂ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದಳು. "ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಹಾವೇರಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದವಳು. ಒಂದು ಬಕೇಟು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಬಸ್ಸಿನ ಮೈಲಿಗೆ ಹೋದಿತೇ?" ಅಂತ ಅವಳ ವಾದ. ಸರಿ, ಗಜಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇ ಒಳಗೆ ಒಂದು, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು "ಅಯ್ಯೋ ದಾಹ ದಾಹ!" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು ಮುದುಕಿ. ನನ್ನ ತಮಿಳನಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ "ಚೊಲ್ಲು ಮೋರು ಇದ್ದರೆ ಕೊಡುಗೊಂಗೋ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅತ್ತೇ ಓಗುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮಿದುಳಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರದ ಮದ ಇಳಿದು ಹೋಗಿ ಅಷಾಯದ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸತೋಡಿಗಿತ್ತು. ಮುದುಕಿಯ ಗಾತ್ರವನ್ನೂ ಅವಳು ಸತ್ತರೆ ಸುಮಾರು ಬೇಕಾಗಬಹುದಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಮಾನಸಿಕ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಗುಣಿಸಿ ನಾನು "ಏನಾದರೂ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡು ಮಹಾರಾಯಳೇ" ಅಂತ ನನ್ನವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸೇರು ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮುದುಕಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಮೇಲೆ ಫಲಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಧರ ಸೇರು ರವಾದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡಿ ಮುದುಕಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಗೂರಕೆ ಹೊಡೆಯತೋಡಿದಳು. ಅದರ ಸಪ್ಪಳಕ್ಕೆ ನಮಗಿಬ್ಬಿರಿಗೂ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗು ಎದ್ದು ಯಾಕೋ ಶಿರುಚತೋಡಿತು. ಮುದುಕಿ ಕಣ್ಣು ತರೆದು "ಎಂದ ರಗಳೆಯಪ್ಪ ಇದಿ" ಅಂತ ಗೊಣಿಗಿ 'ಈಗಿನ ಎಂಗಸರಿಗೆ ಕೊಳಂದೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಲಿಕ್ಕೇ ತೆರಿಯಾದ್' ಅಂತ ಟೋಕೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ದನಿ ಕೇಳಿಯೇ ಮಗು ಬಾಯಿ ಮುಜ್ಜಿಕೊಂಡಿತು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿತ್ತತ್ವಷ್ಟೇ, ಮುದುಕಿ ಎದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಂಬಿಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಏಕಾದಶೀ ಉಪವಾಸದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೇಳಿದಳು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದರೆ ಬದುಕಿದೆ ಅಂತ ಬೇಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮುದುಕಿಗೆ ಘಾರಕೆ ಮಾಡಿಸಿ "ಅಮಾತ್, ಇನ್ನು ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮುದುಕಿಗೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಆತಿಧ್ಯ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ಎಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಳೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಹೂರಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದು ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ನಾವು ವಾಡಿದ ಸಾವೋಪಾಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೆರವೆನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯ ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವರಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಟೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಈಗ ಅವರು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರುಗಾಣಿಸಿದರು. ಉಪಕಾರ ಮಾಡದ ನಿಷ್ಪತ್ತಣಾರಿಂದಲೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಪಕಾರ ಆಗಬಿಲ್ಲದ್ದು ಅಂತ ಆಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರತಿಇತಿಗೆ ಒಂತು.

ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಒಂದು ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರ ಉಪದ್ರವವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಉಹಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ತರದ ಸರಳ ಉಪಕಾರಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಫಜೀತಿ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಬಿಸ್ ಸ್ವಾಂಡಿನಲ್ಲಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕೈಚೀಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡಕೊಂಡಿ, ಈಗ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂತ ಯಾರೋ ಅಪರಿಚಿತ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಚೀಲ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು. ಜೋಕೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕದ್ದ ಮಾಲು ಇರಬಹುದು; ಕೊಲೆಯಾದವನ ರುಂಡ ಇರಬಹುದು; ಆರೋಪ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕೋ ಸಾಕಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕಾರು ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಸುಂದರಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಕೈ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳದವರೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಯ್ಯಬಹುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹೂಂ ಎನ್ನಬೇಡಿ. ಅವಳು ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಆರೋಪ ಹೋರಿಸಬಹುದು. ಇಂಥ ನಿರುಪದ್ರವಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಾ ನಿಮಗಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಆಕ್ಯಾಪೇಶನಲ್ ಹೆಚ್ಚಾಡ್‌ ಅನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಪಕಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ತಮಾಷೆಯಾದ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಲುಮೆ - attitude - ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದ್ದಿರಾ? ಗಮನಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಗಮನಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. ಯಾರಾದರೂ ತುಂಬ ಹಣದ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ; ಅಥವಾ ಧರ್ಮಕೈ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಲ ಇಸಿದುಕೊಂಡವನು ತೊಂಬತ್ತು ಪಾಲು ತಾನಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನೀವು ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಮೌದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮಂದ ಮಧುರ ಸ್ವಿತದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಒಮ್ಮೊಂದೊಮ್ಮೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಮರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಕ್ಷಾತ್ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದರೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಳ್ಳುಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅವನ ಮುಖ ನಿಮ್ಮ ಮುಖದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಮಹಾಪಾಪ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿಲ್ಲ ಅನ್ವೋದನ್ನ ಗಮನಿಸಿರಿ. ತಿರುಗಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದರೋ ಆಗ ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇ ಬೇರೆ. ಬಹಳ ಬೇಗ ನೀವು ಕನಕದಾಸರ ಹಾಗೆ "ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ತಿರುಗಿ ಕೇಳುವಾತನೆ ಹೋಲೆಯ" ಅಂತ ಮನಗಾಣತ್ತೀರಿ. ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ "ನೆನಪಿದೆ, ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ಸಲ ಕೇಳಿದರೆ "ಮಹಾರಾಯರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಮುಳುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ಸಲ ಕೇಳಿದರೆ "ಏನು, ಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ? ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಎದುರು ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೋಟೀಗೆ ಹೋಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದು.

ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಹಣ ವಾಪಸ್ತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅವರು ಹೆಡ್ಡನೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಡಿಯೆಂದಾಗಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೆಂದಾಗಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಲದ ಮಾತು ಬಿಡಿ. ಹಾಗೇ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರದ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಚೇರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ರುವಾಗ ಹತ್ತು ಸಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಲ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಟೀಕಿಸಲು ಪೂರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅವರ ಹಕ್ಕಿನ ಅಂಶವನ್ನೇನೋ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿರಿ ಅಂತಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಮನುಷ್ಯರು ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಥಾ ದುಷ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ? ಹಾಗೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಜ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡುವವನ ಕ್ಯೇ ಮೇಲೆ ಎಂಬ ಗಾದೆಯೇ ಉಂಟಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗದ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನಾವು ಇತರರಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಖಣಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗಿಂತ ನಾವು ಕೆಳಗೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ ನಮ್ಮನ್ನ ತಿವಿಯಕೊಡಗುತ್ತದೆ. ಆವರೆಗೂ ಎಷ್ಟೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಉಪಕಾರಿಗಿಂತ ಶೈಷ್ಣಿರು ಅಥವಾ ಆತನಿಗೆ ಸಮಾನರು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಈಗ ಅವನಿಗಿಂತ ಕೇಳರು ಅನ್ನವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೀಡಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ತಿರಸ್ಕಾರ ಆತ್ಮಗ್ಂಭೀಷಣೆ ನಮ್ಮ ಉಪಕಾರಕರ್ತನ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಉಪಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಮಾಡಬಿಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ವಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆದಶ್ರೇ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಬರಲೇಬಾರದು. ಉಪಕಾರ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೀನರು, ಇತರರು ದೀನೋದ್ದಾರಕರು ಎಂಬ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನು ಪ್ರಕೃಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಶೈಷ್ಣಿತ್ವವನ್ನು ತನಗೇ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಸೈಹಿತರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಉಪಕಾರ ಉಪ್ಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಉಪ್ಪು. ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಖಾರ ಖಾರ.

೧೫. ಈರುಳ್ಳೀ ಮಹಿಮೆ

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಏಕವಾತ್ರ ಮಹಾತ್ವಾಗ ಎಂದರೆ, ನೀರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುದ್ದು. ಇಕೊಳ್ಳಿ! ಅದರ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಸರತೊಡಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆ ಉಬ್ಬತೊಡಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತ್ವಾಗ ಎಂಥ ಮಹತ್ವಾದ್ದೆಂದು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪಿತ ತ್ವಾಗವಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟೇಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಮೇಳ ಕೂಡುತ್ತದೆಂದು ಖಾತಿ, ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀರುಳ್ಳಿಗೂ ನಿನಗೂ ದ್ವೇಷವುಂಟೇ? ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮಾತ್ರ, ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಹೋಗುವಾಗ ದೇವರು ಗಂಡಿನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಮಂಸುಬೂದಿ ಎರಚುತ್ತಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅವಳನ್ನು ತಪ್ಪು ಹೊಣಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯೆಂದು ತೀಮಾರ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ. ಏನೋ ಬಣ್ಣಗುರುಡು ಬಂದು ಕಟ್ಟಿದ್ದವಳನ್ನು ಕೆಂಪೆದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹಲ್ಲಿನ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವ ಬದಲು ಮೂಗನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ನೀರುಳ್ಳಿ ಅವಳಿಗೆ ಸುವಾಸನೆಯೋ ದುರ್ವಾಸನೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ನೀರುಳ್ಳಿಯ ವಾಸನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ಡೈವೋಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಕಾರಣವಲ್ಲೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹಳಹಳಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಉಳ್ಳಿ, ನೀರುಳ್ಳಿ, ಉರುಳಿ, ಉರುಳಾಗಡ್ಡ, ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ... ಅಹಹಾ! ನಮ್ಮ ಕೆಲ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾವ ಪದಾರ್ಥಕೂ ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳು ಇರಬಹುದೆಂದು ನಾನೆನೀಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯಕರನು ಪ್ರಿಯಕರಿಯನ್ನು, ಚಿನ್ನಾ ಪ್ರಿಯೆ, ಮುದ್ದಿನಗಿಣೆ, ಪ್ರಾಣಾಧಿಕೇ, ಕೆಳದಿ - ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಎಷ್ಟೇಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಕಾಣಿದ ಹಾಗೆ ನೀರುಳ್ಳಿ ಪ್ರಿಯರೂ ಅದನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. "ಸಖಿ, ನಿನ್ನ ಸವ್ಯಾದ ಆಶ್ವಾಸ ಕಟುಮಧುರ" ಎಂದು ಚೇಂದ್ರೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೀರುಳ್ಳಿಯ ಆಶ್ವಾಸ ಶಾರ-ಮಧುರ ಮತ್ತು ರಸವರಿಯದ ಮೂಗುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದುರ್ಗಂಧ - ಮಧುರ. ಮಧುರಗಳಲ್ಲಿ

ಭೇದ ತೋರಿಸುತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಕವಿ, "ದಧಿ ಮಥುರಂ ಮಥು ಮಥುರಂ ದಾಕ್ಷಾ ಮಥುರಾ ಸುಧಾಪಿ ಮಥುರ್ಯವ" ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಥುರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಪಲಾಂಡು(ನೀರುಳ್ಳಿ) ಮಥುರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಮರೆತೆದ್ದು ಮಥುರದ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಅವನು ಶೋಧಿಸಿದವನಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ "ತಸ್ಯ ತದೇವ ಹಿ ಮಥುರಂ ಯಸ್ಯ ಮನೋ ಯತ್ ಸಂಲಗ್ಂ" - ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ಮಥುರ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮಥುರವೆಂದು ಬಗೆಯುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಈರುಳ್ಳಿಯಂಥ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ತರಕಾರಿ ಚೇರೊಂದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು 'ಸೋಲೋ' ಅಥವಾ 'ತನಿಯ' ತರಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ 'ಪಕ್ಷಾವಾದ್ಯ' ಅಥವಾ 'ಅಕಂಪನೀಮೆಂಟ್' ವ್ಯಾಜನವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಗಡ್ಡೆಯಷ್ಟೇ ಆದರ ಸಸಿಯೂ ಸುಗಂಧ' ವುತ್ತು ಚಿಹ್ನಾಪ್ತಚೋದಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಸಿಯಾಗಿ, ಅರೆಬೇಯಿಸಿ, ಪೂರಾ ಬೇಯಿಸಿ, ಹುರಿದು, ಕರಿದು, ಹರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು - ಬೇಕು ಬೇಕಾದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ನೀರುಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಟಾಟೆ ಆದರ ಜೀವಸ್ವಳಿ. "ಚಹಾದ ಜೋಡಿ ಚೂಡಾ" ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಟಾಟೆ ಜೋಡಿ ಉಳ್ಳಿ, ದಡ್ಡ ಬಟಾಟೆಗೆ ಚುರುಕುತ್ತನ ಕೊಡಲು ಅದೇ ಬೇಕು. ಬಟಾಟೆ - ನೀರುಳ್ಳಿ ಒಣಂಪಲ್ಲು ದೋಸೆಯ ಗಭಾರಂತರ್ಗತವಾದಾಗ "ಹೋಳಿಗೆಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಹಚ್ಚೆಂದ ಲಾಂಗೂಲ." ಬಟಾಟೆ - ನೀರುಳ್ಳಿ ಹುಳಿಮಾದರೆ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಡಬಲ್ ಅಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಪಾತಾಳಭಾಜಿ ಎಂದು ಯಾವನೋ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಭಗವಂತ ಹೆಸರುಕೊಟ್ಟು ಬಟಾಟೆ - ನೀರುಳ್ಳಿ ರಸಪಲ್ಲು, ಪೂರಿಯೋಡನೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕುಲ್ಲ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಪರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಸಿ ನೀರುಳ್ಳಿ, ಕೋಸಂಬರಿ, ಸಾಲಡ್; ಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಕರಿದರೆ ಭಜಿ; ಪಕೋಡ; ಚಟ್ಟಿ... ಕಿಂ ಕಿಂ ನ ಸಾಧಯತಿ ಕಲ್ಪಲತೇವ ಉಳ್ಳೇ? ಮೈಸೂರು ಸಾರಿನೊಡನೆ ಹಸಿ ನೀರುಳ್ಳಿ ನಂಜಿಕೊಂಡು ಉಟಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಟೊಮ್ಯಾಟೋ ನೀರುಳ್ಳಿ ಹಸಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಬೆರಸಿ. ತಿಂದು ಬಲ್ಲಿರಾ? ಅದಕ್ಕೇ ಎರಡು ಚೆಮುಚೆ ಗಟ್ಟಿಮೋಸರು ಹಾಕಿ, ಬಿಟಿಕಿ ಉಪ್ಪು ತೋರಿಸಿ ತುಪ್ಪದ ಬಗ್ಗರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?

ಈರುಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗಾತ್ರಗಳು! ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಗಿಂತಲೂ ಸಣಕಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಂಭಾರ್ ನೀರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ನೀವು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೋಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮದ್ವಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಲು ಈ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀರುಳ್ಳಿಯ ಸಾಂಭಾರೇ ತಕ್ಕ ದ್ರವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಮತ ನನಗೂ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ಹೃತ್ಯಾವರ್ಜಕ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಡಿ ನೀರುಳ್ಳಿ ಸಾಂಭಾರಿನ ರುಚಿ ಹೋಳು ನೀರುಳ್ಳಿ ಸಾಂಭಾರಿಗೆ ಬರಲೇ ಆರದು. ಆದರೆ ಭಜಿಗಳಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ದೋಡ್ಡ ಬಟಾಟೆ ಗಾತ್ರದ ನೀರುಳ್ಳಿಯೇ ಬೇಕು. ಮಲೆಯಾಳಿ ನಾಯರರು ಭಜಿಗಾಗಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಹಚ್ಚುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೆಮರು. ಕಾಗದದಪ್ಪು ತೆಳ್ಳನ್ನು ದುಂಡಾದ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಚರ್ಕಚರ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದುವ ಅವರ ಕೈಚಕ್ಕ ಚೆಮುತ್ತಾರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚೊರಿಯ ಹರಿತ ಭಯಪ್ರದವಾದದ್ದು.

"ಅಯೋ! ವೈದಿಕನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀರುಳ್ಳಿ, ಅದೂ ಹಸಿ ಹಸಿ ತಿನ್ನತ್ತೀಯಲ್ಲ! ಯಾವ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೂತೆ ಇದ್ದೀ!" ಅಂತ ನಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾ ಬೈದರಿ ನನ್ನ ಕೇಟಲೆಗಾರ ಭಾವ "ನಿಮಗ್ನತ್ತಿಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾ! ನೀರುಳ್ಳಿ ವಿಷ್ಣು ದೇವರಿಗೆ ಭಲೇ ಪೀತಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಡ್ಡ ಕೊಯ್ಯರೆ ಚಕ್ರ, ಉದ್ದ ಕೊಯ್ಯರೆ ಶಂಖ ಆಗುತ್ತಿತ್ತಾ ನೀರುಳ್ಳಿನ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ! ನೀರುಳ್ಳಿ ತಿಂದವರು ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಭೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಮಿನಾಶಕ, ರೋಗಾಳುಹರ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನೀರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಣರು ಅಭೋಜ್ಯ ಎಂದು ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೋ ನನಗಿನ್ನೂ ಅಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಫಾಟು ಇರುವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಅವರು ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞದ ಹೂಗೆಯ ನಾತ ಒಗ್ಗಿಹೋದ ಅವರಿಗೆ ನೀರುಳ್ಳಿಯ ವಾಸನೆ ದುರ್ಗಂಧವೆನಿಸಿರಬೇಕು. ತಿನ್ನದೆಯೇ ಅದನ್ನು ಅಭೋಜ್ಯ ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದೂ ನನಗೆ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಣರು ವಚ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅವರು ನೀರುಳ್ಳಿಯ ಒಗ್ಗೆ ತಮಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಪೂರ್ವವಾಸನೆಯನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀರುಳ್ಳಿಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದರಂತೆ.

ನೀರುಳ್ಳಿಯೆಂದರೆ ನಾಟಗುಳಿ ಹೆಣ್ಣನ ಹಾಗೆ ನಾಟಿಕೆಯ ಒಂದು ಪರೆಯನ್ನು ಸುಲಿದು ಹಾಕಿದರೆ ಒಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಒಳಗೆ ಮತ್ತೂ ಒಂದಿದೆ. ತಿರುಳಿನವರೆಗೂ ಇದೇ ಕಥೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಾಟಿಕೆ ಪರೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರೆ ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ಆಗಲೇ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು - ಹೆಣ್ಣಂದರೆ ನಾಟಿಕೆಯ ಅಸಂಖ್ಯ ಸುರುಳಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಅಂತ. ಮತ್ತೆ ಈ ಪರೆಗಳ ಕಳಚುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಅಚಾತುಯವಾಯಿತೋ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು!

ಹೌದು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು. ನೀರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಬೇಕಾದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾಯ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ, ನೀರುಳ್ಳಿಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಫಾಟು ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಜನರು ನಿದರ್ಶಯವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೋ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೋ ಮಹಾದೇವನನ್ನೋ ಕುರಿತು ಫೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ದೇವರ ಪೀಠ ಬಿಸಿಯೇರಿ ಅವನು ಎದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗಿ, "ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಉರುಳಪ್ಪನೆ! ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನೀರುಳ್ಳಿ, "ಪ್ರಭೋ, ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ನಿನಗೆ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿದವರು ತಾವೇ ನನಗಾಗಿ ಅಳುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದಷ್ಟೇ ವರವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತಂತೆ. ದೇವಾಧಿದೇವನು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದು ಅಂತಧಾನವಾದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ನೀರುಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಿವವರು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಈ ವರದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಒಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ನೀರುಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಿವಾಗ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಗ್ರಾಸ್ ಮಾಸ್ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

೧೬. ಇರಬೇಕು ನಿಂದಕರು

"ಕ್ಷುರಸ್ಯ ಧಾರಾ ನಿಶಿತಾ ದುರತ್ಯಯಾ" ಎಂದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಣಿ ಕ್ಷುರಾಯುಧರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿತಿರಬೇಕು. ಕ್ಷೋರಿಕನ ಕತ್ತಿ ಮೊಂಡಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಅದರ ಧಾರೆಯ ಸುಖಾನುಭವ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಣಿಯ ಮೋರೆಗೆ ಕ್ಷುರದ ನಿಶಿತವಾದ (ಹರಿತವಾದ) ಧಾರೆಯ "ದುರ್ಗಂ ಪಥ"ವನ್ನು "ಕವಯೋ ವದಂತಿ" ಕವಿಗಳೇ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ನಿಶಿತವಾದ ಕ್ಷುರದ ಸಿಟ್ಟು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ತೆಂದು ಈ ಉಪನಿಷದ್ದಾಕ್ಷರಿಂದ ಉಂಟಿಸಲೆಡೆಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಮಣಿಗಳು - ಅಂದರೆ ಆ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳು - ದೀಘುವಾದ ಜಟಾಶ್ಯತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೋರಿಕರ ಸಿಟ್ಟು ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿದೆ. ಕ್ಷೋರಿಕರ ಸಮ್ಮೀಲನವೊಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಿಕರಾದ ಆಚಾರ್ಯ ಅಶ್ರಯವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗೊತ್ತುವಳಿಯ ನಿಶಿತವಾದ ಕ್ಷುರಧಾರೆಯಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯಜಿಯವರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೋರಿಕ ವರ್ಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಲೇಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಆಚಾರ್ಯಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಆಯಷ್ಟಮ್ರ ಪುರೋಹಿತನ ಕೈಗೆ ಒಬ್ಬಸುವಾಗ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲಿ. "The Pen is mightier than the Sword" ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಲೇಖಿನಿಯೇ ಬಲ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯನ್ನು ಅವರು ಕ್ಷೋರಿಕನ ಕತ್ತಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಬೇಸ್ತು ಬೀಳಿದಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮಸಿಯಿಂದ ಬರೆದದ್ದುಕ್ಕೆ ರಕ್ತರಿಂದ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಬೇಕಾದೀತು. ಅವರ ಮುಂದೀಗ ಎರಡೇ ಹಾದಿಗಳಿವೆ. ಕ್ಷೋರಿಕರಿಗೆ ಅನಿಬಂಧ ಕ್ಷುಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಉಪನಿಷತ್ತಾ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಲಾರನ್ನು, ಶಾಕಾರರ ವರಗಿನ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕ್ಷುರಸ್ಯ ಧಾರೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಸದಾ ದೂರವಿರಿಸುವುದು.

+ +

ನಮ್ಮ ಶೂರ ಕ್ಷೋರಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಕ್ಯಾಕೊಂಡ ಕ್ರಮದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ತಮ್ಮನ್ನ ಹಜಾಮರೆಂದು ಕರೆಯಕೂಡದೆಂದೂ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಬರೆಯಕೂಡದೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಮಸೆದ ಬಾಳನ್ನ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಭಾಷಣ ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನ ಮಾಡುವ ನಾಟಕರನ್ನ ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳ ಸಂಗಡ ನಿಂದಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತೇಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಾತ್ಯತೀತ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ ವರ್ಗಗಳೂ ಇಂದು ಎಚ್ಚುತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನ ಯಾರೂ ಲೇವಡಿ ವೂಡತಕ್ಕದಲ್ಲಿವೆಂದೂ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಮನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೊಂದು ನಾಶವಾಗುವ ಭಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿಂದಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಅಧ್ಯ ಪಾಲು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಮ್ಮ ರ್ಯಾತರಂತೆ ಅವರೂ ಅಧೋಽದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವರು. ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಪೂಷೋಽದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನ ಬಗೆಹರಿಸುವುದೇ ನಮಗಿನನ್ನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಹೊಸ ಅಧೋಽದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದರೆ ಎಂಥ ಅನಧ್ಯವಾದಿತೆಂದು ಬೇಕಾದವರು ಉಹಿಸಬಹುದು. "ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು" "ಇರಬೇಕು ನಿಂದಕರು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ" ಎಂದ ನಮ್ಮ ದಾಸರು ಬಹಳ ದೂರದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗೆಲ್ಲ ನಿಂದಕರಿದ್ದಾರೋ ಆವರೆಲ್ಲರೂ ತಾವು ಸಜ್ಜನರೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಿಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ಬಿಭಿಂಷಿಕೆಗಳನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ವಿಫ್ಫಾತವಾದುದು. ಬಹಳವಾದರೆ ಅಂಥವರು ಪ್ರತಿನಿಂದೆಯನ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ನೂರಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೂ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಚೀನವೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಈಚೆಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆಳವಳಿಗಳ ಅಭಾವದಿಂದುಂಟಾದ ನಿರುದ್ಯೋಗವನ್ನ ಆಯೋಗಗಳು, ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಗಳು, ಉಚ್ಚಾರ್ಥಿಕಾರ, ನೀಚಾರ್ಥಿಕಾರ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚಾರ್ಥಿಕಾರ ಕಮಿಟಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ನೇಮಕಗಳಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಉಗ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ವಿಕಟ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಡಾಂತರದ್ದು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ನಿಂದಾಬೀವಿಯಾದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕೂಡ ಲೇಖನಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಹುಶಃ ಕ್ಷರದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬೇಕಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾಣಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ನಿಂದಾವಿರೋಧಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾರಾಗಬಾರದೆಂದು ವಿನಂತಿಸಲಾಗಿದೆ.

++

ನಿಂದೆಯು ಜನರ್ವಿನದ ಮೇಲೂ ಕಲಾರ್ವಿನದ ಮೇಲೂ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಿರುವುದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ನಿಂದೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾಷೆ ನೀರಸವೂ ನಿಸ್ಪತ್ತವೂ ಆದೀತು. "ಆರಂಭಶೂರಾ ವಿಲು ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯಾ" ಎಂದು ಉತ್ತರದವರು ನಮ್ಮನ್ನ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನವರು ಮಂಗಳೂರುವರನ್ನು "ಪಾತಾಳ ಲೋಕದವರು" ಎಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳರು ಕನಾಟಕದವರನ್ನು "ಚೋಳರೂಟ್ಟೆ" ಚೋಳದ ರೂಟ್ಟೆ ತಿಂಬ ದಪ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರು ಎಂದು ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾರೆ. "ನೀನಂಥ

ಕುರುಬನೋ ಅಥವಾ ಕುಂಭಾರನೋ" ಎಂಬುದರ ಅಥವಾ ಆ ತೋಕೋಪಕಾರಿ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋಣ? "ನೀನು ಬರೇ ಕುಂಭಾರ" ಎಂದರೆ ಬರುವ ಅಥವಾ "ನೀನು ಬರೇ ದಡ್ಡ" ಎಂದರೆ ಬಂದಿತೆ?" ಈಯಲ್ಲಾ ಇರಿಯಲ್ಲಾ ಶರಣ್ಯಗೆ ಕಾಯಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಯರೆ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ ಚೊಮ್ಮೆರ್ಲೂ ಭೋ ಎನಲುಂ ಬಲ್ಲರ್ಲೂ ಹೊಲೆ ಧೋ ಎನಲುಂ ಬಲ್ಲರ್ಲೂ" ಎಂದು ರನ್ನ ದುರೋಧನನ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಹ್ಯಣಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. "ಬಾಹ್ಯಣೋ ಭೋಜನಪಿಂಯಃ" ಅಂತೆ. "ಹಾರುವ ಗಳಿಸಿದ್ದು ಪಿಂಡಕ್ಕೆ, ಬಂಟ ಗಳಿಸಿದ್ದು ದಂಡಕ್ಕೆ, ಹೊಲೆಯ ಗಳಿಸಿದ್ದು ಹಂಡಕ್ಕೆ" ಎಂದು ಮೂರು ಜಾತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷ್ಯ ಮಾಡಿದವನು ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯವನೋ ಇರಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಟ್ ಜನರ ಜಿಪ್ಪಣಿತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ "ಪ್ರಣೇರಿ"ಗಳ ತೋಟ ಸಿಂಗಾರದ ಕಾರ್ಣಣ್ಯ ಮನೆಮಾತಾಗಿದೆ: ಪ್ರಣೆಯ ಜನ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಒಟ್ಟುಗೆ ಹೋಗುವರಂತೆ. ಅವರು ಮಾಣಿಗೆ ಹೊಡುವ ಆಡ್ರಾ : "ಪರ್ಕ್ ಸಿಂಗಲ್ ಚಹಾ, ಚಾರ್ ಬಶ್ಯಾಂ, ಕೇಸರಿ, ಆಣ ಘ್ಯಾನ್! ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಿಂಗಲ್ ಚಹಾ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಬಸಿಗಳು, ಓದಲು ಕೇಸರಿ, ಮೇಲೆ ಘ್ಯಾನ್! "ಗೌಡ ಬಂಗಾಲಿ" ಎಂಬುದು ವಂಚಕ ಶೀಖಾಮಣಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗುಣವಾಚಕ "ಪಕ್ಕಾ.... ಮದ್ರಾಸಿ" ಎಂದರೆ ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಕುನಿತನಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾದರೆ "ಮಾರವಾಡಿ" ಪದದ ವ್ಯಂಗ್ಯಾಥ ಸರ್ವತ್ರ ವಂದ್ಯವಾಗಿದೆ. "ಕುಂಟಗೆ ಎಂಟು ಬುದ್ಧಿ" ಎಂಬುದು ಕುಳ್ಳರ ಚಾಣಕ್ಯತೆಯ ದ್ಯೋತಕ. "ಉದ್ದ ಇರುವವರೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ" ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಅಕ್ಕನ ಚಿನ್ನವಾದರೂ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ಬಿಡ" ನಂತೆ ಅವನ ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಶಬ್ದ "ಕೊಟ್ಟುಂ ಕೆಟ್ಟುಂ ಕೊಟ್ಟುಂ ಕೆಟ್ಟುಂ" ಅನ್ನಪುದಂತೆ. " ಸ್ತ್ರೀ ಬುದ್ಧಿಃ ಪ್ರಳಯಾಂತಿಕಾ" ಎಂದು ಗಂಡಸರ ಟೀಕೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂದಾ ವಚನಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!

೧೨. ಇಡಲೀ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಇಡಲಿಗೆ ಭಾರತದ ತಿಂಡೀ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತ ಸಾಫನ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಇಂಜಿಲರ ಆವಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ. ಮರಣೋತ್ತರ ಭಾರತ ರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತರೂ ಮದ್ರಾಸಿನ ಕಿಂಗ್ ಮೇಕರರೂ ಕಾಮರಾಜ ಸೂತ್ರದ ಜನಕರೂ ಆದ ದಿವಂಗತ ಕೆ. ಕಾಮರಾಜ ನಾಡಾರರು ಅಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಇಡಲೀ - ಸಾಂಚಾರ ಸಮಾರಾಥನೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು ದಕ್ಷಿಣದವರ ದ್ವಾರಿತ ಕಳಗವನ್ನಾಗಲಿ, ದಕ್ಷಿಣದವರ ಆರಂಭಶೂರತ್ವ (ಆರಂಭ ಶೂರಾ: ಬಲು ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಮಾ:) ವನ್ನಾಗಲಿ, ದ್ವಾರಿತರ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನಾಗಲಿ, ಆವರ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳ್ಳದ ಲುಂಗಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಆವರು ರಚಿಸಿದ ಅಣಕ ರಾಮಾಯಣವನ್ನಾಗಲಿ, ಆವರ ಬುದ್ಧಿ ಚಮತ್ವಾರವನ್ನಾಗಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಸಾಂಚಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಇಡಲಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆವರು ಮೆಚ್ಚಿದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಲಾಟನ ಹೆಸರನ್ನು ಭಾರತದ ನಕಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಗೊಳಿಸಿದ ಸಾಂಚಾರ ಸಹಿತವಾದ ಇಡಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತವನ್ನು ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮೇತನಾದ ರಾಮನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವನ್ನು ಗೆದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಕಾನಪುರ, ಎಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ..... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಿತೃಜೀವಿತವಾದ ರೋಟಿಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಇಡಲಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ದ್ವಾರಿತ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆಗೆ ದೊರೆತ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ವಿಜಯ ನ್ಯಾಯವೂ ಸಾರ್ಥಕವೂ ಆದದ್ದೇ. ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡೆಯಂತೆ, ಶಿವನ ನಗೆಯಂತೆ, ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಾಗಿರುವ ಇಡಲಿ, ಕಾಶಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ತಲೆವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ದ್ವಾರಿತಸಾಧು ಅಪ್ಪಯ ದೀಕ್ಷಿತರಷ್ಟೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಶೀಲವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಉಗಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸುವುದರಿಂದ ಅದರೊಳಗಿನ ಯಾವ ವಿಟಾಮೀನುಗಳೂ (ವಿಟರಿಗಾಗಲಿ ಮೀನುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಇವು ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲ) ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಆಹಾರಪಂಡಿತರು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಚರಿತ್ರೆ ಒಹಳ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದು. 'ಮಡ್ವಾರಾಥನೆ' ಯಲ್ಲಿ ಜೈನ ಮುನಿಗಳಿಗೆ 'ಇಡ್ಲಿಗೆ'ಯನ್ನು

ಬಡಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲೇಂದರೂ ಸಾಮಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಅದನ್ನು ಬಲ್ಲಾರು. ಜ್ಯೇಂಧುನಿಗಳೇ ಅದನ್ನು ಮೆದ್ದಿದ್ದಾರೆಂದರ್ಮೇಲೆ ಅದರ ಪಾರಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾಪೂರ್ವಂತಹೇ ಇಲ್ಲ.

ಚಾಲುಕ್ಯ ಸೋಮೇಶ್ವರನು ಇಡ್ಡಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಉದ್ದಿನ ರುಭ್ರಿದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಅನಂತರ ಬರೇ ಉದ್ದಿಗಿಂತ ಅಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚಿನೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಇಡ್ಡಲಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಶೈಷ್ವವೆಂಬುದಾಗಿ ಯಾವನೋ ಅಥವಾ ಯಾವಳೋ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕುಂತಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಮಥುಮೇಹವಿದ್ದರೆ ಗೋದಿ ರವಾ ಕೂಡ ಅಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸುವ ಸಬ್ಬಾಸ್ವಿಟ್ಟುಟ್ ಅಥವಾ ಬದಲಿ ಆಗಬಲ್ಲದು.

ಇಡಲಿಯ ಆಕೃತಿ ಹದವಾಗಿ ನಯನಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ಕಾಸ್ತಿಕ್ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಹಾಂಡಿಕ ಲಕ್ಷಣ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಆಕಾಶಗಂಗೆ, ಅದರ ನೆರೆಯ ಅಂದೋಮಿದಾ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಇಡಲಿಯ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಚದರಿದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನಿಬಿಡತ್ವ ಸುಮಾರಾಗಿ ಇಡಲಿಯೋಳಿಗಿನ ನುಚ್ಚಿನ ಕಣಗಳ ಸಾಂದರ್ಭೆಯಷ್ಟೇ ಇರಬಹುದು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾವಾಗ ಮೊದಲು ಅವು ಬಂಗಾಲಿಗಳ ರಸಗುಲ್ಲಾ, ಅಥವಾ ಕೊನೆಯ ಮರಾಟಿ ಪೇಶ್ವೆ ಬಾಜೀರಾಯನನ್ನು ಅಜರಾಮರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಉಂಡಿಯ (ಅವನಿಗೆ ಉಂಡೀ ಬಾಜೀರಾಯನೆಂದೇ ಹೆಸರು ಬಿದ್ದಿತ್ತು) ಆಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಬರಬರುತ್ತ ಇಡಲಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಲಿ, ಕಟ್ಟುಕಡೆಗೆ ದಕ್ಕಿಣಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಖಾದ್ಯವಾದ ದೋಸೆಯ ಚಪ್ಪಟೆ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವಂತೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ದೋಸೆಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುವ ಮಹಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಿದು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

ಇಡಲಿಯ ಹದವಾದ ಗಾತ್ರ, ಸುಂದರವಾದ ಆಕೃತಿ ಅದನ್ನು ಜನಾನುರಾಗದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಡಲಿಗೂ ದಕ್ಕಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ "ಮೂಡೆ", "ಕಡುಬು", "ಅಡ್ಡೆ", "ಗುಂಡೆ" ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಇಡಲಿಯ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಒಳಸತ್ತುದಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಎರಡಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ್ದು ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿನುಚ್ಚು ಮಿಶ್ರಣವೇ. ಕೇದಗೆ ಜಾತಿಯ ಮುಂಡಗೆಯೆಂಬ ಸಸ್ಯದ ಮುಳ್ಳಲೆಯನ್ನು ಕಂಟಕ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿ, ಮಿಲ್ಲಿನ ಹೊಗೆ ನಳಿಗೆಯ ಹಾಗೆ ಕೊಳವೆ ಮಾಡಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಇಡಲಿ ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಉಗಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿದರೆ ಅದೇ "ಮೂಡೆ" ಅಥವಾ "ಕಡುಬು." ಬೆಂದ ಮೇಲೆ ಮೂಡೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಅದು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪೀಸಾದ ಗೋಪುರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಹಲಸಿನಲೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ತಯಾರಿಸಿದ 'ಕೊಟ್ಟೆ'ಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಬೇಯಿಸಿದ್ದೇ 'ಗುಂಡೆ'. ಅದು ವಿಪರೀತ ಕೊಬ್ಬಿದ ಹಣ್ಣೆನಂತಾಗುವುದರಿಂದ ರಸಿಕರಿಗೆ ಗ್ರಹ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ

ಅವರ ಸ್ವದೇಶ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೂಡೆ, ಗುಂಡಗಳು ಕಾಣೆಸದೆ ಹದವಿದು ಸುಂದರ ಇಡ್ಲಿಗಳ ಪ್ರಸ್ಥಾವೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಉಡುಪಿ ಪಾಲ್ಕಾಟಿಗೆ ಸೋತ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಇಡಲಿಯದು.

ಇಡಲಿ ಬೇಯಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಡಲೆಬೇಳಿಗಳನ್ನೊಂದು ಹಸಿಶುಂಭಿಯ ಚೊರುಗಳನ್ನೊಂದು ಹಸಿಮೊಸಿನಕಾಯಿಯ ತುಣುಕುಗಳನ್ನೊಂದು ಹಾಕುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರಶಸ್ತವಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ಇಡಲಿಯೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾತ್ತಿತ್ತಿಕ, ವರ್ಣಸಾಂಕರ್ಯವಾಗದ, ಶುದ್ಧ ತಳಿಯ ಇಡಲಿಯೇ. ನಿಮಗೆ ಕಡಲೆಬೇಳಿ, ಹಸಿಮೊಸಿನಕಾಯಿ, ಹಸಿಶುಂಭಿಗಳ ಮೋಹವಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ರುಬ್ಬಿ, ಚಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಇಡಲಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಿರಿ. ಇಡಲಿಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭೃಷ್ಟಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ.

"ಇಟೆಲಿಗೆ ರಾಜಧಾನಿ ಯಾವುದು?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಭೂಗೋಲ ಮಾಸ್ತುರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನು "ಇಡ್ಲಿಗೆ ರಾಜಧಾನಿ ಚಟ್ಟಿ" ಅಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಹಳೇ ಜೋಕು ಇದೆ. ಕೆಲವರು ಇಡಲಿಯನ್ನು ಹಸಿ ಅಥವಾ ಚಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ತಿನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹುಳಿ ಉರುಫ್ರ್ಹ್ ವೋರ್ ಕೊಳಂಬುವಿನೊಡನೆಯೂ ತಿನ್ನುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲ ಗೌಣಮಾರ್ಗಗಳು. ಇಡಲಿಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಂಗಾತಿಯೆಂದರೆ ಸಾಂಭಾರೇ ಎಂಬುದು ಎಂದೋ ರಸಿಕರು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿದ ಮಾತ್ರ. ಇಡಲಿಯನ್ನು ಚಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ತಿನ್ನುವುದೆಂದರೆ ದೋಸೆಯನ್ನು ಸಾಂಭಾರದೊಡನೆ ತಿನ್ನುವಷ್ಟೇ ವಿಪರೀತ ವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮತ.

ಮತ್ತು ಸಾಂಭಾರು ಕೂಡ ಈರುಳಿಯದೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸನಾತನಿಗಳ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಡಲಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಸಾಂಭಾರಿಗೆ ಈರುಳಿ ಹೊರತು ಶಾಕಾಂತರ ಇಲ್ಲೆಂಬುದು ಅನುಭವಸಿದ್ದವಾದ ಮಾತ್ರ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರುಪಾಯ. ಅದೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಈರುಳಿಗಳನ್ನು ಹೋಳು ಮಾಡಿ ಹಾಕಿ ತಯಾರಿಸುವುದು ಶಿಷ್ಟ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸಾಂಭಾರಲ್ಲ. ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಗಾತ್ರದ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೀಘ್ರ್ಹ ಗೋಲಾಕೃತಿಯ, ಕೆಂಚು ಬಣ್ಣಾದ ಸಾಂಭಾರ್ ನೀರುಳಿಗಳನ್ನು ವೇಲಿನ ಒಣ ಸಿಪ್ಪೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿ ಪಾಕ ಮಾಡಿದ ಸಾಂಭಾರೇ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದದ್ದು. ಸಾಂಭಾರು ಮುದ್ದೆಯಾಗಿರಬಾರದು; ಸಾರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪವಾಗಿರಬೇಕಷ್ಟೇ.

ಕೊನೆಯದಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ್ದು ಇಡಲಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿನ್ನಬೇಕು ಅನ್ನವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇಡರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಡಿಸಬೇಕು ಅನ್ನವುದೂ ಸೇರಿದೆ. ಆವಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ತುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲಿ ಸಾಂಭಾರು ಬಡಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಳೆ ಎಲೆಯೇನು, ಮುತ್ತುಗದ ಪತ್ರಾವಳಿಯೇನು - ತೊಳೆಯವ ಕೆಲಸ ಉಳಿಸುವ ಉಪಾಯವಾದೀತು ಹೊರತು - ಅದು ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಅಲ್ಲ. ಇಡಲಿಯನ್ನು, ಆದೂ ಸಾಂಭಾರಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಷ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲೇ ಎಂಬುದು ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯ.

ಪದಿಂಚು ವ್ಯಾಸಪುಣ್ಯ, ಇನ್ನು ಉಗಿ ಹೊಮ್ಮೆತ್ತಿರುವ ಇಡಲಿಯನ್ನು ಹನ್ನೊಂದಿಂಚು ವ್ಯಾಸಪುಣ್ಯ ಸ್ವೀಲಿನ ಪ್ಲೇಟೆಂಟ್ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸಾಂಭಾರನ್ನು ಇಡಲಿಯ ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕುರಲೋಂದಂತ ಮಾತ್ರ ದೃಗ್ಸೌಜರವಾಗುವಷ್ಟು ಹೊಯ್ದಬೇಕು. ಈ ಸದ್ವಿಷ್ಟ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಭಕ್ಷಕನ ಮುಂದೆ ಇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಚಹಾ ಚಮಚದಷ್ಟು ಗಮಗಮಿಸುವ ಕರಗಿದ ತುಪ್ಪವನ್ನು (ಹೆರೆತುಪ್ಪ ಕೂಡದು!) ಹೊಯ್ದತಕ್ಕದ್ದು (ಇಡ್ಲಿ - ಬೆಣ್ಣೆ ರೋಗಿಗಳಿಗೇ ಸ್ನೇ). ಮೇಲೊಂದು ಸ್ವಚ್ಚ ಚಮಚಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬಡಿಸುವವನ ಪಾತ್ರ ಮುಗಿಯಿತು.

ಇನ್ನುಳಿದದ್ದು ತಿನ್ನುವವನ ಪಾತ್ರ. ಅವನು ಚಮಚಯಿಂದ ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ತುಣುಕು ತುಣುಕಾಗಿ ಕತ್ತಿರಿಸಬೇಕು. ಆ ಹೋಳುಗಳು ಸಾಂಭಾರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಬೆಕ್ಕಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರದಿಪ್ಪಡಿಯಾಗಿ ಸಾಂಭಾರಿನೊಡನೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗುವಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅನ್ನವನ್ನು ಹುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಸುವ ಹಾಗೆ ಇಡಲಿಯನ್ನು ಸಾಂಭಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಬಕಬಕ ತಿನ್ನುವವನಷ್ಟು ಕಲಾಭಿರುಚಿಹೀನ ಬೇರೊಬ್ಬ ಇರಲಾರ. ಇಡಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಭಾರಿನ ಪಾಕ, ಹದ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತುಣುಕುಗಳು ಸಾಂಭಾರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೀರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತುಣುಕುತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಕರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣು ಮೂಗುಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಅಪ್ಪಾಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವುಂಟೆ? ಆಹುತಿಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಹಾದಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಾಫಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣ ಮಾಡುವುದು ಶೇಷ್ವವೆಂಬುದು ಲಾಂಗೂಲ ಮತ್ತ. ಆದರೆ ಇದು ಅಭಿರುಚಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲ.

ರಂ. 'ಇಜಂ' ವಿರೋಧಿ 'ಜಂ'

ಎಲ್ಲ 'ಇಜಂ'ಗಳೂ ಜನರಿಗೆ ಸುಖ ತಂದು ಕೊಡುವುದೇ ತಮ್ಮ ಧೇಯ ಎಂದು ಫುಂಟಾಫುಂಝವಾಗಿ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಬೃಹತ್ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಸಿ, ಅಸಾಧ್ಯ ಉತ್ಸಾಹನೆ ಮಾಡಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ, ಅಭಿಷ್ಪದ್ಧ ಹೊಂದಿ ತನ್ನೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸುಖಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಕ್ಯಾಪಿಟ್‌ಲಿಜಂದ ವಾದ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕರ್ಮನಿಸಂ ಹೇಳಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಲನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇವರಡೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಅಟ್ಟಹಾಸಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಶಲಿಜಂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೂ ಸಮಾನರಾಧಾಗಲೇ ಶಾಂತಿ -ಸುಖಿಗಳು ನೆಲೆಸುವವು ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತದೆ.

++

ತನ್ನ ಮರಿ ಹೊನ್ನಮರಿ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಂದೇಹ ಪಡೆಬೇಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜಗತ್ತೇ ಅಸಹ್ಯವೆಂದು ಮೂಗು ಮುರಿದರು ಕೂಡ ತಾಯಿಯಾದವರು ತನ್ನ ಕುರೂಪಿ ಕೂಸನ್ನೇ ಇಂದ್ರನೋ ಚಂದ್ರನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟ್‌ಲಿಜಂ, ಕರ್ಮನಿಸಿಜಂ, ಸೋಶಲಿಜಂ ಮುಂತಾದ 'ಇಜಂ'ಗಳು ತಂತಮ್ಮ ತತ್ವ, ಮಾರ್ಗಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರ ಆಕ್ಷೇಪವೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವೇ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರ ಗಂಟೂ ಮುಳಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಾವಂದದ್ದನ್ನು ದೇವವಾಕ್ಯವೆಂದು ಇತರರು ನಂಬಬೇಕು; ತಾವು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಚ್ಚಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇವು ಹಟ ತೊಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟ್ವಾಂದು ಯುದ್ಧ, ಸಂಪ್ರ, ಚಳವಳಿ ಮುಂತಾದವು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

++

ಆದರೆ ಹಾಗಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇತರರಿಗಿಂತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿ ತನಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಇತರರ ಕೈವಾರಿ ತಾನು, ಸುವಿದಾತ ತಾನು ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಭ್ರಮೆ - ನಂಬಿಕೆಗಳ ಉನ್ನಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಜನ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಡವರಿಸಿ, ಮುಗ್ಗಿರಿಸಿ ಬವಣೆಗೋಳಗಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬಂದಂತೆ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಯಲು ತಪ್ಪಿವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದ ಬಳಿಕ ಇಂದಿನ ಮಾರ್ಗ ನಾಳಿನ ಅಡವಿ, ನಿನ್ನೆಯ ಅಡವಿ ಇಂದಿನ ಮಾರ್ಗವಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಈ 'ಇಜಂ'ವಾದಿಗಳು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗನಿರ್ದೇಶನ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

+++

ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತು ಇಂದೇಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಬರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ 'ಇಜಂ'ಗಳೂ ತಂತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಇದ್ದರೇನೇ ಸುಖ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಪ್ರಜಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಹಮದಾಬಾದದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಭತ್ತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದೊಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದಿಬಂತು.

+++

ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಇದೇ ಪ್ರಜಾ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೇನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ತವಡು ಕುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಓದುಗರು ಮರೆತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಿಸುವುದು ಕರಿಣವಾದಿತು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಿಸುವ ಹಾಸನ ಹಿಡಿದು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕುಲಿತಲ್ಲಿಯೇ ಭತ್ತೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಲಭವಲ್ಲವೇ ಎಂದವರು ಈ ಹೋಸ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾದವನು ಸಿಕ್ಕ ಭತ್ತೆಯನ್ನು ಖಚಿತ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಖಚಿತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಹಂಡರು - ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದವರಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

++

ಒಂದು ದಿನ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ, ಮರುದಿನ ನಿರುದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ, ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಎರಡರ ನಡುವಿನದಕ್ಕಾಗಿ, ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳು ಪ್ರಚಾರ

ಮಾಡಿ ಜನ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹರ ಹಿಡಿದದ್ದಾದರೆ ಗತಿಯೇನು? ಒಬ್ಬಾಬ್ಬನ ಜೀವನದಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಎಲ್ಲರ ಸಮಸ್ಯೆನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ 'ಇಜಂ' ಗಳಿಗೆ ಹವ್ಯಾಸವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅನಧ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಹಾಪೂರ, ಬರಗಾಲ, ರೋಗಾದಿಗಳ ಅನರ್ಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳ ಅನಧ್ರವನ್ನು ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು ಏಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಅನ್ವಾಭಾವಿಕ ಎನ್ನುತ್ತೀರೇನು?

+++

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವಿರಲಿ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದರೆ ಉಪದ್ವಾಸಪದ ಚಟ್ಟ ಒಮ್ಮೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಬಿಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳು ತಾವು ನಶಿಸಿದರೂ ತಮ್ಮ ಉಪದ್ವಾಸಪನ್ನು ಬಿಡಲಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ 'ಇಜಂ'ಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾರೂ ಯಾವ 'ಇಜಂ'ನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಾರದು; ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು; ಜನರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಬೀಳಬಾರದು ಎಂಬ 'ಇಜಂ' ವಿರೋಧಿ 'ಜಂ' ಒಂದನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದರೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧ್ರವಾಲು ಕಳೆದಂತೆಯೇ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊಸ 'ಇಜಂ' ವಿರೋಧಿ 'ಜಂ'ದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾರೆಷ್ಟ ಆಸ್ತಿ ತೋರಿಸುವರು ಎಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಆಚಾರ್ಯರಿಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೊಸ 'ಇಜಂ'ನ್ನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವರು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಲಿದ್ದಾರೆ.

*

೧೯. ಅಭಿಮಾನ ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ!

ಸಂಸಾರಿಯಾದವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಟ ಕೊಡುವದು ಅಭಿಮಾನ. ಅದೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಸಂಸಾರಿಯೂ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಸಾರಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಟಿಸುವದು ಕೂಡ ಅಭಿಮಾನವೇ. ಲಗ್ನವಾಗಿ ಸಂಸಾರಿಯಾಗಲೊಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಸಂಸಾರಭಾರ ಹೂರಲಂಜಿದ ಹೇಡಿಯಿಂದಾರು; ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಪಿತ್ತೆಯಣ ತೀರಿಸದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟನೆಂದಾರು; ಜೇಲಿನ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಂಥ ಬಾಡಿಗೆಯ ಖೋಲಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಮನೆಯಿಂಬುದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಂಡಾಡಿ ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿಯಾರು ಎಂಬಿತ್ತಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕೆಣಕುವದರಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೀಸೆ ತಿರುವುವ ಗುಡೆಸು ಎಲ್ಲಕೂ ಹೆದರಿ ಸಂಸಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಈ ಅಭಿಮಾನದ ಕಥೆ! ಅದೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದು ಆರಂಭವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ, ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತದ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಆಧಾರಂಗಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಂಡತಿಯ, ರಕ್ತದ ಆಂಕುರಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿಮಾನಪೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅದು ಬೃಹದಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತೃತಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ತಂದ ತಾಯಿಗಳಿಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಅಂಜಿಕೆ ಹಾಕಿದರೂ ಗಮನಿಸದ ಮಗು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೈಸುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅನುಭವ ಪಡೆದ ಮೇಲೆಯೇ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ದೂರವಿರುವಂತೆ ಕೆಲವಂ ಬಲ್ಲವರಿಂದ, ಕೆಲವಂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ, ಕೆಲವಂ ಸಂಜ್ಞನ ಸಂಗದಿಂದ - ಕೆಲವಂ ಇನ್ನಿತರ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಕಲಿತರೂ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನವೆನ್ನುವದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವದು ಕೂಡ ಅಭಿಮಾನಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಸುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೇ.

ಎಂದಿಲ್ಲದೆ ಇಂದೇ ಈ ಮಾತು ಬರುವದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಹುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಹುಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕುವುದೇ ಹೋಗಳಿಕೆ ಮೇಲಾದ್ದರಿಂದ - ಅದು ಯಾರಿಂದ ಬಂದರೂ ಸರಿಯೇ... ಆ ಹೋಗಳಿಕೆ ಪಡೆಯಲು ಮನುಷ್ಯ

ತನ್ನ ಕೈಲಾದ್ದನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು, ಓದಿದ್ದು, ಬರೆದಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಲಾಭವೂ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇಂದಿನದು ಜಾಹೀರಾತಿನ ಯುಗವನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಉರು ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಜೀದ್ಯೋಗಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ, ಒಕ್ಕಲುತನ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ ಯಾವುದಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ವಾಸದ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯವಾತ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ತೀರ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಂಟ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಕ್ಕಟೆ ಪ್ರವೇಶದ ಪಾಸು ದೊರೆಯಿತು. ಪ್ರಕ್ಕಟೆ ಪಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಂದೇ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಯನ್ನು ಉದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕ್ಕಟೆ ನೋಡಿದವನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊಗಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು ಅವನು ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಅವನ ಪರಿವಾರವೂ ಪರಿಚಿತರೂ ನೋಡಲು ಬರುವದರಿಂದ ಆ ಮೂಲಕ ಸಿಗುವ ಹಣ ಎರಡನೆಯದು.

ಕಾಂಟ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪಾಸು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿದರು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಾಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದೊಡನೆ ಹಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡು ತಮ್ಮ ರಸವತ್ತಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮಣಿಸಿ ಪಾಸು ಕೊಟ್ಟವರ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ಕಾಯನ್ನು ಉದುರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಯಗಳು ಉದುರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮಾತು ಮುಗಿದ ಮರುಕ್ಕಣಿದಲ್ಲಿ ಒಂತು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದ ಆರೆಂಟು ಕಂತಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೂಗಿದವು. ಇಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ತೋರಿಸುವದೆಂದರೆ ತಲು ಎರಡಾಣೆಯಂತೆ ಎಷ್ಟೂದೀತು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಆಚಾರ್ಯರು. ತಮಗಂತೂ ಪಾಸು ಇದೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕವು. ಒಂದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಒಂದನ್ನು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯ ಬಗಲಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎರಡು 'ತಲೆ'ಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವು ಉಳಿದವರು ಐದು ಜನ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತಾಣ. ಏನು ಮಹಾ, ಇದಿಷ್ಟು ಜನರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿ ಹೊಂದುವ ಆನಂದದ ಮುಂದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಚಾರ್ಯರ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾಯೆಯಿಂದಲೇ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಲವತ್ತೆದು ನಯಾ ಪೈಸೆಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಧೈಯದಿಂದಲೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ "ಆಗಲಿ, ನಾಳೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದರು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರ್ವಸದಿದ್ದರೆ ಹಂಡತಿ ಗಂಡನೆಂಬ, ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ತಾಳುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಬಂದು ಅವನನ್ನು 'ಹೂಂ' ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು.

ಪ್ರಕರಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾನ್ನ ಮೂರಕ್ಕೂ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಲು ಹೊರಡುವದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮೇಲೆ ಹನ್ನರಡು

ಗಂಟೆಯಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಪೋಡರ ಬಳಿದು ಸಿಂಗರಿಸುವ ಗದ್ದಲ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಸಂಭಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತೊಡಿಸೆಬಹುದಾದ ಚಂದದ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿವೆಂಬ ಹೊಗದ್ದಿತು. ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೇನು? ಬತ್ತಲೆಯಾದರೂ ಸರಿ, ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೋದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಅದು. ಆದರೆ ಅದು ಆದರ ಅಮೃತ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಬೇಕಲ್ಲ. ಮಗುವಿಗೆ ಅಂಗಿಯಲ್ಲ, ಕರೆದೊಯ್ಯವದು ಹೇಗೆ? ನೀವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ, ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದವಳು ರಾಗಪೇಳದಳು. ಆದರಫ್ರ ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಸ ಅಂಗಿ ಈಗಿಂದಿಂಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರಾದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ರಣಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸೈಹಿತರೊಬ್ಬನ ಮನೆಗೋಡಿ ಏದು ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗಡ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಸ ಅಂಗಿ ತಂದರು.

ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸೇರಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಜೀವಂತ ಹುಂಚ-ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅನುಂದಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಟದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥವೇ ಆಟಗೆಯ ಕೋಳಿಗಳು ಕಾಣಬೇಕೇ? ಮಕ್ಕಳ ರಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ದಂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೈನೂಲು ಕೈಮಗ್ಗದ ಅರಿವೆಗಳ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀರೆ ಅವರ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಕೊಳ್ಳುವವರಂತೆ ಅವರು ಆದರ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ಚೋಕಾಶಿಗೆ ತೊಡಗಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಕಿಸೆಯ ಸಾಮಧ್ಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರು ಬಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಮಗುವಿಗೆ ಬೇರೆನನ್ನೋ ತೋರಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೈಹಿತರೊಬ್ಬರು "ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ವಾಮಿ, ಏನು, ಸೀರೆ ಖರೀದಿಯೇನು? ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೀರೆ ನಿನ್ನೆಯೇ ನಮ್ಮಾಕೆ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಕೊಂಡಳು" ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. "ಕಟ್ಟಿಹೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ ಚರಮಗೀತೆ ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜನರ ಮುಂದೆ ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ ಗೃಹಸ್ಥನ ಅಭಿಮಾನ ಒಪ್ಪಿತು, ಹೇಳಿ? ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸೈಹಿತರನ್ನು ಬದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಹಣ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿಂಗಳಿನ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರದ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಎರಡೇ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿರಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಅನುಭವವಿದ್ದರೂ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ಅನ್ವಯಕ ನಾಮದವನಾದನಲ್ಲ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಪದಿಂದ ದಗ್ಗರಾಗಿ ಬಳಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. *

೧೦. ಅತ್ಯಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಶಂಭು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಹಾ ದೇಶಭಕ್ತರು. ಭಾರತದಂಥ ದೇಶ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಸ್ಥಿರ ವಿಶ್ವಾಸ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಭಾರತವೇ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೇ, ಇಂಗ್ಲಿಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಂಡೇ, ಅಮೇರಿಕ ಅಮೇರಿಕವೇ, ಒಂದರ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಂಥ ದೇಶ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎದುರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಭಾರತವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ಅವರ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ, ನನಗೆ ಸ್ಪಳ್ಪ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ತರ್ಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಶ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರ ಪರ್ವತ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನು ಏನಂತೀ?" ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನನೊಂದನೆ ರಣಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. "ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ವಾದರೆ ಆದರ ಹೆಸರು ಎವರೆಸ್ಟ್."

ಎವರೆಸ್ಟ್ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರ ಪರ್ವತ ಶಿಖರವಾದರೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಅ-ದೇಶಭಕ್ತ. "ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಎವರೆಸ್ಟ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿದೆ. ಅಧಿವಾ ಟಿಚೇಟಿನಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ," ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಎವರೆಸ್ಟ್ ಏರಬೇಕೆನ್ನು ವರೆಲ್ಲ ನೇಪಾಳದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನೆನಪ್ಪ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚುತ್ತದೆ, ಧ್ವನಿ ಏರುತ್ತದೆ, ನೇಪಾಳ ಭಾರತಕ್ಕ ಸೇರಿದ್ದು ಮತ್ತು ಟಿಚೇಟ್ ಕೂಡ - ನೆಹರೂ ಅದನ್ನು ಚೆನಕ್ಕೆ ದಾನಕೊಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೆ - ಎಂಬುದು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ. ನಾನೋ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೆ. ಎವರೆಸ್ಟ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಗಟ್ಟಿ ಪುರಾವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೇಪಾಳವನ್ನೂ ಎವರೆಸ್ಟ್‌ನ್ನೂ ಪರಕೀಯರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರು ಹೊಗಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ಪಳ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಇನ್ನೊಂದು ವಾದಸರಣೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ಆದರೆ ಎವರೆಸ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು?" ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

"ದೇವರು"

"ದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೇನು ಬಂತು? ದೇವರು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಬಂದೇ ತಾನೆ?"

"ಭಾರತವೇ ಶೈವ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅತಿ ಎತ್ತರ ಪರಮಾತ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ."

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಗರ್ತವನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಅದು ಶಾಂತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿದೆಯಂತೆ. ಅದು ಏಳು ಮೈಲು ಆಳಬಾಗಿದೆ."

ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ. ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಕೆಡುಕೆನಿಸಿತು. ದೇವರು ಅವರೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲಿವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತೋ ಏನೋ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ಅವರು ಮೋರೆ ಒಣಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅವನು ಆಳ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಪ್ಪು ಇರಬೇಕೆಂಬ ತರ್ಕ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ದೇವರಲ್ಲೇ ಏನೋ ತಪ್ಪು ಇರಬೇಕು.

ನಾನು ದೇವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. "ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ ಅತಿ ಆಳ ಗರ್ತವನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ. ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಪರಮಾತ್ಮನ್ನೂ ಅತಿ ಆಳದ ಗರ್ತವನ್ನೂ ನಮಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪರಮತ ಗರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಸಪಾಟಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಆಗ ನಮ್ಮೀ ಶೈವ್ಯ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪರಮತವೂ ಇಲ್ಲ ಗರ್ತವೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಗಿ ಹೋದಿತು ಅಂತ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು" ಎಂದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವರು ಅತಿ ಎತ್ತರ ಪ್ರಾತಿಂದಳೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

"ಭಾರತ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗುರು. ಅದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಕೊಟ್ಟಿತು." ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನೆದುರು ಘೋಷಿಸಿದರು.

"ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?" ನಾನು ತರ್ಕಿಸಿದೆ.

"ವೇದಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವೇದಗಳು ಚೆಳಕಿನ ಖಿನಿ, ಜ್ಞಾನದ ನಿಧಿ."

"ಆದರೆ ವೇದಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಾಚೀನವಲ್ಲ, ಇಡಿಪ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಮೇಸೋಪೌಟೇಮಿಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ಶಂ.ಬಾ. ಜೋಶಿಯವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲ?"

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡಿದಂತಾಯಿತು. ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶಿಯವರೇನಾದರೂ ಆಗ ಎದುರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಖಿಂಡಿತ ಸಿಗಿದು ತೋರಣ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಆ ಜೋಶಿಗೆ ಈಗಿಗೆ

ಪೂರಾ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಕ್ಕೊಳ್ಳೇ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಈಗ ಭಾರತವನ್ನು ಹೀಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಶುದ್ಧ ದೃಶ್ಯ, ಪಾಂಡ; ಅವನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಚಳವಳಿ ಹೂಡುವವನಿದ್ದೇನೆ. ನಾಲ್ಕು ದಾರಿ ಹೂಡುವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಳಿ ಮಾಡಬೇಕು. "

"ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಅಂಥಾ ಅಪವಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಗ್ನಿದೇವರಿಗೆ ಅಶುದ್ಧ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?"

"ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಯಂಶುದ್ಧ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಅಶುದ್ಧ ಪದಾರ್ಥದಿಂದಲೂ ಅಶುದ್ಧ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲಂದು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಶಂಭಾ ಜೋಶಿಯ ಪುಸ್ತಕದ ಹೋಳಿಯ ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ" ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗುಡುಗಿದರು.

"ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಾದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ನೀವು ಶಂ. ಬಾ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೋಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಅಥವಾ ಮಾಡಿದಿರಿ ಅಂತ ಪೇಪರು ಓದಿದರೆ ಜನರು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಓದತೋಡಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾದರೆ ಕೆಲ ಪಂಡಿತರು ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರೂ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಬ್ರಹಾಮ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಷ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ."

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಸಹಾಯವಾಗಿ ಕೈ ಕೈ ಹೋಸಕಿಕೊಂಡರು. "ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಜೋಶಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅವರನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಎಂದೆ ನಾನು. " ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಆರಿಸಿ ಬಂದು ವೇದಗಳು ಅತಿ ಪ್ರಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲ ಎನ್ನ ವರರನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಸುವುದು."

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಪುರಾತನತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು.

"ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮ", ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ ಶಂಭು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

"ಇಚ್ಛಿತಿನಲ್ಲಿ, ಸುಮೇರಿಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮಗಳು ಇದ್ದವಂತೆ," ಎಂದೆ ನಾನು.

"ಇದ್ದವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಇದ್ದವೋ? ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಏನಂತೀ ಇದಕ್ಕೆ?"

ನಾನು ಏನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಆಕಳಿಸಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ನಮ್ಮ ದು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

"ಹಾದು" ನಾನಂದೆ. "ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಾಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದೆವಲ್ಲವೇ?"

"ತಪ್ಪೇನು? ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?"

"ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಬಂದು ವೇಳೆ ಈ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃಯ ಆಗಿರದಿದ್ದರೇ?"

"ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು" ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

"ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಫೇಲ್ಯೂರ್(failure) ಆಗಬಹುದಿತ್ತು ಅಂತಿರಾ?"

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟುವಾದ "ಅತ್ಯಂತ"ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಅತ್ಯಂತವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಅತ್ಯಂತವಾದರೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಎಂದು ಅವರು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು.

ನಾನೀಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಡುವ ಬಂದು ತರಹದ ಸೆರ್ಕೆಟರಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತಿರ ಜಲಪಾತ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದವಾದ ಮಣಿನ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದವಾದ ಏಂಸೆ ಹೊತ್ತುವನು ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆದರ ಸಂಗಡವೇ ಬೇರೆ ಕೆಲ ಅತ್ಯಂತಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕೊಳಕಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ, ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ, ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರಾಜಕಾರಣಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಮೃಗಳುರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ತೀರ ಈಚೆಗಿನ ಒಂದು ತಧ್ಯವೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಲಾ ಆತ್ಮಹತ್ಯಾಗಳು ಭಾರತದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತವೆ - ಎಂಬುದು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಈ ಎರಡನೇ ವರ್ಗದ ತಧ್ಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ತಮ್ಮ ಟಾಕಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೇ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಅತ್ಯಂತಗಳು ತೀರಿದ ನಂತರ ಅವರು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಅತ್ಯಂತಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

(೧೯೨೨)

೨೦. ಗೊಣಗಿ ಗೊಣಗಿ ಶ್ರೋತಿ ತಪ್ಪಿಸಿರಿ

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಗೊಣಗುಡುಕರು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಡುಕರು. ನೀವು ಗೊಣಗುಡುಕರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಕೊಲೆಗಡುಕರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಮೊದಲನೇ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಅಂದರೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾವರ್ಗದವನು.

ನಾನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಆಫ್ಲೇಸಿನ ಮೇಲೆ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಗೊಣಗಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಗೊಣಗುತ್ತ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಏಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳಗಿನ ಸಕ್ಕರೆ ನಿದ್ದೆಯ ನಡುವೆ ಯಾವುದೋ ಕಾನನ್ ಡಾಯಲ್ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಘೋರ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಿಬಹುದಾದ ಘಟನೆಗಳುಳ್ಳ ಕನಸು ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ನಿಟ್ಟನ್ನು ತಲುಪಿ, ಮರದ ಕಾಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನ ಕಿಡಿಕಿಯೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ, ನನ್ನ ಕೊರಳನ್ನು ತನ್ನ ಎಲುಬುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಹಿಸುಕತೊಡಗಿದ್ದಾನಷ್ಟೇ. ನಾನು ಪಾರಾಗಿ ಬದುಕುವೆನೋ ಅಥವಾ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ಸಾಯುವೆನೋ ಎಂಬ ಕುತೊಹಲಜನಕವಾದ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕನಸು ಇರುವಾಗ "ಕಾಫಿ ಆಗಿದೆ, ಏನು ಈವೋತ್ತು ಏಳೋದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ನಾನು ಕಣ್ಣು ತರೆದು ಮರದ ಕಾಲಿನವನನ್ನು ಕಾಣಬೇ ಒಳ್ಳೆ ಮಜಾ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಭಂಗಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ತಾಮಸ ಸಂತೋಷ ಸಿಗುತ್ತದೇನೋ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತ ಏಳುತ್ತೇನೆ. ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಸಿನೀರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾದಿಲ್ಲವೆಂದೋ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದೆಯೆಂದೋ ನನ್ನ ಟೂತ್ ಬ್ರರ್ ನಿನ್ನ ಇಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೋ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಗೇ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದು ದಿನ ನನಗೆ ಮಧುಮೇಹ ರೋಗ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲೆಂದೂ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಹೋರಗೆ ಒಂದು ರೇಡಿಯೋ ತಿರುಗಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ

ಸುಪ್ರಭಾತ ಸ್ಮೃತಿ, ಹೋರತು ಮತ್ತಾವ ಸ್ಮೃತಿವೂ ಯಾಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲಂದು ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ತಲೆ ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಉವಲ್ಲೊ ಹಿಸಿದು ಈಗಿನ ಉವಲ್ಲುಗಳೇ ಹೀಗೇ, ಎಲ್ಲಾ ಜವಳಿಗಿರಣೆಗಳೂ ತಕ್ಕರ ಕೂಟಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಉಂಟ ಮುಗಿಸಿ ಗೊಣಗುತ್ತು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಷ್ಣ ಇದ್ದರೆ ಸಿಟಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ಸುಗಳನ್ನೂ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಜನರು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಈ ಕಥಕ್ಕಳಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುವ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈ ನುಗ್ಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದೂ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಬಸ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಗಸರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೇರೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹಿಂದುಳಿತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ತೀರ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಪೇಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲ ಆಕಾಶತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ, ಸರಕಾರದ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿರುದ್ಧ ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಡಾಕ್ಟರರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ. ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಈಚೆಗೆ ನನಗೆ ಏನು ಕರ್ಮವೋ ನಿದ್ದೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ನಿದ್ದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಗೊಣಗುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಎಂದು ಗೊಣಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವಷ್ಟು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಗೊಣಗುತ್ತುಲೇ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಿಟ್ಟನೆ ಚೀರಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೊರಗೊರ ಎಂದೇನೋ ಸಪ್ಪಳ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದೆನೆಂದೂ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಾನು ಗೊಣಗೊಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದೂ ನನ್ನ ಹಂಡತಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟು ಗೊಣಗುಡುಕನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ.

ನೀವು ಯುದ್ಧಕಾಲದ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸಿನ ಬಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿರಾ? ಚೆಳಿಗಾಲದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕಂಡಕ್ಕರನೋ ಇನ್ನೂ ರೋ ಅದರ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಅಥ ಗಂಟೇವರರೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಮೂಗಿಗೆ ಅಂಕುಶ ಹಾಕಿ ತಿರುವಿದಾಗ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ಹೇಗೋ ಏನೋ ಅದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಆಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಮೂಕ ವಿಸ್ತೃಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಹೋರಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಗೊರಗೊರ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತುಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದೆಂದೂ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಸೇರಲಾರದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಗುರಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವೋ ಮುಂಚೆಯೋ ತಲುಪಿಯೇ ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನ ಈ ಚೆಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೋರಡಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೊಣಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು, ಹೊನೆಗೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರೆಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತುಲೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತುಲೇ

ಇತ್ತು. ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಕೋಲೋಗ್ಯಾಸ್‌ ಬಸ್ಸಿನ ಸಂಗಡ ಒಂದು ತರಹದ ಭಾಯಿಭಾಯಿತನ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಗೊಣಗುಡುಕರ ಸಂಘವೋಂದನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾನೋಮೈ ಯೋಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಸೈಹಿತರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ದೊರೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಮಾನಸಿಕ ಗಣಿತ ಮಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗೊಣಗುಡುಕರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ತೀಮಾರ್ಕನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಂ ಕೇಸ್ ಆಗಿರಬಹುದಾದರೂ ಯುನಿಕ್ ಕೇಸ್ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನವರಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತುಸು ನಿರಾಶೆಯಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಯಿಸಿಸಿತೆಂದೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕು.

ಗೊಣಗುಡುವುದು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವೋ ಅಥವಾ ಮನೋರಂಜನೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾರದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗೊಣಗುಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೆ ನನ್ನ ಮಿಶ್ರರ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುವ ಆನಂದದ ಭಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಮನೋರಂಜನೆಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಾತ್ಮಕ ಅನುಭೂತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುವ ಲೋಕೋತ್ತರ ನಿರ್ಮಾಮ ಆನಂದದ ಭಾಯಿ ಅದು.

ಕಲಾತ್ಮಕ ಆನಂದದ ಒಂದು ಗುಣವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಚೇಸೇರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ರುಚಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ನಾವು ಗೊಣಗುಡುಕರ ಬಳಗದವರು ಇಂಥ ಆನಂದವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ಆನಂದ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಸಿದೊಡನೆ ಪ್ರಯೋಜನಿಯ ಶೋಕವೇ ಶ್ಲೋಕವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಹಾಗೆ, ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಸೂಸತ್ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸುತ್ತು ಗೊಣಗಾಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುದ್ದೇವದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಗೊಣಗುವ ಅಲ್ಲ ತೈಪ್ಪಂಗೆ ಸಾಲುಮಂಧ ಮುನಸಿಂಹಾಲಿಟೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ರಾಣಿತ ಸೊಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ನೊಣಗಳು, ಕಸದ ರಾಶಿಗಳು, ಕೂರನ ಕಣ್ಣಗಳ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಜಲವಾದ ನಲ್ಲಿಗಳು, ಶುಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿದಲ್ಲಿ ಉರಿದು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷಿದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಬೀದಿ ದೀಪಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೈತಿಕ ಒಲವಿನವರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಕಂಡು ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕುವ ಈಗಿನ ತರುಣರ ಪಾತಕ ವೃತ್ತಿ, ಮುಚ್ಚಿಪುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಿಚ್ಚಿಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊಲಿದ ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಈಗಿನ ಸಿನೇಮಾಗಳ ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕತೆ ವೊದಲಾದ ನೀತಿಗೇಡುಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿವೆ. ನೀವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಭೃಷ್ಣಾಚಾರ, ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ, ಸ್ವಜನಾನುಗ್ರಹ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಹಸ್ರರು ಸಂಗತಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಗೊಣಗಾಟಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗಬಲ್ಲವು. ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರದವರಿಗೆ ಇಂಡಿಕೇಟು - ಸಿಂಡಿಕೇಟು, ಜಾತೀಯತೆ, ಪ್ರಾಂತೀಯತೆಗಳು

ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗೂ ಸಹಾಯಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಧಾರಣಾವಾದಿಗಳಿಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಯರಿಗೆ ಈಗಿನ ಕವಿಗಳ ನಿರಧರ್ಮಕ ಕವಿತೆಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ನೀರಸ ರಚನೆಗಳು ಇವೆ. ಹಿಂದುಗಳು ಹಿಂದುಗಳ ಅನ್ಯಕೃದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಣಗಬಹುದು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹಿಂದುಗಳ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಟೋಕಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಮರಾಠಿಗರೂ ಗಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಣಗಬಹುದು.

ಮತ್ತು ಗೊಣಗುಟುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಸ್ತಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಾಗಿದ ಹಾಗೆ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಡುವೆ ಒಂದು ಕತ್ತ ಸತ್ತ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಕರವಸ್ತುವನ್ನು ಮೂಗಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಕತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಟೆಲಿಫೋನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರಿಗೆ ಕತ್ತಿಯ ಶೋಚನೀಯ ನಿಧನದ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಟೆಲಿಫೋನಿಗೆ ಇ ಪ್ರೇಸ್ ಖಚಿತವಾಡಲಾರದಷ್ಟು ಜಿಪ್ಪಣಾರು ನೀವಲ್ಲ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದರೆ ಈ ಸತ್ತ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇಗೆ ಒಂದು ವೆಸ್ಟ್‌ಡ್ರೆಂಟ್‌ ಅಥವಾ ನಿಹಿತ ಸ್ವಾಧರ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ನೀವು ವರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲಾದರೂ ಅಪ್ಪಿತಟ್ಟಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಎತ್ತಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿರುವ ಒಂದು ನವೀನ ವಿಷಯ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ?

ಗೊಣಗುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳಿವೆ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವುದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶ್ರಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನರಮನೆಯಾತ ಕಳ್ಳಪೇಟೆಯನ್ನೂ ಲಂಡಗುಳಿತನವನ್ನೂ ಗುಪ್ತ ಕರನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದುಕೊಳ್ಳು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅನಾಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ ಹೌದು. ನೀವು ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ, ಅವನ ಹಿಂದೆ, ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಗೊಣಗುತ್ತೀರಿ. ಅವನ ಕೃತ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೂ ಇತರಿಗೂ ಸ್ವಷ್ಟಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಯಿತು.

ಗೊಣಗುವುದು ಶಾಂತಿಗೆ ಆತ್ಮಂತ ಪೋಷಕವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ದಿನದ ಗೊಣಗಾಟವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧರೆ ನನಗೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದಿನ ಗೊಣಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಮತ್ತಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಗೊಣಗಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಎಗರಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡಿಯುತ್ತೇನೆ, ಆಮೇಲೆ ಉಟಮಾಡದೆ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ, ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ ಹೊರಣಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಗೊಣಗುಡುಕರಲ್ಲಿದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಲೆಗಡುಕರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೊಣಗಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬಿನಿಗೆ ಮಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಒಂದು

ಫುಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಂಡೆ. ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬು ಗಿರಾಕಿ ಮಿತಭಾಷಿಯೂ ಪರನಿಂದ ಮೊದಲಾದ ಗೊಣಗಾಟದಲ್ಲಿ ಕ್ಯೇ ಮಿಲಾಯಿಸದವನೂ ಆಗಿದ್ದು. ಒಂದು ಸಲ ಯಾರ ತಪ್ಪಿನಿಂದಲೋ ಏನೋ ಆತ ತಣ್ಣೀರಿನ ನಲ್ಲಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ಬಂತು. ಆತ ಕೂಡಲೇ ಕೆಂಪೇರಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೇನೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ನಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕುಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಟ್ಯಾಪ್ ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಸುಡು ನೀರು ಬಸಿದು ಅವನ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆತ ಗೊಣಗಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಹಂತಕರು, ಕೊಲೆಗಡುಕರು, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಇವರಲ್ಲಿರೂ ಗೊಣಗುಟ್ಟಲಾರದವರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತ ನಂಬಿಕೆ.

ಕಾರಣ ಸ್ವಷ್ಟವೇ ಆಗಿದೆ. ನೀವು ಗೊಣಗುಟ್ಟದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ತಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕಿಳಿಯತ್ತೀರಿ. ಒಂದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಸಮಾಧಾನಕರ ಸಂಗತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಗೆ ಇದನ್ನಲ್ಲ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವೇ ಸಾಲದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಡೀ ಅಸಮಾಧಾನಕರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಕಿರುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಯಶ್ಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲೆಗಡುಕ ಅಥವಾ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಲೆನಿನ್ ಎಂದೂ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಪೊ ತ್ವೇ ತುಂಗ್ ಕೂಡ. ಆತ ಗೊಣಗುಡದೆ ರೈತರ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿದ.

ನಾನು ಶಾಂತಿಪ್ರಯ; ಕ್ರಾಂತಿ ವಿರೋಧಿ. ನಾನು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾವಾದಿಯೂ ಹೌದು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆ ಪರಮಾವಧಿ ಗೊಣಗಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಭಾರತೀಯರ ಮೂಲ ಜಾಯಮಾನ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕರ್ಮಕಾರ ಜಾಯಮಾನವೂ ಅದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವ ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುತ್ತೇವೆ, ವಿಧಾನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುತ್ತೇವೆ, ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುತ್ತೇವೆ; ಈಗ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃರಿಸಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೊಣಗುವ ಮ್ಯಾಚುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸಂಭವ ಇದೆಯಾದರೂ ಕ್ರಾಂತಿ, ರಕ್ತಪಾತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ಇದೆ.

(೧೯೨೦)

೨೭. ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿರಿ

ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಇದೀಗ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಮಾನ್ಯರು ಗೋಮಾಂಸ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೋವಿನ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡದೆ ಅದರ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಉಪಾಯ ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮ ಆ ಮಂತ್ರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಗೋಹತ್ಯೆಗೆ ಅವರು ಅನುಕೂಲಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರೆಂದು ಗೃಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಗೋಹತ್ಯೆ ಬೇಡ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ನರಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಾಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಗೋಮನ್ನಾದರೆ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೊಂಡ ಪಾಪ ತಿಂದು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ನರಮಾಂಸ ತಿನ್ನಲಾರದಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಗಹನ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಹ್ಯಣಿ, ಅಮೃತಮಹಾಲ್, ಸಿಂಧಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ವಿಧಿವಾದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಾರಾಸಾರ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ನಾನು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕುಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಘನ ಸರಕಾರದವರು ವರಿಷ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಕರ್ಮಿಟೆಡ್ ಜಡ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನಾದರೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿ ತೀವ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ನನ್ನ ನಿಣಾಯ ಹೀಗಿದೆ :

ಗ) ಗೋಹತ್ಯೆ ಮಾಡಬೇಕು ; ಆದರೆ ಅ) ಈ ಹತ್ಯೆ ಕೆಲ ಪ್ರಕಾರದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ 'ಹೋಲಿ ಕೋ' ಎಂದೂ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 'ದೇವರ ಆಕಳು' ಅಥವಾ 'ಪರಿತ್ರ ಗೋವ' ಎಂದೂ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದು.

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಆ ಬಡಕಲು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಈ ಮೂರು ಕಾಲಿನ ದೇವರ ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಈ ಗೋವುಗಳ ಪಾಲಕರನ್ನೂ... ಬೇಡ ಬೇಡ. ಅದು ತೀರ ಅತಿಯಾದೀತು, ನಾವು ನಮ್ಮ ತೀರನ್ನು ಗೋವುಗಳಿಗೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಡಬೇಕಲ್ಲವೇ!

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಹಿಂದೂಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಉಪನಿಷತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಡಕಲಾಗಿ, ಹಾಲು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯಣಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃಟೆ ಸಾಕುವ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅದೊಂದೇ ಉಪಾಯವಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ. ಈಗ ಸಾಕಲಾಗದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಾಹ್ಯಣಿರು ದಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕಟುಕರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕೆ ಗೋಹತ್ಯಾ ಪಾಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಗೋವುಗಳ ಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಇಂಥ ಅಪಚಾರಗಳನ್ನು ಗೋಹತ್ಯಾವಾದಿಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಇತರ ಗೋವುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ವಿರೋಧಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ಯುಗದ (ಇದನ್ನು ಕಲಿಯುಗ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲ ಜನರು ತಾವಿದ್ದ ಯುಗವನ್ನು ಕಲಿಯುಗವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನನಗೆ ಬಲವಾದ ಸಂದೇಹವಿದೆ.) ದೇವರ ಆಕಳುಗಳು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವುಗಳ ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಮೂರೇ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಇವು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದೇ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾಲು ಕಮ್ಮಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು ಡೀಸೆಂಟ್ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದೂ ತನ್ನೂಲಕ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತೇವೆಂದೂ ಇವು ನಂಬುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಮಗೆ ಮೂರೇ ಕಾಲು ಎಂದು ಅವು ಹಟ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ವಾಸ್ತವವಾದಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಸುಳ್ಳು ಡೀಸೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ನಾವು ಈ ಅಪಾಯಕರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಂ ಮತ್ತು ಅಪಘಾತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲು ಬಿಡಬಾರದು.

ನನ್ನ ವಾದದ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿದ ಈ ತ್ರಿಪಾದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

"ಜಾತ್ಯತೀತತೆ" ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಗೋವಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಲೇಬೇಕು. ಕೇಳಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ನಿಜವಾದ ಗೋವು ಒಬ್ಬನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ, ನಾನು ಕಂಡ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ನಿಜವಾದ ಜಾತ್ಯತೀತ ಗೋವುಗಳು ಹುಲ್ಲು ನೀರು

* ಹೋಲಿಸಿರಿ - ತನ್ನ ಕೋಳಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಲು (ಕನ್ನಡ ಗಾದೆ)

ಕಾಣದೆ ದಶಕಗಳೇ ಆಗಿದ್ದ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಬಿಡುವಂತಿದ್ದವು. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಅಪ್ಪಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದವು (ಅದ್ದರಿಂದ ಅವು ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಯಾವ ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ) ಆದರೆ ಪವಿತ್ರ ಜಾತ್ಯತೀತ ಮುಗ್ಗಾಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ನೀವು ವಿಧಾನಸೌಧಗಳ, ಪಕ್ಕ ಕಚೇರಿಗಳ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ -ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ಉಂಟೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಾಜಕೀಯ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಆದರ ಬಾಲವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವೆಂದು, ಮೂರೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎರಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಂಟೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಧೈರ್ಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಕೆಳಗುರುಳಿ ಕಾಲು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುಬಹುದೆಂದೂ ತನಗೆ ಗೋಹತ್ಯಾಪಾಪ ಬಂದಿತೆಂದೂ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಅಂಜಿಕೆಯಿದೆ. ಈ ಜಾತ್ಯತೀತತಾ ಗೋಸಾವಿತ್ತಿಯಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸೇವಿಸಿದವರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ಯತೀತತೆಯೇ ಜಗನ್ನಾತೆಯೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಕತ್ತೆಯನ್ನೋ ನಾಯಿಯನ್ನೋ ಮಂಗವನ್ನೋ ಕೋಣನನ್ನೂ ಶಾಸಗಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಬೇಕಾದಂತೆ ಪೂಜಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇರಲಿ, ಏನು ತಪ್ಪಾಯಿತು? ಪರಮಾತ್ಮನೇ "ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಸೇರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ? ಒಟ್ಟಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಾ ಸ್ವತಂತ್ರ, ನಿಮಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ಗೋವಿನ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವವರು ಬಹಳ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೋವನ್ನೂಮ್ಮೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂಡರೆ ಇಂಥರಿಗೆ ಮರೆ ತಟ್ಟಿ ಲೋಕಕ್ಕೇಮವಾದಿತು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಾದರೂ ನಾವು ಪೂಜಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಡುಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

"ಅಭಿಮಾನ" ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ದೇವರ ಆಕಳುಂಟು. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಭಾಷಾಭಿಮಾನ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೇದಗಳುಂಟು. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಗಳನ್ನು positive ಗಿಂತಲೂ negative ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಪ್ಪಗಳ ಅಭಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ - ಅಂದರೆ ಇವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಕ್ಷೋಶದ ರೂಪದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ "ಅಭಿಮಾನ" ಗೋವನ್ನು ನಾವು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬರು ವಿಷಾದದಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಿದರು. (ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯ ನಾಯಕರೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ). ಇದು ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗೋವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೊಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಅಥವಾ ಭಾರತದೇವಿಯ ಈ ದೇವಾಲಯದ ಆಕಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು "ಯಾಕೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣಿರ್ಜಿಸಿ ನುಬಲೊಲ್ಲಿದ್ದರಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ಗೋಮಾತೆಯ ಹತ್ತೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ನೀವು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಒಣ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಅಳಬೇಕು, ಅಥವಾ ಅಳುವವರ ಸುತ್ತ ನೇರೆದು ಚೋ-ಚೋ-ಚೋ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕು.

ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಗೋವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೊಂಡು ಒಳಗೇನಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುವುದೋಳಿತು. ಆಗ ಈ ಗೋವಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಲು ಇರುವುದೇ ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತು. ಅಭಿಮಾನವನ್ನುವ ಈ ಗೋವಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಮೊಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೋ ಅಥವಾ ಅದು ಕೊಡುವ ಹಾಲು ಜನಕ್ಕೆ ಜೀರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೋ ತಿಳಿದೀತು. ಆಮೇಲೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಈ ಗೋಜಾತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕಬಹುದು.

ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೊಂದು, ಆ ಆಧುನಿಕ ದೇವರ ಆಕಳನ್ನು ಕಂಡಿರಲೇಬೇಕು. ಅದು ಈಚೆಗೆ ಹುಟ್ಟು ಕುಣಿದು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಗೋಧೂಳಿ ಮುಂಬರುವ ದುರಂತ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತುದೆಂಬ ಭಯ ನನಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನೀವು ಅದು ಯಾವ ಗೋವೆಂದು ಉಂಟಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಹೆಸರು "ಗರೀಬಿ ಹಟಾವ್ಯೋ."

ಈ ಗೋವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು, ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ತೋರದ ಮೊಲೆಗಳಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಗರೀಬರ ಮನಗೆ ಹಾಲಿನ ನದಿಯನ್ನೇ ಹರಿಸುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಗೋವಿನ ಗೋವಾಲಕರು ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕುಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹಾಲಲ್ಲ. ಒಂದು ತರಹದ ಕಳ್ಳು ಎಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುಡಿದು ಅವರಿಗೆ ತಮಗಿಂತ ಬಲಿಪ್ಪಿರನ್ನು ಬೈಯಲು, ಅಣಾಕಿಸಲು ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಅದಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕುಡಿದು ಬೈಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಾರಿರುವಾಗ ಅವರ ಗುಡಿಸಲುಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಅಲ್ಲೂ ಮಿನಿಯಂ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಗೋಪ್ಯಾಜಕರು ತಮ್ಮ ಮನಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗರೀಬಿಯನ್ನು ಹಟಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಗೋವಿನ ನಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಗರೀಬಿ ಹಟಾವ್ಯೋ ಗೋವು ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಳತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗರೀಬರ ಎಲುಬು ಗೂಡುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದೃಶ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಗರೀಬರು ಎಂದೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಗೋವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹತ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗರೀಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ, ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾವೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗೋಪ್ಯಾಜಮಿಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಕೇರತೆಯೆಂದೇ ಗೋವ ಕೊಡುವ ಮಾತ್ರಾ ಮೆತ್ತಮೆಬ ಭವನೆ ಹಷ್ಟುವುದು.

ಗೋಹತ್ಯಾ - ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು ಮುಂದೊಡ್ಡುವ ಒಂದು ವಾದವೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತೀರ ಅತಿಯಾಗಿ (ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ) ಗೋವಗಳಿವೆಯಂಬುದು ಮತ್ತು ಅವಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಬಡಕಲಾಗಿದ್ದು,

ಸಗಣಗಷ್ಟೇ ಉಪಯೋಗವಾದ ಈ ಆಕಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ಕೆಲವೇ ಹಾಲುಗೆಚ್ಚಲ ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಸಾಕಬಹುದು ಎಂಬುದು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸ ದೇವರ ಆಕಳುಗಳು ಸಗಣೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಡಲಾರದೆ ಸುಮೃನೆ ತಿಂದು ತಿರುಗುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವಂತೂ ಶುದ್ಧ ಆಕಳ ಚರ್ಮ ಹೊದ್ದು ಮುದಿ ಹುಲಿಗಳೇ !

ನಮ್ಮ ಪರಿತ್ರ ಗೋವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿತ್ರವಾದ ಸಮಾಜವಾದ ಎಂಬ ಗೊಡ್ಡಾಕಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಮುದಿಯಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದು ಕರು ಹಾಕುವ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮಿರಿ, ಕೆಲವು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಹೊಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿತರಾಗಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಪರಿತ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಎತ್ತುವವರು ದೂರೋಹಿಗಳಿಂದೇ ಬಗೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಈವರೆಗಂತೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಹಾಲು ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೂರ ತರುವಷ್ಟು ಹಾಲು ಹೊಡಲಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿಲಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಹೊಂದುವವರು ಗೋಪಾಲ ಚೂಡಾಮಣಿಗಳು. ಈ ಗೋಪಿನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಲು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಗೋಪಿನ ಮೇಲೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಖಚು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದರೆ - ರೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಷ್ಟೂ ರೇಸಿನ ಚೆತ್ತವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಹೋಗಲಿ, ಅಡವಿಗೆ ಅಟ್ಟುವುದೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರೂ ಅದರ ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾವಿತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಭಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಪರಿತ್ರ ಪಶುಗಳ ಸಂಗಡ ಹೊಡದು ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ?

೨೨. ಜೀವನ ವ್ಯಾಪಾರ

ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನೀ ಕಂಡ ಸೋಗಸುಗಳನು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡೇ ಏಣಿಸಿಕೊಂಡೇ ದುರುಡ ಸೋಂಕದ ಗಳಿಗೆಗಳನು ಆಗ ನೀನರಿವಿ, ನೀನೆಂಥವನೆ ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲು!

- ಲಾಡ್‌ ಬೈರನ್.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕವಿ ಬೈರನ್ ಇರಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೂ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆತ ಜೀವನವನ್ನು ಮಧಿಸಿ, ಸುಖಿದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ದುಃಖಿದ ಹುಳಿ ಮಜ್ಜಿಗಿಲಿಂದ ಬೇರೆಡಿಸಿ ತೂಗಿ, ಕೊಟ್ಟಿ ತೀಪ್ಪು ಇದು : "ಇಲ್ಲದಿರುವುದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲು" ಅವನಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಎಳೆವೆಯಲ್ಲೇ ಬಾಳುವೆ ಮುಗಿಸಿದ ಶೆಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ತೀಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ : "ನಮ್ಮ ಸೆವಿ ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲ ದುಃಖಿದ ಭಾವನನ್ನು ಹೇಳುವುಗಳೇ!" ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮನುಷ್ಯ - ಯಾವಾಗಲೂ ಹಷಪೊರಿ. ಜೀವನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿದ್ದ ಹಾನಿಯೆಂದು ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಬೈರನ್ನನಂತೆ ಆದರ ಲಾಭ ಹಾನಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಷ್ಟು ನಿಕ್ಟಿ ಹಾನಿಯೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆಯಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮಾಡುವಂತೆ ಅವನೂ ಇಂದು ಆದ ವಿಕ್ರಯ - ಟನ್‌ ಓವರ್‌ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಂತು? ಎಂಬುದಿಷ್ಟೇ ಅವನ ಕುಶೂಹಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನಷ್ಟವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆದರ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಅವನು ಒರಸಿ ಒಗೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಟನ್‌ ಓವರ್‌ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ರಾತ್ರಿ, ರೊಕ್ಕೆ ಎಣಿಸಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಲಾಭವೇ ಎಂಬಂತೆ ಜೀವನ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಳನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಎರಡಿವೆ. ಒಂದು ವಿಕ್ರಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿ. ಆತ ಲಾಭವನ್ನು ಗಣಿಸುವವನಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಗಿರಾರೆ ತುಂಬಿರಬೇಕು, ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಬೇಕು. ಇದೇ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಸಾಧ್ಯಕತೆ. ಅಂಗಡಿಯನ್ನೇಕೆ ಮುಚ್ಚಬಾರದು? ಎಂದವನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ತೋಕದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಜೀವನದ ಅಕೌಂಟಿಂಟರು. ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸಂಶಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವರು. ನಿಜವಾದ ಲಾಭವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಂಬಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಿಲ್ಲ ಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲು ಹೇಳುವರು, ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಡೈಚರ್ ಬೇಕೆಂದು ಹಟತೊಡುವರು. ಈ ಬಿಲ್, ಸ್ನಿಪ್, ಡೈಚರ್, ಕಾಲಂ ವಾರು ಕೆದ್ದಿರ್, ಕಾಡ್ರ್ ಇಂಡೆಸ್ಟ್ ಖಾತೆ, ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಡುವ ಬಿಚೆ ಲಾಭವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಬಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಗ, "ಹಾಂ, ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ"ಂದು ಎಂದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯು ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಯಿಂದ ಹೇಳುವನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಲೂ ಲಾಭ ತೋರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆಗ ಅವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಡೆಡ್ಸ್‌ಸ್ನಾಕ್ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಕಳಿ ವಚಾ ಬೇಡುವರು, ರಿರ್ಯುವ್ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆಪದ್ಧನ ಹಾಕಿಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆನಂದವೂ ಅಪ್ಪಟ ಆನಂದವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಮಾಣ ಬೇಡುವರು. ನೀವೋಂದು ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ ಕಾಮಿನಿ ಕೊಶಾಲಳ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಕರಣದ ಅನಿಷ್ಟಾಂಶಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದಾದ ಶ್ರಮದ ಅಥವೆ ಪತ್ರ, ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ನಿರಾಧಾರವೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಎಳೆ ಮಗುವಿನ ಚೆಲುವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಮುಗ್ಗಾರಾದರೆ ಇದು ಭಾರತದ ಜನ ಸಂಖ್ಯಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಕಟವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಇಸಮುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಸಮಾಧಿಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಳುವೆಯ ಉತ್ಪಾಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕದ ಕಾಲಮುಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ನೆಟ್ಟನ್ನು ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಸಲು ಯಶ್ಚಿಸುವರವರು.

+++

ಬ್ರಿಟಿಶ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಹಲಪ್ರಮುಖ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಲೇಖಿಕರು ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ವಿಧಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಲೇಖಿಕ ತನಗೆ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆತಿರುವದರಿಂದ ಒಂದು ಅಪ್ಪಾವ್ ವಾದ ಆನಂದ ಲಾಭವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಆ ಜನರು ಅಪರಿಚಿತರಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಪರಿಚಿತರಾದರೂ ಸರಿಯೆ. ಅವನಿಗೆ ಜನಸಂಪರ್ಕದ ಆನಂದ ಲಭಿಸಿಯೆ ಲಭಿಸುವದಂತೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಜೀವನ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಟನ್‌ ಛರ್‌ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆಯುವದು. ಆ ಜನ ಅಪರಿಚಿತರಾದಷ್ಟು ಸೋಗಸು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತರೂ ನಿಮ್ಮಂಗಡಿಗೆ ಹೊಸ ಗಿರಾಕಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚಕರ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಡಿಕ ಮಾಸದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲ್ಲಿಡೆ ಹರಿದು ಹೋಗುವ ಗರಿಮೋಡವಾಗಬಹುದು. ಜನರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಿಂಡಿನೊಳಗಿನ ಕುರಿಯಾಗಿರುವಿರಿ. ಹಿಂಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕುರಿಗಳ ಮೊಂಡು ಮೊಟಕುಗಳು, ಬಣ್ಣ ನುಣ್ಣನೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯ

ವಿಷಯಗಳಾಗುವವು. ನೆರೆಯವನ ಹೃದಯ ವಿಕಾರವನ್ನು ಕಂಡು ನೀವು ನಿಮ್ಮನಾರು ಹುಣ್ಣನ್ನು ಮರೆಯುವಿರಿ. ನೆರೆಮನೆಯವನ ಮಗಳು ಜಟಕಾ ಸಾಬಿಯ ಸಂಗಡ ಪರಾರಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಕಾಲೇಜು ಸಹಪಾಲಿನಿಯನ್ನು ಸೈಕಲ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುಸಿಕೊಂಡು ಟ್ರಿಪ್ ಹೋದುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಿರಿ. ಜನರಲ್ಲಿ ಬರೆತಾಗ ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಹಗುರುತನಷ್ಟೊಂದು ಭಾಸಷಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏಕತಾರಿಯ ಏಕನಾಡವಲ್ಲ, ಚೌಡಯ್ಯನವರ ಹಿಟೀಲಿನ ಅಥವಾ ಪರ್ವತೀಕರರ ಸ್ವರಮಂಡಲದ ಹಲವು ತಂತಿಗಳೊಡನೆ ಸಮಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಖಾರಿಯಾಗಿ ನಿನದಿಸುವ ಸ್ವರ ಎಂದನಿಸುವುದು. ಜೀವನದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಏಕಾಂತದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು, ಏರಳ. ತನ್ನ ನೆರಳಿನ ಸಂಗಡ ಆಡುವ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯಂಥವರು, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಅಟ್ಟುಪುಡರಲ್ಲೇ ಮನೋ ವಿನೋದ ಪಡೆಯುವ ನಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯ ನಾಯಿಯಂಥವರು ನೀವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಏಕಾಂತದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸೊಬಗನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲಿರಿ.

+++

ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಬಿಟ್ಟಿಷ್ ಸಾಹಿತಿಗೆ ರೇಲ್ಪ್ ನಿಲ್ಲಾಣಾಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬರಹೋಗುವ ಗಾಡಿಗಳ ಮತ್ತು ಜನರ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ಕಲ್ಪನಾಲಹರಿಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮೋಹಕವಾದ ರೋಮಾನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಣೆಯುವುದರಿಂದ ಆನಂದ ದೊರಕುವುದಂತೆ, ನಿಜ. ರೇಲ್ಪ್ ನಿಲ್ಲಾಣ ಮನೋರಂಜನೆಯ ಆಗರಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಈ ಆ ಕಂಬದ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆಲ್ಲ. ಆ ತರುಣ ಯಾರನ್ನು ಎದುಗೊಳ್ಳಲು ನಿಲ್ಲಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು? ಅವಳಿಲ್ಲ ಬಂದುದು ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕೊನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿ ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಯಾಕಿರಬಾರದು? ಈ ಭೆಟ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಕಲ್ಪಿತ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದೋ! ಅಥವಾ ಅವಳು ಎದುಗೊಳ್ಳಬಯಸಿದ ತರುಣ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? ಆ ಪ್ರೋಲೀಸೆನಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಅವನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಬರಲಿರುವ ಮಹಾಚೋರ ಶಿಖಾಮಣಿಗಾಗಿ ವಾರಂಟ್ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಈ ದಸ್ತುಗಿರಿ ನಾಳಿನ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು. ಪಾಳ್ಟ್ ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು 'ಬಾಯ್ ಬಾಯ್' ಎಂದು ತರುಣ ಬೀಳೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಆ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಬ್ಬರು ತರುಣೆಯರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ಮೋಹಿಸಿರಬಹುದು? ಆ ಮುದುಕ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಆತ ಈ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಯಾರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನು? ಲಂಡನ್‌ನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮರಳುತ್ತಿರುವ ಮಗನನ್ನೇ? ಆ ಮಗ ಒಬ್ಬ ಬಿಳಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಈತನ ವುಖ ಹೇಗಾದೀತು? ಈಗ ಬರಬೇಕಾದ ಗಾಡಿಗ ಅಪಭ್ರಾತವಾಗಿದೆಯಿಂದು ವಾತ್ರೆ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅಳೆಬಹುದು? ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು? ಇವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬೇಡವಾದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದಿರಬಹುದು? ಎಷ್ಟು ಜನರು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದ ಜನರ ಬದಲು ಬೇರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಅಸಾಮಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬೀಳಬಹುದು? ಹೋಗಲು

ಗಂಟು ಮುಂಚೆ ಸಹಿತ ಹೊರಟವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇದೇ ಈ ಉರಿನ ಕೊನೆಯು ದಶನವಾಗಬಹುದು?.....

+++

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಟನೋರ್ ವರ್ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋದಪಡಲು ನೂರಾರು ಮಾರ್ತ್ಯಗಳಿವೆ. ಬಾಳುವುದೆಂದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಚಿನ್ನ ಅಗೆಯುವ ಕೆಲಸ. ಟನಾಗಟ್ಟಳೆ ಅದಿರನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಲೆಗಟ್ಟಳೆ ಒಂಗಾರ ಹೊರಡಬಹುದಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಒಂಗಾರವನ್ನು ಟಂಕಸಾಲೆಯವರಂತೆ ಗಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದೇವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನ ಕದಿಯಲು ಮಾರ್ಗಗಳು ಬೇರೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಚಿನ್ನ ಅಗಿಯಲು ಇದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ. ರಾಶಿಗಟ್ಟಳೆ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು, ತೊಲೆಗಟ್ಟಳೆ ಅಪ್ಪಟಿ ಚಿನ್ನ ಅಗೆಯುವುದು, ಒಡೆಯುವುದು, ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದು, ಕುದಿಸುವುದು, ಶೋಧಿಸುವುದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಚಿನ್ನ ಬರಿ ನೇವ ಮಾತ್ರ; ಅಗೆಯುವ ಸಾಹಸವೇ ಸ್ವಣ ಶೋಧ ಬಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ; ಆನಂದ, ಸುಖ ನೇವ ಮಾತ್ರ; ಆದರ ಬೇಟೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನ.

*

೨೪. ಟಿಪಾಲು ಸಂಪ್ರೇಶನತ್ವ ಆಚಾರ್ಯರು

ಟಿಪಾಲು ಕಟ್ಟೆಯ ಬಂಡರು ಸಂಪಾಸ್ತವನ್ನು ಹೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿ ಆನಂದ ತುಂಡಿಲರಾದವರಲ್ಲಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರೊಬ್ಬರು. ಆಹಾ! ಹೊನೆಗೊಮೈ ಪತ್ರರಹಿತ ದಿನಗಳು ಬರಲಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅವರು ಮಳೆಯನ್ನೆಡುರು ನೋಡುವ ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ ಉತ್ತಾ-ಕಂತಿತರಾಗಿ ನೋಡತೋಡಿದರು. ಟಿಪಾಲು ರಹಿತ ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವೆಂದಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ? ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಟಿಪಾಲು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೈಗಾಡಿ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಬುಧಗ್ರಹದ ಒಂದು ಮಗ್ನಿಲಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕತ್ತಲಿನ ಜೀವನದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಟಿಪಾಲಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸಾನಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೊನ್ನಿಂದಿರಿ ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವುದು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಹಾಗೇ ಸೆವಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತೋಡಿದರು. ಹಾ! ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರತಿ ಸೋಮವಾರ ತಪ್ಪೆದ ಬರುವ ಆಚಾರ್ಯರ ಆ ಬಾಲ್ಯ ಮಿತ್ರನ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ಪತ್ರ, ನಾಳಿನ ಸೋಮವಾರ ಬರಲಾರದು! ರಗಳೆ ತಪ್ಪಿತು! ಈ ಬಾಲ್ಯ ಸುಖ ತುಂಬ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಆವನ ಪತ್ರಗಳೋ ತಲೆಚೇಸರ. ತನಗೆ ಹಿಂದಿನ ವಾರ ಸಂಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆನೋವುಗಳು, ಆಫ್ಝೇಸಿನ ಬಾಸನ ಭೀಕಾರಗಳು, ಹೆಂಡತಿಯೋಡನೆ ಆದ ಮಹಾಭಾರತಗಳು, ಮಗುವಿನ ಮೂಗಿನಿಂದ ಇಳಿದ ಸಿಂಬಳದ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಕಡೆ ಸಾಗಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ತಮ್ಮ ವಾರದ ಗೋಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶಂಬಿ ಇಂ ಷೆಟ್ ಉದ್ದುದ ಪತ್ರ, ಬರೆದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಭೂ ಚಿಟ್ಟು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿ ಅನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಶೀಫಾಸನ ಹಾಕಿ ಆಧ್ಯ ಗಂಟೆ ಅಲುಗದೆ ನಿಂತಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿಯಾರೇ ಹೊರತು ಪತ್ರ, ಬರೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು 'ನಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿತೆಂದು ನೀನು ನಾಯಿಯ ಕಾಲು ಕಟ್ಟುತ್ತೀರ್ಯಾ' ಎಂಬ ಆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಪತ್ರ, ಬರೆಯದಿರುವುದೇ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ಷೇಮ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪತ್ರ, ಬರೆಯುವದೆಂದರೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಯಾಕೋ ಆಗದು. ಅವರು ಡೀಗುಗಟ್ಟಲೇ ಹಣಕೆ ಬರೆಯಬಲ್ಲರು; ಆನೇಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಲಕ್ಷಣತ್ವ ರೂಪಾಯಿ ಆಣ ಹೈಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಿಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದವರವರು. ಆದರೆ ಪತ್ರ? ಒಂದು ಕಾರ್ಡನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಪಂಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ? ಇಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕಳು ಹಗಲೆಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿ ನೆಗಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಸಂಕಟ ಬಂದಂತೆ ಅವು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತವೆ? ಹಾಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಹುಸ್ತಿಮೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿದ ದಿನ ಪತ್ರ, ಬರೆದರೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಉಪಾಲಿಗೆ ಹಾಕಲು ಆವರು ನೆನೆಟಿನಿಂದ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಹಳೇ ಕಡತಗಳನ್ನು ಜಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ನೆ ಆವರಿಗೊಂದು ಪತ್ರ, ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆವರ ಆ ಅನಿವಾಯ ಮಿಶ್ರನದಲ್ಲ. ಆಚಾಯರೇ ಆ ಮಿಶ್ರನಿಗೆ ಬರೆದದ್ದು. "ಇಷ್ಟು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಪತ್ರ, ಬರೆಯಬೇಡ. ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹತವಾದರೆ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷದ ವಾರ್ತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಬರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಿನ್ನ ಆ ಬಾಸೋಗೆ ವರ್ಗವಾದರೆ, ಅಥವಾ ಹಾಟಫೇಲ್ರೋ ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಿರೆದರೆ ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಪತ್ತಿಮಣಿಯು ಯಾವೋತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೂಡ ಜಗತ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಆ ದಿವಸ ನನಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸು ನಿನ್ನ ಮಗುವಿನ ಮೂಗು ಮರುಭೂಮಿಯಾದ ದಿನ ತಪ್ಪದೆ ಬರೆ" ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರನಿಗೆ ಉಪದೇಶವಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಾಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಮರೆತ್ತದ್ದರಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ಆವರಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

+++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯರಿಗೆ ಬರುವ ಕೇಲ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ನಿಮಗೂ ಅಂಥವು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು. "ನಾನು ಕ್ಷೇಮ. ನಿನ್ನ ಸಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರು. ನಮ್ಮ ಬಾವುಗವು ನಿನ್ನ ದಿನ ಅಥ ಧಡಕ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕದ್ದು ತಿಂದದ್ದರಿಂದ ಈಪೂತ್ತು ಬೇಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಯಲಾಗಿತ್ತು. ವೆಟರಿನರಿ ಡಾಕ್ಟರರ ಹತ್ತಿರ ಜೈಷಧ ಕೊಡಿಸಿದೆ. ಬದುಕಿತು. ಇನ್ನೂ ನಿತ್ಯಾಣವಿದೆ." ಇದನ್ನೋದಿದಾಗ ಆಚಾಯರಿಗೆ "ಆಹಾ ನಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ! ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದು ಸಾಯಾವ ತನಕ ಡಾಕ್ಟರರು ಚಾರದಂತೆ ವಿಷ್ಣು ತಂದು ಬಾವುಗದ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಲೆಯೆತ್ತಲು ಆವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಾ" ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೇಲವುಗಳ ಮಾದರಿ ಹೀಗೆ : "ಚಿರಂಜೀವಿ ಲಾಂಗೂಲನಿಗೆ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡಮೈನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು. ನಿನ್ನಿಂದ ಪತ್ರವಿಲ್ಲದೇ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ್ದರಿಂದ. ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ." "ಎಲಾ! ನನಗೇನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮುದುಕಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿಸಿಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯನ ಮರಣದ ಸುದ್ದೆ ಕಸ್ತೂರಿಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಸರಕೇ?" ಎಂದು ಆವರು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜನರ ಕೈ ಭಯಂಕರ ತುರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರೇಕೆ ಮಂದಿಗೆ

ಸುಮ್ಮು ಸುಮ್ಮು ನೇ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು? ಕೆಲವರು, "ಬೇರೇನೂ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಸಂಗತಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎಂದು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕಷ್ಟೇ ಒಂದು ಇನ್ನಾಲ್ಲಾಂಡ್ - ಲೆಟರ್ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ 'ಬಾಕಿ ಸಂಗತಿ' ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. 'ಬೇರೇನೂ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ' ಎಂಬುದೇ ಆ ಬಾಕಿ ಸಂಗತಿ!'

+++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಅಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾದರೂ ಪತ್ರ ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ ಪಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಗರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಸಂಪು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ "ಟಪಾಲು ಸಂಪು ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರ ಬರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ಜಡಿದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು. "ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟತ್ವದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಲೇ ಮನಿಯಾರ್ಥರು ಮಾಡಬೇಕು" ಅಂತ. ಟಪಾಲು ಸಂಪು ಈ ಹಣ ಕಳಿಸದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ನೇವ ಒದಗಿಸಿದೆ! ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಪಡೆದ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡೀ ಅವಧಿ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು. "ಉರಿಂದ ನನಗೆ ಮನಿಯಾರ್ಥರು ಬರುವುದಿತ್ತು ನೋಡಿ. ಈಗ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಪು ಹೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಹಣವೇ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸಂಪು ಮುಗಿಯುವತನಕ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಸಂಪು ಮುಗಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಾನೇ ಬಂದು ಪಾಪತಿ ವೂಡಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶಿಶಿಂದಿ ಟಪಾಲು ನೌಕರರು ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಹದಗೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರು.

*

೨೫. "ನಡೆಯುತ್ತದೆ!"

ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮುಖಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ - ಸ್ವದೇಶೀ ಬ್ಲೋಗಿನಿಂದ. ಕುಡುಗೋಲು ಹಿಡಿದು ಹುಲ್ಲು ಕೊಯ್ಯಂತೆ ಸಪ್ಪಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ಸಲ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೂ ಗಡ್ಡದ ಗುತ್ತಿಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಧತ್ತೇರಿ! ಇದೇನು, ಬ್ಲೋಗೋ ಗರಗಸವೋ! ಸೆವೆನ್ ಒಕ್ಕೂಕ್ಕೂ, ಜಿಲ್ಲೆಟ್ ಬ್ಲೋಡುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸುಖಕ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕ್ಕೂರಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಿ ಉರಿಯುವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಗ ಬಂದು, "ಅಪ್ಪಯಾ, ಈ ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥ ಹೇಳು" ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನೋಡಿದೂಡನೆ ಅಸಹ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿ ಮುದ್ರಣ. ಪದ್ಯ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಚಿತವಾದ ಮಹಾಕವಿ ರನ್ನನ ಪದ್ಯ. ಆದರೆ ಬಂದು ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ಕಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಐದು ತಪ್ಪುಗಳು. ಪುನಃ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದೋಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಇದೇ ಪದ್ಯ ಮ್ಯಾಕ್ ಮಿಲನ್ ಐದನೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಎಂಥ ಮುದ್ರಾದ ಮುದ್ರಣವಿತ್ತು. ಇಡೀ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ ಬಂದು ತಪ್ಪು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮುದ್ರಣ ನೋಡಿದರೆ ರನ್ನ ಕವಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟೀತು!

ಇವೊತ್ತೇ ಅಭಿಜಿನ್ ಹೂರ್ಜದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿಶ್ರನೋಬ್ಬನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಇದೆ ಎಂದು ನೆನಪಾಗಿ ಬೇಗ ಸ್ವಾನ ತೀರಿಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ದೂರದಿಂದಲೇ ವಾದ್ಯ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏನನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಈತ? ಗೂತ್ತೇ ಇರುವ "ವಾತಾಪಿ ಗಣಪತಿಂ ಭಜೇ". ಕೇಳಿ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಂಸಧ್ವನಿಯೋ ಆರಭಿಯೋ ಮೋಹನವೋ? ಆದಿತಾಳಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ? ಇವನಿಗೆ ವಾದ್ಯ ಉದಲು ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮೆ ಕಲಿಸಿದನವ್ವಾ! ಇಂಥಾವನ ಕ್ಯಾಯಿಂದ ವಾದ್ಯ ಉದಿಸುವ ಬದಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣವಾಗಿ ಹಳೇ ಮುತ್ತೆದಯರ 'ಕೈಲಿ ಹಳ್ಳಿ' ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಾಡು ಹೇಳಿಸಿದರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? - ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಇಂಥ ಪರಿತಾಪ ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ತುಸು ತರಲವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೂ ದಿನವೂ ಹಲವು ಸಲ ತಳಮಳಗೊಳ್ಳದೆ ಇರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ? ನಾವು ಏಕೆ ಕೆಳಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಕಾಡಿರದೆ ಇರಲಾರವು.

ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದು ಶೀಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಮೂಲದಲ್ಲಿ "ನಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂಬುದೊಂದೇ ದುಬ್ಬಿಂಜ ಇದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಎಲ್ಲವೂ "ನಡೆಯುತ್ತದೆ." ಕನಕದಾಸರ ಮುಂಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣಲ್ಲದ ನೋಡುತ್ತದೆ, ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ, ಈ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ'ಯ ಪ್ರತಾಪ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗರಗಸದಂಥ ಬ್ಧೀರು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರಣನಾದರಿಂದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ : "ನಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮುಖ ಉರಿದರೆ ಜನ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ಯಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಉತ್ತಮ ತರಗತಿಯದು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಂಡೇಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾದರೇನು ನಮಗೆ ಹುಣ್ಣಾಗುತ್ತೆಯೇ? ಕಲೆಯಾಗುತ್ತೆಯೇ? ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತುಕ ಪ್ರಕಾಶಕನನ್ನು ಕೇಳಿರಿ: "ನಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎನ್ನಾತ್ತಾನೆ. ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತುಕ ಸಮಿತಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಬ್ಯಾಯುವವರು ಬ್ಯಾಯಿಲಿ. ಬ್ಯಾದರೂ ಹೊಂಡುಹೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತುಕ ಸಮಿತಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ : ಅವರೂ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಪಡೆದು ಆರಿಸಿ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಮೈಗಳ್ಳಿತನದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ'. ಅಧಿಕಾರಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡದೆ ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೂ 'ನಡೆಯು'ವುದರಿಂದಲೇ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಹೇಗಾದರೂ 'ಪಾಸ್' ಮಾಡುವುದು ಆಗುವುದು - "ನಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದೇ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಅರಿಷಣ ಪ್ರಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಹಿಟ್ಟು ಬರೆಸಿ ಮಾರುವುದು 'ನಡೆಯುವುದು' ಎಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೇ.

ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕ, ರಾಜಕಾರಣ, ವ್ಯಾಪಾರಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಲೇಖಕ, ಪ್ರಕಾಶಕ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. "ನಡೆಯುತ್ತದಾದಿತು, ಆದರೆ ಬರೇ ನಡೆದರೆ ಸಾಕೆ?" ಎಂಬುದೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾರೂ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಇತರರನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ.

ನಮ್ಮದೇ ದೇಶದ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವಾ. ನಾನು ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವವನಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬುದು ಅದನ್ನು ನಾವೆಟ್ಟು, ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟೇ ಜೀವಂತವಾಗಿರಬಲ್ಲದಷ್ಟೇ. ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆ, ಇಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಬಲ್ಲದು.

ಆದರೂ ನಾವು ಹಗಲಿರುಳಿನ್ನದೆ ನಮ್ಮ ಗತೇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗಂಟಲು ಹರಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನಷ್ಟೇ.

ಈಚೆಗೆ ನಾನು ಬಾದಾಮಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಗುಹಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಶಿಲ್ಪಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈಮರೆತೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾನವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಕೆಂಪು ಉಸುಬು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಈ ಜನ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಸ್ತೃಯಸ್ಪಷ್ಟಿ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೇ? ಅಜಂತಾ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಘಾತವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಸಂದರ್ಶಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂಬವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೇ? ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸಿ ಕೆಡದಂತೆ ಕಾಣುವ ತಾಜಮಹಲು 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ದರ್ಜೆಯದೆ? ಕಾಳಿದಾಸ ಶಾಕುಂತಲವನ್ನು, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು, ಪಂಪನು ಭಾರತವನ್ನು 'ನಡೆಯುವ' ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರಚಿಸಿದರೇ? ಬುದ್ಧನು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಕರ್ತೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಮೌಧ್ಯವೇ?

ಒಸವಣ್ಣನವರು 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಮನೋಭಾವದವರಾಗಿದ್ದರೆ ವರ್ಣರಹಿತ ಸಮಾಜಸ್ಪಷ್ಟಿಗೆ ಹೆಣಗಿ ಪರಮತ್ವಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಲಭವಾಗಿ ರಾಜಬೋಕ್ಕಸದ ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೋಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಮೋಶನನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು 'ಸುಖ'ವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೂರವೇಕೆ, ಗಾಂಧಿಜಿ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎನ್ನವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಗುಂಡಿನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಮರರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಮೀರಿತು. ನಮ್ಮ ಹಣೇಬರಹವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೇನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಟ್ಟ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಉತ್ಸಾಹದ ಬದಲು ಅಪಕರ್ಷವನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾತನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕರ್ಕಣವಾಗಿ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಸ್ವತಃ ಕನಿಷ್ಠತರವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಪ್ರಭುತ್ವ ನಿಜ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಉತ್ಪಾದಣಾದಿನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬದಲು ಕನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ತೀರ ಸಾಧಾರಣಾದಿನ್ನಷ್ಟೇ ಸಾಧಿಸುವ ಉಪಕರಣಾದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಕೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾದೀತು. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಯತ್ನದಿಂದ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲ ತೃಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತಾಡು.

ಈ ಅಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾದಣಾದದ್ದೇ ನಮಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಹಟಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ

ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾದದ್ದೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹಟ ತೊಟ್ಟರೆ ಇಂದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಅದು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಸಮಸೆಟ್ ಮಾರ್ಪಾ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಧ್ಯವಿದೆ.

ಉತ್ಪಾದದ್ದೇ ಬೇಕು ಎಂಬ ಹಟವನ್ನು ತೊಟ್ಟಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪರರಿಂದ ನಾವು ಉತ್ಪಾದವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಾಗ ನಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಉತ್ಪಾದವಾಗಿಯೇ ಪೂರ್ವಸಚೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಮಾಲಕನು ಉತ್ಪಾದವ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹೊಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಯನಿಂದ ಉತ್ಪಾದವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಗುರು ಉತ್ಪಾದವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದತೆಯ ಹಟ - ಅದು ಪ್ರಾರ್ಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ - ಸರಪಳಿ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ಪಾದತೆಯ ಸಮಷ್ಟಿ ಪರಿಣಾಮವು ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನೇ ಮೇಲೆತ್ತುವುದಾದರೂ ಅದರ ಆಕರ್ಷ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತದ್ದೇ ಆಡಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರ ತನ್ನ ಉತ್ಪಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾರಣಾನೆಯ ವಸ್ತು ಉತ್ಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿರ್ಥ್ಯಂಸವಾದ ಜರ್ಮನಿ ಜಪಾನುಗಳ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಪುನರುತ್ತಾನವನ್ನು ಈ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಕೀಳೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದೇ ಈ "ನಡೆಯುತ್ತದೆ"ಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಕಣ್ಣಕಟ್ಟಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಕಣ್ಣಕಟ್ಟಿನ ಜೀವನದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ತಿರುಳಿಗಿಂತ ತೊಗಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ವಾದ್ಯ ಬೇಕು - ನಮ್ಮ ಮಹಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅದು. ಅದನ್ನು ಉದಲು ಕರೆದವನಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ನುಡಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದಲ್ಲ. ಸೇರಿಗಾರ ಒಂದು 'ಪೀ' ಮಾಡಿ ಹೋದರಾಯಿತು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಪತ್ರಪುಸ್ತಕ ಬೇಕು, ಅದು ಹೇಗೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದರೇನು? ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಕಾಖಾನೆಗಳಿವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಕು; ಅದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೇನು?

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಯಾವ ದೇಶೀಯರಿಗಿಂತ ಕೆಟ್ಟವರಲ್ಲ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಲಂಚ, ಕಲಬರಕೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಅವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಅಂತರಿಕ ದೌಜನ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಾನಸಿಕ ವುತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಆಲಸ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ತನ್ನ ಸರದಿಗಾಗಿ ಕಾಯಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಹಸ ಸಹಿಷ್ಣುತ್ವಗಳಿರಡೂ ಇಲ್ಲದವನು ಒಳದಾರಿಯೆಂದು ಲಂಚದ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಅರಸಿ ಅದನ್ನೇ ಮಾರಬೇಕೆಂಬ ಲವಳವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು

ಕಲಬರಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿತ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಈ ಮಾಯಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತೇ ಕೃತಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದಾಗಬೇಕು, ಇದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತಿರುಗುವ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮಾತುಬಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಈ 'ಹೇಳು'ಪ್ರದರಲ್ಲೇ 'ಆಗು'ಪ್ರದೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತಿರುಗಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಇಂದು ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ, ಧರ್ಮದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ನಾವು ಕೂಡ ತಂತಾನೆ ಆ ಉತ್ಪಣ್ಣತೆಗೆ ಏರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೇನೋ.

ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಮಾರೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗತ ವ್ಯಾಖ್ಯವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಯಾಗಬಲ್ಲದೇ ಹೊರತು ಅದೇ ಇದಾಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಣವರು ತಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನನೆಯುವಂಥ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೊಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಅವರನ್ನು ನನೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಾಳಿನವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನನೆಯುವಂತೆ ನಾವೇನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಡವೇ?

ನಮ್ಮ 'ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂಬೀ ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಖೋಟ್ಟಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಒಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ನಮ್ಮೀ ಕವಡುತನವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು. ಭವಿಷ್ಯತ್ತೇ ಏಕೆ? ಈಪ್ರೋತ್ಸೇ ನಮ್ಮೀ ಕಣ್ಣಕಟ್ಟಿನ ರಾಜ್ಯದ ಹೋರಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಣ್ಯ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರ, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದವು? ಅವು ಕೆಳಮಟ್ಟಿದವಾದ್ದು ರಿಂದ. ನಾವು ಜೆಕೋಸ್ಮೈವಾಕಿಯದ ಪೇಟಪೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಕ್ತದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಏಕೆ ತುಂಬಾ ಕಳೆದುಹೊಂಡುವು? ಯೋಗ್ಯ ಮಟ್ಟಿದ ಮಾಲನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ರಿಂದ. ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಹಣದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಪದವೀಧರರು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಅದೇ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಏಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ? ನಮ್ಮು ಪದವೀಮಟ್ಟಿಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿಲ್ಲ ದಿರುವುದರಿಂದ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅಭವಾ ಪಿಎಚ್. ಡಿ. ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತೇವಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲ.

వాస్తవికవేదరే నావు ఆతి కీళు మట్టద 'ఘ్యవహారిక'రాగిద్దేవ. నిజవాద శ్రేష్ఠక్షూగి శ్రమిసువుదు, ఆత్మసాక్షిగే తృప్తియాగువంథ ఉన్నత ఉద్దేశగలిగాగి యత్తిసువుదు అఘ్యవహారికన లక్ష్మణ ఎందు నావు బగెయుత్తేవ. అంథ ప్రామాణికన్ను

ಮೂರ್ಖನೆಂದು ಕರೆದು ನಗುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಪ್ರಾಮಾಣಕವಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ದುಡಿಯುವವನು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಗಳ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ - ಮೇಲಿನವರು ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇತರರೂ ದುಡಿಯಬಾರದೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ? ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗುವ "ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ" ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಲಿಸುವರಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಲ್ಲ. ಕಲಿಯವವರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು - ಪ್ರೊಫೆಸರರು ಏನನ್ನ ಬೋಧಿಸಿದರೂ "ಇದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೇ ಸಾರ್?" ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ನಮಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಜಾಣತನ' ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಧಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ, ವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕತೆ, ಜಾಣತನಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕರು, ಜಾಣಾರು ಎಂಬವರ ಮೇಲೆಯೇ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮೂಡಿದೆ. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕರು, ಜಾಣಾರು ಎಂಬವರಿಂದ ಈ ದೇಶ ಎಂದೂ ಮಹತ್ವಾದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾರದು. ಮಹತ್ವಾದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸ್ಪೂಲ್ಪ ಅವ್ಯಾವಹಾರಿಕತನೆ, ದುಡುಕು ಅಗತ್ಯವೆಂದೇ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಛೈಷಧವಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮೀಂದಲೂ ಇತರರಿಂದಲೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಟಕ ತೊಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬೇರಾವ ದೇಶೀಯರಿಗಿಂತ ಕೀಳಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಅಮರ ಕೃತಿಗಳೂ ಇಂದು ಕೂಡ ಕೆಲವರು ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ನಾವೀಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಷ್ಟೇ - ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಹಂಬಲವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು.

ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಟವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಎರಡು ಕ್ರಮಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಉತ್ಪಾದ್ಯವಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನಿರ್ದಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಿಂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆ ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು. ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯ ನಿಜವಾದ ಹಂಬಲವು ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಂಕುಶವಾದ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರತಿಫಲವಾದ ಮನೋಭಾವ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರ ಚಟ ಹಿಡಿದವನು ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಅಥವಾ ಅವಗಣನೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಉತ್ಪಾದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಉತ್ಪಾದ್ಯತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರೆ ಅದು ಇತರರಿಗೆ ಸ್ವಾತಿಸಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರ ಧ್ಯೇಯಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಲೇಖಿಸಲು ಉತ್ತಾಹ ಬಂದದ್ದು.

೨೬. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ತಾಮಸಾನಂದರು

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ತಾಮಸಾನಂದರನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಮರದ ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಬಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಿಚಾರದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಮರವೂ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲದ್ದ ರಿಂದ ಅವರು ಮುಂದಿತ ಅಥವಾ ಸಕೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಾಮಸಾನಂದಜೀ ಎಂಬುದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಿರುದವ್ಯೇ.

ಗಾಬರಿ ಬೇಡ. ಅವರೇನೂ ಅಪಾಯಕರ ವೃಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂತೋಷಗಳು ತಾಮಸವೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಸ್ವಾದಿಸ್ತ್ವ ಅಲ್ಲ. ಪರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವವರೂ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲ ಅಹಿಂಸಾವಾದಿಗಳು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವೇ ಮುಂದಾಗಿ ಯಾವ ಘ್ರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರು ಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಸ್ತಿಮಿತಚಿತ್ತದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೇ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ತಾಮಸಾನಂದರು, ಇತರರು ತಾವಾಗಿ ಅಥವಾ ಇತರರಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಜಾವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಗಂಭೀರವಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಅವರದು ನಿರುಪದ್ರವಿ ತಾಮಸಿಕೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ, ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಗಾಳಿ ಸವಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಳೆಬಿಟ್ಟು ಅದೇ ಹೊರಪಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವುದು ನಿಂತು, ನಮ್ಮೊರಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಪಲವಾಗಿರುವ ರಸ್ತೆ ಗುಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಮೀಯಲು ಸಾಲುವಷ್ಟು ಕೆನ್ನೀರು ನಿಂತಿತ್ತು. ಅಂತ ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಾವು ಗಾಳಿ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎದುರುಗಡೆ ಹತ್ತಾರು ಮಾರು ದೂರದಿಂದ ಸುಂದರಿಯಾದ ತರುಣಯೋಬ್ಬಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಚ್�ೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇತ್ತೆಂಬುದು ಅವಳ ಬಳ್ಳಕು ನಡೆ, ಕೊರಳ ಕೊಂಕಿನಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ವೃಕ್ಷತ್ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಹಿಮದಂತೆ ಧವಳವಾದ ಸೀರೆಯಿಂದ

ಆಚ್ವಾದಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳಿಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂಸ್ಕೃತಮಯವಾಯಿತನ್ನಬೇಡಿ. ಅವಳನ್ನು ವಣಿಕ-ಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಬೇಕಾದಾವು.

ಅವಳು ಕಣ್ಣಳವಿನೊಳಗೆ ಬಂದು, ಕಿವಿಯಳವಿನೊಳಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ತಾಮಸಾನಂದರು ಮೆಲ್ಲಾಗೆ ಗುನುಗತೊಡಗಿದರು.

"ಹಿಗ್ನಿವೆಯೇತಕೆ ಕೊಬ್ಬಿದ ಹಣ್ಣೇ, ಕೊನೆಗೀ ಹಮ್ಮಿಗೆ ಗತಿ ಮಣ್ಣೇ"

ಹುವೆಂಪು ಪದ್ಯದ ಕ್ಯೈಕಾಲು ಕಸಿ ಮಾಡಿದ ಆವರ ಇಳಿದನಿಯ ಗಾನವನ್ನು ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರನ್ನ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, "just enough learning to mis quote" ಸಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಶಬ್ದಗಳು ಮರೆತುಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಕ್ಯೈಯಿಂದ ಹಾಕಿ ಪಾದಪೂರಣ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಪ್ರತಿಭೆಯೂ ಇತ್ತು.

ತಾಮಸಾನಂದರ ಗುನುಗಾಟ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತ್ವರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ರಿಕ್ಫ್‌ವೋಂದು ರಸ್ತೆಯ ಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಚಿರೆಂದು ಕೆನ್ನೀರನ್ನು ಹಾರಿಸಿತು. ಅದು ತರುಣೀಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿದು ಅವಳ ಹಂಸತೂಲಶುಭ್ರ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸರ್ವಶುಕ್ತದಿಂದ ಚಿತ್ರ (=ಚಿಟ್ಟೆ) ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು.

ತಾಮಸಾನಂದರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಆನಂದವಾಯಿತು. "ಆಲ್ಲವೋ ಲಾಂಗೂಲ, ನಿನ್ನ ಹುವೆಂಪು ನಿಜಕ್ಕೂ ದ್ರಷ್ಟಾರ ಕವಿಯೇ ಸರಿ ನೋಡು! ಕೊನೆಗೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಗತಿ ಮಣ್ಣೇ ಅಂದದ್ದು ಸೆಟ್ಟಾ ಪ್ರೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಸತ್ಯವಾಯಿತಲ್ಲ! ರೂಪಕ್ಕಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸೀರೆಗೆ!" ಒಮ್ಮೆ ಉರಿಗಳನ್ನೇನಿಂದ ರಿಕ್ಫ್‌ವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೇರೊಬ್ಬ ತರುಣನನ್ನು ಕಂಡು ನಾಚಿ ನೀರಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದೇ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ ಎಂಬಂತಾದ ವಯ್ಯಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಮಸಾನಂದರಿಗಾದ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಸಾಕಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಿಜ ಕೇಳಿದರೆ, ಆವರ ತಾಮಸಾನಂದ ನನಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ತೆಗಲುವಷ್ಟು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು.

ನಿರುಪದ್ರವಿಯಾದ ಸಂತೋಷದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದವರೇ ಆವರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾರುಗಳು. ಒಂದು ದಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ. ಆವರು ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತು, ನಮ್ಮೆ ದುರಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಹೊಚ್ಚೆ ಹೊಸ ಕಾರನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅದರ ಬಾನೆಟ್ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎಮ್ಮೆ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಲ್ಲು ಎಣಿಸಲು ಆದರ ಭಾಯೊಳಗೆ ಹಣಾಕುವ ಹಾಗೆ ಒಳಗಿರುವ ಎಂಜಿನ್ ವಗ್ಗೆರ ಕಡೆಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಜರಿಯಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತರುಣ ಇದ್ದಾನೆ. ಒಳಗೆ ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣ - ಆವನ ನವೋಡೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ 'ಮಂಗೇತರ್ಳೋ ಇರಬೇಕು. ತಾಮಸಾನಂದರು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ.

"ಹೇ ಲಾಂಗೂಲಾ, ನೋಡು, ಈ ಭಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಹೊಸ ಕಾರು ಅಂಗಾತ ಭಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಗೊಂಕರುಕಪ್ಪೇ ಹಾಗೆ. ಅಥವಾ ಅದರ ಭಾರಿ ಎನ್‌ಲಾಜ್‌ಮೆಂಟ್

ಹಾಗೆ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದುಸುರಿದರು. ನನಗೆ ಅವರ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ವಯಿಯಾಯಿತು.

ತಾಮಸಾನಂದರು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. "ನೋಡು, ಇವನಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ದ್ಯುಮಿಂಗ್ ಹೊರತು ವೆತ್ತೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಬಿಮ್ಮನೆ ಕೂತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ಣವಾಗಬಾರದೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದವನ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಂಗೇತರಳ ಮುಂದೆ ಮಂಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ."

ಕಾರಿನ ಸಮೀಪ ಬಂದಾಗ ತಾಮಸಾನಂದರು ತಾವೂ ಕಾರಿನ ಬಾನೆಟ್‌ನೋಳಗೆ ಹಣಕಿ, "ಏನಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಏನಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಈ ಕಾರಿನ ಎಂಜಿನ್ ತುಂಬಾ ಹೀಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತ ನೋಡೋಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ." ಅಂದ ತರುಣ.

"ಏನ್‌ಡೋದು ಸರ್. ಹೊಸ ಕಾರು, ಹೊಸ spouse ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಕ್ಯೂಕೊಡೋದುಂಟು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಈಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕವ್ಯೇ" ಎಂದು ಪ್ರಕೃಷ್ಟೆ ಸಲಹಕೊಟ್ಟು ತಾಮಸಾನಂದರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕಿದರು.

ಒಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಾಮಸ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ತಾಮಸಾನಂದರು. ಆ ತರುಣನ ಹುಡುಗಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿ ತಾಮಸಾನಂದವನ್ನು ಒಂದು ಡಿಗಿ, ಏರಿಸಿತು.

ಏನಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕಾರು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಈಗ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಂತು ತಾಮಸಾನಂದ ಜಮಾ ಆಗುತ್ತೆ. ತಾಮಸಾನಂದರ ಕೃಪೆ.

ಮೋಟಾರ್‌ವಾಹನ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತಾಮಸಾನಂದವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಅವರೂ ನಾನೂ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳನಾಡೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಣ್ಣನ ರಸ್ತೆ, ಮಳೆ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಹಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸು ಒಂದೆಡೆ ಕಿಸರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಕ್ರ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿಲ್ಲ - ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದಿಲ್ಲ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸು ಸಾರಧಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಳಿಯಹೇಳಿದ. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ಮುಂದಿನ ಎಡಗಾಲಿಯನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ತಾನು ಸ್ವಿಯರಿಂಗ್ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ತಳ್ಳಿ ಎಂದ.

ಯಾವ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೂ ಬಸ್ಸು ಜಪ್ಪನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಮೆತ್ತೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಒಂದು ಸರ್ಳಾನಿಂದ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಡಹೋದ. ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ತಾಮಸಾನಂದರು ಮೆಲ್ಲ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, "ಭೂದೇವಿಗೆ ಏನಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೀ ಮಹಾರಾಯ. ಕರ್ಣನ ರಥ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲ" ಎಂದರು ಅತ್ಯಾತ್ಮಾಹದಿಂದ. "ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನ ಇಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಅವನು ಕೇರಳಿ, "ನಿಮಗೇನು, ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಆಟ, ಇಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ!" ಎಂದು ದೂರಿದ. ಬಸ್ಸು ಮುಂದೆ ಚಲಿಸದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ನಮ್ಮದೇ. ಆದರೆ ತಾಮಸಾನಂದ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮದೇ ಖಿಚನಿಂದ ಬಂದದ್ದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ಅವರು.

ಮೋಟಾರುಗಳ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಾಮಸಾನಂದರು ಒಳ್ಳೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆನ್ನಿ. ಬಿಲಾರ್ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರು ಒಮ್ಮೆ ಸೇವಾಗಾರಿಮದಿಂದ ವರ್ಧಾರ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರಂತೆ. ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾರು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಗಾಂಧಿಯವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, "ನೋಡಿ, ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಯೆ? ಯಂತ್ರಗಳು ನಮಗೆ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಸಫೂತ ನೋಡಿ! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಯಂತ್ರವಿರೋಧಿ!" ವರ್ಧಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ!

ನನ್ನ ಸೈಹಿತರು ಒಳ್ಳೇ ಸಂಗೀತಜ್ಞರು. ಒಳ್ಳೇ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುವವರು. ಒಂದು ಸಲ ಅವರ ಸಂಗಡ ಒಂದು ಪಿಟೀಲು ಕಳೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ತಾಮಸಾನಂದರು ತಲ್ಲಿನರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರ ಮುಖ ಬೆಳಗಿತು. ಉತ್ಸಾಹಾನಂದದಿಂದ ಹೋ! ಎಂದರು. "ನೋಡು, ನೋಡು, ಈ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಇದು ವರ್ಜ್ಯಾ ಸ್ವರ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಹೇಗೆ ಜಾರಿಬಿದ್ದರು!" ಎಂದು ನನ್ನ ಕೀವಿಯ ಬಳಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ನಕ್ಕರು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತೋ ಕಾಣೆ. ಆದರೆ ತಾಮಸಾನಂದರು ಮತ್ತುಗಾದರೂ, ಹೋ! ಎಂದದ್ದು ಯಾಕೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಅವರ ಮುಖ ಕೆಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು.

ಮುಂದೆ ಕಳೇರಿ ಕಳೆಗಟ್ಟುಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಾಮಸಾನಂದರು ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರು. ಈವ್ಯಾತ್ಮಿನ ತಾಮಸಾನಂದದ ಕೋಟಾ ಭರ್ತೀಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. "You must not have too much of a good thing!" ಎಂದರವರು.

ತಾಮಸಾನಂದರ ರಸದ್ಯಷ್ಟಿ ಮನುಷ್ಯರ ಸೋಲುಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು, 'ಮೂಡಿಕೆ ಮಹಲ್' ಎಂದೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಸಾಕಿದ್ದೇವು. ಅದು ಬಹಳ ಚತುರ ಬೆಕ್ಕೆಂದು ನಾವೆಣಿಸಿದ್ದೇವು. ಒಂದು ದಿನ ಅದೊಂದು ಇಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೆಂದು ನಮ್ಮೆ ದುರಿಗಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೌರುಷ ತೋರಿಸಲು ಆದರ ಸಂಗಡ ಆಟವಾಡತೋಡಿತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ಈ ಆಟದ ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಕರಲ್ಲಿ ತಾಮಸಾನಂದರೂ ಇದ್ದರು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಸುವಾದರೂ ತಾಮಸಿಕೆ ಇದ್ದರೇ ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಗಳ ಆಟದಷ್ಟು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯವಾದದ್ದು ಬೇರೊಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆ ಆ ಇಲಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಇರುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಅಸ್ತವ್ಯಾಸ್ತ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಕಾಣುವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಬೆಕ್ಕು ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮಾಡಿದ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಕಾಮಿಕ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಮಸಾನಂದರು ಅದನ್ನು ಏಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತು,

"ಹೇ ಲಾಂಗೂಲಾ! ಇಲಿ - ಬೆಕ್ಕಾಟಿದಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಸೋತಾಗ ಸಿಕ್ಕುವ ಮಜಾಕ್ಕೆಂತ ಆದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿನ ಮಜಾ ನೂರುಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ನಿನ್ನ ಸೋಕ್ಕಿನ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮುಖ ಸ್ವಲ್ಪ

ನೋಡು!" ಮರಿಯಿದ್ದಾಗಲೇ ನೆರೆಮನೆಯ ನಾಯಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಮರವೇರಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಬೆಕ್ಕಿನ ಸೆನ್ಸ್-ಆಫ್-ಹ್ಯಾಮರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಈಗದರ ಸೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸೆನ್ಸ್-ಆಫ್-ಹ್ಯಾಮರ್ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ನನ್ನ ಮಗಳು ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಕರೆದರೂ ಅದು ಮೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಏಳಿಲಿಲ್ಲ. "ಇರಲಿ ಬಿಡು. ಸೋತ ಬಲಿಷ್ಟಿರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕೂಲಿಂಗ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತೇ!" ಎಂದರು ತಾಮಸಾನಂದರು.

ಚುನಾವಣಾ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಅವರಷ್ಟು ಹರಗಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿರಲಾರರು. ನಿರೀಕ್ಷಿತರು ವಿಜಯ ಗಳಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮತಾಂತರ ಏರುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೆಲಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಸಾರಾ ಸಗಟಾಗಿ ಏರುದ್ದ ಘಲಿತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥೋಗಳು ಸೋತುಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀರು ಬೇಡವೆಂಬಷ್ಟು ಹೊಳೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಸೋತಾಗ ಅವರು ಅಪರಿಮಿತಾನಂದ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅವರೇನು ಇಂದಿರಾ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತಗಳಿಂದ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಟೀವೀಲ್ ನಾವಿಭ್ಯರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ರಾಜಭಾಷಣಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆ, "ಅಹೋ-ಅಹೋ -ನೋಡು" ಎಂದು ತಾಮಸಾನಂದರು ಕೈಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಉದ್ದೂರವೆತ್ತಿದರು. ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ, ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂಪವರು ಕೈಯೂರಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದರು. "ಘಾಷ! ಮುದುಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!" ಎಂದು ಕೃತಕ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ತಾಮಸರು ನುಡಿದರು.

ತಾಮಸಾನಂದರು ಕೈಯೂರಿ ಏಳಲಾರಂಭಿಸಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಜೀವ್ ಕೂಡ ತಮ್ಮಿಂತಾದನಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಹ-ಅನುಭೂತಿ! ತಾಮಸೀ!

ಅವರಿಗೆ ಆನಂದ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ 'ಅತಿ ಮಡಿವಂತ'ರ ಮಕ್ಕಳು 'ಮಡೆವಂತ'ರಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಸನಾನತ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವರ ಮಗಳೂಭೂತಿ ಕಾಲೇಜ್ ಗಳಿಯ ಕ್ರೈಸ್ತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಅವರು ಆ ಬಡ ಸನಾತನಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಇಟ್ಟತ್ತೆದು ಮೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. "ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಎಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮಹನೀಯರನ್ನು ಸಂತೇಸಲು ನಾನು ಹೋದಾಗ ಆತ, 'ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಮದುವೆಯಾದ ಮಡುಗನ ಅಜ್ಞ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯವರಂತೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅವರು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನೋಡಿಲ್ಲವಂತೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಅಗಾಧ ವಿದ್ವತ್ತೆ, ಅಗಾಧ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ನಾವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಶ್ಲೋತ್ತಮಾಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆ

ಭಾಷಣಕಾರರು ತಡವರಿಸಿದರು. ಅವರು ಯಾವುದೋ ಕಾಳಿದಾಸನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಅವರಿಗೆ ನನಪಿಗೆ ಬಲಲೊಲ್ಲದು. ಮುಖಿ ಕಿವಿಚಿದರು, ಕೈಕೊಡುವಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಸಭಿಕರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು,

"ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಂದಿನ ನನ್ನ ಪ್ರವಚನ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ. ಒಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ಲೋಕವೇ ನನ್ನಿಂದ ನುಲುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ" ಎಂದರು. ಸಭೆ ಅಪ್ರತಿಭವಾಗಿ ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎದ್ದುನಿಂತು, "ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಪ್ರವಚನ ವುಂದುವರಿಸಿ, ತಾವು ಉದಾಹರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದದ್ದು 'ಅಥವಾ ಮೃದು ವಸ್ತು ಹಿಂಸಿತುಂ' ಎಂಬ ರಘುವಂಶ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಅಸಫಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ನಸುನಕ್ಕು ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಲ ತಾಮಸಾನಂದರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆನಂದ ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಹಾಗೇ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು, "ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ತಾವು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ದೇವರೇ ಕಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಹಂಕಾರವಿತ್ತು. ಅದು ಇಂದು ಮುರಿಯಿತು. ಉದಾಹರಿಸಬೇಕಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಬಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ದೇವರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿರಾಮ ವಿರಾಮವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯತ್ತೆ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಿತಿಗಳಿವೆಯೆಂದು ನನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಚ್ಚು ಸಜ್ಜಾಗಿ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ತಾಮಸಾನಂದರು ನನ್ನೊಡನೆ ಹೊರಬಂದರು. ಅವರು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. "ನಾನು ಎದ್ದುನಿಂತು ಮಾತನಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ಇಂದು ಅಹಂಕಾರ ಖಂಡನೆಯಾದದ್ದು ಅವರದಲ್ಲ. ನನ್ನದು. ಅವರು ಮಹಾಪುರುಷರು" ಎಂದರು.

(ತರಂಗ ಅಕ್ಷ್ಯೋಬರ 1990)

೨೨. ನಾಮಾಂತರಕರಣ

"ಹೆಸರೆಂಬುದು ಒಂದು ತರಹದ ಮುಖ - ಜನರಿಗೆ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ" ಎಂದೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮ ಮುಖ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗದವರು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ; ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಾರದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಪೋಡರಿಸಬಹುದು, ಸೌಧಿಸಬಹುದು; ಅರಳಿಸಬಹುದು, ಮುದುರಿಸಬಹುದು - ಆದರೆ ಬದಲಿಸಲಾರಿ. ಸುದೃಢಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲಿರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಾಮಮುಖಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಾತಿವೈಶಿಕಿಗಳ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬದಲಿಸುವುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಆಟವನ್ನು ಯಾರು ಆರಂಭಿಸಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗಾಂಧಿಜಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶಿಗೆ ಹರಿಜನರೆಂದು ನಾಮಾಂತರಕರಣ ಮಾಡಿದರು.

ಇತರರು ಗಾಂಧಿಜಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಮಹಾತ್ಮಾರಿಗಾಗಿ ಕಾಯದೆ ತಾವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜಾತಿ - ಅಥವಾ ವೈಶಿ -ಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ರಿಗಿಂತಲೂ ಆಗ್ರಹ ತಾಳಿರುವವರೆಂದರೆ ಕ್ಷೋರಿಕರು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೋರಿಕರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು 'ಹಜಾಮ'ರ ಬದಲು 'ನಾಯಿ'ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಕನಾಟಕದ ಕ್ಷೋರಿಕರು ದ್ವಿಪಾದ ನಾಯಿಗಳಾಗಲು ಇವ್ವಾರ್ಪದ್ದರಿಂದ ಆ ನೂತನ ನಾಮಕರಣ ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಜಮ್ಮುವಿನ ಹಜಾಮರು ಕೂಡ ನಾಯಿಗಳಾಗಲು ಒಷ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು 'ರತನ ರಜಪೂತರು' ಎಂದೀಗ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರತ್ನಕ್ಕೂ ಕ್ಷೋರಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೇ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಒಂದು ತರಹದ ಕ್ಷೋರವೇ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನ ಉತ್ತರಪದ್ವ ಗಂಭೀರವಾದ

ಎಚ್ಚುರಿಕೆಯನ್ನೂ ಲಗೊಂಡಿದೆ. ನೀವೇನಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಹಳೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದಿರೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೇಳಿ ರಜಪೂತರು. ಈಗ ಅವರ ಖಿಧ್ಯ ಕಾಲಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಗಿರಬಹುದು; ಆದರೂ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೂಡಲಿಗಿಂತಲೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವೀರಪುಂಷರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಿಲ್ಲವ್ವು ನಿಶ್ಚಯಾಗಿದೆ!

ತಮ್ಮ ಜೂತಿ - ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಾಟಿತರು ಮೊದಲನೆಯವರಲ್ಲ, ತೀರ ಈಚೆಗಿನವರು. ಅವರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕುಂಬಾರರಿಂದ ಕುಲಾಲರಾದವರಿದ್ದಾರೆ. ಲಮಾಣಗಳೀಗೆ 'ಲವಣ'ಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಕೌರಿಕರು ಶಿರೋವಿಶ್ವಕರ್ಮರಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟರು ತಾನೆ? ಆದರೆ ಒಳಗೇನಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ಶಿಲ್ಪ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುನಿದರೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ 'ವಿಶ್ವರೂಪ'ರೇ ಆಗಬಹುದು.

ಈವರಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಜಾತಿಯೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾತ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೋಸ ಹೋಸ ವರ್ಗಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತ್ವವಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಶಯ ಅವರಿಗೆ ಒಂದಿರುವುದಾಗಿರಬೇಕು.

ಹೆಸರು ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಒಲವುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ(ಅಥವಾ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು) ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಗೀಕರಣ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನರು ಎಸ್. ವಾಸನ್ನರಾಮೋಡನೆ ಇದೀಗ ಆಂಗ್ಲ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ಒಂದ ದೇವತೆಗಳಿಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಂಗ್ಲೀಕರಣದ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಈ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತಂತೆ. ಈಶ್ವರನ್ ಎಂಬ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಮರು ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಯೋಡನೆ ನಾಮಾಂತರವನ್ನೂ ಪಡೆದುಬಂದರು : "ಈ ವಾರೆನ್" ಎಂದು. ಪ್ರೌಢಿಸರಾಗಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಯಾವನೋ ಕಾರ್ಮೋಣಿಕನಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಕಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ ನಳನೋ ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಒಂದು ನಿಜವಾದ ದುರ್ದೇವ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಬನಾರ್ಸಿ ಶಾ ತನ್ನ 'ಮಿಸೆಸ್ ವಾರೆನ್ಸ್ ಪ್ರೌಢಿಶನ್' ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅದರ ನಾಯಿಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಾರೆನ್ ಸಂಶಯಾಸ್ವದ ಸತೀತ್ವದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪ್ರೌಢಿಸರ್ ಈ ವಾರೆನ್ಸರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಿಸೆಸ್ ವಾರೆನ್ಸ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಹೆಸರು ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟಗ್ರಾಹಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತನವನ್ನು ಕಡೆಗೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ದಬ್ಬಾಗಿ ರೆನ್ ಆದರು!

ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಮರಲ್ಲಿ ನಾಮಾಂತರದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಹಿಟ್ಟರನ ಧೂಮಕೇತು ಸದೃಶ ಉಚ್ಛರಿಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು 'ಹಿಟ್ಟರ್' ಎಂದು

ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿಗೂ ಯಥಾರ್ಥಭಾಷಾದಾಗ ಈ ಸ್ವಯಂವಿರ್ತಿ ಹಿಟ್ಟಿರರು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಸ್ವಿತ್ತರೋ ಮತ್ತೇನೋ ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಜಾನ್ ಗೋಚರ್ಲೋನಂಬವನು ಗೋವಿನ ಹಗ್ಗಿ ಹರಿದು ಬೆಲ್ಲವನ್ನಷ್ಟೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬು ಇಂಗ್ಲಿಷನು ರಶಿಯದೊಡನೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಮೃತ್ಯಿನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲಿನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಅವಸರಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ್ವರ್ಪದುವ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಬಂತು. ಅವನು ಜೋಸ್ವಲಿನ್ನತನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸರಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರಿಗೇ ಶರ್ಣು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಆಂಗ್ಲೀಕರಣ ಈಗ ತುಸು ಅ-ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣದತ್ತ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಲ್ಲು, ಮಲ್ಲು, ಯಲ್ಲು ಮೊದಲಾದವು ಹೋಗಿ ವಸಂತಕುಮಾರ, ನಳಿನೀಪತ್ತಿ, ಶರತ್ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಜಾತಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕೃತವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಹೆಸರುಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣದಿಂದ ಅಗಾಧ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲುವ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಶಿಲಾವತಿಯೆಂದು ಕರೆದರೆ ಅವಳು ಬೇರೆಯೆ ಮನುಷ್ಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಅಥವ್ಯಾ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕಲ್ಲು ಕನ್ನಡದಕ್ಕಿಂತ ಮೆದುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚಂದವೇ! ವ್ಯಾದಿಕ ಖುಷಿಗಳಾದ ಶುನಶ್ಯೇಪ, ಶುನಃಪುಚ್ಚ್, ಶುನೋಲಾಂಗೂಲರ ಹೆಸರುಗಳ ಅಥವನ್ನು ನೀವೇ ಬೇಕಾದರೆ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರಾರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ.

ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಒಬ್ಬನನ್ನು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಹೇಳಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹಾರುವರೆಂದು ಕರೆದು ನೋಡಿರಿ. ಹಾರುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಂಡವ -ಖುಷಿ ಎಂದರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅದು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಯಾರ ಬಾಯಿಂದಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು 'ಹಾರುವ' ಎಂದು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾರುವನಾದರೆ ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆಯೆಲ್ಲ ಕಂಡಿ ಹೋಗಿ ಅವನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು 'ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ' ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ 'ಬಾಲದಯ್ಯ' ಎಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬರೆದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಓದುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೀಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿದೆ - ನಾಳೆ ನೀವು ಕತ್ತಯನ್ನು 'ಗಾರ್ದಭ' ಎಂದು ಕರೆಯತೋಡಗಿದರೆ ಆದರ ರಾಗ ಸುಧಾರಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಾರೆ; ಆದರೆ ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಗಸನ ಗಂಟು ಹೊರಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು.

(ಕಸ್ತೂರಿ, ಮೇ 1990)

೨೮. ನಾರದ ವಿಜಯ

ನಾರದ ಮುನಿಯ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯ ನನಗಾದದ್ದು ನನಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದಾಗೆ. ಜುಟ್ಟುನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಬಂದು ಬಿಳಿ ಹೂವಿನ ದಾರದಿಂದ ಬಿಗಿದು,, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುಂದರವಾಗಿ ನಾಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬಿಳಿಬಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸೈಕಲ್ ಕಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ ಉಟ್ಟು ಗ್ಯಾಲ್ ಗ್ಯಾಲ್ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುವ ಕಾಲುಗಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಂಬೂರಿ ಮೀಟುತ್ತ, "ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ ಜಯ ಜಯ" ಎಂದು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ಅವನ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಯಾವ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಈಗ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಇದು ಗಂಡೋಹಣ್ಣೆ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಳ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇತ್ತು. ಆದರೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ರಾಜಸಚೆ ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಹಾರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು, "ನಾರದ ಮಹಣಿಗಳು ಚಿತ್ತಸಚೇಕು!" ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಗಂಡೆಂದು ಗರೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ : ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಹಣಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಡಸರೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ನಮ್ಮೆಜ್ಜೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. "ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡ್ತಾನೆ. ಪಾಪಾ, ನಾರದನಿಗೆ ಈವ್ಯಾತ್ರೆ ಶೀತವಾಗಿದೆ ಅಂತ ತೋರುತ್ತೆ. ದನಿ ಸ್ಪಳ್ಪ ಗೂಗ್ಗರು ಆಗಿದೆ." ಅಂತ ಹತ್ತಿರ ಕೂತವರು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಿದೆ.

ದನಿ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಾರದ ಮುನಿಯನ್ನು ನಾನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು ಯಾವುದೋ ತರಲೇಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತರಲೇಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದವರಾರು? ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ತರಲೆ(ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವವರಿಗೆ ಕೂಡ) ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರಲೇಯಾದ ನಾರದ ಮುನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಳಗೊಳಿಗೇ ಬಂದು ಸಾಧ್ಯಸೂಯವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ನನಗೆ. ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವನು ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದ; ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸರ್ವಕಾಲೀನ ಸುದ್ದಿ ಸೂರಪ್ಪಗಳ ಕುಲಮುನಿ ಆಗಿದ್ದ ನಾರದ. ಸುದ್ದಿ ಸುರಂಗಕಾರ(Investigative Journalists) ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಂದಿಗೂ ಅಪ್ರತಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜರ ಹಾಗೂ

ಸುದ್ದಿಕರ್ತರ ಮಂತ್ರಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಾನಾಶಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕೊಡುವವರಿದ್ದರು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ತರಹದ ಬೇಮುಗಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಚೊಣಕ್ಕೆ ಹೇಳುವ "ಉಭಯ ವೇತನ" ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಗೂಡುಚಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವ 'ಡಬಲ್' ವಿಜಯಂತ್ರೋ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು - ಅವನು ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಅವನು ನಿಷ್ಣಾವು ತರಲೆಯಾಗಿದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ತನಗೆ ಏನಾದರೂ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ತರಲೆಗಳಾದ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ತರಲೆ ಮಂಡಲದ ಅಂಚಂಚಿನಲ್ಲಾದರೂ ಇರುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿಭಯಾವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಸಿ. ಐ.ಎ. ಯವರು ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಎಂಥಾ ಪ್ರಚಂಡ ತರಲೆ ಈ ನಾರದ ಮಹಣ್ಣ! ಅವನು ಇದ್ದಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ನಾನು ಸೋಜಿಗಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ ನಿರುಪದ್ವಿಗಳನಿಸುವ ತರಲೆಗಳು ಮೂರು ಯುಗದೀಚೆ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗಲೂ ದೊಡ್ಡ ರಾಮಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಮಾಯಣವನ್ನೇ ನೋಡಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಿ ಬೇಡರೂಡನೆ ಸೇರಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ದಾರಿಬಡಕನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ವಾಲ್ಯೇಕಿಯನ್ನು ತಾವು ಸನ್ನಾಗ್ರಹಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದವರು ಸಪ್ತಷ್ಟಿಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪೋಣ. (ಈ ವಾಲ್ಯೇಕಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದ ಕವಿತ್ವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನು ಒಳ್ಳೇ ಬಂಡಾಯ ಕವಿಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು.) ಸಪ್ತಷ್ಟಿಗಳು ಅವನನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನೂಬ್ಬ ಬೇಡ ಬಂದು ಹಕ್ಕಿ ಹೂಡೆದದ್ದು ನೋಡಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿಗೆ ಮಹಾಕೋಪ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬಂತು. (ನಾವು ಬೇಡವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ಅನಿಷ್ಟ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೃಹಾಂಡ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ.) ಆ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಳಿದ (ಅವನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ ಕವಿಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಬೇಕೇ?) ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಪದ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಆದಿ ಕವಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೆ? ಬೇಡರು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಂಭಾವ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಲೆಜಿಟಿಮೇಟ್ ಕಸುಬಿನ ವಿರುದ್ಧ ಇತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿರೀಕ್ಷಣೇಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅವರ ಕಸುಬಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಆ ಪದ್ಯ ಉಳಿಯತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಲ್ಯೇಕಿಯೆಂಬೊಬ್ಬ ಬೇಡಕವಿ ಇದ್ದನೆಂದು ನಮಗೆ ಇಂದು ಗೂತ್ತೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾರದ ಮುನಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ನಾರದನು ತನೇ ಈ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿಯನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ರಾಮನ ಕಥೆಯ ಘ್ರಾಟನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಟರ್ ಒತ್ತಿದ್ದು? ನಾರದ ಈ 'ಕೆತ್ತೇಬಜೇ' ಮಾಡಿರದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಇಂದು ರಾಮ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು, ಕಾಡಿಗೆ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ರಾವಣನ ಕ್ಯೇಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಯುದ್ಧ ಆಗಿದ್ದು, ಸೀತೆಯನ್ನ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದು - ಯಾವುದಾದರೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ಗೊತ್ತಾದರೇನು ತಪ್ಪು ಅಂತೀರಾ? - ಆಯ್ ರಾಮ ದ್ವಾರಿಡ ರಾವಣನನ್ನ ಕೊಂಡದಕ್ಕಾಗಿ ದ್ವಾರಿಡ ಕಳಗದವರು ಪರಿಮಾಜ್ರಣೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಕೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾವಣನೋಟ್ಟಿಗೆ ಸೀತೆ ಬೇಕೆಂದೇ ಓದಿ ಹೋದಳಂತ ಹೇಳಲು ಯಾವನೇ ಸ್ಯೇಕೊ - ಅನಾಲಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಚಾನ್ನ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾ॥ ಪ್ರೋಲಂಕಿ ರಾಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು "ಸೀತಾಯಣ" ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಶಿವಮೋಗ್ಗದಲ್ಲಿ, ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಪ್ರೋಲಂಕಿಯವರಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಿ ಅವರ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನ ಮುರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟೇನೇ? ಬ್ರಹ್ಮಣನ ಮಗ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ರಾಮನನ್ನ ಬದ್ದಾನಾಂ ಮಾಡಿದಾಗ, ಬಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾರು? ಈ ನಾರದನೇ. ಅದರಿಂದ ಆದ ಅನಾಹತ ನೋಡಿ ನಾರದನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವೇಷ್ಟಾಗೋಟಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶೂದ್ರ ತಪಸ್ಸಿಯನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ರಾಮ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಣನ ಮಗ ಸತ್ತದ್ದು, ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತ ವರ್ತಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ, ಜನಕ್ಕೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಂಬೂಕ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಸಾವಿರಾರು ತಪಸ್ಸಿಗಳ ಹಾಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಯಾರೂ 'ಶೂದ್ರ ತಪಸ್ಸಿ' ನಾಟಕ ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಣರು ರನ್ನ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, "ಅಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಭೋ" ಎಂದು ಈಪ್ರೋತ್ಸುಂಬ ಹೊಬ್ಬಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೂದ್ರರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಣರನ್ನ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಕರ್ಮಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಸೌಹಾದರಿಂದ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಬಹುದಿತ್ತು.

ಈ ರಾಮಾಯಣದಿಂದಾದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ರಾಮ ಲಂಕೆಯ ಮೇಲೆ ಲಗ್ಗಿ ಹಾಕಿ ರಾವಣನನ್ನ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಗೊಂಬೆ ಸರಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಲಂಕಾನಿವಾಸಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಲಂಕೆ ಭಾರತ ವಿರೋಧಿ ನಿಲುಮೆ ತಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ನಾರದ ಮುನಿಯ ಉಪದ್ವಾಷಪದ ಫಲವಲ್ಲವೇ?

ನಾರದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಕಾರಣನಾದದ್ದುಂಟು. ತ್ರಿಪುರಾಸುರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ವರ ಪಡೆದು ಮೂರು ಲೋಹಗಳಿಂದ ಮೂರು ಪುರಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೆಮ್ಮೆ ದಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಶಿವನ ಹತ್ತಿರ ಜಗತ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದು ಇವನೇ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ನಾರದನಿಗೆ ಅಸುರರ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಕ್ಕಿಚ್ಚು ಅಂತ ನನಗೆ ಅಧ್ಯ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನನ್ನ ಅಸುರರೂ ಮನ್ಮಷುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಸಲಹೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ನಾರದ ದೇವತೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಚೋದಕ ಏಜಂಟ್-ಏಜಂಟ್ ಪ್ರೋವೋಕೇಟರ್ - ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಏನಿತ್ತು? ಬಣವ ಸುಟ್ಟು ಅರಭು ಆರಿಸೋ ಅವನ ನಿಷ್ಘಾಮ ಕರ್ಮವನ್ನ ಸ್ಯೇಕೋ ಅನಲ್ಯೇಸ್ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಸಂತತಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಾರದನ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪುರ್ವಿಗಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ನಾರದ ಘ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ರಾನಿಂಗ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸಿದ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದ್ವರೆ ತಾನೇ ಮಕ್ಕಳು? ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ತಾನೇ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಿತಗೋಳಿಸಬೇಕಾದ್ದು? ನಾರದನು ದಕ್ಷನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಪಂಗಡಗಳಿಗೇ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ನಿಸ್ಪಾರ ಅಂತ ಚೋಧಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವೈರಾಗ್ಯ ಹೊಂದಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾನೇ ಸ್ಯಾಚೋಂಜ್ ಆದದ್ದು ನೋಡಿ ಹೋಪ ಬಂತಂತೆ. ಅವನು ನಾರದನಿಗೆ "ನೀನು ನಿಲ್ಲಲು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಜಗತ್ ಗಂಟಹಾಕುವವನಾಗು" ಅಂತ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು. ಈ ಶಾಪವನ್ನೇ ವರವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕೊಂಡ ನಾರದನ ಜಾಣ್ಯ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು. ಪಾಸ್ ಪೋಟ್‌ ವೀಸಾಗಳಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಡುವ ಲೈಸನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿ ನಾರದ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ನಾರದಮುನಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪೀಠಲಾಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಕೌಟಂಬಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೈಹಾರಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿ : ದೌಪದಿಯನ್ನು ಬವರೂ ಸೇರಿ ಮುದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬವರೂ ಯಾವೋಂದು ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆ ಅವಶ್ಯಕತಾ ಪ್ರಮಾಣೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ನಾರದ ಒಂದು ಅವರ ತೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಲ್ಲದ ವಿಚಾರ ಬಿತ್ತಿದ. "ವಿನಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಅನಾಗರಿಕ ವೈಪುಗಳ ಇದು? ಎಲ್ಲಾರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಖ ಪಡೋದು? ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಅಂತ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೌಪದಿಯ ಸಂಗಡ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಂಡರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಅಂತಂದ. ಪಾಂಡವರೋ 'ಹೇಂ' ಅಂತ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಮರ್ಚನ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅಜುಂ ಆಯುಧಾಗಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ದೌಪದಿಯೋಡನೆ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಹೋಗಬೇಕಾದಂತೆ ಆಯುಧಶಾಲೆಯನ್ನು ಪಾಂಡವರು ಯಾಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು ಅನ್ನೋದು ನನಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೋಂದು ಬಗಿಲಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತೇ? ಮಹಾಪುರುಷರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿಲ್ಲೀ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಕಾಂಪ್ಲೂಮ್ಯಸಿಂಗ್ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಅಜುಂ ಒಂದು ವರ್ಷ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋರಟ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಏನು ಒಂತು, ಅವನ (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ನನ್ನ) ತಲೆ! ಅದೊಂದು ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಮಥುಚಂದ್ರ ಸರಣೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಜುಂನನಿಗೆ ಅವನು ಹೋದಹೋದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿ ದೌಪದಿಯ ಹಂಗು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅನ್ನಿ. ಈ ಲೀಂಫೋಫೇರ್ ಕನ್ಸೆಶನ್ ನಾ

ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡ ಒಂದು ಲರ್ಡ್ ಫಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮುಂದೆ ಅಜುರ್ವನನ ತಲೆ ಕಡಿದ. ಇದೆಲ್ಲ ಆದದ್ದು ನಮ್ಮ ನಾರದ ಮಹಾಶಯ ಪಾಂಡವರ ಖಾಲಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪಡಿಯಾ ಬಿತ್ತಿದ್ದರ ಫಲ. ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾರದ ಕೈಹಾಕಬಾರದಿತ್ತು ಅಂತ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತೆ.

ನಾರದ ಮುನಿ ತನ್ನ ಕೊಂಡೇಭಟ್ಟತನವನ್ನು ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯದೇವರಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಸೆದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಆಗತ್ಯ ಇತ್ತೀಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೇ ಪ್ರಯೋಗ! ಪಾರಿಜಾತ ಪ್ರಷ್ಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರುಕ್ಷಣಿಗೂ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೂ ನಾರದ ಹಚ್ಚಿಹಾಕಿದ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಿಕ್ಷಟ್ಟಲ್ಲ, ಅಂತಲೋರ್ಕೋಯ ಬಿಕ್ಷಟ್ಟೇ ತಲೆದೋರಿತು. ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಜರ್ಜರಿತನಾಗಿ, ಎರಡು ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಹಾಗೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ರೇಟ್ ಪವರ್ ಆಗಿದ್ದ ಇಂದ್ರನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲಲಾರದ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ನಾರದ ಮುನಿ ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಿಫ್ಯೋಂಡ್ ಅಭಿರುಚಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಳಕು ಕುಯುಕ್ತಿ ಅನ್ನ ಬಹುದಾದ ತಂಟಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದುಂಟು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಂದು ನಾನರಿಯೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಥಂಟಿಕ್ ಫುಟನೆಯೆಂದು ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರು ನನಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಲೋಕಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ದಿಕ್ಷಾಲಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಜೀತದಾಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ರಾವಣನಿಗೆ ಸುಖಿ ಎಂದರೇನೆಂದೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾರದ ಲಂಕಾಪುರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುಖಿದ ರಹಸ್ಯ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರಂತೆ. ನಾರದನ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇತ್ತು. ರಾವಣನ ಪೇಚಾಟವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಾರದ, "ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಯ್ಯ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರುವಾಗ ಸುಖಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನೇ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪ್ರಾಮಿಸ್ತೋ ಮಾಡಿದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ತ್ವರಿತವಾಗಿಯೇ ಅವನು ಬಂದು ರಾವಣನಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಎಲ್ಲಿನಂಥ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, "ಇವುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯವರ ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತಿಸಿ ಬೆಳೆಸು. ಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಗೊಟ್ಟು, ಒತ್ತಿದರೆ ಗಟ್ಟಿಯನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕೊಯ್ದು ನಿನ್ನ ಬಾಣಸಿಗನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಹಾಕಿಸಿ ಗೊಜ್ಜು ಮಾಡಿಸು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸಂತತವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡು. ಸುಖಿ ಎಂದರೇನೆಂಬೋದು ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ಜ್ಯೇ ರಾವಣೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜಕೇ!"

* ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಮೂಲತಃ: ಇಂಡಿಯಾದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರೋಚುರಿಸರು ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದರ ಬೀಜವನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಂದದ್ದೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಕಥೆ ವಿಶ್ವಾಸಾಹಸವಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ವನಸ್ಪತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಂದು ಹೊರಟು ಹೋದನಂತೆ. ರಾವಣ ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಲಾಡಿಕಳೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇ. ನಾರದನ ಅನುಮಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ರಾವಣ ಬಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿದ. ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು (ನಾರದ ಮತ್ತೆ ಲಂಕಾಪುರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ರಾವಣ ತನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಗಿದ್ದ ತುರಿಕಜ್ಞಿಯನ್ನು ತುರಿಸುತ್ತು, "ಏನಿದು ನಾರದರೇ, ನಿಮ್ಮ ಸುಖದ ಬೀಜದಿಂದ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಜ್ಞಿಯಾಗಿ ತುರಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ!" ಎಂದು ದೂರಿದ. ನಾರದ ಎಷ್ಟುಕೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೆ, "ಹೆದರಬೇಡ ರಾಷ್ಟ್ರೇಶ್ವರಾ! ಕಜ್ಞಿ ತುರಿಕೆ ತಾಳಲಾರದಾದಾಗ ನಿನ್ನ ಬಚ್ಚುಲುಮನೆಯ ಸ್ವಟಿಕದ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕೂತು, ಬಂಗಾರದ ಕೊಳಳಲ್ಲಿ ಉಗುರುಬೆಳ್ಳಿಗೆಂತ ತನು ಕಾವು ಇರುವ ನೀರನ್ನು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಹುಯ್ಯುಕೊಳ್ಳತ್ತ ಕಜ್ಞಿಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತಿಕ್ಕು. ಸುಖ ಅಂದರೇನು ಅಂತ ನಿನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕು! ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ನಾರದನ ಅನುಮಾನ ರಾಷ್ಟ್ರೇಶ್ವರಿಗೆ ಅಥಂಟಿಕ್ ಸುಖಾನುಭವವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತೆಂಬಲ್ಲಿ ಕಜ್ಞಿಯಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಯಾರಿಗಾಗಲೇ ಅನುಮಾನ ಹುಟ್ಟಲಾರದು.

ಆ ಸುಖದ ಬೀಜ ಯಾವುದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ? ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಗುಟ್ಟೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಬದನೇಕಾಯಿ, ವ್ಯಂತಾಕ, ಎಗ್ಗಾಪ್ರಾಚ್ಯ ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಆ ಅನುಪಮವಾದ ಶಾಕವೇ ಅದು. ಬ್ರಿಂಜಾಲು ಸ್ವಾಮಿ, ಬ್ರಿಂಜಾಲು!

ನಾರದನು ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹನೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದವನು ಅವನೇ ಅಂತೆ. ಇದನ್ನು ನಂಬಲು ಕಾರಣವಿದೆ. ನಾರದನು ಮಹಾ ಬುರುಡೆ ಬಿಂದಪ್ಪ; ಮತ್ತು ತಂಬೂರಿಯೆಂಬುದು ಬುರುಡೇವಾದ್ಯ. ಅವನ ಅನೇಕ ತರಲೆಗಳಿಗೆ ಜನರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಲಿಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಈ ಬುರುಡೇ ವಾದ್ಯದ ಸಾಧಿಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ತರದಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬ ಬೊಮ್ಮೆನಹಲ್ಲಿಯ ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು.

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವುಂಗವೂಡುತ್ತ ತಿರುಗುವವರು ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ತಾವೇ ಮಂಗಳಾಗುವುದು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಾರದ್ದು. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ವೈರಾಗ್ಯದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವ ನಾರದ ಒಂದು ಸಲ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಪರ್ವತಮನಿಯ ಸಂಗಡ ಅವಳಾಗಿ ಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನೆಂಬ್ಬರು ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕುವ ಗುಪ್ತ ಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತನ ಪಿತಾರಿಯಿಂದ ನಾರದನ ಮುಖಿ ಮಂಗಮುಖವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಕಡೆಗೆ ವಿಷ್ಣು ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಅನೇಕರು ಒಗೆದ ಹಾಗೆ ನಾರದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ದಮಯಂತಿಯೆಂಬವರೆನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅವಳ ಸಂಗಡ ಒಂದ ಅನುಭವವೇ ಅವನನ್ನು ವೈರಾಗ್ಯದ ಕಡೆ ತಳ್ಳಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಅವೇಳಿಂದ ಆದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾರದನು ಶಾಪದ ನೇವ ಮಾಡಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಉಹಿಸಿದರೆ ಪೋಲಂಕಿಯವರ ಉಹೆಗಳಿಂದ ಅದೇನು ಅಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗದು.

ರಾಮಾಯಣ, ಭಾಗವತ ಎರಡನ್ನೂ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾರದನ ಹತ್ತಿರ ಕಥೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನು ಸ್ಪಷ್ಟಃ ಏನನ್ನೂ ಬರೆಯುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಯದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಪ್ಲಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಚಟುವಟ್ಟಿರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಃ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪುರುಷೋತ್ತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ.

॥ಇತಿ ಶ್ರೀ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಣೀತ
ನಾರದೀಯ ಚರಿತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ॥

॥ ಶುಭಮಸ್ತु॥

೨೯. ನಿಮಗೆ ಚೋರಾಗುತ್ತಾ?

ಮೊನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಚತುರಳಾದ ತರುಣೀಯೊಬ್ಬಳು "ನಿಮಗೆ ಚೋರಾಗಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆ?" ಎಂದೆ ನಾನು ಸ್ಪೃಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ. ಚತುರತರುಣೀಯರ ಮುಂದೆ ವಯಸ್ಸಾದವರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೇ.

"ಅಲ್ಲ. ರಿಟ್ಯೂರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲ..." ಎಂದಳವಳು.

"ರಿಟ್ಯೂರಾದರೆ ಚೋರ್ ಆಗಬೇಕಂತ ಏನು ಶಾಸ್ತ್ರ?"

"ಇಡೀ ದಿನ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಿವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇ - ಎಷ್ಟು - ನಲುವತ್ತು ನಲುವತ್ತೆದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿದ್ದೀರಾ, ಆ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಮನೇಲೇ ಇರ್ಮೇದೂಂದ್ರ ಚೋರ್ ಹೊಡೆಯೋಲ್ಲವೇ! ಕೆಲವರಂತೂ ರಿಟ್ಯೂರಾಗಿ ಒಂದರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚೋರ್ ಆಗಿ ಸತ್ತೇ ಹೋಗತಾರಂತೇ" ಎಂದಳವಳು.

"ನಾನು ರಿಟ್ಯೂರ್ ಆಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆಗ್ನೋಯ್ಯು, ಇನ್ನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ-?"

"ಆದರೂ? -"

"ನೋಡೂ ಹುಡುಗಿ, ನೀನು ಬಹಳ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತೀ. ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಿವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರಂತ ನೀನು ಯಾಕೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು? ಎರಡನೇ ಆಕ್ಷಿವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಚೋರ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರೋ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಾನು ಅಂಥವನಾದರೆ ರಿಟ್ಯೂರ್ ಆಗೋದೇ ಚೋರ್ಡಂನಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಆಗೋಲ್ಲವೇ? ನಾನು ತರ್ಕ ಹೂಡಿದೆ.

"ಹಾಗಂತಲೇ ಒಪ್ಪೊಣ. ಆದರೆ ಅಧಾರಯುಷ್ವವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯ ಚೋರ್ಡಂನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮನೇಲಿ ನಿಷ್ಟಿಯ ಚೋರ್ಡಂಗೆ ಭೈಂಜ್ ಮಾಡೋದು ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲವೇ?"

"ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೇ ಹುಡುಗಿ ನೀನು. ಚೋಡ್ರಂನಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಿಯ ನಿಷ್ಟಿಯ ಅಂತ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದಿ. ಒಳ್ಳೇ ವಿಶ್ವೇಷಣಾಶೀಲ ಮತಿ ನಿನ್ನದು." ಅಂತ ಸಟ್ಟಿಫ್ಲಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು.

"ಓ! ಮುಖ ಸ್ತುತಿ ಬೇಡ!" ಎಂದವಳು ನಿವಾರಿಸಿದಳು.

"ಬೇಡವೇ? ಹಂಗಸರು ಮುಖ ಸ್ತುತಿಗೆ ಮರುಳಾಗ್ತಾರಂತ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓದಿದ ನೆನಪು -"

"ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮುಖಸ್ತುತಿಗೆ ಮರುಳಾಗೋ ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ಮುಖಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಮರುಳು ಮಾಡೋ ವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದೆಯಲ್ಲ!" ಎಂದವಳು ಕುಕ್ಕಿದಳು.

ನಾನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. "ನಾನೋಪ್ಪೋಲ್ಲ ಹುಡುಗಿ, ನೆವ್ವರ್ ಸೇ ಡಾಯ್!"

"ತರುಣೀಯರನ್ನ ಹುಡಿಗೇರಂತ ಸಂಚೋಧಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದ್ದ್ವೀಯ್ಯು. ಒಪ್ಪಿದ ಹಾಗೇನೆ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಚೋರಾಗಲ್ಲು ಅಂತ ಕೇಳ್ತೇನೆ. ನೇರ ಉತ್ತರ ಹೊಡಿ."

"ಇಲ್ಲ."

"ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೀರಿ ಹಾಗಾದರೆ?"

"ಭೇಭೇಭೇ. ನಾನು ಶುದ್ಧ ಅಹಿಂಸಾವಾದಿ. ಏನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲ್ಲ."

"ಮತ್ತು?"

"ನಾನು ಅದನ್ನ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಯಿಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತೇನೆ"

ಅವಳು ನಕ್ಕಳು.

"ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಗಳಲ್ಲಿ ಬಡರೋಗಿಗಳನ್ನ ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ - ಅನ್ನಿ"

"ಅನ್ನಿ" ಎಂದೆ ನಾನು ಏಕಪದಿಯಾಗಿ.

"ಆದರೆ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಅಂತ ಸಾಯಾ ಇರೋವಾಗ ನೋಡ್ತಾ ಇರೋದು ಚೋರಾಗಲ್ಲವೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆ."

"ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ನನ್ನ ಉತ್ತರ. ರಿಟ್ರೈರ್ ಮೆಂಟಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಾಲೀಮು ಮಾಡ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಹ್ಯಾಗೇ ಅಂದರೆ, ನಿನ್ನಂಥಾ ಹಸೀಬಿಸಿ ಲೇಖಿಕೆಯರು ಮತ್ತು ಲೇಖಿಕರು ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಕಳಿಸಿದ ಕಥೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ರೋಗಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಪಲ್ಸಿರಿಯಾಗಿ ನಾನೇ ದಿನಕ್ಕೆರಡು ಗಂಟೆ ಅವುಗಳನ್ನ ಓದ್ದಾ ಇದ್ದೆ. ಆದರಿಂದ ಎಂಥಾ ಚೋಡ್ರಂನಿಂದಲೂ ಪೀಡಿತನಾಗದಂತೆ ಇಮ್ಮುನ್ಯಸೇಶನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು."

ಅವಳ ಹುಬ್ಬು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಗಂಟಿಕ್ಕಿತು. ಅವಳೂ ಹೊಸತಾಗಿ ಬರಯತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಚತುರೆ, ಸಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗೊಳ್ಳುವೆ ನಕ್ಕಳು. "ಆದರೆ ಸೀರಿಯಸ್‌ನಿ - ನೀವು ಬಹಳ ಓದುತ್ತೀರಾ?"

"ಹೊದು."

"ಆದರೆ ನಮ್ಮುಂಧವರ ಕಥೆಗಳು ಈಗ ರಿಟ್ಯೂಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲೆ ಸಿಗೋಂವು?"

"ಅಂಧವೆಲ್ಲ ಈಗ ಪ್ರಕಟವೇ ಆಗುತ್ತವಲ್ಲ... ಬೇಕಾದಷ್ಟು? ಆದರೆ ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ಓದಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೇನಾದರೂ ಓದ್ದೇನೆ."

"ಎನು?"

"ಎನು ಬೇಕಾದರೂ, ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ, ಬಂಗಾಲಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಕಥೆ, ಕವಿತೆ, ಕಾದಂಬರಿ...."

"-ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಚೋರಾನಿಂದ ಚೋರಾಗದ ಹಾಗೆ ಇಮ್ಮನ್ಯನ್ನೇ ಆದ ಮೇಲೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಓದೋಕೆ ಬಿಸಾತಿಲ್ಲ - ಹೊದೋ ಅಲ್ಲವೋ?"

"ಬೇಶಕ್ಕ!"

"ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೇಕಾಗ್ನಿರಬೇಕು."

"ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಓದುವಾಗ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳು ಜರಗಬಹುದು. ಒಂದು ಕೆಲ ಪ್ರಯೋಜನಿಕ ಓದುವಷ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯ ನನ್ನ ಶರೀರ ಆಲೋಚನಾ ಚಕ್ರ, ತಿರುಗಿಸತ್ತೊಡಗಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಚಿತ್ರ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾ ಆಗಿ ಇಟ್ಟು ಎದ್ದು ಕೋಣೀಲಿ ಅಥವಾ ಜಗಲೀಲಿ ಶತಪಥ ಹಾಕತೊಡಗುತ್ತೇನೆ. ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಶಬ್ದ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಮೂಲ ಹುಡುಕೋಕೆ ಕೋಶಗಳನ್ನು ಮಗುಚತೊಡಗುತ್ತೇನೆ. ಶಬ್ದದಿಂದ ಶಬ್ದದತ್ತ ಜಿಗಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ."

"ಪರಿಣಾಮ?"

"ಶೂನ್ಯ."

"ಅಂದರೆ?"

"ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಏಳು ತಲೆ ದಾಟುವಷ್ಟು ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಪುರುಷ ಯಾರೆಂದು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಶಬ್ದ ಚಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಚಿಜ್ಞಾಸೆ ಹೊರಟು ಯಾವ ಶಬ್ದಕ್ಕೂಸ್ತರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೋಶಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿದೆ ಅನ್ವೇತಿ ಜಾಡು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ."

"ಪಾಪ, ಪಾಪ"

"ಪಾಪ ಎನು? ಹಿಡಿದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುಗಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಸ ಹೋಸ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೇಕೇ ಆಗಲ್ಲ."

"ತಮಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ದಿನವೆಲ್ಲ ನೀವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಗಾತ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಿ."

"ಭೇಭೇ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ರಿಟ್ಯೂ ಆಗೋ ಮುಂಚೆ ಮಾಡದೇ ಉಳಿದ ಎಷ್ಟೂ ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗ ಮಾಡೋದು ಉಂಟು."

"ಉದಾಹರಣೆಗೆ?"

"ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿರ ಜಗಳಾಡೋದು."

"ರಾಮಾ ರಾಮಾ! ಹೆಂಡತಿ ಕೈಲಿ ಜಗಳಾಡೋದೇ- ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ? ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?"

"ಪನ್ನಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ? ಆವಾಗ ಜಗಳಾಡೋಕೆ ನಮಗಿಬ್ಬಿಗೂ ಪುರುಷೋತ್ತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುರುಷೋತ್ತಿದೆ."

"ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ. ಯಾರು ಸುರು ಮಾಡ್ತಿರಿ? ಏನು ಕಾರಣ ಸಿಗುತ್ತೆ?"

"ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬುಡ ಯಾವುದೋ, ಬೋಳಿಮಾನೇ! ಅಂತ ಗಾದೆ ಕೇಳಿದ್ದೀಯಾ? ಹಾಗೆ ಅದು ಸರಸದಿಂದ ಸುರು ಆಗಿ ವಿರಸದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ವಿರಸದಿಂದಾರಂಭವಾಗಿ ಸರಸದಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಾಗಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನೇ ಸುರು ಮಾಡೋನು. ಅಡಿಗೇ ಮನಗೆ ದೃಢರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ಸರಸ ಸುರು ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಅಥವಾ ರಗಳೆ ತೆಗೇತೇನೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ಅವಳು ರೇಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಗುಹಯಾದ ಅಡಿಗೇ ಮನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾರುಪತ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಷ್ಟೋಟು, ಚಮಚಾ ಸ್ವಾಷಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನಾನು ಟೀಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಹೋಗಿ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಓರಣ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ. ಅಡಿಗೇ ಮನ ಸುದ್ದಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಥವಾ ನನ್ನ ದಿವಂಗತ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದೇ ಇದ್ದ ದೂರನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅವಳಿನ್ನೂ ನೀರುಳ್ಳ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಕೊಡಿಸದೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಈಗ ಕಲಹ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾರ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮರತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಬಹುದು. ಸಿನೆಮಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಿ ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅನ್ನಬಹುದು. ನಾನು ರೇಗುತ್ತ ಅಸಹಾಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಆಪ್ಯಾತ್ಮ ನಾನೇನಾದರೂ ಪೇಟಗೆ ಹೋದರೆ ಮತ್ತು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಯೋಕೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ."

"ಹೋದು. ಯೋವನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಸ್ತೋತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ. ನೀವು ತುಂಬಾ ಸ್ತ್ರೀಪೀಡಕ ಜಾತಿ ಜನ ಅಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತೆ." ಎಂದವಳು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದಳು. "ನಿಮಗೇಗ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗ್ನ್ಯ ಇದೆ."

"ಅಯೋಃ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಗಳು. ನಾನು ಪೇಟೆಯಿಂದ ವಾಪಸ್‌ ಬರುವಾಗ ನನ್ನ ಬೈಯೋಕೆ ಅವಳು ಹಾಜರ್‌ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕು. ಜಗತ್ ಮಾಡಿದ ದಿನ ನಾನು ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓದಿಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಅವಳಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಸದ್ಯ ಬದುಕೋಕೆ ಇರೋ ಮುಖ್ಯ ಮೋಟಿವೇಶನ್‌."

"ಅಂದರೆ?"

"ಅಂದರೆ ನನ್ನನ್ನ ಬಿಡೋಕೆ ಅವಳು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಪ್ರೌಪ್ಯ."

"ಮಹಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮದು."

"ಅಯೋಃ ಹುಡುಗಿ. ಹಂಗಸರು ಗಂಡಸರನ್ನ ಅವರ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾರೆ. ಗಂಡ ಇರಲಿ ಮಗ ಇರಲಿ."

"ನಾ ಒಪ್ಪಲ್ಲ."

"ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಆಗಿಲ್ಲ." ಎಂದೆ ನಾನು.

ಅವಳು ತಿರುಗಾ ಮೊದಲನೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ, "ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬರೋದುಂಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಬರ್ತಾರೆ, ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅವರನ್ನ ಚೋರ್‌ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಇದು ಚೋಡ್ರಂನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಸಾಧನ. ಚೋಡ್ರಂನ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌."

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

೨೦. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲ

ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೀವನದ ಆಚರಣೆಗೆ ಹೆಸರಾಂತ ಕೆಲ ಮಹನೀಯರು "+ಕ್ಕೆ-ಯಂ =ಯಂ" ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮೀಕರಣದಲ್ಲಿ ನೀವು "ಯ"ದ ಹಿಂದಿನ ಉರಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಥಿಕ ಸಂಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಬದಲಿಸಬಯಸಿದರೆ ಸಮತೋಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು 'ಕ್ಕೆ'ದ ಹಿಂದಿನ ಅಥಿಕ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉನ ಸಂಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ "+ಯ -ಕ್ಕೆ=ಕೆ" ಎಂದು ಅದು ಲಾಗ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ವಿಚಾರ ಸರಳ ಜೀವನದ ಕೆಲ ಜನರು ಕಾಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ಜೀವನಕ್ಕೇರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಸಮತೋಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಭಾಪಲ್ಲಾಟವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ಜೀವನ ಸರಳ ವಿಚಾರದವರಾಗಿ ಬಿಡುವಂತಿದೆ. ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಾಂದರ ರಾಜ್ಯಾಲರು ರಾಜಭವನದ ತಮ್ಮ ಉಚ್ಛ್ರಾತಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿವಾಚಕ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಒಂದು ಸರಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿವಾಚಕ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಾತ್ಯಾಂದರಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ರೋಗಾನುವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರೇ. ಕಾಮರಾಜ ನಾಡಾರರು ಮಾಡಿದಂತೆ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಗೆ ಎಳ್ಳುನೀರು ಬಿಡಿರಿ. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾತೀಯತೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸಿದೊಡನೆ ವಾನರನು ನರನಾಗುವಂತೆ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ಭಟ್ಟ ಭಟ್ಟನಾಗರ ಅಯ್ಯ ರ್ಯಾ ಅಯ್ಯಂಗಾರ ಚೆಟ್ಟಿ ಮೆನನ್ ನಾಯರಾದಿ ಅಪೆಂಡಿಸ್ಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಗೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆಂದೂ ನಿಮಗೆ ಜಾತೀಯ ಅಪೆಂಡಿಸ್ಟ್ಸ್‌ ತಗಲಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಜಾನುವಾರುತನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದಿರುವ ಲಾಂಗೂಲವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚರ್ಯರುತ್ತೂ ತಮ್ಮ ಬಾಲದಾನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಎಂದೋ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಈ ಮಧುರ ಪಾಯಸದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಾಪಾಸೆಂದರೆ, ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯತ್ವದ ಬಾಲವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಮೊಹರಂ ಹುಲಿಗಳ ಬಾಲದಂತೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರದ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಅರ್ಜಿ ಘಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಲವನ್ನು ಹಾಜರು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಲವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ತುದಿಗೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮದ್ರಾಸ್

ಸರಕಾರವೇನೂ ವಿಧಿಸುವದಿಲ್ಲ ನಿಜ. ನೀವು ಜಾತೀಯ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೇವಲ ಮಿಸ್ಟರ್ ಲಾಂಗೂಲಾ ಅಥವಾ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಘ್ಯಾಶನೇಬಲ್ ಆಗಿರುವಂತೆ ಮಿ. ಲಾಂಗೂಲ್ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಭೇದಿಸಿದ ಬಾಲವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸಿನೆಮಾ ತಿಕೀಟಿನಂತೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಗಳು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲವು ಸರಿಯಾದ ತರಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಿದೆಯೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ತಲೆವಾರು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೂ ನೋಕರಿಯು ಬಾಲವಾರು ದೊರಕಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ - ಗುಪ್ತವಾಗಿಯಾದರೂ - ನಿಮ್ಮ ಬಾಲವನ್ನು ಮತದಾರರಿಗೆ ತೋರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. "ಸಮಾನ ಬಾಲವ್ಯಜನೇಷು ಸಖ್ಯಿಂ" ಎಂದು ಪ್ರತಾತನ ಕವಿಗೆ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಲವನ್ನು ಕತ್ತಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೆಟ್ಟಿಕ ಆಗುವ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನೇಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಂದು ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಜನರು ಹೆಸರಿನ ಬಾಲವನ್ನು ಹಾಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

+++

ಇನ್ನೊಂದು ತೋಂದರೆಯೆಂದರೆ ನೀವೆಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಾವಶೇಷ ಉಳಿದೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಜಾತೀಯ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರುಗಳ ಭೇದನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಯ ಕೊಯ್ಲಿನ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯರ್ ಇದ್ದು ಅಯ್ಯರ್ ಪುಟ್ಟವಿಚ್ಚನರಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ್ ಆದಿರಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮೈಬಣ್ಣದ ಹೆಸರೆಂದು ಯಾರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ? ನೀವು ಮುಸ್ಸಿಮ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲೆಂದು....ಕೂಡಲೇ ಹೊಳೆಯುವದಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಮುಕ್ತಮ ಇಸ್ತೇಲರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬಾಲದ ಕುಟ್ಟಿ ಉಳಿದಂತಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಭರತನ್ ಕುಮಾರಪ್ಪರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮರಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಒಪ್ಪಿತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಪಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಅಪಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚಿಗಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ನೋಕರಿಯೇ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಮತಗಳೇ ಬೀಳಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಆಗದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು? ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಗುಂಡಪ್ಪದಿ ಮೂಲತೆ: ವಿಜಾತೀಯ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಈಗ ಸಜಾತೀಯ ನಾತ ಅಂಟಿದೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಗಂಧ ಹೊರಡದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಱ, ಅ, ಇ, ಉ.... ಇಂ ಕೊಟಿ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಅರುವತ್ತೇಳು ಸಾವಿರದ ನಾಲ್ಕುನೂರ ಮೂವತ್ತಾರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹೆಸರಿಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಹೆಸರುಗಳು ಅವಾಸ್ತವಾಗುತ್ತವೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಲಾಂಗೂಲನ್ನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಜಾತೀಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ಈ ಚಿಲ್ಲರೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಸಿನೆಮದವರು ಆಗಲೆ 'ಶ್ರೀ ಇಂ' ರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

*

ಇಗ. ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಘ

ಮುಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಘವೋಂದು ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಅದರ ಹೆಸರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ "ನೋಯ್ ಆಚೇಟಸ್‌೯೮" ಸಂಘವೆಂದಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಘವೆಂದು ಆದನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತ್ತಿರುವ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ವಿಚಿತ್ರ, ಅಲ್ಲವೇ? ನಿಶ್ಚಯ ಬೇಕಾದವರು ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ? ಸಂಘಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಶಬ್ದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಮುನಸೀಫ್ ಕೋಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ 'ಸದ್ಗುರು' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಸದ್ಗುರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಸುವ ಕೋಟ್ಟು ಪಟ್ಟೇವಾಲನ ಹಾಗೆ ಈ ಸಂಘವೂ ಮುಂಬಿಯ ತುಮುಲಕ್ಕೆ 'ಸದ್ಗುರು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ' ಎಂಬ ತನ್ನ ಶಂಖವಾದ್ಯವನ್ನೂ ಸೇರಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಬಹುದು. ಹೀಗಾದರೆ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ವಿನೋದಾಂತವಾಗುವವು ಆದರೆ ಸಂಘವು ಸದ್ಗುರು ಕೋಲಾಹಲಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಅದು ವಿಷಾದಾಂತವಾದಿತ್ತ. ನಗರದ ಮಹಾ ತುಮುಲ ರವವು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾವವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ ನಮಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವಸಾಗರದ ಒಂದು ತರೆಯಾಗಿ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಅದೇ ನಮಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ ನಮಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಕಳೆಯಿರಿ. ಕೂಡಲೇ ನೀವನೀವು ನೀವನೀವೇ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ನೀವಾಗುವದಕ್ಕೀಂತ ಭಯಪ್ರದವಾದ ಸಂಗತಿ ಬೇರೊಂದಿರಲಾರದು.

++

ಗದ್ದಲಕ್ಕೂ ಚಿಂತೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಎಣ್ಣೆ-ಸೀಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ನಿಮಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯ? ನಿಮಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಚಿಂತೆಗಳು ಮುಸುಕಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಆಲಾರಂ ಗಡಿಯಾರದ ಸಷ್ಟು ವಾಗುವಂತೆ ವಾಡಿರಿ. ಸಾವಿರ ಕಾಗೆಗಳು ಕುಳಿತ ಮರದ ಕಡೆ ಒಂದು ಗುಂಡಾ ಹಾರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿರಿ. ವಿಚಾರಗಳನ್ನು - ಪ್ರಯವಿರಲಿ ಅಪ್ರಯವಿರಲೆ

ತಟಸ್ಥವಿರಲಿ - ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಸಲು ಸದ್ಗುಂಭಾಗ ಉಪಾಯ ಬೇರೋಂದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ವಿಚಾರಿಸತೊಡಿದನೆಂದರೆ ತನ್ನಂಭ ಮೂರ್ಖ ಬೇರಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಜಾನಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಮೂರ್ಖ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗೊಂದಲ ಹಾಕುವ ಹವ್ಯಾಸ ಇಳಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಚಳವಳಿಗಾರರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸದ್ಗುಂಭನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.... ಜಂದಾಬಾದ್....

..... ಮುದಾಬಾದ್... ಹೈಹೈ..... ಜೈಜೈ... ಎಂದು ಅವರು ಫೋಷಣೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆನ್ನುವಿರಿ? ಅವರಿಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ. ಜನರು ಮೂಕ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟರೆ ಅವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಬಹುದು. ಆಗ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಮಂಜಿನಂತೆ ಕರಗಿ ಹೋದೀತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪಾಯಕರವೆಂದರೆ ಚಳವಳಿಗಾರರೇ ವಿಚಾರಿಸತೊಡಗಬಹುದು...

++

ನಿಮಗೆ ನಿದ್ರಾನಾಶದ ಉಪದ್ರವವಿದೆಯೇ? ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗಿದೆ. ನಿಶ್ಚಯದ ಭೀಕರತೆ ಅವರ ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಇಂಥ ನಿದ್ರಾಹೀನ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಇನ್ನೂ ನೆರಹೋರೆಯ ಸದ್ಗುಂಭ ಸಪ್ಪಳ ಇರುವಾಗಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಳಿದು ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯವಾದ ನಿಶ್ಚಯದ ಆಳಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಶೀಥ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡು ಚಿಂತಾಕಾಮಿನಿಯರು ಅವರ ಅಭಿಸಾರಿಕೆಯರಾಗುತ್ತಾರೆ.... ತಂ....ತಂ....ತಂ....ತಂ....ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಎಷ್ಟು? ಹನ್ನೊಂದು ಹೌದು, ಹನ್ನೊಂದು, ಹನ್ನೊಂದು, ಅಲ್ಲವೇ? ಹನ್ನೊಂದಾಣ. ಹಾಂ. ಹಾಂ.. ಹನ್ನೊಂದಾಣ? ಅಧ್ಯ ಸೇರು ಕಾಫಿಪ್ರದಿ ಹೌದು, ಕಾಫಿಪ್ರದಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ? ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟೇ. ಅಧ್ಯವಾ ಮರೆತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ತಾರೀಕು ಹದಿನ್ಯೇದು ಕಾಫಿಪ್ರದಿ ತಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಯಿತು? ಮೂರೇ ದಿನ. ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಹೊಂಡು ಪ್ರದಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಟು ಜನರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಪ್ಪ ಕಾಫಿನೀರು ಸುತ್ತು ಬರಬೇಕಾದರೆ... ಎಂಟು ಜನರಿಗೆ... ಎಂಥ ಮೂರ್ಖ! ಇಷ್ಟತ್ತಮೂರಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮರುಳ...ಮದುವೆಯಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?.... ಅಧ್ಯವಾ ಆ ನೆರಮನಯ ಮಂಡಿಗಿಯೋಡನ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದರೆ? ಅವಳಿಂತೂ ಖಿಂಡಿತಾ ಒಪ್ಪತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಂಡನೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಮದುವೆ ತಪ್ಪತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.... ನಾನೇ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಡಿ ಹೌದು, ಹೇಡಿಯೇ ಸ್ನೇ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಡಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿಕೊಂಡು ಇವೊತ್ತೇಕೆ ಒದಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಯಿಯಂತೆ ಬಾಲ ಮಡಚಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಈ ಸೇವಾ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಸಾಮೇ ಮೇಲು ಇದೇ ತಲೆ ಮೇಲ್ವಿಚೆ ಇರುವ ತೊಳಗೆ ನೇನುಹಾಕಿ ಹೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ, ಏನಾದ್ದಿ?.... ಹಾಹಾಂ, ನೇನು, ಬಾವಿಯ ಹಗ್ಗಿ ಹರಿದಿದೆ ಹೊಸದನ್ನು ತರಬೇಕಂತೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳ್ಲ.

ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ?.... ಹೀಗೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಗಳು ಒಂದರಿಂದೊಂದು ಹೊರಡುವ ರೀತಿ ಬಲು ಸೋಚಿಗೆ. ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ನಾಳೆ ತರಬೇಕಾದ ಭಾವಿ ಹಗ್ಗದ ಚಿಂತೆ ಅಧರಹಿತ. ಆದರೆ ನಿಜ. ಈ ಚಿಂತಾರಮಣೆಯರಲ್ಲಿ ಸವತಿ ಮಾತ್ರರ್ದ್ಯ ಲೇಶಪೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ರತ್ನಾಕರ ವರ್ಣ ಹೇಳಿದ ಭರತನ ಮಡದಿಯರ ಹಾಗೇ ಇವರು. ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಶ್ರಮವಾದೊಡನೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

++

ನಶ್ಯಬ್ದದಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದಿರುವವರು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರೋಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ. ಜಮ್‌ನಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿ ಬಿಷ್ಣುಕ್ಸನಿಗೆ ಬರ್ಲಿನ್‌ನಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಗಾಢಶಾಂತಿ ಹಬ್ಬಿದ ಬಳಿಕ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತೆಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸಪ್ಪಳ ಪುನಃ ಎಚ್ಚತ್ತ ಮೇಲೆ ಬಿಷ್ಣುಕ್ಸನಿಗೆ ಜೊಂಪು ಹತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಪೆಟಿಸ್ ಎಂಬಾತನೂ ನಡುನಡುವೆ ಸಪ್ಪಳದಿಂದ ಎಚ್ಚರಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ತನಗೆ ಸುಖ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಗಡ್ಡಿರಲ್ಲಿ; ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಪ್ಪಳಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾದ ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರಾದಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ.

*

ಇಟ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತು

ಬಡೋದೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತೊಂದು ಜರುಗಲಿದೆಯಂತೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತು ಎಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಚಾರ, ಮಾರ್ಗಶೋಧನೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ತುತ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂದು ಹಲವರಂದರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ನ್ಯಾಯವೇ, ಅವಶ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕಾಡಿಸಿತು.

+++

ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದ ಜನ ಬಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೇಶದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ "ದೇಶದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು" ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದ ಬಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆ ದರೂ ಜನ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲ ಸಾಯುವದಾದರೆ ಅವರ ಕುರಿತಾದ ಅಂತರಂಭ-ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದರ ಅರ್ಥವೇನು? ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಜನ ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವರು ಹುಲ್ಲುಮೇಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಏನಾದರೂ ದೊರೆತು ಅವರು ಬದುಕಿರುವಂತೆ ಏನಾದರೂಂದು ಏಷಾಡನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

+++

ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಏನೇನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವವರು ರಾಜಕಾರಣಗಳು. ರಾಜಕಾರಣಗಳಿಗೆ ದೇಶ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರದ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಯಾದರೂ ಜೀಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅವರು ಸದಾ ಏನಾದರೂಂದು ಉಪದ್ವಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷವು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ; ಇವರು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿರುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು?

+++

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುವ ಯಾವನೇ ಉದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ದೇವರಾಜೆ ಮಾಡಿ ಖಿರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಆಣ ಮಾಡಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯಿದೆಯೇ, ಗೌರವವಿದೆಯೇ, ಆಧಿಕ ಭದ್ರತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ: ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಆತ ಇಲ್ಲ ಎಂದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೂ ತನ್ನಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಪ್ರಾಣ ಸದಾ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೊರಗುತ್ತಾನೆ. ವಾರವೆಲ್ಲ ದುಡಿದು ಕೊನೆಗೆ ವಾರದ ಬಿಡುವಿನ ದಿನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೂ ಅದರ ಸೂಖ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುವವನಿಗೆ ಮರುದಿನ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಆಗುವ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ಅರಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದೇನಾದರೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವದಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಸಂಪು, ಧರಣೀ ಸಂಪು ಇತ್ಯಾದಿ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಪುಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಗೆ, ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ವರಿಷ್ಟು ರಿಂದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ನೌಕರನಿಗೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ದುರ್ಬಳ. ಹಗಲೆಲ್ಲ ದುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ, ಇರುಳೆಲ್ಲ ಸಂಸಾರ ವೆಚ್ಚೆ ಬಾಯಿಗೂಡಿಸುವದು ಹೇಗೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗಿ ಸಮಾಜವಿದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದವನಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದರೂ ಗೌರವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡುವದು? ಸಮಾಜದ ಗೌರವ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಬೇಕು; ಅಥವಾ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಾಜ "ಎಂಥ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ" ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು "ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತೆ" ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು 'ಸುಖಿಪುರುಷ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿಯೂ ತೊಳಳಲುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಪ್ರಾಣ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

+++

ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ, ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಿಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ನಿಕೃಷ್ಟವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರುವನೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದೇ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯ ಸ್ಥಾನವೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಹೋಟ್ಟಿಗಾಗಿ ನೌಕರಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ವರಿಷ್ಟು ರಿಂದಿಗಳ ಮಚ್ಚಿನ

ಕಾಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ. ನೌಕರಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಪು ಹೂಡಿ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಗೌರವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕೂತು ಅದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರಗಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

+++

ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರವಿರುವವನು ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಆತ ಶತಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಲೇ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವದು? ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಜನ್ಮತಃ ಪಡೆದು ಬಂದ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಕೋಟ್ಯಾಧೀಕರ ಮಕ್ಕಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವದು ಹೀಗೆಯೇ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದೊರೆತ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅವರೇಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು? ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವದು ಅವರ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸ್ವರಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರೂ ಇರಬಹುದು.

+++

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದು ಕೆಲ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗುವದು ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗುವದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಕೂಡ ನಾಗರಿಕನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೆತ್ತುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನುಳಿಯಿತು? ಜನರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿ ಬಡಿದಾಡುವೆನ್ನುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಗದೆಯನ್ನೆತ್ತುವುದೆಂದರೇನು?

+++

ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾದವನಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯ, ಹೊಣೆ ಎಂಬಿತ್ವಾದಿಗಳ ಪಾಶೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಗತಿ, ಯಶಸ್ವಿ ಎಂಬುದರ ಜಂಜಾಟವಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯಂತೆ ಇಂದು, ಇಂದಿನಂತೆ ನಾಳೆ ಕಳೆಯುವದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಆತನಿಗೆ ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ ವಿಚಾರಗಳ ಚಿಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥಾತ್ ನಿರುದ್ಯೋಗವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ದೇವನಿಂದ ದೊರೆತ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವರ! ದೇವನಿಂದ ದೊರೆತದ್ದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತು ಕೂಡ ಪ್ರಜಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಿದಿರುವದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದ ಮಾತು. ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತೇ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವವನಿಗೆ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ವೇಳೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತು, ಸಮೈಳನ ಇತ್ತಾದಿಗಳ ಗೋಚಿಗೂ ಅವನು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಜನರಷ್ಟೇ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇಸರ ತಂದಾಗ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೋಚಿಗೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಪ್ರಕ್ರೀಮಾಡುವದೆಂದರೇನು? ನಿವಾರಣೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಕ್ಕೇ ಅವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬ ಮಹತ್ವದ ಆದರೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಜಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

++

ಆದರೆ ನಮ್ಮುದು ತೀರ ವಿಚಿತ್ರ, ಜಗತ್ತು. ಆಗಬಾರದ್ದು, ಆಗುವದಿಲ್ಲಂದದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದರ ನೇಮುವನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಅಷ್ಟೋಂದು ತಲೆತಿಂದಿದ್ದು. ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಇಂಥ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ದುರ್ದ್ವವದಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಯ ರಾಮಬಾಣ ಉಪಾಯವೋಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ? ಆಗಬಾರದ್ದು ಆಗಿ ಹೋದರೆ? ಆಗ ಮನುಷ್ಯ, ದೇವದತ್ತ ವರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ದೇವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಂತಾಗಿ ಪರವನ್ನೂ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಚಿಂತಿಗೇಡಾಗಿ ಇಹವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವದು.

++

ಗಿಡವಾಗಿ ಒಗ್ಗದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗುವದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಪರಿಷತ್ತು ಬಡೋದೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ನಾಳೆ ಅದು ಅಶಿಲ ಭಾರತದ್ವಾಗಿಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದಾಗಬಹುದಾದ ಅನರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅ. ಭಾ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕೃಷ್ಣಯತ್ತೊಂದನ್ನು ಬಹು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಇದಲ್ಲವಾದರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಇದು ವಿರುದ್ಧವಾದರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಪದ್ಧತಿಯವೆಂದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಯತ್ತನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಬಡೋದಾ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅ.ಭಾ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಹಕ್ಕು-ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋರಣುವ ಅವರಿಗೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಲೆ ಹಾಕಲೆಂದು ಹಾರ್ಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಲು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಶೇಯಿದೆ.

++

ಜೀರಂಗಾಬಾದದಲ್ಲಿ ಮದುವಣಿಗನೊಬ್ಬನ ಮೂಗನ್ನು ಹುಚ್ಚು ನಾಯಿಯೊಂದು ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡರಿಸಿತೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಮದುವಣಿಗತಿ ಮನಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಪಿಸಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. *

೨೨. ನಿವೃತ್ತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ

ನಿವೃತ್ತ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನ ಏನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರರಸೋತ್ತು ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಮುದುಕರಂತೆ ಅವರಿಗೂ ನಿದ್ದ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರರಸೋತ್ತನ್ನ ಯಾರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವಾಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ಕೃತಫ್ಳತೆಯನ್ನೂ ಪಾಠಿಸ ಗೌರವ ಮಯಾದರ್ಗಳ ಕ್ಷಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ನೆನೆದು ಕೊರಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೆ ಅವರು ಎದುರಾದಾಗ ನಯವಿನಯ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೈಚೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೇ ಈಗ ಅವರನ್ನು ಕಂಡೂ ಕಾಣಂತೆ ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ 'ಪೆನ್ನನದಾರ-' ಎಂದು ಬೋಡು ತಗಲಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅಧ್ಯ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುವ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಶೇರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಂದೊಮೆ ಮುಖಿ ಬೆಲೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಳಿದು ಹೋದ ಶೇರುಗಳನ್ನು ಶೇರುಗಾರನು ನೋಡುವಂತೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಿಶ್ರತ ಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಮುದಿ ದನಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಲೇಬೇಕಾದ ಗೋಳಿಗನುತೆ ಸರಕಾರವು ಮುಖಿ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್ನನ್ನ ಕೊಡುತ್ತದೆ - ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಲವೇಳೆ ಮುದ್ದಾಂ ಎನಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಪೆನ್ನನನ್ನು ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಿಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹಳಸಿದ 'ಜೋಕು'ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಈಗ ಯಾರೂ ನಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮನಸಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರ ಮೋಚಿನ ಅನುಭವಗಳ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಕತೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರ ಎದುರಿಗೇ ಅವರನ್ನು ಮುದಿಗೂಬೆಯೆಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯದ ಪದಾರ್ಥವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೇ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಮಿ ಜೀವನವು ಬಹಳ ಶ್ರಮದಾಯಕವಂದು ತೋರತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಅದ್ದರಿಂದ ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಸರಕಾರಿ ನಿವೃತ್ತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ರಭಸದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಹಂಚಿಕೆ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಿವೃತ್ತ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ 'ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸಂಘ'ವೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೂವತ್ತು ಜನ ನಿವೃತ್ತ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಫ್ಟ್‌ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂ ವರ್ಷ ಮೀರಿದ ಎಲ್ಲ ನಿವೃತ್ತ ಸರಕಾರಿ ನೋಕರರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿದೆ. 'ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸಂಘ'ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಇದರ ಸದಸ್ಯರು ಹನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಯಾವ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಅಂಜಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಡಿನ ನೀತಿಯೇ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ರುವುದರಿಂದ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬಲ್ಲರು. ನಗರಗಳ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿನ 'ಗೋಪಾಳಪುರ'ಗಳಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಸ್ತರಣ ಉಫ್‌ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಲವಿದೆ. ಅಜರಾಜನು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲೇ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇರುವವರು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾಸಾದರೂ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಇದು ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೇ ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಂಭರ್ಗಗಳೇ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಇದೂ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೀವು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಪದದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸರ ಪದದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯೂಕ್ಸ್ ವರ್ಕೇಲರಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿಸ್‌ತ್ರಿರಬಹುದು. ಇವರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತನ್ಸುದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅ ಪ್ರೇಯನ್ನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ವಾರಕ್ಕೂಮೈಯಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸಭೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಯಮ ಮಾತ್ರ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯೆಂದರೆ ಭಾಷ್ಣ. ಭಾಷ್ಣವು ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧಿರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸೇವೆ ಖಂಡಿತ ಆಗಲಾರದು. ಅದನ್ನು ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಅಪರಾಧ ಅಥವಾ ಉಪದ್ರವವೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಕರೆಯಿರಿ.

ಇಂ. ನಿಷ್ಪರ್ಮ ಸಿದ್ಧರ ಮಹತಿ

"ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ನೆಹರೂ ಅವರು ಕೆಲಸಗಾರರ ಒಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊನ್ಮೆ ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ 'ಕೆಲಸಗಾರ' ಎಂದರೇನೆಂದು ವಿವರಿಸಲು ಹೊರತುಪರವರು. "ಕೈಗಳಿಂದಾಗಲಿ ತಲೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನೇಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲೇ ನಾನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ಕೆಲಸಗಾರರ ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಾರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉಣಿಗ್ಗೆ ತ್ವರಿತ, ಸರಕುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಇದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ" ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಕೊಂಚ ದುಡುಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಕೈಗಳಿಂದ ದುಡಿಯುವವರನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತಲೆಗಳಿಂದ ದುಡಿಯುವವರನ್ನೂ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ದುಡಿಯುವವರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಸೇರಿಸಬಾರದು? ಮೇಲಾಗಿ ಇಂಥವರು ದುಡಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ಆಧಾರದಿಂದ ನೆಹರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಲು ಕಾರಣ ಹುಡುಕಬೇಕಾದರೆ ತಲೆ ಎಷ್ಟು ಖಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪಾಪ, ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದರೂಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹರವಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವ ಜವಹರಲಾಲರೆನು ಒಲ್ಲರು? ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಕೆಲ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಕಚೇರಿಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ವೇಳೆಯೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಆಗದಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನೆವ ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲೇ ವೆಚ್ಚುವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು?

+++

ಎನನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಹುರಿತು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ತಾಯಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ನಿಷ್ಪರ್ಮಸಿದ್ಧನಿಧ್ಯ. ಅವನು ನೋಕರಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ನೋಕರಿಗಳಿಂದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನೋಕರಿ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೊನೆಗೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿದ; "ನೀನು ಎನು ಕೆಲಸ

ಮಾಡಬಲ್ಲ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. "ನಾನೋ? ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಉಂಡ ಕೂಡಲೆ ತುಸು ಮಲಗಬೇಕು, ಎದ್ದು ಕೂಡಲೇ ತುಸು ಉಣ್ಣಬೇಕು - ಇಷ್ಟೇ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಕೂಲ ನೀವು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ನೌಕರಿ ಉಮೇದ್ವಾರ. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಇದೇನೂ ತೀರ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಕರಾರೆಂದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಆಗಲೆಂದು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಹೊಂಡ. ನೌಕರ ಉಟ ಮಾಡಿದ, ಮಲಗಿದ; ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು, ಉಟ ಮಾಡಿದ; ಉಂಡು ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದ; ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಎದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮತ್ತೆ ಉಟ ಮಾಡಿದ, ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿದ..... ಹೀಗೇ ಸಾಗಿತು. ಒಂದು ದಿನವಾಯಿತು; ಏನೋ ಪಾಪ, ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಟ ನಿದ್ದು ಇಲ್ಲದ ಸುಸ್ತಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಯಜಮಾನ ಸುಮೃನಿದ್ದು. ಮರುದಿನವೂ ಅದರ ಮರುದಿವೂ ಅದೇ ಪಾಡು. ಕೊನೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಯಜಮಾನ "ಏನಪ್ಪಾ, ಉಂಡಿ ಮಲಗಿದಿ, ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನೌಕರ, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ - ಉಂಡ ಮೇಲೆ ತುಸು ಮಲಗಬೇಕು, ಎದ್ದು ಮೇಲೆ ತುಸು ಉಣ್ಣಬೇಕು ಅಂತ ನನ್ನ ಕರಾರು? ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಒಬ್ಬಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನದೇನು ತಪ್ಪು?" ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು.

++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದುಡಿದುಡಿದು ಬೇಸರಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮೃನೆ ಮಲಗಿ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡುವುದುಂಟು. ರಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಸಮೀಚೀನವಾಗಿ ಉಂಡು, ಹೊಟ್ಟೆ ತಿಕ್ಕತ್ತು ಹೋಗಿ ಮಲಗುವರು. ಗಡದ್ವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತು. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗೊರಕೆಯ ಸದ್ವಿನಿಂದ ತಮಗೇ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಧಡಪಡಿಸತೋಡಗುವರು. ಬಿಸಿಲಾರುವ ತನಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಸಂಜೆಯಾದೊಡನೆ ಹೊರಬಿದ್ದು ವಾಕಿಗ್ರಾ ಮಾಡಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವರು. ಉಂಡು ಮಲಗುವರು. ಆದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಾಟಿಗೆಯಿಂದೆಂಬಂತೆ ಒಂದು ಹೋದ ನಿದ್ರಾದೇವಿ ಅಂದಿನ ಸೇವೆ ಮುಗಿಯಿತಲ್ಲ ಎಂದೋ ಏನೋ ರಾತ್ರಿ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಚಡಪಡಿಸುತ್ತು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವವರೆಗೆ ಹೊರಳಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೋ ತುಸು ಜೊಂಪು ಹತ್ತಬೇಕು. ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಎಚ್ಚರ. ಒಂದು, ತಪ್ಪಿದರೆ ಎರಡು ದಿನ ಹೇಗೋ ಈ ಪರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ದಿನ ಅದು ಅಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನದ ದುಡಿತ ಇಲ್ಲದೆ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟೇರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು ಬಡಿಯುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು 'ರಜಾ ಸಾಕು, ಆಫೀಸಿಗೆ ಚಿತ್ತಸಿರಿ' ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

++

ಕೆಲಸ ಎಂಬುದೂ ಒಂದು ತರಹದ ಮಾಡಕ ಪದಾರ್ಥ ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮತ. ಅದರ ಚಟ್ಟ ಹಿಡಿಯಿತೆಂದರೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಏನು ಮಹಾ? ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾದರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದಿರಬಹುದು. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುವವರಿದ್ದರೆ - ಎಂದೆನಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ೨೨ ತಾಸುಗಳೇ ಸಾಕು ನಿಜವಾದ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕೆಲಸದ ಚಟ್ಟ ಹಿಡಿದ ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ವಾರ ಆವರಿಗೆ ಕಡು-ವಿಶ್ವಾಸಿತಿ ಕೊಡುವುದೇ ಸಾಕು. ಆವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಸುಲಭ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿನಗಳೆಂತೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸುವುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಂಥಿ ಸಿದ್ಧಿ ಆವರದು! ಆವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಜೀವಿಗಳು. ಆವರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಕ್ತವಾದುದು. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾದರೂ ಏನು? ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣದ ನಾಡಿಗೆ ಪಯಣ ಹೊರಡಬೇಕು ತಾನೆ? ನಾಳೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಇಂದು ಗಳಿಸಲೇಕೆ? ಮತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಅಳಬೇಕೇಕೆ?

+++

"ಬದಿಗೆ ನಿಂತು ಸುಮೃನೆ ನೋಡುವವರೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ" ಎಂದು ಬ್ಯೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲೋ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಹೇಳಿದೆ. ಮೈಗಳ್ಯರು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೇರವಣಿಗೆ ಜಯಫೋಷದೋಡನೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಗಳ್ಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕ ಸೇದುತ್ತ ಮೇರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಾಭರಿತ ಕುಶೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇರವಣಿಗೆ ದಾಟಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕಾಣಲೆಂದು ಆತ ಗಂಟಲುದ್ದ ಮಾಡಲು ಕೂಡ ಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆವರ ಫೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೀಡಿಸಲಾರ. ಮೇರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಜನ ಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಅಡಕವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಆತ ಸಿದ್ದನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ದುರು ಹಾದು ಹೋಗುವ ಮೇರವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾರೆ ಎಂದು ಕಣ್ಣಾನ್ನು, ಅದರ ಫೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾರೆ ಎಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಅವನಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನೋಡನೆ ಸಹಕರಿಸಲು ಆತ ಹೇಗೆ ಬಲ್ಲನೋ ಆಸಹಕರಿಸಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಲ್ಲ. ಈ ನಿರಾಮಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನೆಹರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಲಿ. ಆಗ ಅದು ಸುಲಭವಲ್ಲೆಂದು ಆವರಿಗೆ ಅರಿವು ಬಂದಿತು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗಂತೂ ಇಂಥ ಸಿದ್ದರನ್ನು ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ಜನರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಭಾರತ ಭಾರತವೆನಿಸುತ್ತದೆ!

*

ಇಂ. ನೀವು ಹೆಂಡತೀನ ಹೊಡೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ನೀವು ಭಾರತೀಯರೆ? ಮದುವೆಯಾದ ಗಂಡಸರೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಿ, ಹೊಡೆದಿರಲೇಬೇಕು. ಎರಡ ಸಲ ವಿಚ್ಛೇದನ ಪಡೆದ ಮಹಿಳಾಮಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಹೀಗೆಂದು ಮಹಿಳಾ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮತ ಹೊಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದ್ವೇ- ವಿಚ್ಛೇದಕ ಮಹಿಳೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಅಥವಾ ಭೇಡಿಸಿ - ಒಮ್ಮೆಯೂ ವಿಚ್ಛೇದ ಪಡೆಯದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವಳ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಡಜನ್ ಮಿಕ್ಕ ದಂ-ಪತಿಗಳಿದ್ದಾರಂತೆ. ಒಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿತ್ತಿದೆ ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

ನಾನು ಆ ದ್ವೀ-ವಿಚ್ಛೇದಿತ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿಜ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಗಂಡಂದಿರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಂ-ಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯೋವಷ್ಟು ದಂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪತಿಗಳಿಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪೊಂದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಡಿಫಿನಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಭಾರತೀಯರೇ ಅಲ್ಲ?'?

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯದು. ಅನಾದಿ ಎಂದರೂ ಸಲ್ಲಿವುದು. ಇನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯ ಬಟ್ಟೆ ನೇಯಲು ಉಡಲು ಕಲಿಯದಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನಾಗಿರಿಕ ಮಾನವ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ದರದರ ಎಳೆಯತ್ತ ಮರದ ಗದೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ನರವಂಶ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯುಗ್ಗೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜುಗಾರಿಕೋರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾರಿದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಮಾರುವಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದವನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಿದರುತ್ತಿದ್ದನೆ? ಹೊಡೆದು ಜುಗಾರಿಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿರಬೇಕು. ಅವಳು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. "ಹೆಂಡತಿಯ ದಂಡಿಸಲಾರಿ, ಭೂ

ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಒಡೆಯ ನೀನ್ ಹ್ಯಾಂಗಾದ್ಯೋ" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ದಾಸವರೇಣ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ. ಅಂದರೆ ಆಗ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಾರದವನು ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಂತಾಯಿತು. ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಗಳು ಈ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅಮ್ಮೋಂದು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬಳೇ ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಉಪರಾಣಿಯನ್ನು ದಿನವು ಮನದಣಿಯೇ ಹೊಡೆದರೆ ಅವಳ ರೂಪ ಉಳಿದಿತೇ? ಅವಳು ಉಳಿದಾಳೇ?

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು ಗಂಡನ ಹಕ್ಕು ಅಂತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೂ ಅದು ಒಳ್ಳೇದು ಅನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತೇಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವು ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕृತ ಸುಭಾಷಿತ(ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಸುಭಾಷಿತ ಅಂತ ಒಪ್ಪಲು ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ) ಮತ್ತು ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಲಿಮಿರ್ಕ್ ಒಂದರ ಭಾಷಾಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಎನ್ನುವಪ್ಪು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮರ್ಡಿಸುತ್ತು ಇದ್ದರೇನೆ ಗುಣವರ್ಧನವಂತೆ.

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ಅವಳ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟು ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಶಾಯಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟುನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಮೇಲಿನ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಬಾಸೋನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಎಪಿಫೆಟ್ ದಂಡನೆ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮನಗೆ ಹೊಸಬಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಮನಗೆ ಬಂದೋಡನೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹೇಳುವ ಹಿರಿಯರೋ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೋ ಇರುವಾಗ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಎಪಿಫೆಟ್ ಅಲಂಕಾರದ ಸಿಟ್ಟು ಹಿಂಸಾರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. "ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಬಾಲ್ಯಬಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದರೂದನೆ ಬಹಳ ಸಫ್ರೆಚಾಗುವಂತೆ ನೀವು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ನೀವು ಹೇಳಿರಿ ಬಿಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಈ ಪೆಟ್ಟಿನ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. "ಸ್ತ್ರೀಜಾಂ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಪಟುತ್ತು" ಪ್ರಸಿದ್ಧವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅವಳಾದರೂ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅ-ಪ್ರವೀಣಾಳಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಹೋಪವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದೇ? ಇಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೆಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಒಂದು ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇ ಅಂತ ಅವಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಲು ತಡ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅವಳು ಬೇಕೆಂದೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದೂರು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಬೇಗನೆ ನೀವು ಬೇರೆ ಮನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಹನೀಯರೂಬ್ಬರು ಶೀಫ್ರ, ಕೋಪಿಗಳು ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟು ಮಾತಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಾಸುಂಡೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆಯುವವರು. ಸಿಟ್ಟು ಇಲಿದ ಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು

ಕೆಲವೇಳೆ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವವರು. ರಾತ್ರಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಅಥವಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ತೆಂದು ಮುಡಿಸುವವರು.

ಇಂಥ ಒಂದು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅದು ಮೋರೇವಿಯನ ಕಥೆ. ಗಂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡುಕ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕುಡಿದು ಒಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೈಮುವಿ ನೋಡದೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು. ಆಂಭೃತೆ ಇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಓಲೈಸಿ ಮೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೋಂಡ್ ಬಿಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಗೂ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಿದ್ದು. ಕಥೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಲ್ಲ. ನರೆ ಬಿಡಾರದಾಕೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸೋಜಿಗೆ ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಗಂಡನೋ ಬಹಳ ನಾಗರೀಕ. ಎಂದೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಯೆ ಬಿಡಿ ನಾಲಿಗೆ ಕೂಡ ಎತ್ತಿದವನಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಏಕಾವಳಿ ಇವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಅನಿಸತ್ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದರೇನು, ಆಮೇಲೆ ಬರುವ ಲಲ್ಲಿ, ಉಪಚಾರ ಮೆಚ್ಚು ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ತನ್ನ ಗಂಡ ಹೋಡಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೇರೆಮನೆಯವನ ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಓಲೈಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ನಾಗರೀಕ ವರ್ತನೆ. ಶುದ್ಧ ಚೋರು. ಹೇಗಾದರೂ ಗಂಡನ್ನು ಕೇರಳಿಸಿ ಹೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಅವಳಿಗೆ ಹಂಬಲ ಹುಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ಬೇಕೆಂದೇ ಜಗಳ ಹೂಡುವುದು, ಗಂಡನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಶುಂಭನಿಗೆ ಇದಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಥವಾದೀತೇ? ಬಡವಾಯಿ ಇವಳಿಗ ಈಗಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆ ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅಂತ ನನಗಿಗೆ ನೆನಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಡಯಲಾರದ ಶುದ್ಧ ಷಂಡ ಗಂಡನ್ನು ಅವಳು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಡಳೋ? ಅಥವಾ ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಅವಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದನೋ? ಅಥವಾ ತಾಳಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಕ್ಯೆರುಚಿ ತೋರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಓಲೈಸದೆ ಅವಳನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ ನಿರಾಶೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದನೋ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಸಿಕರು ಹೆಂಡಂಡಿರ ಚಿತ್ತಲಹರಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾದಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮುದ್ದು ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಗುದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಗುದ್ದು ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಮುದ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವೈಚಿತ್ರ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಕಾಮಕ್ಷ್ಯ ಹಿಂಸೆಗೂ ಇರುವ ನಂಬು. ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರೊಫ್ಷೆಸರ್ ಮೋ ಅವನ ಕಾಮಾತಿಚಾರದ ಕೋಲಾಹಲ ಎದ್ದಾಗ, ಕಾಮಿನಿಯೊಬ್ಬಳಿಂದ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಮಿಗಳು ಭಾಟಿಯೇಟು ಹೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಬೇಕಿಗೆ ಬಂತು. ಈ ಕೊರಡೆ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಭಾಮಿನಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ದಕ್ಷಿಣ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಹಂಬಲವನ್ನು ನಾವು ಜನ್ಮನ ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಾಣಿ ಅಮೃತಮತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಮಿನಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಮೊಡಂಕನಾದ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಕ ಆನೆ ಮಾವುತನ ಬಡಿಗೆಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆನೆ ಮಹಾಲಿನಲ್ಲಿ "ಕೇರೆಯಂತೆ ಪೂರಳ್ಳಳಾ". ಮರುದಿನ ಗಂಡ ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗಿನಿಂದ ಲೀಲಾತಾಡನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳೆ ನೋವಿನಿಂದ ಮೂಳೆ ಹೋಡಳು. ಇಂಥವರು ಒಲ್ಲದ ಗಂಡನ ಮೆಲ್ಲನ ಸ್ವರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ವಿಂಡನ ಹಗ್ಗದ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಸೆವಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಧುನಿಕ ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಮೃತಮತಿ ಮಾಸೋಕಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಣಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ರಾಜ ಪತಿ ಅವಳಿಗೆ ತೀರ ಮೆತ್ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದು. ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡಸ್ತನ ತೋರಿಸುವವ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು. ಮೊಡಂಕನಾದರೂ ಮಾವುತನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನ ಹೇಗೆ ಆಳಬೇಕೆಂದು ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಂಕಣದೊಮ್ಮೆಗೆ ಕೊರಡೆಯೇಟು ಅನ್ನತ್ವಾರಲ್ಲ. ಎಮ್ಮೆಗೂ ರಾಜವನಿತೆಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹೆಸರು ಮಹಿಷಿ ಇರುವುದು ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೋಂದೇ ಏನೋ. ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ದಿನಾ ಗಡ್ಡ ಚೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ "ಹಂಗಸರ ಹಾಗೆ ಸದಾ ನಯವಾದ ಕನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ರುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಡ್ಡಮೀಸೆ ಇದ್ದರೇ ಚೆಂದ" ಅಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಗಂಡಸು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಿಂಸಕರಾಗಿದ್ದರೇನೇ ಹಂಗಸರಿಗೆ ಇಷ್ಟವೇನೋ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನ ಹೊಡೆಯುವವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಕೀಲರೊಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನ ದಬಾಯಿಸುತ್ತು, 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗದ ಉತ್ತರ ಬೇಡ. ಕೇಳಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊದು, ಅಲ್ಲ - ಇಷ್ಟೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು - ತಿಳಿಯಿತೆ?' ಎಂದು ತಾರೀತು ಮಾಡಿದರು. "ತಿಳಿಯಿತು, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೊದು, ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಬರಲ್ಲ", ಅಂದ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ ವಿನಯವಾಗಿ. "ಬರುತ್ತೇ" ಅಂತ ವಕೀಲರು, "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೂಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಹೊದು, ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿ ಅಂದ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ. ವಕೀಲರು "ಕೇಳು" ಅಂತ ಹೆಡ್ಡ ತನದಿಂದ ಗಜಿಸಿದರು. "ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿನ ಹೊಡೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?" ಅಂತ ಘಾಟಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರ ಮೆತ್ತಗೆ ಕೇಳಿದ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೇಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿ ಬಂದು ದಿನ ಕೈಕಾಲು ಬೆನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಸುಂಡೆ ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವರ ಕಾಲೇಜು ಕುವರಿ ಮಗಳು "ಏನಾಯಿತೇ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. "ಗಂಡ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಹೊಡೆದ ತಾಯಿ" ಅಂದಳು ಕೆಲಸಗಿತ್ತಿ. "ಅಯೋ ಪಾಪ, ಅವನನ್ನ ನೀನು ಯಾಕೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ? ಹ್ಯಾಗೂ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೀ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ. ಅವನೇನು ನಿನಗೆ ಕಾಸು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇ" ಅಂದಳು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ, ಪುತ್ರಿ.

"ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ತಾಯಿ, ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಬೇದ, ಹೊಡೆದ ಅಂತ ಗಂಡನ್ನ ಬಿಡೋದುಂಟೆ? ಬೇರೆ ಗಂಡ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತಾನೇ ಅಂತೀಯಾ? ನಂದೇ ತಪ್ಪಾ. ಅವ ಕುಡಿದು ಬರಲು ದುಡ್ಡ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನು ಮೊಂಡು ಹಿಡಿದೆ. ಅವನ್ನ ಬೇದೆ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಇವತ್ತು ರ್ಯಾಟಾಗಿ ಮನೇಗೆ ಬತಾನೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇ."

೨೬. ಪತಿಪೂಜನ - ಲೇಟೆಸ್‌ಪ್ರೈ ಯಜ್ಞ

ಯಜ್ಞಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆಯೆಂದರೆ ಯಜ್ಞವಲ್ಲದ್ದು ಏನಾದರೂ ಉಳಿದಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಯೇಗ ತಲೆದೋರಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರಯಜ್ಞದಿಂದ ಯಜ್ಞ ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸೂತ್ರಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕೈಪಳಗಿಸಲು ಯತ್ನಸಿದ್ಧ ಹಲವರಿಗೆ ಸೂತ್ರ, ತೆಗೆಯಲು ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಸೂತ್ರಚಾಲನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಜಿಗವೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಜ್ಞಗಳು ಅಗ್ನಿರಹಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಧೂಮಭರಿತವಾಗಿವೆ. ಹೊಗೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿದೆಯೆಂಬ ಅನುಮಾನವು ತಪ್ಪೊಂಬ ನೈಯಾಯಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ದೃಷ್ಟಾಂತವಲ್ಲವೇ? ಈ ಅನಗ್ನಿ ಧೂಮವೆಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಕೆಲ ಯಾಜ್ಞಕರೇ - ಇಂದುಲಾಲ ಯಾಜ್ಞಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದದ್ದಲ್ಲ ಇದು - ಮುಂಗಣಾದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರದವರು ಸಂಚಾರಿ ನೇತ್ರಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೊಗೆ ತುಂಬಿದಲ್ಲಿ ನೇತ್ರಗಳಿದ್ದರೇನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು? ಯಾರಾದರೂ ಬುದ್ಧಿದಾನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ ತುಂಬ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳುದಾನ, ಕಬ್ಬಿಣಾದಾನಕ್ಕಾದರೂ ಷಾತ್ರರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಬುದ್ಧಿದಾನಕ್ಕೆ ಷಾತ್ರರ ಸಿಗಲಾರರೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುದು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರವೆಂದೂ ಅದು ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಹಿತವೆಂದೂ ಗಾಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಅದರ ಸಂಗ್ರಹ ತನ್ನ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಿತಿಮೀರುವಷ್ಟುದೆಯೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದಿವಾಳಿಯೇಳಲಿರುವ ಕಂಪನಿಯ ಶೇರುಗಳನ್ನೆಂಬಂತೆ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿ ಪಾರಾಗಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಯಜ್ಞಗಳೋ - ಯಜ್ಞಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಲೇಟೆಸ್‌ಪ್ರೈ ಯಜ್ಞವೆಂದರೆ ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ - "ಪತಿಪೂಜನ ಯಜ್ಞ". ಕಳೆದ ವಾರ ಈ ವರ್ತಮಾನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ಬಂದಾಗ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಅದನ್ನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ "ಪತಿಯಜ್ಞ" ವೆಂದೋದಿ ಗಬರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ವಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದನ ವಿಧೇಯಕ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಲೋಕಸಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ವುಗಿಸಿದ ಮಹಿಳಾ ಜನವೇಜಯರು ಪಾರಂಭಿಸಿದ ಸರ್ವಯಜ್ಞದ ವಾದರಿಯ ಯಜ್ಞವಿದ್ವಿರಚೇಂಬ ಭಾರಂತಿಯಿಂದ. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ನಿರಾಧಾರಭಯವಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದೆಂದರೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಗೋಮತೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವಂತ ಪತಿದೇವರುಗಳನ್ನು ಹೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅವರ ಪೂಜಾಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಮಾಹಿಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಈ ಯಜ್ಞವೇನೂ ಅನಗ್ನಿಯಜ್ಞವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಬೊಜ್ಞ ಬೆಳೆದ ಪುರೋಹಿತರು ವ್ಯೇದಿಕ ಮಂತ್ರಪೂತವಾಗಿ ಜೀವಂತ ಪತಿದೇವತೆಗಳು ಆತುರದಿಂದ ತಾವೇ ನುಂಗಲು ಆಶಿಸಿರಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ಮಣ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದರಂತೆ. ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗದ ಮೊದಲನೇ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಇದೇ. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಡಾಲ್ನ್ ವನಸ್ಪತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಏನು ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತು, ಹೇಳಿ?

+++

ಈ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊಗೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಹೊಗೆಯೂ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯ ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗದ ಶಾಲೆಯ ದೃಶ್ಯದಂತಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲದು ಅದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ವಿಶ್ವಸನೀಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪತಿಪೂಜನ ಯಜ್ಞವು ವೇದೋಕ್ತ ಸ್ತುತ್ಯಕ್ಕೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ, ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋಕ್ತವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವ ಭೀಷ್ಣ ದೂರಾಣಾದಿ ಬಿಳಿಗಡ್ಡದವರಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಅಷ್ಟೇ ಅಕ್ಷಸದಿಂದ ವಾದಿಸುವ ಶಿಶುವಾಲ ದಂತವಕ್ರಾದಿ ದೃಶ್ಯರಿದ್ದರು. ಇವರ ನಡುವೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಅಗ್ನಿಸ್ತ, ವರುಣಾಸ್ತ, ವಾಯ್ಸ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತಗಳು ಹಾರಾಡಿದವು. ಅಪಾಟು ದೇಟಮ್ಮುಣಿ ಮೂರನೆ ವರ್ಗವೊಂದು ಲಿಫಾಸ್ಸಿಕ್ ಮತ್ತು ರೋಗ್ ರಾಗದಿಂದ ಮೊದಲೇ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕೋಧ ತಿರಸ್ತಾರಗಳಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಂಪೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಜ್ಞದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷೋಶ ಮಾಡಿತು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ರಾಜಸೂಯದ ಕೃಷ್ಣರಾದ ಪತಿದೇವತಾ ಗಣವು ಆ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಈ ಪೂಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ 'ಶಿಶ್ರಾ' ಆಗಿದ್ದಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅದು ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಪೂಜಾಕಲಹದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವೆತ್ತಲಿಲ್ಲ.

+++

ಹಾಹ! ಒಡಪಾಯಿ ಗಂಡಂದಿರು! ಈ ಪೂಜೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಿದ್ದರು? ಸುಧಾರಕ ರಮಣೇ ಮಣಿಯರು, "ಹಂಗಸರಿಂದ ಪೂಣಿಗಿ ಪಡೆದದ್ದು ಸಾಲದೆ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಪಾದ ತೊಳೆದ ನೀರು ಕುಡಿಸಿಹೊರಟದ್ದಾರೆ ಹಂಗಸರಿಗೆ ಈ ಗಂಡಸರು!" ಎಂದು ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಬದಲು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು!

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪತಿಪೂಜನ ಯಜ್ಞವು ಪ್ರಯಾಮೃಗಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕರಾಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಹಾಲು ಗಂಡಸರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವವರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಇದೀಗ ಅವರನ್ನು ಹೆಂಡಂದಿರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ, ಸಾಕಿದ ಗೋವಗಳನ್ನು ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿನ ಕೆಂಪು ಬಿಳಿಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಗೊಂಡೆ ಹೂವಿನ ಸರ ಹಾಕಿ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾನವರೆಯನ್ನು ಗಂಡಬುವರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಯಜ್ಞವು ಗೋಮತೀ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರು ಗೋ-ಮತಿಗಳು ಎಂದು ಅದು ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿರುಬಹುದು - ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರು ಗೋವಿನಂತೆ ಪಳಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಗಂಡಂದಿರೆಂದು ಜಗಜ್ಞಾಹೀರು ಮಾಡುವುದೇ ಅವರ ಸ್ವಾಮಿನಿಯರ ಉದ್ದೇಶವನಿಸುತ್ತದೆ.

++

ನಾವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಯಾವಾಗ ಪೂಜಿಸತ್ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ? ಗೋವನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು, ಕರುವಿಗೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟೂ ಹಾಲು ಬಿಡದೆ, ಹಿಂಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿಜಿಯನ್ನು ನಾವು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ, ಯಾಕೆ? ನಾವು ಅವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಭಂಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಘಾಪ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಅವರ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ದಿನಾಲೂ ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ಉಂದುಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಪಾರ್ಯತ್ವಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಯಾರನ್ನೇ ಇರಲಿ ನಾವು ಪೂಜಿಸತ್ತೊಡಗಿದೆವೆಂದರೆ ಏನೂ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡದೆ ಪೂಜಿತರಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಲು ನಾವು ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೋಮತೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪತಿಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಆ ಸತೀಮಣಿಯರಾದರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗಂಡಂದಿರ ಅಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅವರನ್ನು ಸಾಕಿದ ದನದಂತೆ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ನೀವು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಗುತ್ತ ಎದುಗೋಂಡರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಏನು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂದು ನೀವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿರಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಪೂಜಿಸತ್ತೊಡಗಿದರಂತೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಎಂಥ ವಿಪತ್ತು ಕಾದಿರುವುದೆಂದು ಉಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ಪೂಜೆಯ ಹಂಗಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜೆಯಂಥ ಹಂಗಿಲ್ಲ; ಹೆಂಗಸರ ಹಂಗಿನಂಥ ವಿಪತ್ತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

*

೧೨. ಪರಮ ಪುರುಷ ಚರ್ಚೆ

ಎನಾದರೊಂದು ಮಹತ್ವಾಯ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಸಾದಿ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯಮಾಗುವುದರಿಂದ ಆ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಜರ್ಯರು ಕೂಡ ಆಕ್ರೋಪವನ್ನು ಎತ್ತುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಾ ದೋಷವಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಉತ್ತಮ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗಣ್ಯ ದೋಷವೇಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ವಿಷಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಲ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವವರು ಗೌರವಕ್ಕೆ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಹಲವಾರು ಸಲ ಜನರ ಅವಹೇಳಣಿಗೆ ಕೂಡ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

++

ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನ್ಯ ಪೌರುಷವನ್ನು ತೋರಿ, ಜೀವದ ಪರಿಪೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾದಿ ದೇಶ-ಕೋಶವನ್ನೊಂದು, ಜನರ ಪೂರ್ಣ - ಮಾನವನ್ನೊಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಗೌರವದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಬಳಿಕ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಪರಮ ಏರಿಚರ್, ಮಹಾವೀರ ಚರ್ಚ, ಅಶೋಕ ಚರ್ಚ, ಮುಂತಾದವರ್ಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾದುವ ಈ ಯೋಧರಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಆದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೊಂಡು ಜೀವನದ ಇತರ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವ ಧೀರರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸಮಾಜವೂ ಸರಕಾರವೂ ಮರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಃಖದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

++

ಸಹಸ್ರ ಯಾರೋಬ್ದಿರ ಸೋತ್ತೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಗೌರವದ 'ಚಕ್ರ'ಗಳನ್ನು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಯಾಕೆ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ. ತಾಟಕೆಯ ಅಪರಾವಶಾರವಾಗಿರುವ ಅತ್ತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗೆ ದಿನ ದೂಡಿ ಬದುಕುವ ಸೋಸೆಯ ಸಾಹಸ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ? ಶೀಘ್ರ, ಹೋಪಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಗೆ ನೋಕರಿ ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಕೊನನ ಸಾಹಸ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದುದೇ? ಚಲಚ್ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಪಕರು ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅಪಾರ ಹಣ ದಂಡ ತೆತ್ತು ನೋಡಿ, ಅವರ ಕಿಸೆ ತುಂಬಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರೇಚ್ಚಕರ ಸಾಹಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ? ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಂತೆ ಒಮುಗರು ಸಹ ಕಣ್ಟೆರೆದು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ನೋಡಿದರೆ ಇಂಥ ಅಸಮ ಸಾಹಸಿಗಳನೇಕರು ಅವರ ಕಣ್ಟೆಗೆ ಗೋಚರವಾಗಬಹುದು.

+++

ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶೈಷ್ವರು ಎಂಬ ವಾದ ಬುನಾದಿಯಿಂದಲೂ ಇದೆ. ತೋಳ್ಳಲವೇ ಕೊನೆಯ ಮಾತಾಗಿದ್ದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ತನ್ನ ತೋಳ್ಳಲದಿಂದ ಹೆಂಗಸಿಗಿಂತ ತನು ಮೇಲು ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ತೋಳ್ಳಲಕ್ಷ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿಬಲಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಶಸ್ತು ಬರತೋಡಗಿದಂದಿನಿಂದ ಹೆಂಗಸು ಅಥವಾ ಅವಳ ಕೈವಾರಿಯಾದ ಗಂಡಸು ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ಈ ವಾದವನ್ನು ವುಂದಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಆಚಾರ್ಯರಂತೆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನು ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುನ ಸ್ಥಾನವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯಾರಿಟಿಬಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಗಂಡಸು ಬದುಕಿದ್ದೂ ವ್ಯಧವಾದಿತು ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರಿಗಿಂತ ತಾವೇ ಶೈಷ್ವರು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ.

+++

ಆದರೆ ಒಂದು ಸೋಜಿಗದ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಗಂಡಸು ಶೈಷ್ವ ಎನ್ನುವ ಗಂಡಸಿನ ವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಗಂಡಸು ಗಂಡಸರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಂಗಸರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿದ್ವೋಹಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೆಂಗಸಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಳೂ ತನ್ನ ಗಂಡ, ತನ್ನ ಮಗ ಮುಂತಾದವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನಾಧಿನರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವದರಿಂದ ಹೆಂಗಸಿನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಆಕೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸೇ ಮಾಯೆಯಾದುದರಿಂದ ಆ ಮಾಯೆಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆರುವ ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

+++

ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಯಾವ ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ, ಆ ವಿಚಾರದಂತೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಹಸ, ಅವನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ವ್ಯಧ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಆತ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿಮಿಷದಿಂದಲೇ ಆತನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಾದ ಹೆಂಗಸು

ಮೂಡಿಸಿಬಿಡುವದರಿಂದ ಹೆಂಗಸಿನ ವಿರುದ್ಧ ಕೈಯೆತ್ತುವುದು ಗಂಡಸಾದವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಇಂಥ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತನನ್ನು 'ನಿಜಗಂಡಸು' ಎಂದು ಗೌರವಿಸಬೇಡವೇ? ಆತನನ್ನು "ಪುರುಷ ವಿಮೋಚಕ" ಎಂದು ಪೂರ್ಣಿಸಬೇಡವೇ? ಆತನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಸನ್ನಾನಿಸಿ ಆತನ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಧನಕೀರ್ತಿ ಸುಖಾದಿಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇನ್ನಿತರ ಗಂಡಸರು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿ ಆವರೂ "ನಿಜ ಗಂಡಸ"ರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೇ?

+++

ಹೌದು. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಇಚ್ಛೆ ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಭೋಪಾಳ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿಗಿದ್ದ ಪೋಲೀಸನೊಬ್ಬನು ಓವ್ರ ಮುಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೋಕರಿಯನ್ನೇಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಈ ಪೋಲೀಸ ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವಾರ್ಥದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಅವನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬರದೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಪಕ್ಷವಾತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಾಗಿದೆ. ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀನೇಕೆ 'ಸೆಲ್ಯೂಟ್' ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ಪೋಲೀಸ 'ಗಂಡಸು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನಾರಮಾಡುವದು ಎಂದರೆ ಅಪಮಾನಕರಣಾದ ಮಾತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮೆನಿದ್ದೆ' ಎಂದನುತ್ತೆ.

+++

ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಢಿ, ವ್ಯವಹಾರ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಡಿದೋಗೆದು ಮುಂದೆ ಒದಗಿ ಬರಬಹುದಾದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗಂಡಸಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ-ಅಭಿಮಾನಗಳ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಈ ಪೋಲೀಸ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಿನಂದನೀಯನು ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಎಂದರೆ ಗಂಡಸರಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಇಂಥ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಹಸಿಗೆ ಗೌರವದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು; ಒಪ್ಪುವರು ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಕಾಯೇನ-ವಾಚಾ-ಮನಸಾ ಹೆಂಗಸಿನ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡಸು, ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಮಾನತೆಯ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇಂಥ ಬವಣ ಪಡಬೇಕಾದೀಕೋ ಎಂಬ ಸಂಕಟದಿಂದ ಅಂಥ ಅನಾಮತವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಧೀರೋದಾತ್ಮ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಪೋಲೀಸನಿಗೆ 'ಪರಮ ಪುರುಷ ಚಕ್ರ' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಗಂಡಸರಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಚಳವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಮಾತಿನ ಸಾಧನೆಗಾದರೂ ಚಳವಳಿಯೇ ಇಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಪ್ರಥಮ ಅಸ್ತ್ರವಾದುದರಿಂದ, ಇಂಥ ಚಳವಳಿ ಹೂಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನ ಮೇಂದ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾಶಗಿಂತಲೂ ಧ್ವನಿ-ಕೀರ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಆಶಯೇ

ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ 'ಪರಮ ಪುರುಷ ಚಕ್ರ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಕೊಡುಗೆಯು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನೂ ಸ್ನಾತಿಕಾಯನ್ನೂ ಮಟ್ಟಿಸುವುದು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

+++

ಆದರೆ ಈ ಚಳವಳಿ ಹೂಡುವವರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರೊಂದು ಗಂಭೀರ ವಚ್ಚೆಗಿರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಎದುರು ಪೌರುಷ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಗಂಡನಾದವನಿಗೆ ಒಂದು ಚಟುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಈ ಚಳವಳಿಯ ವಿಜಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರ ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯ ಎದುರು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಾಯ್ಯಿಟ್ಟರೆ ಚಳವಳಿಯ ಹೆಸರೆತ್ತುವುದು ಹೊಡ ಮುಂದೆ ಕರಿಣವಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ವಯಂ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಬಲ್ಲರು.

*

ಇಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಮ್ಮೆ

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಲಾಂಗೂಲಿಸುವುದು ಈಗ ಅಪ್ರಸ್ತುತಾಲಂಕಾರವಾಗದೆ ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತ್ಯಲಂಕಾರವೇ ಆಗುವುದೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ದಂಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಂಡಿ(ಪಂಡಿತರಾಜ ಜಗನ್ನಾಥನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾವೃತ್ತಿ)ಯ ವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಆಲಂಕಾರಿಕರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇಂದಿನ ಹರಡಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಪ್ರಿಲ್ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ಎಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧವಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಸಂಶಯ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಕೆಲವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎಪ್ರಿಲ್ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಂಟಿಗೆ ಹಿಂದೂಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಬಿಸಿ ಒಟಾಟೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ "ಎಪ್ರಿಲ್ ಬಂಧು: ಪರೀಕ್ಷಾಣಂ ಪರೀಕ್ಷೇಷ್ಟಿಲ್ಲಬಾಂಧವಾ" ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ. ಎಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ, ಪರೀಕ್ಷಾಗಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಹಬೆಯಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುವವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಮರುವಷಟ್ವೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಡಲು ಮಾಡಿದರು. ಬಹುಶಃ ಫೆಬ್ರುವರಿಯ ಚೌಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ಹಷ್ಟ್ರೋಟ್ಸ್ವಿ ಹೋಗುವದೆಂದು ಅವರು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

+++

ಎಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಜರಗುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುವವರೆಲ್ಲ ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನರಂದು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು. ಪೂಲುಗಳು ಅಧಾರತ್ತಾ ಬೆಪ್ಪುತ್ತಕ್ಕಾಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುತ್ತರೆಂದು ಇದರ ಸಂಕೇತಾಧಿಕ್ಕೆನೋ. ಬುದ್ಧಿಮಂತರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕಾಲಕ್ಕೇವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುವವರು - ಅಧಿವಾನಿಲ್ಲವರು - ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಆಚಾರ್ಯರ ದೃಢಾಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಮ್ಮೆ ಬೆಷ್ಟಾದವನು ಎಂದಿಗೂ ಬೆಷ್ಟನೇ ಎಂಬಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದವನು

ಎಂದಿಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಕನೇ. ಅದು ಅಪ್ಪುವಿನಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೈನಿಯೇ ಇಲ್ಲದವರನ್ನೆಷ್ಟೂ ಜನರನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದ ತಾಯಿಗಳಿಟ್ಟು ಹೆಸರಿಗೆ ಅರ್ಥರಹಿತ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುತ್ತು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪದವಿ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಗೋಡೆ ತುಂಬ ಜೋತು ಹಾಕಿ ದಿನವೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ದರ್ಶಿಸಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರುವುದರಿಂದ ತಾವು ದಡ್ಡರಿಯವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹಿಂಜರಿಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಧ್ಯೇಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆಂದೂ ಪೂರ್ತಿ ಧ್ಯೇಯ ಸಮಾಧಾನಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಕುಳಿತು ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಗೋಡೆಗೇರಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಕೊರತೆ ಅನಿಸಿಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬಿರುದುಮಾರಕ (ಬಿರುದು ಮಾರುವ) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬದು ರೂಪಾಯಿ ಕಣಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ ಕೋಲಾಹಲ, ಪಂಡಿತರುಂಡಮುಂಡನ, ಸರಸ್ವತೀ ಕಂಠಭಾರಣ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ, ಬರೆಯುವಾಗ ಇವೆಲ್ಲ ಬಿರುದುಗಳನ್ನೂ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಚಾಚೊ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಉರಿದು ಬೇಳುತ್ತಾರೆ.

+++

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಚೆಳವಳಿಯೊಂದು ಈಚೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಆಶಾದಾಯಕ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂಶಗಳಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚಿಮಣೆ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದಾದ ಉಳಿತಾಯದಿಂದ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಅಂಶದ ಖಿಚೆನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಅಮೇರಿಕನ್ ಧನಸಹಾಯದ ಮೋರೆ ನೋಡುತ್ತ ಕೂಡುವುದು ಅನಗತ್ಯವಾಗುವುದೆಂದೂ ತಡ್ಡರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಟ್ಟಿರುಳ ಎಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ಪಾವರ್ - ಸುಡುವ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳು ವೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಚಹಾಪುಡಿಯ ಉಳಿತಾಯವು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ಪೇಟೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಹಾ ಪೂರ್ವೇಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಡಾಲರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೇರವಾಗುವುದು. ಆಸ್ತಿರಿನ್, ಅನಾಸ್ತಿನ್ ಮೊದಲಾದ ತಲೆನೋವು ನಿವಾರಕ ಗುಳಿಗೆಗಳ ಆಯಾತವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಪರೀಕ್ಷಾತ್ಮಕಗೆ ತುಂಬ ಸಾಧಕವಾಗಿರದು. ಪರೀಕ್ಷೆ ವಿರೋಧಿ ಚೆಳವಳಿಯ ಸಂಘಟಕರು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉಳಿತಾಯದ ಅಂಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರವಾಗಿದೆ. ತಂದರೆ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ಚೆಳವಳಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸುವರೆಂಬ ಭರವಸೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದೊದಗುವ ಮಾನವ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಹೀಡಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವಕ್ಕೆ ನಿದ್ದ ಹತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಎಚ್ಚರಾಗದವರನ್ನ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಿಶ್ರರು ಅಭ್ಯಾಸ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲೇ ಡೆಸ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡದ್ದುಂಟು. ತಾವು ಮುದಿತ ನೋಟ್ಟು ಗೈದುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗೈದಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಬಂದಾಗ ಹೃದಯ ಸ್ತುಂಭನವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆತರುಂಟು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಮಸ್ಕಾರದವರನೇಕರು ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವವ್ಯಳಿಸಿದ ಪ್ರಣಾಪುಣಾಗಳಿಗಂತಲೂ ನೇಣುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಲಾಭವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

++

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಪರೀಕ್ಷೆಗಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ನಸೀಬು ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಕ್ರಬಂಧ, ಜೂಜು, ಜುಗಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದು ಯುದ್ಧ -ಶೀತಲ ಯುದ್ಧವೇನ್ನಿರಿ ಬೇಕಾದರೆ - ಯಾಕಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಯವು ರನ್ನನ ದುರ್ಯೋಧನನು ಕಡೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ - ಸಮರಜಯಂ ದೃವಾಯತ್ತೋ ಉಷ್ಣ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಥಮೋಪಾಯ ಶೀತಲ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಎಂಬದೀಗ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಧೋರಣೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೇದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂಬ ಶೀತಲ ಯಾದವೀ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮುದು ಡಂಭಾಚಾರವೆಂಬ ಆರೋಪ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಇಷ್ಟ್ವು ಕಡಿಮೆ ಜನರು ಇಷ್ಟ್ವು ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಸದೆ ಬಡೆಯುವ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದೇ. ಪರೀಕ್ಷೆಕರು ಎಷ್ಟು ಮಾಹುಗಳನ್ನು ಕೂಡುವರೆಬುದು ಅತಕ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪೇಪರು ತಿದ್ದುವ ಆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆ, ಆ ದಿನ ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೋ ಪೇಯಸಿಯೋ ಅವನಿಗೆ ಬರೆದ ಪ್ರಣಾಯಪತ್ರ ಅಂದೇ ಮುಂಜನೆ ಅವನ ಕೈ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಬಂಧಿಕರಾರಾದರೂ ಸತ್ತ ಆಸ್ತಿ ಇವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಂತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಂದು ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಮಾಹು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ನಸೀಬು ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನೊಡನೆ ಅಂದೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಗಳಾಡಿ ತೌರುಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಥವಾ ಅವನ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಗಡಿಯವನು ಅಂದೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಕಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ತಮ್ಮ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನೆಂದು ತಂತಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೆನ್ನಿಲು ಕೆತ್ತುವಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಗಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರಿ ಅವನು ಅದರ ಸೇಡನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ನಿಮ್ಮ ಪೇಪರಿನ ಮೇಲೆ

ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಷ್ಟಾಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಂತೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕನ ಸುದ್ಯೇವ ಕೂಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ತನ ದುರ್ದೇಶವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು ಹೇಪರು ತಿದ್ದಿ ಮುಗಿಸಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ೪೫/೧೦೦ ಎಂದು ಬರೆಯಲು ಪರೀಕ್ಷೆ ಕನು ಉಪಕರಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ಅವನು ಕೆಳಗೆ ೧೦೦ ಬರೆದು ಮೇಲೆ ಆ ಬರೆಯುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಅವನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕಣು. ಮುಂದೆ ನಡೆದ, ನೀವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ, ಸಂಭರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕನು ಇನ್ನೊಂದು ಉನ್ನ ಬರೆಯಲು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟುನು. ಬಡಹುಡುಗ ನಷ್ಟಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು 'ಚಾನ್ನಿನ ಆಟ'ಗಳು - ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧ.

೧೯. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮುದ್ದೆಗಳು

ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುತ್ತದೆ - ನಮಗೊದಗಿದ ಶ್ರೀಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳೋ ಲಜ್ಜಾವಹ ಘಟನೆಗಳೋ? ಬ್ರಿಟಿಂ ಆಕಾಶವಾಣೀಯಲ್ಲಿ ಹೆರಾಲ್ಲು ನಿಕಲ್ಪನ್ನರು ಹೇಳಿದರು - ಶ್ರೀಯಸ್ಸಿನ ಘಟನೆಗಳು ಬಲು ಬೇಗನೆ ಮರವೆಯ ಗಭ್ರ ಸೇರುತ್ತವೆ ; ಅಪಮಾನ ದುಃಖಗಳು ಮಾತ್ರ ಜಿಗಳೆಯಂತೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ - ಎಂದು. ನಿಮಗೆ ಇದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ - ಲಾಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ತಲೆಗಂತೂ ನಿಕಲ್ಪನ್ನರ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಅಚ್ಚುಕೆಡ್ವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾಲ್ಯದ ಘಟನೆ ಯಾವದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಕೊಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟುಗಳು ತಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯವರು ದಿನಚೆಳಗಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆನೂ ಅಲ್ಲ (ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಾನ ಈ ಘಟನೆಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಸುಶಿಲ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು). ಆದರೆ ತಂದೆಯವರ ಸಹಿತೆ ಏರಿದ್ದೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಮಷದ ತಮ್ಮ ಪಿಳ್ಳೆಯು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ಮೃತ್ಯುಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಒಪ್ಪಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆ ಸ್ತೋತ್ರ ಬಾಯಿಪಾಠ ಕಲಿಯಲು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲಿದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಮುಖಿಸ್ತುತ್ತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಸುರನರಾಸುರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಅಷ್ಟಕವ್ಯೇ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೃತ್ಯುಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ದಧಿವಾಮನ ಸ್ತೋತ್ರದ ಭಯ ಧುತ್ತೆಂದು ಕಾದಿತ್ತು. ಇದು ಮೃತ್ಯುಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪಾಯಕರವಾದದ್ದು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳಗಿನ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಂಭವವನ್ನು ಲಾಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಅಂದಿನತೆ ಇಂದೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುವವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯವರು "ಜ್ಞಾನವ್ಯಕ್ತದ ಬೇರಿ"ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರು. ಇದರಿಂದ ಮೃತ್ಯುವನ್ನಾಗಲಿ ದಧಿವಾಮನನನ್ನಾಗಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವ ಲಾಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಇಚ್ಛೆ ಸುಧಾರಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಲಗುಡದ ರುಚಿ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಇದೆ.

+++

ಅನಂತರದ ನೆನಪೆಂದರೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಕಳ್ಳುತನದ್ದು. ಈ ಕಳ್ಳೆನಿನ ರಕಮು, ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಆಣ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಬನಾರ್ಡ್‌ ಷಾನಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೇಡಿ. ಅದರಿಂದ ಕಳವಿನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿಯೇ ಅವರು ತತ್ತ್ವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಳವಿನಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ವಿನೋಭಾ ಭಾವೆಯವರು ಮೊನ್ನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಸೆನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಳವಿನ ಭಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಈ ಹೇಡಿತನವೇ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕಳವಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿತು. ನೀವು ಪಂಚ ಮಂಗೇಶರಾಯರ 'ಇಲಿಗಳ ಧಕಢ್ಯೆ' ಓದಿದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಣೋ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ನಾಟುತ್ತದೆ ಅದು ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೌರಿಕನಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆಯಲು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೌರಿಕ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಇಲಿಯ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆ ಇಲಿ "ಕೊಡು ನನ್ನ ಕಾಲು ಇಲ್ಲವೇ ಇಡು ನಿನ್ನ ಬಾಳು" (ಬಾಳು =ಕ್ಷೌರಿಕತ್ತಿ) ಎಂದು ಬೆದರಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೌರಿಕನು ಆಚಾರ್ಯರಂತೆ ಹೇಡಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅವನು ತಾನೇ ಇಲಿ, ಇಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಬಾಳನ್ನು ಇಲಿಯ ಉಳಿದ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆದದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ. ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಸಹಪಾಲಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಕ್ಷೀಪ್ತನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರ ಹತ್ತಿರ "ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊ" ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಗೋ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಗೆಳೆಯ ಆ ಇಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, "ಕೊಡು ನನ್ನ ಕ್ಷೀಪ್ತ್, ಇಲ್ಲವೇ ಇಡು ಅದರ ದುದ್ದು" ಎಂದು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದೆ. ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಭಯಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಎದೆ ಸಾಲದೆ ತಾಯಿಯ ಶ್ರೀಮದ್ರೇಯ ಕರಡಿಗೆಯೋಳಗಿಂದ ಎರಡಾಂತೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯವೋಂದನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಮಿತ್ರ ಖಣದಿಂದಲೂ ಮಿತ್ರ ಭಯದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾದರು. ಗುಹ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಯಶಸ್ವಿ ಗುಹೆಯೆಂದು ಗುಹ್ಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಚಾರ್ಯರದು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿ ಗುಹ್ಯಯೆನ್ನಬೇಕಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ತಾಯಿಗ ನಾಣ್ಯ ಅಧೃಶ್ಯವಾದುದು ಹೊನೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕೈ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಕಳವಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈಪಳಗಿಸಲು ಯಶ್ವಿಸಲಿಲ್ಲ.

+++

ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲೇ ಗೂಡ್ನ ಗಾಡಿಯ ಡಬ್ಬಿಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಗೂಡ್ನ ಗಾಡಿಯ ಡಬ್ಬಿಗಳಂತೆ - ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಂದರಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಮಿಣುಕು ದೀಪವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮುಚ್ಚಿದ ಡಬ್ಬಿ ಹೆಣಗಳು ಹುಗಿದರೂ ಮೇಲೇರಿ ಬರುವ ನಾರುವ ಹೆಣಗಳು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಂದಿ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು, ಆಚಾರ್ಯರು ಮಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ, ತಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅನ್ಯಾಯಗಳು, ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ ಸಂಗತಿಗಳು. ಮಡುಕ ತೋಮಣ್ಣ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಚರಂಡಿಗೆ ದೂಡಿದ್ದು, ರಾಮಣ್ಣ ಮಾಸ್ತರರು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅಂಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಿಲ್ಲದ್ದಕೈ ಶೀನಪ್ಪ ಮಾಸ್ತರರು, "ಆಚಾರಿ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಒಳ್ಳೆ

ಜೋಯಿಸರಿದ್ದಾರೇನಪ್ಪಾ? ಇದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅಂಗಿ ಒಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಮುಹೂರ್ತ ಯಾವಾಗ ಇದೆಯೆಂದು ಕೇಳುವಿಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್‌ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೇಪರ್‌ ಓದುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮ್ಯಾನೇಜರರು "ಇದೇನು ರೀಡಿಂಗ್‌ ರೂಂ ಅಲ್ಲ" ಎಂದು ಹಂಗಿಸಿದ್ದು. ... ಕ್ಷುಲ್ಲಕ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಆದರೂ ಅಳಿಸಲಾರದ ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಶಬ್ದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು. ಅಥವಾರಿತೆ, ಹುಟ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳು ಕೂಡ; ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಿಸಬಾರದಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಕೂಡ - ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೆರೆಮನೆಯ ಹುಡುಗಿ ಭವಾನಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದಿದ್ದದ್ದು, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬಂಧುಪೊಬ್ಬನು ಸತ್ತಾಗ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬಾರದ್ದು... ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ತಮಗಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಗಳು, ದೋಷಲ್ಯಗಳು, ದುಡುಕುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ... ಕೊನೆಯಿರದ ಗೂಡ್‌ಗಾಡಿ..

++

ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಂತೆ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನೇ ನೆನಪಿಡುವವರು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ, ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಇಂಥವರೇ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಾಗಲಿ ಪರರಲ್ಲಾಗಲಿ ಇರುವ ಒಳಿತನ್ನು ಬೇಗನೇ ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಕೆಡುಕನ್ನೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ದುತ್ತೇವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅನಿಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು, ನಾವು ವುರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಘಾರ್ಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗಂತೂ ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಕುತುಬಮಿನಾರದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಾರಿನ ವಿಜಯ ಸ್ತಂಭದ ವರ್ಗಿನ ಆ ಉದ್ದಾಮ ಸ್ವಾರಕರ್ಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಹಿತವಾದದ್ದು. ಶಾಶ್ವತವಾಗುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಗಡಿಬಿಡಿಯೇತಕ್ಕೆ? ಹೇಡಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯವನ್ನೂ ಕೃಪಣಾರು ತಮ್ಮ ಜೀದಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾಕೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಮಗೊದಗಿದ ಸುದ್ಯೇವಿಗಳು ನಮಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಅತ್ತರಿನಂತೆ. ಕೆಲಕ್ಕಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವು ಆಮೋದದಿಂದ ಸಂಭೂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಎಂದೂ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೇರಿ ನಾವೇ ಆಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ. ಆದರೆ ನಮಗೊದಗಿದ ಅಥವಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಡು ನಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಾದ ಆಳವಾದ ಗಾಯದಂತೆ. ಕಾಲವೈದ್ಯನು ಅದರ ನೋವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದರೂ ಅದರ ಕಲೆ ಮಾತ್ರ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

*

ಳಂ. ಪೊಶಜಿಭ್ರಾಸ್ತಾ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಮಾಲೆಗೆ ಕಳೆದ ವಾರ ಹೋಸ್ಟೆಲೊಂದು ತಪ್ಪಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ಹೋಸ್ ಕೊರತೆಯ ಪ್ರಾಣ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಪ್ಪಬಾರದೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಬಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ತಾವು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬ ಜಂಬವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಥ್ಯಾಂಶವೆಷ್ಟಿದೆ? ಒಂದು ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುವಾ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮರುವಷ್ಟ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಂಟ ಜನರು ಘಾಸಿಕಂಬದ ಮೇಲೆ ತೂಗಾಡಿದ್ದರು. ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರ ನಾವೇನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ? ಗಲ್ಲಿಗೇರಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಳಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಏರಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೇನೆರೆ, ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಘಾಸಿ ಕಂಬದ ತುದಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಕಕ್ಕೇರಿದವರ ಅಂಶವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇದು ಹೊರಗೆ ತೋರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆಂತಾರ್ಯರು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಪೋಲೀಸರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ಇರಬಲ್ಲದು. ಪೋಲೀಸರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದೇ ಅದು. ಅವರು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೆ ಘಾಸಿಗೇರಿಸಲು ಜನರ ಪೂರ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

+++

ಕಾರಣದ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಪರಿಣಾಮದ ಕಡೆ ಹೊರಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಷಯ ಚಿತ್ರ, ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊರತೆಯ ಘಾಸಿಗಳಿಗೆ ದೇಶದ ಅಷ್ಟೂಪೂರ್ವದ ಕಲಾಕೌಶಲಪ್ರೋಂದು ನಷ್ಟವಾಗುವ ಅವಸ್ಥೆ ಬಂದಿದೆ. ಗಿರಿಂ ಬಂದು ನೇಕಾರ ಹಾಕಾದ,

ಎಣ್ಣೆ ಗಿರಣ ಬಂದು ಗಣಕ ನಿಗರ್ತಿಕನಾದ, ಬಾಟಾ ಕಂಪೆನಿ ಬಂದು ಸಮಗಾರ ನಿರ್ವಿಜ್ಞಾನಾದ - ಆದರೆ ಏನೂ ಬಾರದೆ ಲಭಿಸೋದ ಕುಶಲ ಪಾಠತಜ್ಞರು ನಿರಾಧಾರರಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಲಾಕಾಶಲಗಳ ಆಗರವಾದ ಈ ಲಕ್ಷ್ಯಾವತೀಯಿಂಬ ಅನ್ವಯಾನಾಮುದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಮನೆತನವಿದೆ. ಮೊಗಲರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅದು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣತೆ ಗಳಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯವೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಈ ಪಾಠಪಂಡಿತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ನಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ನೀವು ಒಮ್ಮೆ ಈ ಮನೆತನದ ಕಲಾಭಿಜ್ಞನೊಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ನಿಮ್ಮ ಕೈದಿಯ ಕೊರಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯಂತೆಯಿಂದ ನೀವು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಕೈದಿಯು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ, ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಲಪ್ಪವನೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಭಾವಿಸೆಬಹುದು. ಈ ಮನೆತನವು ಘಾಶಿಯನ್ನು ಬಂದು ಕೆಸಬಿನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಂದು ಲಲಿತಕಲೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದೆ. ವೆಚ್ಚವಾದರೂ ಎಷ್ಟೆನ್ನು ತೀರಿ? ಕೇವಲ ಇಂದೂ ರೂಪಾಯಿ + ಗಾಡಿ ಖಿಚ್ಚು ಮೂರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನಂತರ ಈ ಮನೆತನವು, ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಉಪವಾಸ ಬೀಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು, ಅದೂ ಶೀಫುರಲ್ಲಿ, ಉರುಳು - ಕೊರಳಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆ ಹೋದರೆ ಬಂದು ಅಷ್ಟೂಪ ಕಲೆಯು ನಾಮಾವಶೇಷವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ.

++

ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕಲೆಯೇನಿದೆ? ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಠರಗಿತ್ತಿಯೋಂದನ್ನು ದಾರದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಜೋತಾಡಿಸಿದಂಥ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಚಾರ್ಯರೂ ಹಾಗೇ ಬಗೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವೆಲ್ಲಾರಿನ ಕೇಂದ್ರ, ಸರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ದರೋಡೆ ಆರೋಪದ ಕೈದಿಯೊಬ್ಬನ ಗಳಿತನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಅರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದರು. ಅದು ನೀವೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಕಲೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ನರಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಕೈದಿಯನ್ನು ತೂಗಹಾಕುವ ಹಗ್ಗುದಷ್ಟಾದರೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಆಗದವನನ್ನು ಕುಡುಗೋಲಿನಿಂದಲೋ ಕೊಡಲಿಯಿಂದಲೋ ಕಡಿಮಹಾಕುವುದು ಸುಲಭ. ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬನ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಅವನು ಸಂಭಾವಿತವಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ನೀವು ಸಮಾಧಾನ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲೂ ಬಲ್ಲಿರಿ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಇಂದೂ ರೂಪಾಯಿಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕೇಡನ್ನೂ ಬಗೆಯದಂಥ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನೇರೆನ ತುದಿಯಿಂದ ತೂಗಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ನೀವು "ಕಲೆಗಾಗಿ ಕೊಲೆ" ಯೆಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಜೀರ್ಣಸಿ ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾಗುವುದು.

++

ನಿಮ್ಮ ನರಗಳನ್ನ ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕಿಸಿದ ನಂತರ ನೀವು ಪಾಠಸನ್ನಾಹವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಆಚಾರ್ಯರ ಕೈದಿಮಿತ್ರನ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಗ್ಗುದ ತಯಾರಿಕೆ ಗಲ್ಲಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕರುವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಣ್ಣೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಘಾಸಿಗೇರಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ತೀರ ಉದ್ದ್ವಾಗಿರಲೂ ಬಾರದು, ತೀರ ಕುಂಟಾಗಿಯೂ ಇರಬಾರದು. ಅದು ತೀರ ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದರೆ ಉರುಲು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು, ತೀರ ಸೀರಾಗಿದ್ದರೆ ಹರಿದು ಬೀಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೊರಳು ಬಿಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಗಂಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಉರುಲು ಮುಂದೆ ಸರಿಯಲಾರದು. ಸರಿಯಾದ ಗಾತ್ರದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಬಿರುಸುತ್ತನ್ವಳ್ಳ ಹಗ್ಗುವನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಕೊಲ್ಲಲು ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಹಗ್ಗು ಚೇಕೆಂದರಿತವನೇ ಆರಿಸಬಲ್ಲನು. ಅನಂತರ ಹಗ್ಗುವನ್ನು ಹದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಗ್ಗುದ ಮ್ಯಾ ಬಿರುಸಾಗಿದ್ದರೆ ಉರುಳು ವೇಗವಾಗಿ ಸರಿಯಲಾರದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಎಣ್ಣೆ ನೀರುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಉಪಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ನಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಉಪಚಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಉರುಲು ಕೊರಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಾಲಕೆಳಗಿನ ಹಲಗೆ ಜೂರಿದ ತತ್ತ್ವಕ್ಷಣ ಕೈದಿಯು ನಯವಾಗಿ ಲೋಕಾಂತರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವನು. ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಸಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸದೆ ಜೂರುಗುಂಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನಿಸುವಂತೆ ಸುಮಧುರವಾದ ಉತ್ತೇಜನದ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಲಖನೋದ ಪಾಠತಜ್ಞ ಮನೆತನದವರು ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಳಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದಿರುವ ಹೊಸ ವಿದ್ಯೆತ್ರಾ ಕೂರ್ಚೆಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವರ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಈ ಅಸಾಧರಣ ಕಲೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

+++

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದಿಲ್ಲಂದು ಕೆಲ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಭೂತದಯ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಂತೂ ಮನುಷ್ಯನ ಕೊರಳನ್ನು ಉರುಲು ಹಾಕಲೆಂದು ದೇವರು ನಿರ್ವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ತನ್ನ ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಕೊರಳನ್ನು ಉರುಲು ಹಾಕಲು ಆದರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ವಿಸ್ತೃತರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಟ್ಟಿಂತೆ ಕೊರಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗಲೂ ದೇವರು ಅದ್ವಿತೀಯಾದ್ವಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಕುಲದ ಗುಣಮೋಷ ಅವನಿಗೆ ಗೂತ್ತೇ ಇತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಘಾಸಿಗೇರಿಸಬೇಕಾಗುವುದರೆಂದು ಅವನು ಮುಂಗಂಡಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಇಂಥವರನ್ನೇ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಮೊದಲೇ ನಿಧಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಅಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನರ ಕೊರಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಆ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಣಣಮಾಡಬಾರದೆಂದೋ ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಕೊರಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ತರ 'ಗಲ್ಲಿಬಲ್' ಆಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದು ಈಶ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಅವನು ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ ವಾಡಿದಂತೆ ಕೊರಳಿಗೂ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರದೊಳಗಿಟ್ಟುವನು ಅದರ ಕಡಿಕೆಯಾದ ಮೂಗನ್ನೂ ದಾರಿಯಾದ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳನ್ನು ಅಸ್ಥಿಪಂಜರದೊಳಗಿಟ್ಟುವನು ಅದರ ಕಡಿಕೆಯಾದ ಮೂಗನ್ನೂ ದಾರಿಯಾದ ಶ್ವಾಸನಾಳವನ್ನೂ ಕೊರಳಿನ ಮೇಲುಗಡೆ ಇಡದೆ ಕೆಳಗೆ ಎದೆಯಲ್ಲೇ ಯಾಕಿರಿಸಬಾರದಿತ್ತು? ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಏಂದುಳಿನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದು ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವದರಿಂದಲ್ಲವೇ ಉರಲು ಹಾಕಿಮೊಡನೆ ಮೆದುಳಿಗೆ ರಕ್ತಪೂರ್ಣಕೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಗತ್ಯವಿದ್ಬಾಗ ಇತರ ಮನುಷ್ಯನು ವಿಶೇಷ ಅಡಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೂಗಹಾಕಲು ಅನುಹಾಲವಾಗಬೇಕೆಂದೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವನಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು.

ಉಗ. ಪಿಡುಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನಾಷ್ಟುಯೆಂಜಾ ಬೇನೆ ಹಬ್ಬಿರುವಾಗ, ಸ್ವತ್ತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾಗಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅದರ ವಿಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವಾದರೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸುಳಿಯಬೇಕು? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಜ್ಞಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಹ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಿದೆ. ಒಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧರಿರದ ಸತ್ಯವೋಂದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಯೇ ತೀರುವಂತೆ ಅದು ಮಾಡಿದ್ದು; ಇನ್ನೊಂದು 'ಸೋಲು' ಎನ್ನುವದು ಹೇಡಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಶಬ್ದವೆಂದು ಪ್ರತಿಷಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಫರಿ ಹಿಂದೆ - ಮುಂದೆ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಶರೀರ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಮನಃಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಹಾಳುಗೆಡಿದ ಈ ಜ್ಞಾರದ ವಿಚಾರ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇಹದ ರೋಮ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು?

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವೆಂದು ಅನುಭವ ಮೊದಲ ಸಲ ಆದಾಗ ಅದು ಕಟುವಾದರೂ ಅದರ ನಾವೀನ್ಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ಹಾನಿಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಅನಿಷ್ಟದಿಂದ ದೂರಾಗುವ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿ ಒಂತಲ್ಲ ಎಂದನಿಸುವುದೇ ಈ ಸಮಾಧಾನ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಂತರೆ "ಒಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಭೀ! ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಒಂದು ನಾವೀನ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೀರಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಅನುಭವವೂ ಸಾಕು, ಪಾರವೂ ಬೇಡ ಅನುಭವದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಪ್ರಗತಿಯು ಹಾಳಾಗಲಿ ಎನ್ನವಷ್ಟು ರೋಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆಯಿತು, ಈ ಜ್ಞಾರ ಒಂದು ಅನುಭವ ಕಲಿಸಿತು; ಆದದ್ದುಲ್ಲ ಒಳಿತೇ ಆಯಿತು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ತಾವಾವ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಕ್ಷಾಫಾತದಂಥ ಅನುಭವ ಅವರೆದುರು ಒಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆ?

ಆ ಅನುಭವ ಬಂದದ್ದು ಅವರ ಓವೆ ಶಿಷ್ಟನ ರೂಪದಲ್ಲಿ. ಜಡ್ಡಾಗಿ ಮಲಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವ್ವನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಂದು ಆ ಶಿಷ್ಟೋತ್ತಮ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಮಾಮೂಲಿ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಸರಿಸಿ, ಗುರುಗಳ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗನುಗೂಣವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಾನುಭವಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಶಿಷ್ಟನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬಯಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. "ತಮ್ಮ, ನೀನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗತೆಯಾಗಿರು. ಮಲಗಿರೆ ಉಪಚರಿಸಲು ನನ್ನಂತೆ ಹೆಂಡತಿ - ಮಕ್ಕಳು ನಿನಗಿಲ್ಲ. 'ಷ್ಟ್ಲ್' ಜ್ಞಾರ ಪೀಡಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಬರತೊಡಗಿದೆ. ಶಾಲೆ ಮುಚ್ಚಿದವಂತೆ, ಸಿನೇಮಾ ಬಂದಾದವಂತೆ! ಹಿಂದೊಬ್ಬ ಮುಂದೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕಾವಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೆದರಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ನೀನೋ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು...."

ಶಿಷ್ಟ ನಡುವೆಯೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ "ಆಚಾರ್ಯರೇ, ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಈ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಸುಬಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಸ್‌ವೆಲ್ಯೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾರ ಬಂದಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಭ್ಯರು ಕೂಡ ಸಾಯದಿರುವಾಗ ಇದೆಂಥ ಮಹತ್ವದ ಸುದ್ದಿಯೆಂದು ಇವರು ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಲಂಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ, ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ್ದನಿಸುವ ಎಷ್ಟು ಸುದ್ದಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿಲ್ಲ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆನಾಡರೂ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೆ ಈ ವರ್ಕೆಂಗ್ ಜನರಲಿಸ್ಟ್ ಬಹು ಭಯಂಕರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಗುರುಗಳೇ ಒಂದು ಗತ್ತು ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಸರಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯೋದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರೂ ಜನರಿಗೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನೊದಗಿಸುವದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಮಹಾಟಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ- ಅನಾವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂಥ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಅನಾಹತಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ನಿಸರ್ಗವೇ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಿರುವಾಗ ಹುಲುಮನುಜರಾದ ನಾವೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲವು ಎಂಬ ಸರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪಾರಾಗಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪತ್ರಿಕಾಕಾರರನ್ನು ಸರಕಾರ ನಡುನಿರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲ ಆರಿಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಕಾಶ್ಮೀರವೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವಕಾಶ ಪಾರಿಸ್ತಾನಕ್ಕಿರುವದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರುವದು. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೂ ಅಂಥದೊಂದು ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವನ್ನು ಇವರು ಒದಗಿಸಿ...."

ತಮಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದನ್ನ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯತೊಡಗಿದ ಶಿಷ್ಟೋತ್ತಮನನ್ನು ಕಂಡು ಆಚಾರ್ಯರು ದಂಗುಬಡಿದು ಹೋದರು. ಕಲೀಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ತಿರುವ ಮುರುವಾಗುವದು ಎಂಬ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಉಪದೇಶ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶಿಷ್ಟಗುರುವಿಗೇ ಉಪದೇಶಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದಾನೇ? ಕಾಲಾಯ ತಸ್ವಿನಮಃ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅವರು 'ಹೂಂ' ಎಂದರು.

ಈ 'ಹೂಂ'ದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೇರೆಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿಷ್ಟೋತ್ತಮ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾರದಿಂದಾದ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಆತ "ಆಯಾಸವನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ ಗುರುಗಳೇ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಈ 'ಪ್ಲಾ' ನೋಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೈಷಧ -ಗಿಷಷಧ ಏನೂ ಬೇಡ. ರೆಸ್ಟ್ - ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಂತಿಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಏನಾದರೂ ಕಷಾಯ ಗಿಷಾಯ ಕುಡಿಯಬಹುದು. ಬೈಷಧವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಸುಮ್ಮೆನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಇಷ್ಟ್ ಜನರನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದು ಹಣ ಸೂರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಮಾನವ ಕುಲದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಿಡುವ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೌಖಲ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆ ಸಲದ್ದಕ್ಕೆ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾರಣ ಈ ಸಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಡ್ಮೋಜನ್ ಬಾಂಬಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಕಾರಣ ಎಂದು, ಕುಣಿಯಲಾರದವರು ಅಂಗಳ ಡೋಂಕೆಂದಂತೆ ನೆಪ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಮಾನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ನಂಬಿದರೂ -ನಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಂಧವರು ನಂಬೇವೇ ಇದನ್ನು "ಅಂ?" ಎಂದ.

ತಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನೆ ಕಟ್ಟಿದನಲ್ಲ ಈ ಶಿಷ್ಟೆ ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೊಳೆದು ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿ ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಆಗಲಿ ಪರಂಪರೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಅಳಿದು ಹೋಗಬಾರದು. ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು ತರ್ಕಪರಂಪರೆ ಅವರೊಂದಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಬಯಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯಲಾರರು. ತುಸು ತಿದ್ದಿ ತುಸು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಶಿಷ್ಟೆ ತಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವೆಂದು ಅವನ ಈಗಿನ ಸುತ್ತರ್ನು ದೀಘ್ರ್ಯಾ ಭಾಷಣದಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ "ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು" ಎಂದುಕೊಂಡು ಆಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ 'ಹೂಂ' ಎಂದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಟನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿದ 'ಪ್ಲಾ' ಜ್ಞಾರಕ್ಕೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿದರು.

ಳ್ಟ. ಪ್ರಮೀಳೆಯರ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯ

ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ರಾಮಕಲಿ ಕೌರ ಎಂಬವರು ವರಿಷ್ಟು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಟ್ಟೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಗಂಡ ಯಾವುದೋ ಗುಡಿಯ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದು. ಘಾಪ, ಕೆಣ್ಣಿಚ್ಚಿದ್ದ. ಆಗ ಅವನ ಮಂಶಜರು ಪೂಜಾರಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಳು. ಇದೇನು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತವಲ್ಲವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಫುಟನೆಯ ಗಳಿನೇ ಕಲಮು (ಇಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಆಶುಭ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದು ಪಾಠ್ಯತತ್ವರ ನಂಬಿಕೆ - ಪುರುಷರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವೂ ಏನೋ!) ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ತನಗೆ ಪೂಜೆಯ ಹಕ್ಕು ಗುಡಿಯ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಅವಳ ವಾದ. ಪಾಠ್ಯ ಹೈಕೋರ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಅಶಾಧ್ಯ ಕೊಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಮಕಲಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಹಕ್ಕಿನ ಪರೋಕ್ಷಮೋಕ್ಷ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವರಿಷ್ಟು ಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೆ ಈ ದಾವ ಹೋಗಿದೆ.

+++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ರಾಮಕಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದಲ್ಲ; ಗಂಡನಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವರು ಈ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ನಿಜವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯ ಹಕ್ಕು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯ ಫುಟನೆ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದಲೇ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಒಪ್ಪಾಪ್ತು ತಾನು, ಒಪ್ಪಾಪ್ತು ಗಂಡ ಆ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಗಲೇ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ಈಗ ದಾಯಾದಿಗಳೊಡನೆ ಕಲಹಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಗ ವಕೀಲರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದದ್ದು ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ವಕೀಲರೇ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಾತಿದ್ವೇಷದಿಂದ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು! ಈ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲ ಬಂದೇ! ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡಸು ವಕೀಲರ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ

ಸರಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಹೆಂಗಸು ವಕೀಲರು ತಯಾರಾಗುವವರಿಗೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಸೂಚನೆಯುಂಟು. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಸಮೈಲನವು ಬೆಂಗಳೂರು ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಈ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎಂದರು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಮತಿಯವರಿಗೆ.

+++

ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಗಾಂಧಿವಾದಿಗಳು. ಅವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ತಾತ್ಪೂರ್ವಿಕವಾಗಿ ಹಾವೇರಿ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಈ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಯೋಷ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರೊಡನೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ತಾವೂ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ದುಡಿಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಟ ತೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಸಂಬಳ ಬಂದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ವೆಚ್ಚಿಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಹೊರಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ವಾರ್ತಿಂಗಾ ಹೊರಟಾಗ ಮಾಸ್ಕ್ರಾ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಾನಿಟೀ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ - ಅದು ಮಾಸ್ಕ್ರಾ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯನಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ - ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಮಾನ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕಂದರೆ, ಈ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೇ ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

+++

"ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?" ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಮಂದಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿ ಆ ಮೇಲೆ ಖಿಬರು ಬಂದು ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

"ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕೇಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹಟ ತೊಡುವೆವು." ಎಂದಳಾಕೆ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ.

"ಪೂರ್ವ ಸ್ವರಾಜ್ಯ! ಜನೆವರಿ ೨೬!" ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗಾಬರಿಯಾಗಿತ್ತು.

"ಹೌದು,, ಪೂರ್ವ ಸ್ವರಾಜ್ಯ! ಆಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುವೆವು ಗೊತ್ತೆ? ಈಗ ನೀವು ಗಂಡಸರು ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾವೂ ಮಾಡುವೆವು. ಹೊಸ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಯಾರೂ ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ನಾವು ಶ್ರೀಮತಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಯುತರ

ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಎಪ್ಪು ಕಡಿಮೆ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರೂ ನಮ್ಮ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಡುವರು. ನಾವು ಬುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳಕೂ ಸ್ವಧಿಸುವೆವು. ಮತ್ತು ನಮಗೇ ಎಲ್ಲರೂ - ಗಂಡಸರು ಸಹಿತ - ಮತಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹುಮತ ಪಡೆದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೇರಿ ಫುಟನೆಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವೆವು - ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಕರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ!"

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಗದಗದನೆ ನಡುಗತೊಡಗಿದರು!

+++

ಕಳ್ಳು ಪೇಟೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನೇಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಬೇಕು" ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಮುನಶ್ಚಿಯವರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶವಿತ್ತರು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನೇಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಬೆಳೆದದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ!

+++

ಹಿಂದೂ ಕೋಡ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಸತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಚೆಂಗಳೂರಿನ ಪದವಿಧರ ಮಹಿಳೆಯರು ಪತ್ರ ಬರೆಯುವರಂತೆ.

ಸಂಸತ್ತ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಏಕೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರರಿಗೆ ಬರೆದರೆ ಸಾಲದೆ?

+++

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿನಯ ಕೌಶಲವಿದೆಯೆಂದು ರಶಿಯನ್‌ ನಾಟ್ಯ ಕಲಾವಿದ ಪುಗೋವಿನ್ನರು ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮರಾದ ನಮ್ಮ ಸೈರ್ಕೆರಿಯಟ್ ನೌಕರರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹೇಳಿರಬೇಕು.

*

ಉಂ. ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಗೇಕೆ ಚುನಾವಣೆ ಭಾಷಣ?

ಹಾಬೆ! ಅವನ ಹೆಸರೇ ಪ್ರಮಾಣೀಕ, ವಯಸ್ಸೋ ೨೨; ಸಾಲದ್ದುಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿ ಒಕ್ಕುಲುತನ ಇಂಥ ಶ್ರವಿಧ ಅನರ್ಹತೆಯಿಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇವ - ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸ್ತೇತನ - ಯಾರೋ ದೇವ - ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸ್ತೇತನನೇ ಬಲ್ಲ. ಅಯ್ತೂ ಪ್ರಮಾಣೀಕ ಒಂದಲ್ಲ; ಎರಡಲ್ಲ, ಒಂದು ನೂರು ಚುನಾವಣಾ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಈ ಶತಕೃತ್ಯಾದಿಂದಾದ ಪರಿಣಾಮ ಪಾತಾಳ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಪಾಪಚ್ಚಿಯ ಮೇಲಾದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಿಂತ ತದ್ವಿಪರೀತವಾಯಿತಂತೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಳದ ಮಾವಿನ ತೋಟನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಗಂಗನೇ ಚುನಾವಣೆ ಸಭೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಜರಗಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಅವನು ಕಾರಿದ ಅನುಭವ: "ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. "ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಆಸೆಯಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಯಾಳಾಗುವ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡೆಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಸಾಹು. ವೈರಿಗೆ ರೋಗಿಯಾದ ಹಂಡತಿ ಗಂಟು ಬೀಳುವಂತಾದರೆ ಅವನ ಸರ್ವನಾಶವಾದಂತೆ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ನನ್ನೆಣಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೀಗ ನನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಶತ್ರು, ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತರೆ ಅವನ ಸರ್ವನಾಶ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತವನ ಆರೋಗ್ಯ, ಭಾಗ್ಯ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಸುಖ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ."

+++

ಹಜಾರಿಬಾಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕ ಮಹಾಶಯನ ಈ ಕಥೆಯ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಯನ್ನು ಮುರುಡೇಶ್ವರದಿಂದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರಶಂಸಕರೊಬ್ಬರು ಕಳಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಾಂಗೂಲವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮಾಣೀಕ ಮಹಾಶಯನಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ ಅವನು ಪ್ರಮಾಣೀಕನಾಗಿರುವುದು; ಎರಡನೇ ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ ಅವನ ಅತಿಯಾದ ಕೊತುಕ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿಮಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ವಸುವ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ

ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲವನಾದರೆ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಸಂಗಡ ಮಿಶ್ರಿತಿದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಎಂದೂ ಚುನಾವಣೆ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಕಬ್ಬಿನ ಆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ ಮಡಿವಂತನು ಬೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಲು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರನು. ಚುನಾವಣೆಯ ಒಳ ಹೋರಗು ನೋಡಿದವನು ಮತಕೊಡಲು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರನು. ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಿರಸುವ ರಾಜಕಾರಣಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಡಿರಿ; ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿರಿ; ಚುನಾವಣೆ ಸತ್ರದ ಸಂಘಟಕರ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ; ಚುನಾವಣೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಮತಗಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮತಪತ್ರಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ದೇವರು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿನ್ನಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ಅದರ ವಿಚಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತುಬಿಡಿರಿ. ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಚೊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆರಿಸಿದೆಂತೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಆರಿಸಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಮಸಿ ತಗಲುವುದೇ.

++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಟೇಲಿನಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನದ ಅಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಮಹಾ ಸಮಾರಾಧನೆಗಳ ಅಡಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಡಿಗೆಯ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಾರಿನ ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಭಟ್ಟನ ಬೆವರು ಎಷ್ಟು ಇಳಿದಿದೆಯೆಂದೂ ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಸಿವೆಯಾದಾಗ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಾಗ ಆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಕೇಳಿದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾದಾಗ ಇಂಜಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಲಿವರ್ ಎಕ್ಸ್ಟಾರ್ಕ್ ಟ್ರೌಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆದು ಕುರಿಗಳ ಜರರಗಳವೆಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಮನೆ ಹುದುಕುವಾಗ ಅದರ ಒಡೆಯ ಯಾರ ಯಾರ ತಲೆ ಒಡೆದು ಹಣ ಶೇಖರಿಸಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಿಫಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಮತ ಕೊಡಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಆ ರಾಜಕಾರಣ ಯಾವ ತರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ನಿಜ್ಞಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬೀಳಬೇಕು? ಎಂದವರ ವಾದ.

++

ಆದರೂ ಮೊನ್ನೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಚುನಾವಣೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಅವರು ಕೆಲವೆಡೆ ಸೇವಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಮತಗಟ್ಟೆಯ ಒಳಿ ಅವರು ಬೇರೆ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಮರಿಯಾಳಿನ ಬೆಂಬಲಿಗ ಕಾರನ್ನು ತಡೆದ. ಅವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತ್ತು. "ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಅನ್ಯಾಯ....." ಎಂದು ದ್ಯುವರನ ಹತ್ತಿರ

ಹಾತಾಡಿದ. ಅವನ ಮುಖಿದಿಂದ ಮದಿರಾದೇವಿ ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಸೂರಾಯ ಮಂದಿ ಆರಾಧಕರು ನಮಗೆ ಭೇಟ್ಟಿಯಾದರು. ಅವರು ತೊದಲುತ್ತ 'ಮನಗೆ ಬೆಂಕ ಹಚ್ಚಿರಿ' ಎಂದು ಕೆಲವರೂ "ಚೋಡತ್ತಿನ ಕಾಲು ಮುರಿಯಿರಿ" ಎಂದು ಕೆಲವರೂ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾನನಿರೋಧದ ಹೃದಯ ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಮದಿರಾದೇವಿಯ ತಾಂಡವ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಗೊಡವೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಪ್ರಚಾರಕರೂ "ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿ" ಆಶ್ವಸನವನ್ನ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹುರಿಯಾಳೋಬ್ಬರು ಅಪರಾತ್ರಿಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ "ನೀವೂ ಬಡವರು, ನಾನೂ ಬಡವ, ನಿಮಗೆ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಬೇಡವೆನ್ನಲಾರೆ. ಆದರೆ ಮತ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಮತದಾರರಿಗೆ ನೀತಿ ಬೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕರು. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಸಹజವೇ. Every thing is fair in Love and War - ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವೇ - ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಗಾದೆ, ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮವೂ ಹೌದು ಯುದ್ಧವೂ ಹೌದು. ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರೇಮ; ಮಾತಿನ ಯುದ್ಧ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಇದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಅತ್ಯಾದರಣೀಯ ರಾಜಕಾರಣ ಧಾರ್ಮಸ್ ಜೆಫರ್ಸನ್ನನ ಭಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನ ಬರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೆಂಡ - ರಂಡೆಯರ ಭಕ್ತನಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದರಂತೆ! ಇಂಗ್ಲಿಷನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ರಾಜಕಾರಣೀಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ ಡ್ಯೂಕ್ ಮನೆತನದ ಶ್ರೀಮಂತ ತರುಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಂಸ ಮಾರುವಾತ ಒಂದು ಕರಾರು ಹಾಕಿದ : "ನೀನು ನನಗೊಂದು ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಮತವನ್ನ ನಿನ್ನ ಹುರಿಯಾಳಿಗೆ ಹಾಕುವೆ" ಎಂದು. ಸುಂದರಿಯಾದ ದಚೆಸ್ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. "ತಕೋ ಮುತ್ತು, ಹಾಕು ಮತೆ" ಎಂದಳು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದೇ ತಡ, ಉರಿಗೆ ಉರೇ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಲು ಹಿಡಿಯಿತು. ದಚೆಸ್ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲಿಗೆ ಸರೆಸುವ ಬದಲು ಚೆಂದುಟಿಗಳನ್ನ ಸರೆಸಿ ತನ್ನ ಹುಂಡಕ್ಕೆ ಮತ ಸಂಪಾದಿಸಿದಳು. ನಮ್ಮ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಇದು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

*

ಉಳಿ. ಬನ್ನಿ, ರೆಕಾಡ್‌ ಒಡೆಯಿರಿ!

ವಿಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮುರಿಯುವುದು ಮನುಷ್ಯ ಖಾಸಗಿ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಹಿನ್ನೆಸ. ನೂರು ಮೀಟರು ಓಟ, ಹಾರಾಟ, ಜಿಗಿದಾಟ ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಥಗಳ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರ ಸುದ್ದಿ ನೀವು ಓದಿಯೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಮ್ಯಾರಾಥಾನ್ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮ್ಯಾರಾಥಾನ್ ವಾಚಾಳಿತನವನ್ನು ಮಾಡಿ ರೆಕಾಡ್ ಒಡೆದು ಹಾಕುವವರಿದ್ದಾರೆ (ವಾಚಾಳಿತನದ ಸ್ವರ್ಥಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಗಳು ಖಂಡಿತ ಜಯಿಸುವರು. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಪ್ರೌಫ್‌ಶನಲ್ ವಾಚಾಳಿಗಳಲ್ಲವೇ!) ತೀರ ಈಚೆಗೆ ಚುಂಬನದ ವಾಟ್‌ಕ ಸ್ವರ್ಥಯಲ್ಲಿ ಹಳೇ ವಿಕ್ರಮವನ್ನು ಕೆಲ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಿಂದ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ ಬಂದು ಜೋಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಕೂರರು ಹೇಳಿದ One long kissನ್ನು ಈ ತರುಣ - ತರುಣ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದರು. ಚುಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಹುಡುಗಿ ಸ್ವೃಂತ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಾವೂ ಸ್ವರ್ಥಿಸಿ ಗೆದ್ದೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವರ್ಥಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು ದಂಪತ್ತಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಆಶ್ವಸನೆ ಹೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಮ್ಯಾರಾಥಾನ್ ಕಿಸ್ ನೀವೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ಲೀಲಾಜಾಲವಾದದ್ದಲ್ಲ - ಅವಳು ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೊಡ. ಷೈಪ್ರೋಟಿ ಚುಂಬನದಲ್ಲಿ ತುಟಿಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿ ಕೆಲ ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಮಿನಿಟು ದಾಟುವಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಮಿನಿಟುಗಳು ಹಾಗೆ ಕಾಣಸತೋಡಗುತ್ತವೆ. ಎರಡನೇ ಮಿನಿಟು ಬಂದು ದಿವಸದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತುಟಿಗೆ ತುಟಿ, ಮೂರಿಗೆ ಮೂರು ಒತ್ತಿರುವಾಗ ಉಸಿರಾಡಲು ಸ್ನಾಳವಲ್ಲಿ! ನೀವು ಥಿಂಕಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಟನರ್ ಸೋತು ಸಡಿಲಾಗಬಹುದು. ಅನೇಕ ಮಿನಿಟುಗಳ ಕಾಲ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಚುಂಬಿಸುವ ಪಂದ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲ ರಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾರಾಥಾನ್ ಚುಂಬನ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವಾಟ್‌ಎಂಡಿನಲ್ಲಿಬ್ಬಾತ ಚಹಾ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಬಿರುದನ್ನು ಗೆದ್ದು. ತೇವರ್ ರಾಬಿನ್‌ಸನ್‌ ಎಂಬೀ ಮನುಷ್ಯ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಇಂ ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರೆತ ಒಂದು ನೂರು ಕಪ್ಪು ಚಹಾವನ್ನು ಕುಡಿದು ತೇಗಿದ - ಇಲ್ಲ, ಮಾಸ್ತವವಾಗಿ ತೇಗಲಿಲ್ಲ. ನಡುವೆ ಎರಡೋ, ಮೂರೋ ಸಲ ಕಾರಿದ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೂ ಕುಡಿದು ರಿಕಾಡ್‌ ಒಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟು. ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಚಹಾ ಅಥವಾ ಬೀರ್ ಸ್ವರ್ಥ್ಯಯಲ್ಲಿ ಕಾರಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಕಾರಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿಂದ ಆವನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಕಪ್ಪು ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದೇನು ಮಹಾ! ಸರಾಸರಿ ಆರು ಮಿನಿಟ್‌ಗೊಂದು ಕೆಪ್ಪಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಬಿಸಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿನಿಟು ಕಾಲ ಸಾಕು. ಮತ್ತೆ ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಅಂದರೆ ಕಣ್ಣೀರಿನಷ್ಟೇ ದಷ್ಟ ಇರುತ್ತದಂತೆ. ಇಲ್ಲ, ಇಂಡಿಯಾ ದಟೀಸ್ ಭಾರತದ ಯಾವನೇ ದಚ್ಚೆ ಅಥವಾ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಸಾಬಿ ಈ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಒಡೆದು ಚೊರು ಚೊರು ಮಾಡುವುದು ಖಿಂಡಿತ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ನಮ್ಮ ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್‌ರು ಈ ಚಹಾ ಕುಡುಕನನ್ನು ನೀರು ಕುಡಿದ ಹಾಗೆ ಸೋಲಿಸಬಲ್ಲರು. ಆವರು ಏನೂ ಸ್ವರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲಿದಾಗ ಕೂಡ ಇಂ ಕಪ್ಪು ಚಹಾವನ್ನು ದಿನವಹಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದ ಮೇಲೆ ಆವರು ಈ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಳಿಕ್ಕೆ ಬಯ್ದಿರಬೇಕು.

ಚಹಾಪಾನ ಸ್ವರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೆ ಭೋಜನ ಸ್ವರ್ಥ್ಯಯನ್ನೇನಾದರೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಭಾರತದವರು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಭಾಲೇಂಜು ಸ್ಟ್ರೋಕರಿಸುವರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ನೂರು ಜಿಲೇಬಿಗಳನ್ನು ಗಿಳಂಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆಫ್ಲೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೂಕಡಿಸದೆ ನಾಮ್‌ಲಾಗಿ ಡ್ರೂಟಿ ಮಾಡಿದವರೊಬ್ಬರನ್ನು ನಾನು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಜಿಲೇಬಿಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸೋಡಾ ಸಹಿತ ಆವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಕೇಲ ಕಪ್ಪು ಹಾಲು ಆದರ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದಷ್ಟೇ ಆವರು ದೂರಿದರು. ದೌಡಿ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇಷಧಾರಿ ಅಜ್ಞನ ಬಿಲ್ಲು ಎತ್ತಲು ಹೊರಟಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೌರುಷ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲ ಓದಿದ್ದೀರಿ - "ಅಲ್ಲದಿದೋಡ ಸೋದಿಸಿದ ತನಿವೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವಿದ ಪಾಯಸ" ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ಪಂಡ್ಯ ಏರ್ಪಡಿಸಲಿ ಎಂದವರು ಭಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. "ತುಪ್ಪದಿ ಕರಿದಿಹ ಹೆಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತಾದರೂ ನುಂಗುವೆವು" ಎನ್ನುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮದುವೆಗೆ ಹೊರಟ ದೃಶ್ಯವೊಂದನ್ನು, ಚಂದ್ರಹಾಸ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ - ನೋಡಿದ ನೆನಪು ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹಾಕುವ ಕಂಡೀಶನ್ ನೋಡಿ, ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರಿದದ್ದೇ ಆಗಬೇಕು - ಹೆಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಕೂಡಿ! ಡಾಲ್ನಾದಲ್ನಾದರೆ ಆವರು ಒಲ್ಲರು. ಎಣ್ಣೆಯಂತೂ ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಲಿಕಾಲ

ಬಂದಿದೆ. ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಂತೂ ಅಯಿತು, ಡಾಲ್ನಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಲಬೆರಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಾಹ್ಯಣರು ಕೂಡ ಕೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಟ ಇದ್ದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಚೆಹ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹೊಡೆದು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಚಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೆ ಮುಂಚಿನ ಸಂಚಯೇ ಉಟ ಮಾಡದೆ ಮರುದಿನದ ಕ್ಷೇಬಾಯಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುವಷ್ಟು ಜಿಗುಟು ಬಾಹ್ಯಣರಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ ಯಜಮಾನರಿಗೂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಭಾಲೇಂಜು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಬಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯಣರು ಈಗಲೂ ಕೆಲವರಾದರೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಧಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಾಹ್ಯಣೇತರರನ್ನೂ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚೆಳವಳಿ ನಡೆದಿದೆಯಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯಣರು ನೌಕರಿ ಹಿಡಿದು, ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ತುತ್ತು ಹೂಜಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ನುಂಗಿ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇತರರಿಗೆ ಪೂಜಾರಿ ಕೆಲಸ ಕಲಿಸುವುದೇ ಯೋಗ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮೊದಲನೇ ತರಬೇತಿ - ಉಟವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಮಂತ್ರ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ನಡೆಯುತ್ತೆ.

ಉಂ. ಬುದ್ಧಿ ದಾನವೋ ಬಲಸಂವರ್ಥನೇಯೋ?

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಬಲ ಬೇಕಷ್ಟಿದ್ದರೂ ದೇಹಬಲ ಇರುವದು ಅಪ್ಪಕಷ್ಟೇ. ಗಂಡೆಗಟ್ಟಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ, ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ವಾದ ಹಾಕುವ, ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಳ್ಳ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹಮಾಮಾನನಿರ್ವೇದನಾಧಿಕಾರಿಗಳ "ಮುಂದಿನೆರಡು ದಿನ ಶೀತ ಗಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ." ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಎದೆ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಅಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಯೇ ಮಾನವ ಕುಲದಲ್ಲಿಯ ಅಶಾಂತಿ - ಹೋರಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕಮ್ಮುನಿಸ್ತರ ಮಾರ್ಗವನ್ನೊಪ್ಪುಪುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ - ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬದಿಗಿಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೇ ಬೇಕಾಗುವ ದೇಹಬಲದ ಅಭಾವ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃಂತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊನ್ನಿಬ್ಬಿ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯ ವಿನೋಭಾಜಿಯವರು ಭೂದಾನಯಜ್ಞ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರ್ವಿನ ಪತನದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನಂದ ಅವರಿಗಾಯಿತು. ಸಂಪತ್ತಿದಾನಮಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂದಾನಯಜ್ಞ ಅಪೂರ್ಣವಾಗುವುದೆಂದು ವಿನೋಭಾಜಿಯವರು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ನಂತರವೆಂತೂ ಸ್ವರ್ಗ ಮೂರೇ ಗೇಮುಳಿಯಿತು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಏಕೆಂದರೆ ಭೂದಾನ ಯಜ್ಞದ ಮಹತ್ಯಿಂದ ೧೦ x ೧೨ ಅಡಿಯ ಎರಡು ಕೋಣೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮಗೆ ಇಂತೆ ಅಡಿಯಷ್ಟು ಜಾಗೆಯಾದರೂ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದಿತು ಎಂಬ ಆಶೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಮನಸೆಟ್ಟಿರುವ ಹೇಗೆ? ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೊರಕಿಸುವದು ಹೇಗೆ? ಸಂಪತ್ತಿದಾನಯಜ್ಞದಿಂದ ಈ ಕೊರತೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವು ಈ ಚಿಂತೆಯೂ ದೂರಗಿತ್ತು.

+++

ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದನ್ನು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ಸಮಾನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಾಫ್ಟ್‌ಪಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವ ವಿನೋಭಾಜಿಯವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತು

ಸಿಗೆಬಹುದಾದ ಇಂಡಿ ಅಡಿ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ತನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದೀತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಭೂಮಿ ಬಂತು; ಸಂಪತ್ತು ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ದವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಟಾಕ್ಕರನು ಮೋಸ ಮಾಡಿದರೆ? ಜಪಾನಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಭತ್ತೆ ಬೆಳೆಯುವ ವಿಧಾನ ಕಲಿಸಲು ಬಂದವರು ಭಾರತದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಕಲಿಸಿದರೆ! ಆಚಾರ್ಯ ವಿನೋಭಾಜಿಯವರ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃಂತಿ ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆಯ ಮೂಲಕ ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ?

++

ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಕನಸು ಒಡೆದು ಸತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಕುಳಿತಿದ್ದವರು ದಿಗ್ಗಂಡ್ದು "ಇಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒದರಲು ಅವರ ಪತ್ತಿ ಏನಾಯಿತು, ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತ ಬಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದರು. "ಎನೂ ಇಲ್ಲೇ? ಹೆದರಿದಿ ಹೌದೊ ಅಲ್ಲೋ? ಭಾವಾವೇಗವೆಂಬುದು ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದೀತು? ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬುದ್ಧಿ - ಹಂ! ಹೌದೊದು. ಬುದ್ಧಿ ದಾನ ಯಜ್ಞ ಪೂರಂಭಿಸಬೇಕು. ಭೂದಾನ ಯಜ್ಞ, ಸಂಪತ್ತಿದಾನ ಯಜ್ಞಗಳೊಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿದಾನ ಯಜ್ಞ ನಡೆಯಿದ್ದರೇ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃಂತಿಗೆ ಜಯವಾಗದು. ನಾನು ಈ ನಿಮಿಷದಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರವಾದ ಬುದ್ಧಿದಾನಕ್ಕಾರಂಭಿಸುವೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಆಹುತಿ ನೀನೇ!" ಆಚಾರ್ಯರು ಒಂದೇ ಉಸುರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

++

ಆಚಾರ್ಯರ ಪತ್ತಿ ಹೌಹಾರಿದರು. ಮೂಕನಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರೆಂದ್ದು ಕೂಗಿ ಕೊಂಡಾಗಲೇ ಹೆಚ್ಚೆಯೆಂದು ಗೂಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬಡಿಯಿತೇನೇ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಗೆ "ನೀನೇ ಆಹುತಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಎದೆಗೂಂಡಿಗೆ ಒಡೆಯಿತು. ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಗುಡನ ದುಡ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ ತ್ರಿಂಬಣದು ಆರ್ಥ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರದೆ "ಬನ್ನಿ - ಬನ್ನಿ ಇವರಿಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ನೆರುಯವರ್ನಾಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದು. ನೆರುಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಧರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಿಂದಲೇ ತುಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತೆಂದು ಭೂಮಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂಡಿಸಿ "ಬಿಸಿಲಿನ ರುಳಿಂದಿದ ಪಿತ್ರ ಉದ್ರೇಕವಾಗಿದೆ. ಏನೂ ಹೆದರಬೇಡಿ. ತಲೆಗೆ ಇಷ್ಟು ತಣ್ಣೀರು ಸುರುವಿ ನಿಂಬೆ ಹೆಚ್ಚೆನ ಪಾನಕ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹೇಳಿ ಹೊದರು.

++

"ಬುದ್ಧಿದಾನ ಯಜ್ಞ! ಇಂಥ ಪಶುಗಳಿಗೆ ತಲೆಗೆ ತೂತು ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತುಂಬಿದರೂ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರ ನಡುವೆ ಇರುವ ನಾನು ಬುದ್ಧಿದಾನ ಯಜ್ಞ ಪೂರಂಭಿಸಿ ಹುಚ್ಚಿನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲಸಂವರ್ಥನೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವದೊಳಿತು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಚಾರ್ಯರು ತಂಬಿಗೆ ತುಂಬ ತಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಅವಸರದ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವಿದ್ದವರಂತೆದ್ದು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರು. *

ಇಂ. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ಶಪಥ

ಇಂ ಜನರು ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಶಪಥ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಸುಧ್ದಿ ಬಂದಿದೆ. "ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದೇ" ಅವರ ಶಪಥದ ಉದ್ದೇಶವಂತೆ. ಮಾಲ್ಯಾಸ್ನು ಜನಾಧಿಕ್ಯ ಮತ್ತು ಅನ್ವಾಧಿವಾದ ಫಲವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯಕುಲದ ಸರ್ವನಾಶದ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದುದನ್ನು ಸುಳ್ಳಗಳೆಯಲು ಈ ಇಂ ಶೂರರು ಕೈಕೊಂಡ ಸಾಹಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಅನೇಕ ಹೋಸ ವರ್ಷದ ಶಪಥಗಳಂತೆ ಈ ಶಪಥವೂ ಆಗುವುದೋ ಪನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಶಪಥವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಸಂಘವು ಸಂಘದ ನಿಯಮ ಮುರಿದು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭಾರವಾದ ದಂಡ ಹೊರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಲಿನವಾಯಿತು. ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಮದುವೆಯ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಪತಿತನು ತನ್ನಕೆಯನ್ನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತೋರಿಸಿ ಇಂಥ ಸುವರ್ಣಾಮೃಗಕ್ಕೆ ಮನಸೋಲದವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದೀರಿ? ಎಂದು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾದ ಪ್ರಯೋಭನವು ತೀರ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಯಿತಂತೆ!

††

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ವಿಜಯಕ್ಕಿರುವ ಆತಂಕವಿಷ್ಠೇ : ಇಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮದುವೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೂ ಆಷ್ಟೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೊಳೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಂತೂ ಅನೇಕರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಸರಾಗ ಪ್ರಗತಿ ಶಕ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರೂ ಆಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೇ - ಯಾರ್ಥಾರಿಗೂ ಮದುವೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ನಿಮ್ಮ ಅಳ್ಳಿಯಿದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಅವಳು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಕಕಾಳು ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಸಾಯಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತುಂಬ ಹಟಮಾರಿಯೆಂದು ನಿಮಗೆ

ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ, ವಿಶೇಷತೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ, ಪಾಪ, ಮುದುಕಿಯನ್ನು ವೃಧಾ ಕಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನೀವು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬಳನ್ನು ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರಾಜ್ಞರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪಿತಾಜ್ಞರೆ ತಲೆವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪಾತ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಧರ್ಮಸರೆ ಬಿಡಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಮಗೆ ಗಂಟುಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅಧಿವಾಯಾಖೋಭ್ಯಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ; ಭೂತ ದಯೆಯಿಂದ ನೀವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮುರಿಯುವಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಜೀವ ಹೆಚ್ಚೋ ನಿಮ್ಮ ಶಪಥ ಹೆಚ್ಚೋ? ಮುದುವೆಯಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಗಾಂಧಿಜಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಪದ್ಧತಿಮಿವಾಂಭಸಿ..... ಇತ್ಯಾದಿ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಚಮತ್ವಾರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಭಂಗ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅವನ ಪುಂಸ್ತುದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ವೃಕ್ತಮಾಡಿ ತೆಗೆಂದರೆತೆ. ತನ್ನ ಗಂಡಸುತ್ತನ ತೋರಿಸಲು ಇವನು ಅವರ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರ ಮಗಳನ್ನೇ ಅವನು ಮುದುವೆಯಾದನು!

++

ಅದ್ದರಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಈ ಶಪಥ ಕ್ಯಾರೊಂಡಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಹೋಗಲು ಹೆದರಿದಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ನುಗ್ಗಿದಂತಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡುವುದು ಅವರ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಮಹಾಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಕ್ಕೆ ವೋದಲು ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರುವ ನಗ್ನಭಾರಿಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಜತೆಗಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆತಾರದೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಸದಸ್ಯನು ಒಬ್ಬಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯನ್ನು ಕರೆತರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮಾಡುವುದು ಮೇಲು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಬಹುಪತ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರು ಇವರ ಪಾಲಿನ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಇವರ ಧ್ಯೇಯ ಗಳಿಗೆ ತೂರಿದಂತಾದೀತು. ಸಂಘದೊಳಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಿಸ್ತುಭಂಗವಾಗುವ ಭಯವಿದ್ದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯರನ್ನೇ ಮುದುವೆಯಾಗುವುದು ಇತರರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಲ್ಲವೇ!

++

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಮಾಡೆ ಮಾಡುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಯತಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಣ್ಣೆನದೇ ಚಿಂತೆಯಂತೆ! ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶೈಲೀಕವಿದೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ "ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ನಮ್ಮೆವು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ನನ್ನ ಮಗ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು. ೧೧೦೦ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣನು ಅನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರಾಣಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೀಘ್ರ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು. ಸುಭಾಷ ಬಾಬುಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಕಳೆದರು. ಕೊನೆಗೆ ಜರ್ನಾ ರಮಣೆಯೊಬ್ಬಳು ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಪಹರಣ ಮಾಡಿದಳು. ಹಿಟ್ಟಿರನಂತೂ ಸಾಯಿವ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಮದುವೆಯಾದ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರೂ ಇಂವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ದಿವಂಗತ ತಾರಾನಾಥರು ಕೊನೆಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನುಣುಚಿಕೊಂಡವರು ಕೊನೆಗೆ ನಿರಾಶರಾಗಿ ಕೈಚೆಲ್ಲಿದವರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರೂ ಮುಂಚೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಭಕ್ತರೇ. ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲರೂ ಆಜನ್ನಿಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೇ - ಆಚೀವ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅವರು ಮಹಾಪ್ರಸಾಧನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಮದುವೆಯ ಹಾಪು ಯಾವ ಹುತ್ತುದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

೪೨. ಭವ್ಯರೆ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ!

ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು ದಕ್ಷಿಣದ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿದಷ್ಟು ಮತ್ತಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ: ಅವೆಂದರೆ ಭಾಷಾನ್ವಯ ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯ ಚೆಳವಳಿ ಮತ್ತು ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ. ಎರಡನೆಯದು ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಲ್ಲಿಂಗೊಳಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಪರಮ ಭಕ್ತರಾದ ಆಂಧ್ರರೇ ಭಾಷಾಚೆಳವಳಿಯನ್ನು ಫೀಷಾ ಚೆಳವಳಿ ಮಾಡಿದವರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀವು, ಆಂಧ್ರರು ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ತಿನ್ನಾವುದನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬೆಲ್ಲದ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪ ಕಲಿಸಿ ತಿನ್ನಾವವರೆನ್ನು ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಳಿನ ಖಾರ ಸ್ವಲ್ಪದ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿ ನಂಜಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಾತ್ತರೆ. ನಾಲ್ಕುರು ಬೆಳೆದ ಹಾಸಿ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರಿ ಬಾಯಿಗೆ ಕರಕರನೆ ಜಿಗಿದು ನುಂಗುವ ಆಂಧ್ರನು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯನು. ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ತಿನ್ನಾವಾಗ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುವ ಆಂಧ್ರನು ಗಿಡಗಿಡ ಹಾರುವಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಕೋಡಗನವ್ಯೇ ಅಪರೂಪ ಮತ್ತು ಅಯೋಗ್ಯನು. ಆಂಧ್ರನನ್ನು ಅವನ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿರಿ; ಅವನ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಸಮತೋಲನವೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ಆಂಧ್ರ ದೇಶದ ಭಯಂಕರ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಈ ಒಳಗಿನ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಖಾರ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

++

ಯಾಕೆ ಬಂತು ಆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಮುರಾರಚಿಯವರು ಬ್ಯಾಡಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲತನ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಮಾರ್ಕೆಟ ಕಟ್ಟುಡದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ಜರಗಿಸುವಾಗ ಬ್ಯಾಡಗಿ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಉರು, ನೀವು ಅದರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸಬೇಕಿರಿ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರಂತೆ. ಮುರಾರಚಿ ಬಾಯಿಗೆ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಅಂಬಿಕೆಯೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಈ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾವಾರದ ದೇಸೆಯಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಕೆಟನ್ನು ಉರು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲು ಅನುಕೂಲ ಮತ ಕೊಟ್ಟಿರಂತೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ ರಾಜಕೀಯ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಮುರಾರಚಿಭಾಯಿಗೆ

ಎದುರಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯೇ ಈ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಗಡಿವಾರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಡಿಗಳಿಗೆ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ವಶಾರಗಳನ್ನು ಉರ ಹೊರಗಿನ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಒಯ್ಯಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಸ್ವತಃ ಒಂದು ತರಹದ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯಾದ ಮುರಾರಚಿಯವರು ಅದಕ್ಕೆ ಗಂಜಿಸುತ್ತಾರೆ : "ಇದು ನಡೆಯುದು ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ದಾರಿಗೆ ಬಂದೇತೀರಬೇಕು. ಗಡಿಪಾರಾಜ್ಞ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ" ಎಂದು. ಮುರಾರಚಿಯವರು ಕನಾಟಕದ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಉರ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಖಾರವನ್ನೇನೂ ಬಿಡುದು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಿದವರ ಕಣ್ಣು ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರಿಸದೆ ಬಿಡುದು. ಮುರಾರಚಿ ಭಾಯಿಯವರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲಿ!

+++

ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಾಗ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲ ಗತ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕಿಶೋರಿಲಾಲ ಮಶ್ವರಾಲರು ಆ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಅಗ್ನಿಭಕ್ಷಕ ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಒಗ್ಗೆ ಒಂದು ಏತಿಹ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರದು ಮುಂಗೋಪದ ಪ್ರಕೃತಿ - ಅದು ಸಾತ್ವಿಕ ಕೋಪವೇ ಇರಲೊಲ್ಲದೇಕೆ. ಯಾವುದೋ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮಾತಡಿದರಂತೆ. ದೂರು ಗಾಂಥಿಚಿಯವರೆಗೆ ಹೋಯಿತು. "ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದವರು; ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ರಾಜ್ಯ. ಅದರ ಗುಣ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ" ಎಂದು ಗಾಂಥಿಚಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ವಿಜ್ಞಾನಿ ಭಾರತರತ್ನ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್‌ರು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದವರಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾಕೋ ಕೋಪ. (ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ ಬಿಡಲಾರದ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವಾದ ಹುಣಸೇ ಹಣ್ಣೆನ ಒಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.) ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿ ತಿನ್ನುವವರನ್ನು ಸಮಾಜದೊಂಹಿಗಳಿಂದು ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರೊಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವರು ಮಾಡೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಹಟ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಮಾಡಿರಬೇಕು - ಕಣ್ಣಗೆ ಖಾರಪ್ಪಡಿ ತೂರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ನೆನಪು ಕನಾಟಕದ್ದೇ ಇದು ಚೆಳವಳಿಯ ಕಾಲದ್ದು. ಹರಿತವಾದ ಲೇಖನಿಯುಳ್ಳ ಅಂದಿನ ಇಬ್ಬರು ನಿಭಯ ಲೇಖಿಕರಾದ ದಿವಂಗತ ಶಾಂತಪ್ರಣಾಲ್ಯ ಮೇಣಸಿನಕಾಯಿಯವರಿಗೂ ದಿವಂಗತ ಕೆರೂರು ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಲೇಖನ ಯುದ್ಧ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. (ಅಕಟಾ! ಆ ಶೌಯ್ಯದ ದಿನಗಳು ಇಂದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ.) ಇಂದಿನ ಪತ್ರಿಕಾಯಿದ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಗುದ್ದುವಾಗ ಕೂಡ ಎದುರಾಳಿಯ ಮೈನೊಂದೀತೆಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕೈನೊಂದೀತೆಂದು ಹಿಂದೆ - ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದಿನವರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅವರು ಗುದ್ದಿಗೆ ಕೊಡಲೂ ಬಲ್ಲವರು, ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಲ್ಲರು. ಶಾಂತಪ್ರಣಾಲ್ಯನವರು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ನೆತ್ತಿ ದಿಮ್ಮನಿಸುವ ವಾಕ್ಯಹಾರ ಹಾಕಿದ್ದರು. ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ

ಗಾಯಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ ಅಭಿಮನ್ಯವಿನ ಯುದ್ಧ ನೈಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ ದುರ್ಯೋಧನನಂತೆ "ಹೆಸರು ಶಾಂತಪ್ರಾನಾದರೂ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಮೇಣಿಸಿನಕಾಯಿಯಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ವಾಗ್ನುದ್ದಕ್ಕೆ ಭರತವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

+++

ಮೇಣಿಸಿನಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ಕೆಲವು ಉರಿಖಾರ, ಕೆಲವು ಅದರಲ್ಲೇ ಸೌಮ್ಯ. ಕೃಶಾಗಿ, ಉದ್ದವಾಗಿ, ತುದಿ ಚೊಪಾಗಿ, ಸಿನೆಮಾ ನಟಿಯ ಕಿರಿ ಬೆರಳಿನಂತೆ ಇರುವ 'ಫಾಟಿ ಮೇಣಸು' ಸೌಮ್ಯ ಖಾರ ಇದ್ದರೂ ಉರಿ ಕಡಿಮೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಒಂದು ರುಚಿ (ಭಾರತ ರತ್ನ ರಾಮನ್ನರು ಏನೇ ಹೇಳಲಿ) ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಇದರ ಇಡೀ "ಮಿಚ್ ಭಚ್" ದಢ್ಢ ನಾಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಬುರುಹು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೊಬ್ಬಿದ ಹಂಗಸರ ಕಿರುಬೆರಳಿನಂತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕುಂಟ ಮೇಣಿಸಿನ ಕಾಯಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ತರುವಂಥದ್ದು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಿಸಿಯೂ ಸಾಲದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಮರಿಗಾಗಿ ದೇವರು ಕಾಡುಮೇಣಿಸಿನ ಕಾಯಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸೂಜಿ ಮೇಣಿಸಿನಕಾಯಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ, ಹಸುರು ಎರಡು ಬಗೆ. ಅವು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೀರು ಬರಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯವುಳ್ಳವು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಣಿಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಲು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಮಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೇನಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಲಿವರ್ ಬೇನೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು ಒಂದು ತೊಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸೂಜಿ ಮೇಣಸು ನುರಿದು ತಂದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಿನ್ನಗೊಟ್ಟಿರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರೆಂದೂ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುನ್ನು ಹೋಲಿಂದ ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ!

*

ಳಟ. ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಹುಚ್ಚು

ಹುಚ್ಚು ಬಿಡದೆ ಮದುವೆ ಆಗದು, ಮದುವೆ ಆಗದೆ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡದು - ಇದು ಹಳೇ ಗಾದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ತುಸು ಹುಚ್ಚು ಗಾದೆ. ಇದನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯದೆ ಮದುವೆಯಾಗದು ಎಂದು ಬದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಗಾದೆಯ ಎರಡನೇ ಭಾಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯದೆ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಪರಿಗಿದ ಹುಚ್ಚನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟರೂ ಹುಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಅವನನ್ನು ಹೋರಬಿಳಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮದುವೇ ಹುಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಇರಿಂದ ಇನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವೆ - ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ. (ಹಂಗಸರ ಪಾಲಿಗೆ ಮದುವೆ ಹುಚ್ಚಲ್ಲ; ಮೃಗಬೇಟೆ.) ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪತಂಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರೂ ದೀಪಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾಮೃಗಕ್ಕೆ ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಅದರ ಸೆವಿ ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲ ಹತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿದರೆ ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪತಂಗಕ್ಕೆ ದೀಪದ ಹಂಬಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥದೇ ದೀಪ ಬೇಕು ಅಂಥದೇ ದೀಪ ಬೇಕು ಎಂದು ಚುನಾಯಿಸಿಕೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಗಡಲೇ ಹೆಣ್ಣಂಬ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಪೂರ್ಣಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅವೃತ್ತ, ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಹಿತಕರವಾದ ಭಯವೂ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂದು ಸುತ್ತಲಿನವರು ಹೇಳತೊಡಗಿದರೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹನ್ನರು ಇದೆ ಎಂದು ಆತ ಸಂಶಯ ಪಡತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಬೇಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಹೋಟೇಲು ಇಲ್ಲದ ಉರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಬೇಕು.

ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಸ್ವಂತ ಅಡಿಗೆ ಕಲಿತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ವುಟ್ಟಿಗೆ ಭಯಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಹೋಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಹುಡುಕುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಅವನು ಪ್ರಚಂಡ ಪಿತ್ತಾರಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪಿತ್ತಾರಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಅವನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೇನೇ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು

ಹೋಗಲೊಪ್ಪತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹುಳುಕು ತೆಗೆದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಎಷ್ಟೇ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಪೂರ್ವ ಅಪಾಯ ರಹಿತವಾದದ್ದುಲ್ಲ. ಗಂಡಸು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯೋಷದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಜನಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಾರದು. ಆ ಕ್ಷಣಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯ ಮುಖದಲ್ಲೋ ಎದೆಯಲ್ಲೋ ಟೊಂಕದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ನಿಲುವಿನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ನಗೆಯಲ್ಲೋ ಅವನ ಕಣ್ಣಗೆ ಮಾತ್ರ, ಯಾವುದೋ ಚೆಲುವು ಪ್ರತೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ, ಮೇನಕೆ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ, ರಂಭೆ ಅಥವಾ ಘೃತಾಚಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮೋಸಮಾಡಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯವುದು ಮಾಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತೆಷ್ಟು ಸರಿಸಿದಾಗಲೇ. ಆಗ ಅಟವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು ತೀರ ತುಟ್ಟಿಯ ಕೆಲಸು ಟಿಕೇಟುಗಳ ಹಣವನ್ನಲ್ಲ ರಿಫಂಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಗವನು ಬಾಸಿಂಗದ ವಿಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ತೊಡೆದ ಅರಿಸಿನದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಯಾಸದಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಬಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವಳು ತಾನು ಎಣಿಸಿದ ರಂಭೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಹಂಗಸರೂ ಸುಂದರಿಯರೇ ಎಂಬ ಫ್ರಂಚ್ ಬಾಟುಕಾರನ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಅವನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆಲ್ಲ ಅಪಾಯದಿಂದ ಬದುಕಿ ಉಳಿದರೆ ನಲುವತ್ತರ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಎರಡನೇ ಸಲ ಹುಚ್ಚು ಅಸಾಧ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ದೀಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಗಂಡಾಗುಂಡಿ ಮಾಡಿ ಶೂರ್ವನವಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಕುಬ್ಜೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಲಂಂಕಣಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗಾಗ ವಿವೇಕ ಅಪ್ಪಟಿ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವರ್ಷನ್ನು ಕೂಡ ಆಳಬಲ್ಲ ಆನಂತ ವೀರ್ಯ ತಾನೆಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೇನು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಗಂತ ಹಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಡರಾಗಿ ಮೇರೆದವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೆ ದೀಪವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದವಳು ಅವನಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಕೇಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗಂಡಹಂಡಿರ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲ ಕ್ಷು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯವೆಂದರೆ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡಸನ್ನೂ ಲಗ್ಗುವಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಹುಡುಗಿಯರು (ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಗಿಯರೇ ತಾನೆ?) ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಯನ್ನು ಈ ವರೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಿರುಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ನೋಡಿ ಗಂಗ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದ ಹಸನ್ ಬಿನ್ ಜೋಸೋ ಎಂಬ ಮಲೇಶಿಯನ್ ಇಲ ವಯಸ್ಸಿನ ಜುಬೇದಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನಿಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಆ ವರೆಗೂ ವಾಮಾಂಗಿಯರ ಯಾವ ಮಂತ್ರಕ್ಕೂ ಮಾಟಕ್ಕೂ ಸೋಲದೆ ಇದ್ದ ಈ ಚಿರಕುಮಾರ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಬಿದ್ದನೆಂದ ಮೇಲೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತಡವಾಯಿತು ಎಂಬುದುಂಟೇ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ?

*

ಉಣ. ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ಬೇಕೆ ?

ಮದುವೆ ಅನ್ನೋದು ಯಾವೋತ್ತು ಆರಂಭವಾಯಿತೋ ಆಪೋತ್ತಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕನಸುಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಡದಿ ಎಂದಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದಳೋ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಬ್ಬಿ ಮಿತ್ರ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಅನ್ನೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಮಾದರಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಅನ್ನೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಎಂಟನೇ ಹೆನ್ರಿ ದೊರೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನು ಒಬ್ಬಳ ನಂತರ ಒಬ್ಬಳಂತೆ ಆರು ಹೆಂಡಂಡಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಹಿಂದಿನವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಡೈವೋಸ್‌ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಿರ ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಡಿದ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಬಡ ದೊರೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಇದ್ದ, ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದುರುದ್ದೀಶವೇನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೂ ಪೋಷಣಿಗೂ ಮತ್ತಿಂದಷಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಪ್ರೋಫೆಸ್‌ಎಂಜ್ ಪುಂಧ್ರೆ ಸೇರಿತು.

ನಮ್ಮ ದಶರಥ ವಹಾರಾಜನೂ ಅಷ್ಟೇ. ಅವನು ಎಂಟನೇ ಹೆನ್ರಿಯಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಯಾವ ಹೆಂಡತಿಯ ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಆದರ್ಶದ ಮಾಸಲೆಗೆ ಹತ್ತದೇ ಇದ್ದವರನ್ನು ಅವನು ಹಾಗೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರು ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಫಲವೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಳು ಅವನನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯರ ಅನ್ನೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹೆಂಡಂಡಿರ ಬರೇ ಕಾರ್ಣಾಸ್ಯೇಚ್ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಜಿಯಮ್ಮೆನ್ನೇ ತುಂಬಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋಟೋ ಗ್ರಾಫರರು ಇದ್ದಿಲ್ಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಅವನ ಮಾದರಿಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತ ಇಲ್ಲ.

ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಯಾವ ಪೀಠಿಗೆಯವರೂ ಹಿಂದಿನವರ ಅನುಭವದಿಂದ ಪಾಠಕಲಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಾನೂ ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದವರೇ. ಆದರೆ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಖಚಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟೇ? ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀವು ಆಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಮಗೆ ಇದ್ದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಎಲ್ಲಾ ಕನಸುಗಳ ಹಾಗೆ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾದದ್ದೇ. ಆದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂತು ಇದರ ಒಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯಲ್ಲಿ ಏದು ಲಕಾರಗಳು ಇರಬೇಕು. "ಅನುಕೂಲಾಂ ವಿಮಲಾಂಗಿಂ ಕುಲಜಾಂ ಕುಶಲಾಂ ಸುಶೀಲಸಂಪನ್ಮಾಂ ಪಂಚಲಕಾರಾಂ ಭಾಯಾಂ" ಅಂತ ಅವನು ಏದು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮಡಚಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಅನುಕೂಲೆಯಾಗಿರಬೇಕು, ಚಂದವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೇ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಾಗಿರಬೇಕು, ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕು, ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೇ ಶೀಲವೂ ಅವಳಿಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿಗೆ ಈ ಏದು ಲಕಾರಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಹಳ ಮಜಬೂತಾಗಿ ತನ್ನ ಆದರ್ಶ ಹಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಆರು ಗುಣಗಳನ್ನು ಡಿಫ್ಯೂನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ :

ಕಾರ್ಯೇಷು ದಾಸೀ ಕರಣೇಷು ಮಂತ್ರೀ
ರೂಪೇಚೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕ್ಷಮಯಾ ಧರಿತ್ರೀ
ಭೋಜ್ಯೇಷು ಮಾತಾ ಶಯನೇಷು ರಂಭಾ
ಘಾಡ್ಯಾ ಯುಕ್ತಾ ಕುಲಧರ್ಮವತ್ತೀ

ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ದಾಸಿಯ ಹಾಗಿರಬೇಕು, ಗಂಡನಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳೋದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಗಂಡನ ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿಯ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಶಾಯಿಯಂತಿರಬೇಕು. ಮಲಗುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಭೆಯ ಡೌಟಿಕೇಣ್ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಇಬ್ಬರು ಕವಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗಂತಲೂ ಉದ್ದವಾದ ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಷ್ಟೋ ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮಾದರಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೋದಲನೇ ಕವಿ ಹೇಳುವ ವಿಮಲಾಂಗೀ ಅನ್ನೋದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಚಂದದ ಹಂಡತಿ ಬೇಕು ಅಂತ ಯಾವ ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ತಾನೇ ಬಯಸೋದಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅಂದ ಚಂದ ಅಂದರೇನು? ನಾನು ಸಣ್ಣವನಾಗಿದ್ದಾಗ ನೆರೆಮನೆಯ ಅಜ್ಞಮ್ಮನನನ್ನು ಬಹಳ ಚಂದ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವಳನ್ನೇ

ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂತ ವಚನ ಸಹಿತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವಳು ಇಹಲೋಕಯಾತೆ, ಮುಗಿಸಿದ್ದಳು. ಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ನಾನು ಒಂದು ಸಿನೆಮುನೋಡಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ತಾರೆಗೆ ಮನಸೋತೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವಳಿನ್ನೇ ಆಗಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ತುಂಬುವುದರೊಳಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಿನೆಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ ಸೌಂದರ್ಯದ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಏನಿಲ್ಲೇಂದರೂ ಒಂದು ಡಜನ್ ಸಾರೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರಬೇಕು.

ಈಗ ನೋಡಿ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸಿನೆಮಾ ನಾಯಿಕೆಯನ್ನು ವಿಮಲಾಂಗಿ ಅಂತ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಷ್ಟದಿಂದ ಅವಳ ಪ್ರತಿರೂಪದ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂದೆ ಅವಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ನೋಡಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಿನೆಮದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೆಚ್ಚು ವಿಮಲಾಂಗಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ಗತಿ? ಅದು ಹೋಗಲಿ, ಚಂದ ಅಂದರೇನು? ಕಪ್ಪು ಹುಡುಗಿ ಚಂದವೂ ಬಿಳಿಯವಳೂ? ಕಪ್ಪಿನವಳು ಚಿನ್ನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಬಿಳಿ ಹುಡುಗಿ ಬಾರೀ ಹಾರಿಕೊಂಡಳು ಅಂತ ಒಂದು ಗಾದೆಯೇ ಉಂಟಲ್ಲ. ಚೆಲುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪನೆ ಬದಲಾದ ಹಾಗೆ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೇ ಮೇಚ್ಚಿದೇ ಇರುವ ಅನುಭವಶಾಲಿ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. "ಭಾಯಾ ರೂಪವತೀ ಶತ್ರುಃ" ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಶೇಕ್ಕಾಟಿಯರ್ ಕೆವಿ ಕೂಡ ತನ್ನ ನಾಯಕ ಒಫ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬಾಯಲ್ಲಿ "ಆಲ್ ಮೋಸ್ಯಾ ಧ್ಯಾಮ್ರಾ ಇನ್ ಎ ಘೇರ್ ವ್ಯಘ್ರಾ" - ರೂಪಸಿ ಹೆಂಡತಿಯ ದಸೆಯಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಚಂದ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಇಷ್ಟಾಯಿತು. ನಮ್ಮೆ ಮೊದಲನೇ ಕೆವಿಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಾಂ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಪ್ರಫರ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ಅನುಕೂಲೆ ಅಂದರೇನು? ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುವವಳು ಅಂತಲೇ? ಗಂಡ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದರೂ ಟ್ಯೂ ಎನ್ನದೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಸಾರು ಬಡಿಸಿ, ಅವನು ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಲು ನುಪ್ಪತ್ತ ನಿದ್ದೆ ಬರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕಸಮುಸುರೆ ಮಾಡುವವಳು ಅಂತಲೋ? ಅಧಿಕಾ ತವರು ಮನೆಯವರಿಂದ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ತಂದು ಮನೆ ನಡೆಸೋದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವವಳು ಅನುಕೂಲೆಯೋ? ಅಧಿಕಾ ನಿಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನುಂಟು ಅಂತ ನೀವು ಬಾಯಿ ಬಿಡೋ ಮೊದಲೇ ಉಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವವಳೇ ಅನುಕೂಲೆಯೋ? ಬಹುಶಃ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಂಥಾ ಅನುಕೂಲೆ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕಂತ ಆಶಿಸುವವರೇ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ನಮ್ಮೆ ಹೆಂಡಂದಿರು ಹೊಸ ಸೀರೆಗಾಗಿಯೋ, ಬಂಗಾರಕ್ಕಾಗಿಯೋ, ಸಿನೆಮಕ್ಕಾಗಿಯೋ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಪೀಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಮಾದರಿ ಮಡದಿಯರ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಅನುಕೂಲೆ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮೆ ಏರಡನೇ ಕೆವಿ ಇದನ್ನೇ ಜಳಿಜಳವಾಗಿ "ಕಾರ್ಯೇಷು ದಾಸಿ" ಅನ್ನೋದು ಅಂತ ತೋರುತ್ತೇ. "ಸಂಬಳ ಕೇಳದ ದಾಸಿ" ಅನ್ನೋ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ನಾವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕವ್ಯೇ.

ಅವನಿಗೆ ಕಾರ್ಯೋಷ್ಮ ದಾಸೀ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದಂತೆ. ಕರಣೋಷ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಬೇಕು ಅನ್ವಯಿತಾನೆ. ಅವಳು ಅಥವ ರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ದುಡಿದು ಬಂದು ತಪ್ಪಿಗೆ ಮಲಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ಅವನ ಅರನಿದ್ದೆಯ ಕಿವಿ ನಟ್ಟಿಗಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ಅವನ ಕಿವಿ ಕಚ್ಚಿಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನೋವು ಮಾತ್ರ ಆಗಬಾರದು. ಉಲಿನ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಪಿಂಡಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಉಪರಿಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಕಾಯಾ ಸೆಮ್ಮಿತಿ ಅನ್ವೋದು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಒಡತಿ ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆತನಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಯುಂಡಾ ಹೊಡೆದು ಕದಲೋ ಲಕ್ಷ್ಯಾನೇ ತೋರಿಸದೇ ಇರೋ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಆರಿಷ್ಟವನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವ ಉಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮರುದಿವೆಸೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೊಡಲೆ ಅವಳು "ಸಕ್ಕರೆ ಖಚಾಗಿದೆ" ಅನ್ನಬೇಕು. "ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೇಗೆ ಖಚಾಯಿತು? ಮುಕ್ಕಿದಿಯಾ?" ಅಂತ ಅವನು ರೇಗಬೇಕು. ಅವಳು ಅತಿಧಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸೋ ಹಾಗೆ "ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೇಂತೆ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಪರವೆ ಉಂಟೆ?" ಅಂತ ಕುಟುಕಬೇಕು. "ನೀನು ಹಾಳುಗೇಡಿ. ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲೇ ವಿತರಣೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಅಂತ ಕೂಗಾಡಿ ಅವನು ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಬೇಕು. ಅವಳು "ನನ್ನ ಹಣೇಬರ" ಅಂತ ಸುರುಸುರು ಅಳಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅತಿಧಿಗಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಅನ್ವೋದು ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಟಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ದ ಕರಿಣ ಕೇಸಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಡ್ರಾಸ್ಟಿಕ್ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮುಡುಕ ತೆಗೆಯೋ ಮಿದುಳು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ 'ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಮತಿಸ್ ಸ್ತೋತ್ರಾಂ" ಅನ್ವೋದು? ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳೆಂಥ ಕರಣೋಷ್ಮ ಮಂತ್ರೀ?

ನಮ್ಮ ಕವಿಗೆ ಭೂದೇವಿಯಷ್ಟೇ ಕ್ಷಮಾಶೀಲಭಾದ ಮಡದಿ ಬೇಕಂತೆ. ದಿನಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನಾವು ಮೆಟ್ಟಿದರೂ ಭೂದೇವಿ ಪ್ರೌಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಯೆ? ನಾವು ಬೇರೆ ಹಂಗಸರೋದನೆ ಸರಸವಾಡಿದರೆ ಅವಳು ಜಗಳ ತೆಗೆಯಬಾರದು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವರಿಂದ ಒದಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಡದಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಇರಬೇಕು.

ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ತ್ವದ್ದಂದರೆ ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವವಳಾಗಿರಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸೋವಳು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ಅವಳ ಅಡಿಗೆ ಉಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಿದರೂ ಹುಳಿ ಕಡಮೆಯಾದರೂ ಖಾರ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಜಯಂತಿ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹಂಡತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಕೈ ಮಾಸಲೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಕೈ ಮಾಸಲೆಯ ಹಾಗೇ ಇರೋದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಾವು ಎಷ್ಟಿದರೂ ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಸಾರು ಮಾಡೋಕೆ ನಿನಗೆ ಬರಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದು ತೋರಿಸೋದುಂಟು. ಗಂಡಸರ ಹೃದಯದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಅವರ ಹೊಟ್ಟೇಲಿದೆ ಅಂತ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು, ಖಿರೇ. ಆದರೆ ಅಮ್ಮನ

ಹಾಗೆ ಅಡಿಗೆ ನನಗೆ ಬರಲ್ಲ ಅಂತ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋಗೋ ಮುಟ್ಟು ಧೈಯನ ಎಂಥಾ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಮುಂದೆ ಕೂಡ ತೋರಿಸಬೇಡಿ ಅಂತ ನನ್ನ ವಿನಮ್ಯ ಸಲಹೆ ನಿಮಗೆ ಹೆಂಡಂದಿರು ಏನನ್ನ ಬೇಕಾದರೂ ಸಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇತರ ಹೆಂಗಸರ ಸಂಗಡ ಅದೂ ನಿಮ್ಮ ತಾಯೀ ಸಂಗಡ ತಮ್ಮನ್ನ ಹೋಲಿಸೋದನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ಷಮಾಮೂರ್ತಿ ಧರಿತಿಯೂ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು ಭೂಕಂಪವಾದೀತು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಡಿಗೆಗೆ ನೀವು ಆದಮ್ಮ ಬೇಗ ಮತ್ತು ಸಲೀಣಾಗಿ ಒಗ್ಗೊಂಡು ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಮಾದರಿ ಗಂಡ ಅನಿಸೋದು ಕ್ಷೇಮ.

ಮೇಲೆ ನಾವು ಚೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮಾದರಿಯ ಮಡದಿಯ ಕ್ಷಾಲಿಫಿಕೇಶನ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಕವಿಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ರಸಿಕರಲ್ಲ. "ಶಯನೇಮು ರಂಭಾ" ಅನ್ನೋಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ರಸಿಕತನ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯ ಏನು? ನನಗಂತೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗಾನ ಸರಸ್ವತಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಇತ್ತು. ಹಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚ ಆಗಬೇಕು, ಪ್ರಪಂಚವಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೋ ಅದರ ಹತ್ತಿರವೋ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಂತೆ ಅನಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇನೇ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಅಂದರೆ ಆಕಳಿಸದೇ ಇರೋ ಶೋತ್ರವಾಗಬೇಕು ಅಂತ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳೇ ಸ್ವತಃ ಕವಿತೆ ಬರೆಯವವಳಾಗಬೇಕೆಂದೇನೂ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಯಲ್ಲೋ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಕಾಂಪಿಟೇಶನ್ ಮಾಡೋ ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತೇ ಹೋಗಬಲ್ಲೇ. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನೀವು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹೊರಟಾಗ ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರಿ. ಆದರ್ಶ ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಅಂತ ಒಂದು ಅರ್ಥ. ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯೂ ಕನ್ನಡಿಯೋಳಿಗಿನ ಗಂಟೇ. ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯಲ್ಲಿ ರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ, ಒಂದೇ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹೆಂಡತಿನ ಹುಡುಕೋದೆಂದರೆ ಹಾರೋ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಓಡೋ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಗುರಿ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ. ಒಂದೇ ಹುಡುಗೀಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಕೂಡಿರೋದು ಅಷ್ಟಗ್ರಹಯೋಗದ ಹಾಗೆ ದುರ್ಬಳಯೋಗ. ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಕಂಡು ನೀವು ಒಬ್ಬಳ ಕೈ ಹಿಡಿದರೆ ಅವಳಿಲ್ಲ ನೀವು ಉಹಿಸಿರದ ನಾಲ್ಕು ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಕಂಡು ಬರಗಾಗುತ್ತಿರಿ. ನೀವು ವಿಮಲಾಂಗಿ ಅಂತ ವಧೂಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಜಾನಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮಡದಿಗೆ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಾ ಸೋಟ್ಟಾ ಮಲಗುವ ಚಾಳಿ ಇದೆ ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅರಮನಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ಮಟ್ಟಿತಂತೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮಾದರಿ ಮಡದಿ

ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಲಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವಳ ಗೊರಕೆ ಏನೇನೂ ಕಣಾನಂದಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಟೂ ಲೇಟ್ ಆಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಹೆಂಗಸರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರುವ ವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಸರಕಿನ ಅವಗಣಗಳನ್ನು ಮರಸಿಡೋದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರು. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಾದರಿ ಗಂಡನ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅನ್ವೇದನ್ನು ಮರಯಬೇಡಿ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸಿನಿಕ, ಆದರ್ಥ ಪತಿ ಬೇಕಾದ ಮುಡುಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಕ ಆರು ಜನ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು - ಅಂದಿದ್ದಾನೇ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯನ್ನು ಮುಡುಕುವವನು ಕೃಷ್ಣನ ಹಾಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ್ದಾನಲ್ಲ -

ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯೇನೆ ಸಾಕೋ ಸಾಕಪ್ಪ
ಇಬ್ಬರಾದರೆ ಹೇಗೆ ತಾಳಬೇಕಪ್ಪ!

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆದರ್ಥ ಮಡದಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹಳಹಳಿಸಬೇಡಿ. ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ಅನ್ವೇದು ಒಳ್ಳೇ ಕನಸು ನಿಜ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕನಸು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಬೇಕಾದಮ್ಮೆ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನಿ. ಏನೂ ನಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಂದರೂ ನೀವು ಆಸ್ತಿತ್ವ ಸೇರಬೇಕಾದೀತು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ್ಥ ಮಡದಿ ನಿಮಗೆ ಅಸಹನೀಯಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಾದರಿ ಮಡದಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾದರಿ ಗಂಡ ಆಗೋ ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಅಸಹನೀಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊರೆದು ಸಣ್ಣ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಮಾದರಿ ಮಡದಿ ಅನ್ವೇ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಶುದ್ಧ ಬೋರು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಅತ್ಯಪ್ರಿಯ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಚಿಟ್ಟಕುಮುಳ್ಳಾಟ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಗಳ, ಒಂದಿಷ್ಟು ರಾಜಿ ಇವಲ್ಲ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಇವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ದಾಂಪತ್ಯ ಅಂದರೆ ಇಡೀ ದಿನ, ಇಡೀ ವರ್ಷ ಬರೇ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನತ್ತ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಒಂದು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯಿಂದ ನೇರ ಇನ್ವೋಂಡಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಷ್ಟಗಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ನಡು ನಡುವೆ ಚಕ್ಕಲಿಯೋ ಖಾರಾಬುಂದಿಯೋ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗೆ ನಾಲಿಗೆ ಚುರುಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮ ಯಾಕೆ ಕಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅವಳು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮಡದಿ ಎಂಬವಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟುದರೂ unpredictability - "ದೇವೋ ನ ಜಾನಾತಿ" ಗುಣ ಇರಬೇಕು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭಯವೂ ಇರಬೇಕು.

"ಮ್ಯಾರೇಜನ್ ಆರ್ ಮೇಡ್ ಇನ್ ಹೆವೆನ್" ಅಂತ ಇಗ್ನಿಷ್ ಗಾದೆ ಇದೆ. ಮುದುವೆ ಅನ್ನೋದು ದೃವಾಯತ್ತವಂತೆ. ಮಡದಿಯಿಂದ ನೀವು ಏನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ ಅನ್ನೋದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿಶ್ಚಯವೇ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ಮಾದರಿ ಮಡದಿಯ ಕನಸಿನಿಂದ ಬೇಗ ಎಚ್ಚತ್ತ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಡದಿಯೇ ಮಾದರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಪ್ತಜೀವಿಗಳ ಆ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಿನಿಕ ಡಿ ರೋಪ್ಸ್‌ಪ್ರೈತೋ ಹಾಗೆ "ಹಿತದಾಂಪತ್ಯಗಳು ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸುಖದಾಂಪತ್ಯವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ" ಅಂತ ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ತೀರ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳು ತ್ಯಾಗನ್ ಕವಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಗೋರಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ದ್ವಿಪದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಶರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತ್ಯಾಗನ್ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ದ್ವಿಪದಿ ಹೀಗಿತ್ತು :

ಇವಳಿಲ್ಲ ಮಲಗಿಹಳು ಮಲಗಿರಲಿ ಹಾಗೇ!

ಅಂತೂ ಬಂತು ಶಾಂತಿ ಅವಳಿಗೆ, ನನಗೆ (೧೯೨೫)

ಇಂ. ಶಂಕು ಸ್ವಾಪನಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಸೂದೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಂಕುಸ್ವಾಪನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಕಾರವು ಕಾಯದೆ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲವೀಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ಮೆ "ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಚೆಚ್ಚಿದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಶಂಕುಸ್ವಾಪನೆ" ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕಾ ಶಿರೋಲೇಖನನ್ನೂ ಇದರ ಮೇಲಂತೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿಯೂ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ ಚಿಂತಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಈ ಪ್ರಾಭೂತಿಕಾಯಿಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಶಂಕುಸ್ವಾಪನೆಯಾದ ಹೊರತು ಯಾವೋಂದು ಕಟ್ಟಡವೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಗಣಾರ್ಥನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿಗಳೆಯಲ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅಮೃತ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಇಕ್ಕಿದ ಶಂಕುಗಳು, ಧಾರವಾಡದ ಭೋಟಾ ಮಹಾಬಳೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರ ಜಾಂಚ ಲಾಯ್ದರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಹುಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಂಕುವಿನಂತೆ, ಹೊನೆಯವರೆಗೂ ಶಿಶಂಕುವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದೆಂಬ ಮಾತು ಅಮೃತಹಸ್ತದ ಶಂಕು ಸ್ವಾಪನೆಯ ಅಪರಿಹಾರ್ಯತೆಯನ್ನೇನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮುನಸಿಪಾಲಿಟಿ ಗಟಾರ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಲ್ಲಾರು.

+++

ಆದರೆ ಇಂಥ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಿದೆ? ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೊದಲೇ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಧಾನ - ಉಪಪ್ರಧಾನ - ಮುಖ್ಯ - ಉಪಮುಖ್ಯ - ಸಂಪೂರ್ಣಾರ್ಥಿ - ಸಂಪೂರ್ಣಬಹಿರ್ಗತ - ಉಪಸಹಾಯಕ - ರಾಜ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಅಸಂಖ್ಯ ಶಂಕುಸ್ವಾಪನೋದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೆರವೇರಿಸುವ ಭಾರವೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಕನ್ನಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೂ ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಕಾಮರೂಪದವರೆಗೂ ಜಿಗಿದು ಜಿಗಿದು

ಹಿಮ್ಮಡಿ ಸಮೇದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇತ್ತು ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ಪಕ್ಷದ (ಪರವಚನದಲ್ಲಿ ಬಹುವಚನವೂ ಸೇರಿತು) ಪ್ರಾಂತಿಕ, ಜಿಲ್ಲಾ, ತಾಲೂಕು, ಗ್ರಾಮ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಹಾಳುಭಾವಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಮಾರಂಭವು ಕೊಡ ಬಾರದೆ ಅವರು ಬೋಜ್ಬು ಕರೆಗಿಸುವ ದೈತ್ಯರ್ಥಿನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊದಲು ರಾಷ್ಟ್ರಾಗಿದ್ದ ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೆ ವಿಭಿಂಫಾರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಐ.ಸಿ. ಎಸ್. ಪ್ರಮುಖಿರಾದರೂ ದೇಶ ಸೇವೆಗೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆಗಳು ಬರುತ್ತು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ದೂರು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಳೆ ಕೆರೆಕುಂಟೆ ಬಾಬಿ ನದಿ ಕಾರಣಾನೆ ಶಾಲೆ ಆಸ್ತಿ, ಮೊದಲಾದವರ್ಗಗಳ ಉಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ದ್ಯಾಂಶ ಪೂರಂಭಿಸಲಿರುವುದರಿಂದ ಶಂಕು - ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯ ವಿಭಾಗ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತಜಿಯವರು ಎಷ್ಟೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಮಂತ್ರಿ, ಮಂಡಳವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತು. ಅತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ ಸೇವಾವಾಶವಿಲ್ಲದ ಮೂಲಕ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳುವ ಭಯವಿದೆ.

+++

ಈ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಲಾಂಗೂಲಾಕಾರ್ಯರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೋಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇದೇ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಯಾಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ :

೧. ಕಾರ್ಯದರ್ಶ ಹೆಸರು "ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಘಾಟನ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದೆ" ಯೋಂದಿರಬೇಕು.

೨. ಈ ಕಾರ್ಯದರ್ಶನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಲಿನಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಯಂತ್ರಕ, ಇನ್‌ಸ್‌ಕ್ರೆಟ್‌ರ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರ ವಿನಿಯಂತ್ರಣಾವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವವರಿಗೇ ಈ ಶಾಖೆಯ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ರ ಸಿಗಬೇಕು.

೩. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪ್ರಯತ ಅಂತಸ್ತನ್ನು (ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ರ್ಯಾಂಕ್) ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. (ಮುಂಬಯಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗನನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.)

೪. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭವನ, ಕಟ್ಟಡ, ಗುಡಿಸಲು, ಅಣಕಟ್ಟು ಮೊದಲಾದವರ್ಗಗಳನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖನಿಂದ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಬ್ರೂಬ್ ಪ್ರಮುಖನಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿಸಲೇಬೇಕು. ಮಾಡಿಸದಿರುವುದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. (ಆಶಾಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಅರಮನೆಗಳೂ ಈ ಕಾರ್ಯದರ್ಶ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು.)

ಇ. ಪ್ರಮುಖನೆಂದರೆ ಈ ಕಾಯದೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿ, ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ಪ್ರಕ್ಷೇದ (ಗಳು) ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ (ಸಹಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಹಿತ), ಐ.ಸಿ.ಎಸ್, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ನೋಕರರು ಮಾತ್ರ, ಇರಬೇಕು.

ಈ. ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಉ ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ೧) ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೨) ಕೇಂದ್ರ ಸಂಪುಟ (ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್) ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು. ೩) ಕೇಂದ್ರ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೪) ರಾಜ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು. ೫) ಐ. ಎ. ಎಸ್., ಐ. ಎ. ಎಸ್. ನೋಕರರು ಹಾಗೂ ಚಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು. ೬) ತಾಲೂಕಾ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

೭. ಅ) ಶಂಕಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಲಾಗುವ ಉಪಕ್ರಮದ ವೆಚ್ಚುವು ಇ ಕೊಟಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಇನೇ ವರ್ಗದ ಪ್ರಮುಖರೇ ಆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆ) ಇ ಕೊಟಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಇ ಕೊಟಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ಸದರ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಏರಡನೇ ವರ್ಗದವರೇ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇ) ಇ ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಇ ಕೊಟಿಯವರೆಗಿನ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ಸದರ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಮೂರನೇ ವರ್ಗದವರೂ ಇ) ಇಂ ಸಾವಿರದಿಂದ ಇ ಲಕ್ಷ್ಯದ ವರೆಗಿನವುಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಗದವರೂ ಉ) ಇಂ ಸಾವಿರದಿಂದ ಇಂ ಸಾವಿರದ ವರೆಗಿನವುಗಳನ್ನು ಬಿದನೇ ವರ್ಗದವರೂ ಉ) ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯವನ್ನು ಅಂದರೆ ಗುಡಿಸಲು, ದುರಸ್ತಾಗುವ, ಆದ ರಸ್ತೆ, ಚರಂಡಿ, ನಳಿದ ಟ್ಯಾಪ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಉನೇ ವರ್ಗದವರೂ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಎ. ಸೂ. : ಶಂಕಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಶ್ರೀಶಂಕುವಾದರೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದವರು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ.

ಇಗ. ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮ ಸಂಜೀವಿನಿ

ರೋಮನ್‌ರು ಯುರೋಪಿಗೆ ಲಾ - ಅಂದರೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಭಾರತದವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ರೋಮನ್‌ರು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬುದ್ಧಿಯ ಜನ; ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಷ್ಟು ಕುಂಟರೇ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು - ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾನೂನು ಕತ್ತೆ ಎನಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ತೈಲಬುದ್ಧಿಯ ಭಾರತೀಯರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕತ್ತೆಯಲ್ಲ. ರೋಮನ್‌ರಿಂದ ಲಾವನ್ನು ಪಡೆದ ದೇಶಗಳಲ್ಲ, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಾಶವಾಗಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ ಕತ್ತೆಯಿಂದ ಕುದುರೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕತ್ತೆ ತೀರ ಅಂಕೆ ಮೀರಿತು ಅನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೊಂಡು ಕಡಿವಾಣ ತೊಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ; ಆಮೇಲೆ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೊರತು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಯೋಚನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಕತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಅವರು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಇತರ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಂಪಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೆಲವರು ಲಾ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಭಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ 'ಶಾಸ್ತ್ರ'ವನ್ನು ಯಾರೂ ಕತ್ತೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾರಾ. ಕತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಅವಿಷೇಕದ ಅನಾರೋಸ್ನೇಬಲ್‌ ಪ್ರಾಣಿ. ಅದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಂತೋಷಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ರೀಸನೇಬಲ್‌ ಆಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವರಂಹನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ! ತನ್ನ ಒದರಾಟ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅದೇನೂ ಗಣ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಮನ್ ಪ್ರಣೀತ ಲಾ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ. ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದು ತುಂಬಾ ಮಧುರ ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ - ಸ್ವೀಷ್ಟೀ ರೀಸನೇಬಲ್‌.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇದೇ ಈಗ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಏನೋ ಕೆಲಸ ಇದೆ ಅಂತ ನಾನು ಅಂಗಿಯೋಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಲಿಯೋಳಿಗೆ ಕಾಲು ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ತಲೆಯನ್ನು ಅಡಿಗೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚಾಚಿ "ಯಾವ ಕಡೆ ವೃಷ್ಟಿ ಹಾರಿ

"ಹೋರಟಿದ್ದೀರಿ" ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋರಟಿ?" ಅನ್ನವುದು ವಿಷ್ಣುಕಾರಿ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಕುನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಶಬ್ದ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಸವಾಧಾನವಾಗಿ ನನ್ನ ಹೋರಟಂಡಾ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀಜನೇಬಲ್ ಆಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಿತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಅವರು, "ಆಯೋ! ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನೀವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೋಳಗೆ ಒಂದು ಹಾಗೇ ಇದೆ! ಪೂಜೇಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಡಿ!" ಅಂತ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾನ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಏಳೂವರೆ ನಿರ್ಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ನಾನು ಹೋರಬಿಳುತ್ತೇನೆ. ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬೇಕು; ' ಪೂಜೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಎರಡೂವರೆ ನಿರ್ಮಿಷ ಇದ್ದರೆ ಧಾರಾಳವಾಯಿತು. ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದಿನಪೂ ನಾನು ಪೂಜೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ತ್ಯಾಪ್ತನಾಗಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಿದ್ಧ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಒಂದು ಹೋರತು ಆದಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಿಟ್ಯೂ ಆದ ಮೇಲೂ ದೇವರು ನನಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಪೂಜೆಗೆ ಅವನು ಅಹಂತೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವರ ಮತ.

ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಲನ್ ಮಾಫಿ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿಯವರೊಡನೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಫಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಅವು ಆಗಲೇಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಅವರು ಭಗವದ್ವಿತೀ ಬೇರೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನಗೆ ನೆಗಡಿ ಆಗುತ್ತೇ ಅನಿಸಿದಾಗ ಈ 'ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಫಿ ಅಪೀಲು' ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಗುಜರಾಯಿಸಿದೆ; ಅವರು ಭಗವದ್ವಿತೀಯ "ಸ್ವಲ್ಪಮಷ್ಟಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ ತ್ರಾಯತೇ ಮಹತೋ ಭಯಾತ್" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಚಾ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಸ್ವಾನ ಸಂಧ್ಯೆ ಪೂಜೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಜನರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಪವಾಸ ಕೆಡಹುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಸಂತೋಷ ಸಿಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಸ್ವಾಪಕರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಗಾಗ ಬಾಧೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಒಂದು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮರುದಿವಸ ಉಟದ ರುಚಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇತ್ತೋ ಏನೋ. ಹಿಂದುಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತರತರದ ಉಪವಾಸಗಳಿವೆ. ಏಕಾದಶಿಗಳಿವೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಗಳಿವೆ, ಗ್ರಹಣಗಳಿವೆ. ಇಡೀ ದಿನದ ಉಪವಾಸಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜರ್ರಾಗ್ಗಿ ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲವಾದರೆ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತಗಳಿವೆ - ಆದಿತ್ಯವಾರ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತ, ಸೋಮವಾರ ಒಪ್ಪೊಪ್ಪತ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ; ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋ ಉಪವಾಸಗಳಿಗೆ ಪದ್ಯದು ದಿನದ ಭೀಷ್ಟಪಂಚಕ, ವಿಷ್ಣುಪಂಚಕಗಳಿವೆ.

ಆದರೆ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಉಪವಾಸದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಥಿಷ್ಟಿ ಪಸೆಂಟ್ ಆದರೂ ಪುಣ್ಯ

ಜಮಾಯಿಸಬಹುದು. 'ಉಪವಾಸದ ಶಾಸ್ತ್ರ' ಅಂದರೆ ಘಲಾಹಾರ. ಬಾಳಹಣ್ಣು, ಸೇಬು, ಕಿತ್ತಲ್, ಮೂಸಂಬಿ, ದೃಕ್ಷಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಘಲಾಹಾರವೆಂದು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ. ನಿಮ್ಮ ಜೀಬಿನ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನೀವು ದಿನದ ಪಾವು ಕೆಲೋ ಅಕ್ಷಿ, ಜೋಳ ಅಥವಾ ಗೋಧಿಯ ಗ್ರಾಸದ ಬದಲು ಕೆಲವು ಕೆಲೋ ಘಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ನಾಲಗೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಯೇ ಮೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಿಳಿಸಿದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎರಡು ತೊಂದರೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳ ಬೆಲೆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟು ಹಣದ ಏಣಿಯಲ್ಲದೆ ನಿಲುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೊಂದು; ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂದರೆ ಹಸಿವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆತ್ತದೆ, ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು. ಇದರಿಂದಲೂ ನೀವು ಎದೆಗುಂದುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉಪವಾಸದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಘಲಾಹಾರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಬಹುದಾದರೆ ಘಲಾಹಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಉಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಶಿರಾ, ಬಂಧಿ, ಅಥವಾ ನೀವು ಅನ್ನದ್ವಂಡಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಚಪಾತಿ, ಚಪಾತಿ ಧ್ವಂಡಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಕ್ಷಿ ದೋಸೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ತಿಂದೂ ಅದನ್ನೇ 'ಘಲಾಹಾರ' ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಸಾಕು. ಬೀಜ ಮಾತೆಂದರೆ ನೀವು ದಿನಾ ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಂದನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ದಿನದ್ದಕ್ಕಿಂತ ರುಚಿಯದ್ವಾರೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶಸ್ತ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚಪಾತಿ ಕಣಕವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಾದುವ ಬದಲು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾದಿ ಚಪಾತಿ ಲಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅದು ಘಲಾಹಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಹಾಲು ಇಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಚಮಚೆ ಹಾಲನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಆ ನೀರೆಲ್ಲ ಹಾಲಿನ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಲಿನ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಚಪಾತಿ ಮಾಡಿ ತಿಂದರೆ ಅದು ಘಲಾಹಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೂ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಉಣ್ಣುವ ಅನ್ನವನ್ನೇ 'ಘಲಾಹಾರ'ವೆಂದು ಕರೆದರೂ ಸಾಕು. ಉಪವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಮರೆಯಬೇಡಿ. ಉಪವಾಸದ ದಿನ "ನಾನು ಉಟ ಮಾಡಿದೆ" ಎಂದರೆ ನೀವು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಅದನ್ನೇ ಘಲಾಹಾರ ಮಾಡಿದೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕುಚೆಗೆ ಮೋಸವಿಲ್ಲ.

ಈ ಉಪವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ನಾನು ಉಟವನ್ನೇ ಘಲಾಹಾರವೆಂದು ಕರೆದ ಹಾಗೆ ಉಟವನ್ನೇ ಉಪವಾಸವೆಂದು ಕರೆದು ಪುಲಾ ಮಾರ್ಕೆ ಪಡೆಯುವ ದಾರಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡಬೇಕು.

ಯಾವುದೋ ಗೌರೀ ವೃತ್ತ, ಯಾವುದೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವೃತ್ತ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರು, ಅವಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಿನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಅಥವಾ ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರದ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ 'ಉಡುಗೋರೆ' ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಅವಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು 'ಶಾಸ್ತ್ರ'ದ ಕುಪ್ಪಸ ವಿಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಣಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಜೋಣಾನವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಸರಾಸರಿ ಎತ್ತರ ಆದಿಮ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಡಿ ಇತ್ತೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಣಗಳ ಅಳತೆಯನ್ನು ಆ ಕಾಲದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ

ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಸೀರೆಯನ್ನು ನೆರೆಮನೆಯ ತರುಣ ಮುತ್ತೆದೆಗೆ ತೋರಿಸುವ ಸಂಭರುದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ವಿಣಾಗಳ ಪೆಂಡಿ ಆ ಮಾನಿನೀಮಣಿಯ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿತ್ತು. "ಅಯ್ಯೋ ಕಕ್ಕೋ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೂಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಅವಳು.

"ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲಿ ತಾಯಿ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರ ಅಳತೆಗೂ ಇದು ಸರಿಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಲಿಸಲಿಲ್ಲ" ಅಂತ ನಮ್ಮವರು.

"ಅಯ್ಯೋ! ಏನು ಪೆದ್ದು ಇದ್ದೀರವ್ವ ನೀವು! ಇವೇನು ಹೊಲಿಸೋಕೆ ಇರೋಲ್ಲ. ಕೊಡೋಕಂತಲೇ ಇರೋವು. 'ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ' ಕೊಡೋ ಖಣ. ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗೋದು ಹೋಗೋದು ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಆಗತಾ ಇರತಾವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೆದೇರಿಗೆ ಕೊಡೋ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು."

"ಭೇ! ಹ್ಯಾಗೆ ತಾಯಿ ಯಾತಕ್ಕೂ ಬಾರದವುಗಳನ್ನು ಬಾಗಿನ, ಉಡುಗೂರೆ ಕೊಡೋದು" ನಮ್ಮವರ ಆತಂಕ.

ಈ ಮಾನಿನೀಮಣಿ ನಮ್ಮವರ ಮುಂಬತನಕ್ಕೆ ತಲೆ ಚೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕಳು.

"ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕವ್ವಾ ಕಾಳಜಿ? ನಿಮಗೆ ಯಾರೋ ಕೊಡ್ಡಾರೆ, ನೀವು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟಬಿಡ್ಡೀರಿ. ಬರೇ 'ಶಾಸ್ತ್ರ' ಇದೆಲ್ಲ."

"ಆದರೂ ಯಾಕೋ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇ ತಾಯಿ."

"ಏನು ಹುಂಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತಿನಿ! ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಚೊರು ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತೇ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡಿತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ? ಶಾಸ್ತ್ರದ ಖಣ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಿಡೋದು ಹಿಂಗೇ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ನಾಳೆ ಇನ್ನಾಗಿಗೋ ಕೊಡ್ಡಾರೆ. ಬರೋ ವರ್ಷ ಅದೇ ಖಣ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸುತ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಗಿನದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಬಂದರೂ ಬಂತೇ! ನೀವು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಮತ್ತೆ ನಮಗೇ ಬರುವ ಸಂಭವ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಸಂಕೋಚಿ?"

ಈ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿವರಣೆ ಪಟಾಯಿಸಿ ನಮ್ಮವರು ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಯೋ ವೃತ್ತ ಎಬ್ಬಿಸೆಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇವಲ ವೃತ್ತ, ದಾನ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತದೆಂದು ನೀವೇಂಸಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿ. ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಂಡತಿಗೆ, "ಲೇ! ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕೋ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಕೂಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಯೂನಿಯನ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲ ಅವನಷ್ಟೆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕೆಮ್ಮೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೇ. ಕಲಕತ್ತೆಯ ಸೆಕ್ರಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತೇ ಸಾಹೇಬರುಗಳು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಜರು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಸ್ಕತ್ತ ಗೀಚಿ, ತಮ್ಮ ಕುಚಿಯ್

ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹೆಗಲಿನ ಗರಿಗರಿ ಇಸ್ತಿಯ ಅಂಗವಸ್ತುವನ್ನು "ಒದಿಸಿ" ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಅಂತೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆಗರಾಯ ತನ್ನ ಗಳೆಯನಿಗೆ "ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಳೋ ಮಾರಾಯ. ಒಮ್ಮೆ ಓದೋ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಮ್ಮ ಬಡಕೋತಾಳೆ ಪಾಪ" ಅನ್ನತಾ ಇದ್ದಾದ್ದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಗೆ ಸಾಮಾನು ಕೊಡುವ ಅಂಗಡಿಯವನು ದೇಶೋದ್ಭಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ವಾ ಕನಾಟಕಕ್ಕಾಗುವ ಅನ್ಯಾಯದ ಪ್ರತಿಭಟನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹರತಾಳದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಎದುರು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಿಲೆಕ್ಪ್ರೀ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಹರತಾಳದ ಸಂಘಟಕರು ಇದಕ್ಕೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹರತಾಳದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ.

ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಂಪರೆ ಇಂದು ನಿನ್ನಯದಲ್ಲ. ಉಪನಿಷತ್ತಾಲದಷ್ಟು ಪ್ರಚೀನವಾದದ್ದು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಖಣ್ಣಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಣಿಗೆ "ಪೀಠೋದಕಾ ಜಗ್ಗತ್ತಾಃ" ಅದಂಥ ಮುದಿ ಗೊಡ್ಡು ಗೋವುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಅವನು ದಾನದ 'ಶಾಸ್ತ್ರ' ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಅರಿಯದ ಅವನ ಕಸುಗಾಯಿ ಮಗ ನಚಿಕೇತ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಸಿ ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ದುರೋಧನನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯುದ್ಧದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಜಯವಾಯಿತು.

ಮೇವಾಡದ ಪ್ರತಾಪ ಸಿಂಗನ ಸುದ್ದಿ ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಅಕಬರನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಡುಪಾಲಾದ ಆತ ಮೇವಾಡವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ತೂರು ದುರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹೊರತು ತಾನು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗೆ, ಬಂಗಾರದ (ಅಧ್ವಾ ಚೇಳಿಯೋ?) ತಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಣಿ - ಎಂಬುದಾಗಿ ಭೀಷ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವಸೆಲಾಗದೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣತ್ತಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ದಿನಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ. ಅವನ ಕುಲದವರು ಆ ಏರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆಂದರು. ಕೆಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಂತರ ಅವರು ಮೇವಾಡದ ಮಹಾರಾಜಾ ಪದವಿಯ ಬದಲು ಉದಯಪುರದ ತುಂಡರಸು ಪದವಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೈಲಬುದ್ಧಿಯ ಯಾವನೋ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತ ಅವರಿಗೆ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಬಂಗಾರದ ತಳಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ತರಗೆಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಣಿತೊಡಗಿದರು; ಮತ್ತನ್ನ ಹಂಸತೊಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದೆಸೆಳು ಒಣಹುಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗತೊಡಗಿದರು. ಶಪಥದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಂತ ಇದನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಇಂದಿನ ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಯುಗಕ್ಕೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದಮ್ಮವಾದ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಕನಾಟಕ ಸರಕಾರ ಮೋಟಾರ್ ಸ್ಕೆಕ್ಲರ್,

ಸ್ವಾಟಿರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಾ ಮಾಡುವಾಗ ಕುಲಾವಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿತಲ್ಲ. ಕುಲಾವಿ ತಯಾರಕರ ಬೋಕ್ಕುಸವನ್ನು ತುಂಬಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲು ಗಿಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಆಗ ಅನೇಕರು ಗೊಣಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಅಂಶ ಸರಕಾರಿ ಡೈರಿಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅಂಶದಷ್ಟೇ ಇತ್ತಂತೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾರಾರು ಒಳ್ಳೇ ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಕಾಯಿದೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದರೂ ಅದರ ಸ್ವಾಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಒಮ್ಮೆ ವೇಗದಿಂದ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ಲನ್ನೋ ಸ್ವಾಟಿರನ್ನೋ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅವರು ಕುಲಾವಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದ ಪೋಲೀಸರಿಗೂ ಸಮ್ಮತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಾನೂನಿನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕರಣ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಎಮ್ಜೆನ್ಸಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಶೀಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತೆಂದೂ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಎಮ್ಜೆನ್ಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಈಗ ಅನಾಫ್ಯಾಶನೇಬಲ್ಲ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಲು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಎಂದೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದಿಗೂ ಬಿಡುವವರಲ್ಲ ಎಂಬುದು.

ಇಟ. ಶ್ರೀಶ್ರುತಿಂತಾರತ್ನಂ

ಸೇಷ್ಟೀರೇಜರಿನ ಆರುಬಿಲ್ಲೆಗೆ ಏಳು ಸ್ವಂತ ಕ್ಷೋರಗಳ ಈ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗಡ್ಡದ ಗಾರವ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಕೆಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾದರೂ ದೊರೆತರೆ ಯಾವ ಪುರಾತತ್ವಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಡ್ಡಗಳಿಗಾದ ಜಟಾಪಟಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರೇ ಏಕೆ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಕ್ಷತ್ವಿರಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಣೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮದಾಸ ಟಂಡನ್‌ರಿಗೂ ಮೌಲಾನಾರಾದರೂ ಅವರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯ ಖುಷಿಯಾಗಲಿ ರಾಜನಾಗಲಿ ಅಲ್ಲದ ಅಬುಲಕಲಮು ಅಜಾದರಿಗೂ ಹಿಂದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆದ ವಾಕ್ಯಸ್ತಿ (ವಾಕ್+ಸ್ತಿ) ಯು ದೇವಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ವಸಿಷ್ಠರ ವಾಗ್ಯದ್ಧವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದಿರಬೇಕು. ಆ ಖುಷಿಗಳ ವಾಗ್ಯದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮ ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಹೇಗಾಯಿತೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಈ ಖುಷಿಗಳ ಕುಸ್ತಿಯ ಕಾರಣಾದ ಹೀಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡುಗಬಹುದಾದರೂ ಇಂದಿನ ದೇವತೆಗಳಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಕ್ತರು ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸೀರು ಬಿಡುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ - ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ತಾಪಸರ ತಪಸ್ಸಿನ ತಾಪ ತಣ್ಣಾಗಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟ ಅಂದಿನ ದೇವತೆಗಳ ಹಾಗೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಿಗೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಗತಿಯಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಖುಷಿಗಳ ಕಲಹದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಶ್ರಿಶಂಕುವಿಗಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಈ ಖುಷಿಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅದು ಗಡ್ಡದ ವಿಜಯವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಡ್ಡಾಭಿಮಾನಿಗಳು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಈ ಹೋಳಿ ಕಾಳಗ ನೋಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

+++

ಮೀಸೆಯು ಪೌರುಷದ ಚಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ ಗಡ್ಡವು ಗುರುಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಕುರುಹಾಗಿದೆ. ಗಡ್ಡವಂತರಲ್ಲಿ ಪೌರುಷದ ಕೊರತೆಯಿದೆಯೆಂದಲ್ಲ. ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸುವ ಸಂಗಡ ಮೀಸೆಯ ಕೃಷಿಯೂ ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೌರುಷವೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಲೆಯನ್ನು

ಬೋಳಿಸಿ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸುವ ಕುತೂಹಲಜನಕ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಲ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಮೀಸೆವಿರಹಿತವಾದ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸುವ ರೂಢಿ ಯಾರಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಗಡ್ಡದ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ವಸಿಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಆಜಾದ ಟಂಡನ ಏರಾವೇಶಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮೇನಕಾ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯವರು ಕೂಡ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹರಿಯುವ ಗಡ್ಡವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖಿದ ಆಕಾರ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಲಾಂಕಿತಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಖಿಭಾವಕ್ಕೊಂದು ದುರ್ಗಮತೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಗಡ್ಡಾರಣ್ಯದ ನಡುವಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾವ ವಾಕ್ಯಾಸಿಂಹ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರಿತೆಯಿಂದ, ಭೀತಿಯಿಂದ ಎದುರುನೋಡುವರು. ಅದರಿಂದ ಬರುವುದು ಮೊಲವೋ ನರಿಯೋ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿತ್ವ ಶರಭತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಗಡ್ಡದ ಅಲುಗಾಟದ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದಾದ ತೂಕ ಅವಕ್ಕೆ ದೊರಕುವುದು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಾಮಸ ಕೋರ್ಡಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಕದ ಮುಖಿವಾಡವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಾಗ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಜಗ್ಗಿದರೆ ನೀವು ಉನ್ನತ್ತರು; ಬದಲಿಗೆ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಜಗ್ಗಿದರೆ ಧೀರೋದ್ಧರ್ತರು. ನೆತ್ತಿಗೂ ಗಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರವೆಷ್ಟು ನೋಡಿರಿ.

++

ಧರ್ಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸದೆ ಧರ್ಮಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರು ತೀರ ವಿರಳ. ಜರತುಷ್ಟು, ಶ್ರೀಸ್ತ, ಮಹಮದ, ನಿಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಶಿಷ್ಟಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಗಡ್ಡ ಸಹಿತರೇ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜಗಳ ದೇವರು ಕೂಡ ಗಡ್ಡವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೇ ಚಿತ್ತಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬುದ್ಧನು ಮಾತ್ರ ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನಂತೆ ಕನ್ನಡಿಯಂದದಿ ಪ್ರಾಳೆವ ಕಪೋಲದ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕನೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನು ಗಡ್ಡಯುಕ್ತರಾದ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಕಾಂಡವಾದಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸದ್ಪೂರ್ಣ ಹೊಡೆದವನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ವೇದವಾದಿಗಳ ಗಡ್ಡದಾಚಿಗಿನ ಹುಳುಕುಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗಳಿಯಲು ಹೊರಟ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹುಳುಕೂ ಇಲ್ಲೆಂದು ಮೊದಲೇ ತೋರಿಸಲು ಆತುರನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ವೇದವಾದಿಗಳ ಗಡ್ಡ ಎಳೆಯಲು ಹೊರಟ ಬುದ್ಧನು ಅವರಿಂದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಗಡ್ಡಕೃಷ್ಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದದಂತೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದ್ದನೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಬೋಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಭಾರತದಿಂದೋಡಿಸಿದ ವೈದಿಕ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಾಚಾರ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನಿಗಿಂತ ಅತಿಬಿಧ್ಯರಾಗಿ ಅವನ ಅಯುಧಗಳಿಂದಲೇ ಅವನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಗಡ್ಡವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಲೆಯನ್ನು ಕೂಡ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತರ್ಕದಷ್ಟೇ ತಮ್ಮ ರುಂಡಪೂ ಜುಳುಜುಳು ಜಾರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮ ಸಾಮಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರೋಮತೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಲಿತು. ಗಡ್ಡದ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಕ್ರಮಣವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಒಂದೆರಡು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲೇ ಈ ವಿಗಡ್ಡ ಪ್ರತಿಕೂರಂತಿಯು

ತಾನಾಗಿ ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ವಿದೇಶೀ ಗಡ್ಡದ ಆಕ್ರಮಣವು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ನುಣ್ಣನ್ನ ಕ್ಷೋರಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಧರ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡದ ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ ಯಶಸ್ವಿ ಶೀಖಿಗೆ ಗುರು ಗೋವಿಂದ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಮುಂದಿತ ಮುಖಿದಿಂದ ಮುಂದಿತ ಮುಖಿವನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಬಂದಂತೆ ಗಡ್ಡವನ್ನೂ ಗಡ್ಡದಿಂದಲೇ ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಸೀಖಿರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆವರು ಬಾಳಿಗೂ ತಮಗೂ ಎಂದೂ ಸಂಬಂಧ ಬರಕೂಡದೆಂದು ಪಣ ತೋಟ್ಟರು. ಸೀಖಿರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಕ್ಷೋರಿಕರನ್ನೇನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಗೆಹರಿದಿಲ್ಲ. ವಾದರೂ ಕ್ಷೋರದ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೇನು ವಾಡಿದರೆಂದು ಉಹಿಸಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಆವರು ತಮ್ಮ ಸದಾ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ಕೃಪಾಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು!

+++

ವಿಕ್ಷೋರಿಯಾ ರಾಜೀಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಶ್ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಡ್ಡದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಡಿಕನ್ಸ್, ಧ್ಯಾಕರೇ, ಬ್ರೈನಿಂಗ್, ಮೆರಡಿಶ್, ಕಾರ್ಡಾಯಿಲ, ಟೆನಿಸನ್ ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯೇಷ್ಟರೆಲ್ಲ ಸಗಡ್ಡಾಕರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಕವಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಗಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನಿಂದ ಷಾನವರೆಗೆ ಸಗಡ್ಡ ಮಹಾಕವಿಗಳ ರುಂಡಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಹೆಣೆಯಬಹುದು. ಗ್ರೇಯಂತೂ ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಕವನವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ : " ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಷ್ಟಿಧಾರೆ ಸುರಿಯುವ ತರದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತವನ ಗಡ್ಡ " ಎಂದು ಅವನ ವಣಣನೆ. ಭಾರತದ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಕೂರರು ಗಡ್ಡವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಮತೆಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಆವರ ಚಿತ್ರಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ರಾಜಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಪ್ರಧಾನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ದಬ್ಬು. ಸಿ. ಬನಜ್‌ಯವರಿಗೆ ನವಿರಾದ ಹರಿಯುವ ಗಡ್ಡವಿತ್ತು. ದಾದಾಭಾಯಿ ನೋರೋಜಿ, ಸುರೀಂದ್ರನಾಥ ಬನಜ್, ಭಿರೋಜಶಹಾ ಮೇಹತಾ, ವಿರ್ತುಲ ಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್, ಅರವಿಂದ ಫೋಂಟ್, ಆನಂದ ಮೋಹನ ಚೋಸ್, ಆಲಿ ಬಂಧುಗಳು, ಹಕೀಮ ಅಜಮಲಿಖಾನ, ಮೌಲಾನ ಅಜಾದಾ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಚಂಡರೆಲ್ಲ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿದವರೇ. ಮೌಲಾನ ಹಜರತ ಮೋಹಾನಿಯವರು ಆಹಮದಾಬಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದು ಗಡ್ಡದ ಮಧ್ಯದಿಂದಲೇ, ಕನಾಟಕವಾದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲ. ಕನಾಟಕತ್ವ ಪಿತಾಮಹರಾದ ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರ ಗಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೂ ರಾಜಕಾರಣವೂ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿವೆ. ಕನಾಟಕದ ಆಧುನಿಕ ಖುಷಿ ದೈವರಾತರಾದರೂ ಗಡ್ಡದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯದೆ ಇಲ್ಲ.

+++

ಗಡ್ಡವು ಗತಾನುಗತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಕಾರಕರಾದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಂಜಲ್ಸ್‌ರಿಬ್ಬರೂ ಗಡ್ಡಧಾರಿಗಳೇ. ಗಡ್ಡಹೀನರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರೆಂದಿಗೂ ಆಧುನಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಖುಷಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ರಶಿಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರನಾದ ಲೆನಿನ್‌ನಾಗಲಿ ಅವನ ಬಂಟನಾದ

ಟ್ರಾಟ್‌ಯಾಗಲಿ ಗಡ್ಡದ ಬಲದಿಂದಲೇ ಗೌರವ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಗಡ್ಡ ಬೋಳಿಸಿದ ಕಮ್ಮನಿಸ್ತ್ರೆ ನಾಯಕರು ಎಂದೂ ಅಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಿನ್ನನೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅವನು ಕಾಲಿನ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆಯಲು ಕೊಡಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ದಡ್ಡನೆಂದು ಎಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಮಾರ್ಕ್‌ವಾದಿಗಳೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದಿ ಅಶೋಕ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿ ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪೋಲದ ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಗೆ ಗಡ್ಡದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದೆಂದು ಅಮೇರಿಕದ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ಲಿಂಕನ್‌ನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅವನ ಮುಖಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮುಖಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನು ಚುನಾವಣೆ ಗೆಲ್ಲುವ ಆಸೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಬರುವುದುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಹನೆ೦ಂದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಾದಳು ಅವನು ಅವಳ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಗೆದ್ದನು. ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಆಚಾರ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾನಿಯವರು ಲಿಂಕನ್‌ನಿಂದೇಕೆ ಘರ ಕಲಿಯಬಾರದು? ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಲಿಂಕನ್‌ನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಇಂ. ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಾಮಾಯಣ

"ಹಲೋ, ಲಾಗೊಲಾಚಾರ್!"

ಉಪಸಂಪಾದಕ ಕೋಣೆಯ ಆಚೆ ಬದಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕರೆಗೆ ಲಾಗೊಲಾಚಾರ್ಯರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಬೆಳ್ಳನ ಬಾಲದ ಆಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. ಉಪಸಂಪಾದಕರು ಕೇಳಿದರು :

"ಯುನೆಸ್‌ಕೋ ಎಂದರೇನೀ?"

ಲಾಗೊಲಾಚಾರ್ಯರು ಕ್ಷಾಣಧಕಾಲ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೇಳಿದ ಹಾಗಿದೆ : "ಹಾಂ ಹಾಂ ಹೌದು "ಯುನೆಸ್‌ಕೋವೇ? ಫಿಯಾಸ್‌ಕೋ(ಕೋಲಾಹಲ) ಇರಬೇಕು ನೋಡಿ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಬಾಕ್ಷ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು ಆಚಾರ್ಯರು.

ಉಪ ಸಂ. ಗೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿ ಲಾಗೊಲಾಚಾರ್ಯರ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಂತೆ ಕಂಡಿತು. 'ಇಲ್ಲಿರೀ' ಬೇರೆನೋ ಇರಬೇಕು. ಯುನೆಸ್‌ಕೋ ಸಭೆಯೋಳಿಗೆ ಏನೇನೋ ಆಯಿತು ಅಂತ ಇದೆ....' ಎಂದವರು ಎದುರಾಡಿದರು.

'ಹೇ! ಅಂದರೇನಾಯಿತು?' ಎಂದು ಲಾಗೊಲಾಚಾರ್ಯರು ದರ್ಶಿಸಿದ್ದ ಕೇಳಿದರು. 'ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಫಿಯಾಸ್‌ಕೋ [ಕೋಲಾಹಲ] ಆಗಿರಬಹುದು!'

'ಅಲ್ಲಿರೀ, ಯುನೆಸ್‌ಕೋ ಡೈರೆಕ್ಟರರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ರಂತೆ ಬೇರೆ,' ಎಂದು ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರ ಮೇஜಿನ ಕಡೆ ಬಾಚಿದರು.

ಆಚಾರ್ಯರು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡರು. ನಿಜ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಫಿಯಾಸ್‌ಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡುವಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಜ್ಞಪಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬಂತು.

ಉಪಸಂಪಾದಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಯುನೆಸ್‌ಕೋ ಎಂದರೆ ಯುನ್ಯುಟೆಡ್ ನೇಶನ್ಸ್, ಎಜುಕೇಶನಲ್ ಸೋಶಲ್ ಕಲ್ಚರಲ್ ಆರ್ಗನ್ಯುಜೇಶನ್ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕುರಿ ಕೋಣಾ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಅದರ ಸಂಗಡ ಆಚಾರ್ಯರ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಕೂಡ

ಯುನೆಸ್‌ಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಮೂರು ಗೆಜ್ ಉದ್ದದ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರತಿ ಶಬ್ದದ ಮೊದಲನೇ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.

++

ಈ ಸಂಕೇತದ ರೋಗ ಈಗ ಜೀನನದ ಎಲ್ಲರಂಗಗಳಿಗೂ ತಗಲಿದೆ. ಸಂ. ರಾ. ಸಂಘರ್ವೋದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯನಿಸಿಫ್ರೋ ಇದೆ. ಇದು ಮುನಸಿಫರ ಅಣ್ಣನೋ ತಮ್ಮನೋ ಇರಬಹುದೆಂದು ಯಾರಾದೂ ಭ್ರಮಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು? ಅದರೆ ಇದು ಸಂ. ರಾ. ಸಂಘರ್ವದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ಅವಸರದ ನಿಧಿಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಹೆಸರಂತೆ. ಇನ್ನು ಜಿರಾಫೆಗೆ ಪ್ರಾಸ ಕೊಡುವ ಇಕ್ಕಾಫೆ ಇದೆ. ಇದು ಏಶಿಯ ಮತ್ತು ದೂರ ಪ್ರಾವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಧಾನಾಕ್ಷರಮಾಲೆ - ಇಷ್ಟರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಶೈಲಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ನಾಲಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ ಉನ್ನಾ ಇದೆ. ಎಫ್.ಎ. ಬಿ. ಇದೆ. ಹೂ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಇದು ಯಾವ ಜಾತಿಯ ಹೂ? ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಹೂ. ವೇ? ಉಂ. ಹೂ! ಅದು ಜಾಗತಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬ ಆ ನೀರಸ ಹೆಸರಿನ ಸರಸ ಸಂಕ್ಷೇಪ! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಳಸವಿಟ್ಟಂತೆ ಸಂ. ರಾ. ಸಂಘರ್ವದ ಹೆಸರೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ಯು. ನೋ. ಈ ಸಂಘರ್ವ ಈ ವರಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಲ್ಲ "ಆಯ್ ಡೋಂಟ್ ನೋ" ಎಂದೇ ಅದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರ ಹೆಸರೇನೋ "ಯು ನೋ"ನೇ!

++

ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಈ ಸಂಕ್ಷೇಪದ ಮುಚ್ಚು ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದುಂಟು. ಈಚೆಗೆ ಕನಾಟಕದ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರೂಬ್ಬಿರು ಮುಖ್ಯಾಲ್ಕಿಗೆ ಭೇಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಕೇಳಿರಿ. ಒಮ್ಮೆಗೆಲೇ ಪೋನ್‌ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಪೋನ್‌ಕಿವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿಯಾದ ನಂತರ ಪೋನಿನ ಆ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕೇಳಿದರು. "ಅಲ್ಲಿರೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಟಿ. ಬಿ. ಇದ್ದಾರೇನು?" ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಗೆಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೂಡಿಸಿ ಬದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಟಿ.ಬಿ. ಆಗಿಬಿಟ್ಟದೆಯೆಂದು ಮತ್ತು, ಅವರನ್ನು ಟಿ. ಬಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. "ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಟಿ. ಬಿ. ಆಗಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಅವರು ಪೋನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಪೋನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು, "ಅಲ್ಲಿರೇ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು? ಒಳ್ಳೇ ಪಂಡಿತ ಉಪಸಂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಟಿ. ಬಿ. ಅಂದರೆ ಟ್ರಾವಲಸ್‌ಎಂಗಲೋ. ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದರು. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಹೆಸರು ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಟಿ. ಬಿ. ಅಂದರೆ ಟ್ರೌಬರ್ ಕಿಲಾಸಿಸ್ [ಕ್ರಿಯ]ಪೂ ಆಗಬಹುದು. ಟ್ರಾವಲರ್ ಬಂಗಲೆಯೂ ಆಗಬಹುದು, ನಾಳ ತೊಗಲು - ಬಾವಲಿಯಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಲೇ ಕವ್ಯವಲ್ಲ.

++

ಪಿ.ಎಂ. ಇದೆಯಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರೇಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರ್ ಪ್ರಥಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬಹುದು, ಅಪರಾಧವಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟ್ - ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅದನ್ನೇ ತಿರುಗಿಸಿ ಎಂ. ಪಿ. ಮಾಡಿದರೆ ಮೆಂಬರ್ ಆಫ್ ಪಾರ್ಲಿಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ! ಎಂ. ಪಿಯನ್ನು ತಿರುವು ಮುರುವು ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ಪಿ. ಎಂ. ಆಗುವದು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ಜನ ಎಂ.ಪಿ.ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಬಹಳ ಮಂದಿಗೆ ಅದು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟ್ ಆಶೆಯೇ ಸ್ನೇ. ಆ ಮೇಲೆ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನರೇಬಲ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರ್ಯುಗಳು, ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸಮಾನ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು "ಅನರೇಬಲ್" ಎಂದು ಬಿರುದು ಸಹಿತ ಕರೆಯಬೇಕೇ ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಒಮ್ಮೆ 'ವಿದಿತವರ್ಗ' ಪೊಂದರೋಡನೆ ಜಗಳ ತೆಗೆದರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಶೈಲಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಬಿರುದಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆ 'ಅನರೇಬಲ್' ಫೂನವಂತೆ ಎಂದು ಸಂಭೋಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ರಾಜಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಅವರು ಅನರೇಬಲ್ ಆಗುವರೆಂದೂ ಆ ವರ್ಗವು ಆಚಾರ್ಯರ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು.

+++

ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪವು ಒಳ್ಳೆ ಮೋಚಿನ ಜೋಡಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ನೀವು 'ಎ.ಬಿ.ಸಿ.' ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಅದು 'ಅಡಿಟ್' ಬ್ಯಾರೋ ಆಫ್ ಸರ್ಕಾರೇಶನ್' ನ ಬೀಜಮಾಲೆ. ಆಮೇಲೆ ಎ. ಬಿ. ಸಿ. ಡಿ. ಒಪ್ಪಂದವಿದೆ. ಅಮೇರಿಕ, ಬ್ರಿಟನ್, ಕೆನಡಾಗಳಲ್ಲಾದದ್ದು. ಒಕ್ಕಲುತನ ಪದವೀಧರರು ಬಿಬಜಿ - ಬ್ಯಾಗ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಬೇಗನೆ ಬ್ಯಾಗ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಈ ಪದವಿಗೆ ಈ ವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನುಗ್ನಿತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮಾತ್ರ, ನೌಕರಿಗೆ 'ಚೆಗ್' ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದವೀಧರರು ಬಿ. ಇಡಿ. ಅಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರಾಮದ ಬೆಡ್ ಸಿಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

+++

ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಅಕ್ಷರಸ್ವರೂಪ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಸಂಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಟೆಂಗಟೂರಿ ಪ್ರಕಾಶಂ ರನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ 'ಟೆಂಪ್' ಆಗುತ್ತದೆ. 'ಅವರಿಗೆ 'ಟೆಂಪ್ರ್' ಬಹಳಮೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ 'ಟೆಂಪ್ರ್' ಅಷ್ಟು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಶಬ್ದವಲ್ಲ. ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ 'ಕೆಂಹ' ಆಗಿ ಕಡೆಗೆ ಕೆಮ್ಮೆದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ಅಷ್ಟು ಕರಿನರಲ್ಲ. ಚರಾಚಾ ಎಂಬ ಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಾಯಾಡಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಂತೂ ಆಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವೀಸೀಯವರು ಇದರಲ್ಲಿ ವೋದಲಿಗರೇನೋ. ಆಮೇಲೆ ಕುವಂಪು ಬಂದರು. ಅನಕ್ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆ ಮಾಟವಾದ ಹೆಸರೇ. ತರಾಸು ಆದರೂ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೃತಿನರ ಹೆಸರು

ಯಾವಾಗಲೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಭ್ಯಸಿಕೆಯ ಮದ್ವಾಸಿ ಹಂಸರಾದ ಪುದಿನವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಪುದಿನ ವಾಸನೆ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸೇರುವದಿಲ್ಲ. ದ.ಬಾ. ಕುಲಕರ್ಮಣೀಯವರಿಗೆ ದಬಾಕು ಎಂಬ ಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಎಂದೋ ದಬಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ರಂಶ್ರೀಮು, ಚೆಕ್ಕರೆ, ಸಿಕ್ಕರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ತೀರ ಅನೆಡ್ಡಳ್ಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

++

ಉ. ಮ. ಎಂಬ ಆ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಕ್ಷೇಪವನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಹಳ ಜನರು ಮಾಡಬಯಸುವ ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಜನರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಅದು - 'ಉಂಡು ಮೃಗ!' ದೇ. ಭ. ರನ್ನಂತೂ ನೀವು ಕೇಳಿಯೇ ಇದ್ದೀರಿ; ಮಾತ್ರ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಅಭಿಪೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ದೇ. ಭಿ. [ದೇಶ ಭುಕ್ತ] ಆಗಬೇಕಂತೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. - ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾ. ಮ. ಎಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಂತ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಮಾ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಆಶಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ?

*

ಇಳಿ. ಸಲಹೆಗಳು - ಅನ್‌ಲಿಮಿಟೆಡ್

ನಿನ್ನ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಸ್‌ಸ್ಕ್ಯಾಟ್‌ಡ್ರೋ ಕಡೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು : "ಸಾಹೇಬರೇ!" ಪಂಚೆ ಕಚ್ಚೆ, ಜುಬ್ಬಿ ಧರಿಸಿರುವ ನನ್ನನ್ನೂ ಸಾಹೇಬರೇ ಎಂದು ಕರೆಯುವವನು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜವಾನ - ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಅಟೆಂಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬು. "ಪನಷ್ಟಾ?" ಅಂದೆ. "ಸಾಹೇಬರೇ, ಹವಾಯಿ ಚಪ್ಪಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಬಹಳ ಕಾವು. ಕಣ್ಣಗೆ ಬಲು ಕೆಟ್ಟು" ಅಂತ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು. "ಸ್ವಲ್ಪ ತುಟ್ಟಿಯಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಚರ್ಮದ ಚಪ್ಪಲ್ ಕಣ್ಣಗೂ ನೆತ್ತಿಗೂ ಒಳ್ಳೇದು" ಅಂತ ಎರಡನೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು.

"ಯಾವ ಚರ್ಮ ಒಳ್ಳೇದಣ್ಣಾ?"

"ಯಾವ ಚರ್ಮದ್ದಾದರೂ ಸ್ಯಾಯಿ. ಎಮ್ಮೇದು, ದನದ್ದು...."

"ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗೆ? ತಂಪ್ರೋ ಉಷ್ಣವೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ ಭರಭರನೆ ಮುಂದೆ ಸೂಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ನಿನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ದೂರತೆ ಬದನೇ ಪ್ರಕ್ಕಟೆ ಸಲಹೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಲಹೆಗಳು ನನ್ನ ಇಹಲೋಕದ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪರಲೋಕದ ಸುಖಿದವರಿಗೆ ಹರಹುಳ್ಳವಾಗಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇಳಿದೆ ಬಂದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಎದ್ದು ಸರಕಾರಿ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಲು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಎದುರಿಗೆ ನನಗೆ ಮುಖಪರಿಚಯ ಮಾತ್ರ, ಉಳ್ಳ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿರುವ ಆದರೆ ಅವರ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ, ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮುಂಗಟಪ್ಪಿಗೆ, ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಪ್ಪರು, ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉದ್ದ ಕೋಟು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ

ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮುಖಿ ಪರಿಚಯದವರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಸ್ವಾಮೀ, ಆಚಾರ್ಯರೇ, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬಿಳಿಭಾರದು" ಅನ್ನವ ಸಲಹ ಹೊಟ್ಟರು. ನಾನು, "ಯಾಕೆ ಸಾರ್, ನಾನು ನಗ್ಗಿಸತ್ತೇವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ" ಅಂದೆ. "ಹಾಗಲ್ಲ, ಈ ಹವೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ಅಂಗಿಗಳನ್ನಾದರೂ ತೊಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಹೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ವುಲನ್ ಮಪ್ಪುರ್ ಸುತ್ತಿ, ಕಾಲಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಕ್ಯಾನ್ ವಾಸ್ ಶೂಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಿಳಿಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟು ಚಳಿ ಹವೆ. ನಾನು ನೋಡಿ, ಈ ವುಲನ್ ಓವರ್‌ಕೋಟ್‌ಸ್ ಸೇರಿ ಏದು ಅಂಗಿಗಳಿಂದ ಎದೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಕೃತಕಾಯದವರು. ಚೆಳಿಯ ಇಫ್ಕ್‌ನಿಮ್ಮಿಂಥವರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತೇ" ಅಂದರು.

"ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಚೆಬ್ರ್ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ತುಪ್ಪ, ಡಾಳ್ಳಾ, ಸಕ್ಕರೆ... ಜೇನುತುಪ್ಪ...."

"ಹಾಂ.. ಅಲ್ಲೇ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ನೀವು. ಜೇನುತುಪ್ಪ ಹೊಬ್ಬು ಇಳಿಸುತ್ತೇ. ಏರಿಸೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು."

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ, "ಹೊಬ್ಬಿರಿ ಎಣ್ಣೆ, ಪಿಸ್ತಾ, ಬದಾಮು, ಖೋವಾ ಎಲ್ಲ ತಿಂದು ನೋಡಿದೆ. ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಲಿಲ್ಲ" ಅಂತ ವಾಕ್ಯ ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

"ಓ! ನೀವು ಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಬೇಕಿತ್ತು."

"ಅದೂ ತಿಂದು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವನಸ್ಪತಿ ಮೊಟ್ಟೆ, ದೇಶಿ ಹೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ, ಲೆಗ್‌ಹಾನ್‌ ಮೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೇ ಮೊಟ್ಟೆ."

"ಕುದುರೇ ಮೊಟ್ಟೆ? ಹೋಳಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!" ಎಂದರವರು.

ಅದೀಗ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಕ್ಕಟ ಸಲಹಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಅಥವಾಗುಪ್ತದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸೀರಿಯಸ್ ಜನ.

"ಹೌದು, ಓದಿಲ್ಲವೆ ನೀವು? ಕುದುರೇ ಮೊಟ್ಟೇ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ 'ಕುದುರೇ ಮೊಟ್ಟೆ' ಅನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಓದಲೇಬೇಕು" ನಾನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹ ಹೊಟ್ಟೆ.

"ಯಾರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ?"

"ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರು. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರತಿಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದಾವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ."

"ಅವಕ್ಕು ಓದುತ್ತೇನೆ.... ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮೈಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೆಗಡಿ ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನೋಡಿ ಇಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಪದನೇ ಜಾಜ್‌ ರಾಜರಿಗೆ ಬರೇ ನೆಗಡಿ ತಾಗಿ, ಅದರಿಂದಲೇ ಕಡೆಗೆ ನಿಧನರಾದರು. ಪಾಪ, ಸುಮಾರು ನಿಮ್ಮದ್ದೇ ವಯಸ್ಸು. ತಪ್ಪು ತಿಳಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

It is better to be safe than sorry'.

"ನೀವನ್ನೋದು ನಿಜ" ಅಂದೆ ನಾನು. "ನಾನು ಸತ್ತರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ sorry ನೇ ಆಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೃತಿಯಿಂದಲೂ ಯಾರನ್ನೂ sorry ಮಾಡೋದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಇಲ್ಲ."

"ಹಾದೊದು. ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನೂ sorry ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂದು ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ನಿತ್ಯಸತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಅವರನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಾಗಹಾಕಿ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರ, ತಲಪುವಾಗ ಹಾಲು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. "ಸಾರಿ, ಆಚಾರೆ, ನೀವು ತೀರೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿ, ಈಗ ಹಾಲು ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೇ ನಾವು" ಎಂದು ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರದವನು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ. ನಾನು ಬೆಳಗಿನ ಕಾಫಿಗೆ ಎರವಾಗಿ ತಲೆನೋವು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಸಲಹೆಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಕೃಟಯಾಗಿ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಪದಾರ್ಥ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬೀಚಿಯವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ (!) ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತೂ ಮಿತಿಮೇರುವಷ್ಟು ಹಿತ್ಯಾಟಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದರು, ನೋಡಿದರು. ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಬೀಚಿಯವರು ಎಂದೋ ಕಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಪುನಃ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಸಲಹೆ ಒಂತು. ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಹಟದಿಂದಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿತ್ಯಾಟಿಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು (ಒಡಿಹೋಗಲಾರದಷ್ಟು ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದರು, ಪಾಪ!) ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಯಷ್ಟರೇಖೆ ಬಲವಾಗಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ.

ಬೀಚಿಯವರಿಗಿರುವಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲಿ ಹಿತ್ಯಾಟಿಗಳಾಗಲಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಒಂದ ಪ್ರಕೃಟ ಸಲಹೆಗಳು ಎನ್‌ಸ್ನೇಹೋಪೀಡಿಯ ಬ್ರಿಟಾನಿಕದ ಅಳ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ತುಂಬುವಷ್ಟಾಗಬಹುದು. ಕಾಫಿ ಬಿಟ್ಟು ಚಹ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಾತ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಎದ್ದು ದಿನಾ ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಕುಡಿಯಿರಿ. ಬಿಸಿನೀರು ಕುಡಿಯಿರಿ. ಆದರೆ ತಣ್ಣೀರು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿರಿ; ಬಿಸಿನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿರಿ; ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಪೆಗ್‌ಬ್ರಾಂಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಎಂಟು ನೆನೆಗಡಲೆ ತಿನ್ನಿರಿ; ಚಾರ್ಫ್‌ಮಿನಾರ್ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿರಿ; ಗಣೇಶ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯಿರಿ; ಮೂಗನ್ನು ತಣ್ಣೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಎಡಮೂಗಿನಿಂದ ನೀರೆಳಿದುಕೊಂಡು ಬಲಮೂಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಡಿರಿ. ಉಪ್ಪು ಮುಟ್ಟಬೇಡಿರಿ; ಹುಣಾಸೇ ಹಣ್ಣಾನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡಿರಿ, ಆದರೆ ಅದರ ಬೀಜವನ್ನು ಲಿಂಬೇ ಹಣ್ಣನ ರಸದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸುತ್ತು ತೇದು ದಿನಾ ಮೂರು ಸಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಹೆಚ್ಚಿನು ನುಂಗಿರಿ..... ಇವು ನನ್ನ ಅಸ್ತಾತ್ಕೆ ಬಂದ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ. ಈ ಪ್ರಕೃಟ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಅಸಂಧ್ಯ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ

ಒಬ್ಬರು ದಿನಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರೇ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದು ಟೇಬಲ್‌ ಚೆಮುಚೆದಮ್ಮೆ ಜೇನುತ್ಪಂಪವನ್ನು ಲಿಂಬೆ ರಸದೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಇ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಆಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಿದೆ. ನಾಲ್ಕುನೇ ದಿನ ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಎದೆಶೂಲೆ ಆಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರರು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿ ಕೆಳಗಿನ ತುಟಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತೇ, "ಪೂಲ್‌ರಸಿ ಆಗಿದೆ" ಅಂದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಬಂದ, ನನ್ನ ಆ ಸೈಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಕಂಗಡಲಿಲ್ಲ. "ಪೂಲ್‌ರಸಿ ಆದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಸ್ತ್ರಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೀರುತ್ತೇನೇ" ಅಂದರು. ನಾನು, "ಪೂಲ್‌ರಸಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದರೆ ತಾನೆ" ಅಂದೆ. ಸತ್ತರೆ ಹೇಗೂ ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವರು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ನನಗೂ ನಗು ಬಂದು ಎದನೋವು ವಿವರಿತ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನಾ ಕಂಡ ಪ್ರಕ್ಕಟೇ ಸಲಹೆಗಾರರಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇದ್ದವರು ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಿನ್ನೆಯೆ ನನಗೆ ಎದುರಾದ ಒಬ್ಬರು, "ಆಚಾರೇ, ನೀವೀಗೆ ರಿಟ್ಟೆರ್ ಆಗಿದ್ದೀರಂತಲ್ಲ, ನೀವು ಖಂಡಿತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಮೀ ಉತ್ಪಂಥನಂದರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷಾಸುಗಳನ್ನು ಈ ಉರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ" ಅಂತ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

"ರಿಟ್ಟೆರ್ ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಯಾಕೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ನಾನು?"

"ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ಆತ್ಮದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆ? ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಡವೇ?"

"ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಸ್ವಸ್ಥಿತಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗಿರುವುದು ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ" ಎಂದೆ ನಾನು.

"ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಸ್ವಸ್ಥಿತಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ?"

"ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಹೇಳುತ್ತೆ."

"ಓ! ಈ ಒಳ್ಳೆದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಆದರೆ ಈ ದ್ವಾಂದ್ವಗಳಿಲ್ಲ ಅಳಿದು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ನಿರ್ವಾತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಟ್ಟ ದೀಪದ ಹಾಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತೆ."

"ನೀವು ಹೈಸ್ವಲಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪದಾರ್ಥವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ತಿ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಲ್ಲ. ನಿರ್ವಾತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೀಪ ನಂದಿಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಮೇಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆ? ಒಳ್ಳೆದು -ಕೆಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ವಿಚಲಿತವಾಗದ ಆತ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ನಾನು ಹೋರಣೆ.

"ನಿಲ್ಲ ಆಚಾರೇ ಸ್ವಲ್ಪ. ನಾನು ಯಾರು, ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೇ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತ ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?"

"ನಾನು ಲಾಂಗೊಲಾಚಾರ್ಯ ಅನ್ನೋದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೂತ್ತಿದೆ. ನನಗೇನೂ ಆಮ್ಮೆತೀಯ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮನೆಯಿಂದ ಪೋಸ್ತಾಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ದಾರಿಯೆ ಅತಿ ಸಮೀಪ; ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೇ ಅಂದರೆ ಪೋಸ್ತಾಫೀಸಿಗೆ; ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವಾಂಪ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಕ್ಕೆ...."

"ಆದರೆ ಸತ್ತಮೇಲೆ..."

"ಸತ್ತಮೇಲೆ ನಾನು ಪ್ರಕೃಟೆ ಸಲಹೆಗಾರರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ."

ಈ ಇಸವು ಖಿಂಡಿತವಾಗಿ ಭ್ರಮಿಷ್ಟು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರು ನನ್ನ ಉಸಾಬರಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋದರು.

ಆದರೆ ಸಲಹೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತವೆ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿನ್ನ ಯೇ ನಾನು ಒಂದು ಒಳರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸ್ನೇಹ ಚೋಡು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು.

ಸಲಹೆ ಪ್ರಕೃಟೆ!"

ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಸಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಲೆ ."

ನಾನು ನಿಂತೆ. ಕಳೆದ ಸಲ ಕನ್ನಡಕ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹದಿನ್ನೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಎದುರಲ್ಲಿ ಬರುವವರ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಯೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೊಡಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃಟೆ ಸಲಹೆ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ಯಾಕೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಕ್ಕೆ. ನನ್ನ ಕೆಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಹದಿನ್ನೆಂದು ನಿಮಿಷ ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದರು. ಕೆಣ್ಣಗಳನ್ನೇನೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಕ ಮಾತ್ರ, ಬದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಕೃಟೆ ಸಲಹೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಉತ್ಪಾಹದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕನ್ನಡಕಕ್ಕೆ ಆರ್ಥರು ಕೊಟ್ಟೇ ಬಿಲ್ಲೊ ಬಿಂತು. ಅರುವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ. ಸಲಹೆಗೆ ಹದಿನ್ನೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡಕ ಬೇರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಿಂತು ಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿತ್ಯೆಚಿಗಳು, ಅಹಿತ್ಯೆಚಿಗಳೆಲ್ಲ ರನ್ನ ಮೀರಿಸುವವರು ವರ್ತಮಾನ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಶವರು. ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರಷ್ಟು ಕೂಪ್ತವಾಗಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಿಗಲಾರು. ಇನ್ನಾರು ಪ್ರಾಣಪಶ್ಚಾತ್ತಿಕೆಯೊಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕೂರ್ಯಾರಿಗೆ ಅವರ ವಿದೇಶನೀತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ರೊಡೇಶಿಯಾದ ಕಪ್ಪು - ಬಿಳಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕಂಡು ಬಣ್ಣದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾದರಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿಂತಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಇಯಾನ್ ಸ್ಕ್ಯತ್ತರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಂದೂಕಿನ ಯಾವ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಹಾರುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಲೇಖಿಕ ರಶಿಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಶಾಖೆಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒದೆಯಬೇಕೆಂದೂ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಗುಳಬೇಕೆಂದೂ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಓಡಬೇಕೆಂದೂ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಶ ಸಲಹೆ

ಕೊಡೆಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಉಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಕೃಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಳು.

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಿಶ್ರನೊಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಧಿಯರಿ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಗೆಗಳೂ ಕೋಗಿಲೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮಾಮರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಪಂಚಮ ಸ್ವರ್ವರ್ದರಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮೇಲೊಂದು ದಿನ ಪರೋಪಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಅವ್ಯಾಳಿಗೆ ಅವ್ಯಾಳಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಶಾರ್ವವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ. ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಖ್ಯ ಮಾಡಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಕೋಗಿಲೆಗಳಾಗಿಯೆ ಉಳಿದುವು. ಸಲಹೆ ತಗೊಂಡವುಗಳು ಕಾಗೆಗಳಾದವು.

ಜಿಜಿ. ಸವ್ಯಾಸೇರು

ಬಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ತಾಯಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕಾದಂಥ ದರಿದ್ರಳೇ ಆಗಿರಲಿ, ತಾಯಿಯಿರುವ ಮಗು ಅನಾಥ ವಾಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯಪೋ, ಅಷ್ಟೇ ಬಾಯಿಯಿದ್ದೂ ತೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಡ್ಡನಿರಲಿ, ಹೋದಲ್ಲಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಮೀಸೆ ತಿರುವುತ್ತೆ - ಅಥವಾ ಮೀಸೆಯ ಬದಲು ಕೃಪು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಪು ತೀಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೂ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗಾದೆ ಮಾತು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ತುಸು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳುವದೇ ಆದರೆ, ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಮನುಷ್ಯನಾದವನಿಗೆ ಬಾಯಿಯ ಮಹತ್ವವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನಲಾಗಿಯಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿರುವ ಮಗು ಅಸಹಾಯ ಜೀವಿ; ಅನಾಥ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡ ಜನ ಕನಿಕರದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಕಲೆ ಮಗು ನಡೆದಾಡುವಷ್ಟು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದಲೂ ಆತ್ಮ ಕರೆದು ಗೋಳಿಕ್ಕಾಗ ಜನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವದರಿಂದಲೂ ಮಗು ಬಹುಬೇಗನೆ ಬದುಕಲು ಕಲಿತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲದವನು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿದರೂ ಆಳಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೂ ದಡ್ಡನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದೂ ದುರ್ಬಲನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಸಾಮಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ಪರೋಪಚೀವಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

++

ಮಹಾ ಮಹಾ ದೇಶಭಕ್ತರು, ರಾಜಕಾರಣಗಳು, ಪಂಡಿತರು ಇತ್ಯಾದಿ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ, ಜನರು ಸಾಕು ಎಂದರೂ ಮುಗಿಯದಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿಯೇ ಇವರೆಲ್ಲ ಈ ಪದವಿಗೇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿ, ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಜಾತಿಯವರು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಿರು. ಬಾಯಿಯ ಬಲದಿಂದ ಸುಳಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಜವನ್ನು ಸುಳಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ, ತವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಪ್ರಮಾಣ ಎಂದು ಸಾಧಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಇವರು ಅವಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇತರ ಜನ ತಪ್ಪಗಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದ ಕೊಲೆತ್ತಿನಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

+++

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದಾದರೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಪ್ರಮಾಣಕತನದಿಂದ ಗುರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವವರು ಆಗಿದ್ದರೂ ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಸೆಲ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂಟು ಎಂಟಿಲೆ ಎಷ್ಟು? ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ತೀರ ಕೆಳೆದನಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ದಡ್ಡನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಗುರುಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಂಟು ಎಂಟಿಲೆ - ಅನ್ನವುದರೊಳಗಾಗಿ ಪಕ್ಷದ ದಡ್ಡ "ನಾ ಹೇಳ್ತೇನೆ ಸಾರ್, ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಒದರಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲ ಆ ದಡ್ಡನಿಗೆ ಗುರುಗಳು "ಭಲೆ" ಎಂದು ಬೆನ್ನುಚಪ್ಪರಿಸಿ ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಜಾಣ ಆಚಾರ್ಯರ ಕಿವಿ ಹಿಡಿದು 'ಕಲಿತುಕೊ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

+++

ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಇನ್ನೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೇನೂ? ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ನೋಕರಿ ಒಂದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಾಯಿಗಿರುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ಆಚಾರ್ಯರು ಹೊದಲು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಬಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯತೋಡಗಿದರು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅವರು ಯಾರೇ ಮಾತಾಡಲಿ, ಹೋಗಿ ಕೇಳುವ ಪರಿಪಾಠವಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಕ್ಯ ಕಂಡಿತೇ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಲು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ಯಾರು ಏನೇ ಮಾತಾಡಲಿ, ತನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಮಾತಿನ ಆಧಾರದ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಗೆದಿಯತೋಡಗಿದರು. ಅರೆತುಂಬಿದ ಕೂಡ ಸಷ್ಟಳ ಮಾಡುವಂತೆ, ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದರೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರೆಂದು ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರ ಮಧ್ಯ ಅವರಿಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗದ ಮತ್ತು ಗೊತ್ತಿರದ ಮಾತೊಂದನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಿಸಿ ಗೆಲ್ಲುವುದೇನೂ ಪ್ರಯಾಸವಲ್ಲ; ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು 'ಸರ್ವಜ್ಞ'ರಾಗಲು ಬಹುಕಾಲವೂ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

+++

ಆದರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಎಂದೆಂದೂ ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಪ್ರಥಮ ಪಟ್ಟದ ಮಾನವನ್ನು ದತ್ತು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇರಿಗೆ ಸವ್ವಾಸೇರು ಇರುವದು ನಿಸರ್ಗದ ನ್ಯಾಯ. ಆಚಾರ್ಯರ

ಸಾಮಾಜಿಕಪಟ್ಟಿಕ್ಕೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಂತು ಬಂದು ದಿನ. ವರ ಕವಿಗಳ ಮುಂದೆ ನರಕವಿಗಳ ವಿದ್ಯೆ ತೋರಬಾರದು. ಬಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರು ಎದುರಾದರು. "ಸೇ" ಎಂದರೆ "ರ-ಗ-ಮ-ಗ-ರಿ-ಮ" ಎಂದು ಅಲಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ಜಾತಿ ಈ ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರದು.

+++

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಏನನ್ನೇ ಹೇಳಲಿ, ಏನನ್ನೇ ಬರೆಯಲಿ, ಅದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗದಂತೆ ದಕ್ಷತೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರೂ ದೋಷವೆಂಬುದು ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲ! ಜ್ಞಾತ, ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾತ ತಪ್ಪು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಫುಟಿಸದೆ ಹೋದಿಂತೇ! ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಭವ ಬಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಗ್ಗಿಹೋದರು. ಬಾಯಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮದು ಪ್ರಚಂಡ ಬಾಯಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಪುಸ್ತಕ ನೋಡಿ, ಆಧಾರ ಹುಡುಕಿ ಯಾವುದೋ ಬಂದು ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅದ್ವಿತೀಯ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಬರೆದಿದ್ದರ ಮತ್ತಿ ಆರುಪುದರೋಳಗಾಗಿ ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರು "ಇದು ತಪ್ಪು. ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಅಂದರೇನು? ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಬೇಕಾದ್ದು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ" ಎಂದು ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸ್ಥಿಸಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡವರಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

+++

ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ ತಾನು ಎಂಬ ನಂಬಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಬಾಯಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತಾವು ಪುಸ್ತಕಪಿಸಿದ ವಸ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಂತ-ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ತಜ್ಞರೂ ವಿಶಾಲಾನುಭವವುಳ್ಳವರೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರೂ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಖಿಂಡಿತ ಮಾತಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ! ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎನ್ನಲು ಮನ ಒಪ್ಪದ್ದರಿಂದ, ಅಂತರಂಗದ ಮೂಲೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ತನ್ನದು ಸರಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು 'ದೃಷ್ಟಿ' ಯ ಮೇಲೆ ದೋಷಹಾಕ ಪಾಠಾದರು.

+++

ಆದರೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿದರು. ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ದೇರಕೆಸಿಕೊಂಡು ಉಬ್ಬಿನಿಂದ ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಂಡು ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯರ ನಾಲಿಗೆ ಒಳಗೆಳೆದರೂ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಅವರು ಅನಾಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅದ್ವಿತೀಯ ಶಕ್ತಿಯಿರುವದು ನಿಯಮವಾಗಿರದೆ ಅಪವಾದ ಹೌದೋ ಅಲೋಹೋ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ತರ್ಕದ

ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಬರೆದದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು ತಾವಂದದ್ದುಕ್ಕೂ ಆಚಾರ್ಯರ ಬಾಯಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

+++

ಸೇರಿಗೆ ಸವ್ವಸೇರು, ಸವ್ವಸೇರಿಗೆ ಸವ್ವಾ-ಸವ್ವಾ ಸೇರು ಹೀಗಿರುವದಾದರೆ ಏನು ಬಂತು ಎಂಬ ಹೊಸ ವಿಚಾರ -ಸತ್ಯ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೋಳೆಯಿತು. ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪ್ರಚಂಡ ಬಾಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನೋಣ. ಅದರೆಮರು ಅತಿ ಪ್ರಚಂಡ ಬಾಯಿ ಬಂದೇ ತೀರುವದು. ಹೀಗೆ ಹಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕಥೆ ಮುಗಿದಿತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯ್ರು 'ಮೌನಂ ಪಂಡಿತಲಕ್ಷ್ಮಣಂ' ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೇಲುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

*

ಇಟ. ಸಹಸ್ರನಾಮ್ಮೇ ಪುರುಷಾಯ

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಮೋಸಮಿನಲ್ಲಿ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಷ್ಯೇಕಿಯವರು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಿರದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬಲು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಒದುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಮನೋರಂಜನ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಹರಟೆಗಾರನೊಬ್ಬನು ಹಳೇ ರೇಳ್ಷೆ ಗೃಡಿನ ಹಾಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಜಾಮತಿಯ ಸಾಬೂನು ನೊರೆಯನ್ನು ಒರೆಸಿ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗೃಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಉರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೋದಿ ವಿಬಾರಲಹರಿ ಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಲಾಂಗೂಲಾಚಾಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಯಶಸ್ವಿಗಳ ಯಾದಿಯೋದುವಾಗ ಅದೇ ಆನಂದ ಲಹರಿ ಲಾಂಗೂಲರಿಂದ ಉಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇನಾಮದಾರರು, ದೇಸಾಯರು, ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ! ಅವರಲ್ಲಿಷ್ಟು ವುಂದಿಗೆ ಈಗ ಗೇಣುದ್ದ ಇನಾಮು ಉಳಿದಿರಬಹುದು? ನಾಮ ಮಾತ್ರ, ಉಳಿದ ಈ ಇನಾಮದಾರರೆಷ್ಟು? ಎಷ್ಟು ದೇಸಾಯಿ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ದೇಸಿಗರಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸರದೇಸಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಪರದೇಸಾಯಿ ಎಂದು ಮುದ್ರಿಸಿತ್ತು ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾದ ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸೆ! ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಂತೂ ಲೆಕ್ಕಿವಿಲ್ಲದಷ್ಟು! ಗೌಡ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗ್ರಾಮಕಂಟಕರು ಎಂಬ ಹಳೇ ಗಾದೆಯೋಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಮುರಾರಜಿಯವರು ಕುಲಕರ್ಣಿಯರ ಜಮೀನೆನಲ್ಲಿ ಕೆಂದುಕೊಂಡು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಕುಲಕಂಟಕರೆನಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ವತನ ಜಮೀನಿಗೆ ತುಂಬಬೇಕಾದ ಹಣ ತುಂಬಲಾರದೆ ಭೂಮಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಹಕಂಟಕರಾದ ಪಾಟೀಲರೂ ಗೌಡರೂ ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಗತಿ ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ?

++

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತು ಗೆದ್ದವರಲ್ಲಿ 'ವಾಫು'(ಹುಲಿ)ರಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ' ಮಾ ಹುಲಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೇವು ಇದರಿಂದ ಥರ ಥರ ನಡುಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. "ವಾಫುಮಾರೆ" (ಹುಲಿಕೊಂಡವರು)ಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಬರುವರು ದುನಿಯಾಂ ಮಾನೇ, ಯಾ ನ ಮಾನೇ 'ಮಾನೇ'ಗಳೂ

ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲ ಮಾನಗೇಡಿಗಳು ಎಂಬಧ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಫೋಡೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಹದಮಾಡುವ 'ಫೋಡೆ ಸಾರ'ರಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೋತ್ತಾ ಹೊಡೆದು ಮನಸು ಕಹಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬೆಲ್ಲದರಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಖಿರದಂಡೆಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಕ್ಕರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನೀವು ಜೇನಿನ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಡಿಸಬಹುದು. ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮನತಣಿಸ(ಅಥವಾ ದಣಿಸಲೋ?) ಬಲ್ಲ ಗೋಡಬೋಲೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. (ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಗೋಡಬೋಳೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸವಿಮಾತಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಬಿಡುವರೆಂಬ ಅಪಾರ್ಥಕ್ಕಿಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ) ಖೋತ್ತ ಎಂಬವರು ಪಾಸಾಗಿರುವುದು ನವಮ್ಯಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸ್ನೇ. ಖೋತ್ತ ಉಫ್ರೋ ಗೋತ್ತಾ ಎಂಬುದರ ಅಧ್ರ ಮೃಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂಬ ಅರಿವು ಪರೀಕ್ಷೆ ಬೋಡಿಸಿನವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೇನೋ! ಜೋಗುಳೇಕರ ಹೆಸರಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜೋಗುಳಿಗಳಿಂದ ಇವರ ಭಾವಿ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿದೆಯೋ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಲಿದೆಯೋ. ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು.

+++

ಪರೀಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳೂ ಇವೆ. ಕಾಳಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಗೋರೆಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದುಮತಿ ಕಾಳಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಮೋಜಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರ, ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ರವಾಗಬಹುದೆ? 'ಕಣೆವೆ'ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮದೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪರ್ವತೀಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆ ತಿರುಗಬಹುದು. ಶಿರಗಳಿಗೆ ಗೋಡಬೋಲೆಗಳು ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪೂಜಾರಿಗಳೂ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಭಸ್ತುಗಳೂ ವಿಭೂತಿಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ದ್ವಾರಿದರೂ ಆರ್ಥರೂ ಪರಾಣರೂ ತೆಲಂಗರೂ ಗುಜರರೂ ನಿಮಗೆ ರವೀಂದ್ರಿರ "ಪಿಸೋ ಹೇ ಆಯ್ ಪಿಸೋ ಅನಾರ್ಯ, ಪಿಸೋ ದ್ರವಿಡ ಚೀನ, ಶಕ ಹೂಣವಲ ಪರಾಣ ಮೋಗಲ, ಪಿಸೋ ಪಿಸೋ ಶ್ರೀಶ್ವಾನ" ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು, ನೀವಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅನಂತರ ನೀವು ಯಾವ ಸಾಂಭಾರ ಜೀನಸಿಗೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಿಸಿನವರು, ಮೊಸಿನ ಕಾಯಿಯವರು, ಜೀರಿಗೆಯವರು, ಬೇಕು ಬೇಕಾದವರು ನಿಮಗೂದಗುವರು. ಆದರೆ ನೀವು ಪ್ರಕೃಟಿ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕಾದವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು "ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಿ" ಎನ್ನುವರು. ಅವರಿಗೆ ಮರೆತರೂ ಯಾದವಾದರು (ಇದು ಯಾದವಾದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರ ಮತ) ಯಾದ್ರೋ (ನೆನಪು) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಯದ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕವಡಿ, ಪೈ, ದುಗ್ಂಣ ಇವಲ್ಲವೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಯೇ ಪೈಸೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವೆಷ್ಟು ದಿನ ಉಳಿದಾವು? ನಿಮಗೆ ನಯೇ ಪೈಸೆಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ" ದುಡ್ಡಿನ" ವರವನ್ನು ಕೇಳಿನೋಡಿರಿ.

+++

ಹುದರಿ, ಕರಿಗುದರಿ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರಿನ ಹುಡುಗಿಯರೆಷ್ಟೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವು ಅವರ ನಡಿಗೆಯ ಧಾರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸದೆ ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಬರುವ ವರನ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವೆಂದು

ಹಾರ್ಯಸೋಣವೆ? ಆದರೆ ಕುದುರೆಗಳ ಯುಗ ಈಗ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ರೇಸ್‌ಕೋಸ್‌ಎಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವೋಟಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮುಡುಗನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಕನಾರ್ಟಕ ಇನ್ನೂ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯ ಯುಗದಲ್ಲೇ ಇದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಆರೋಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲ ಹೆಸರುಗಳು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಷ್ಟೇಕರ. ಅಷ್ಟೇ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು? ಟಿ ಟಿ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರಿಯವರು ಹಾಕಿದಷ್ಟೇ ಕರ ಎಂದೋ? ಹಂಗರೀಕರ ಎಂಬ ಇನ್ನೂಂದು ಹೆಸರು ಏನಾಗಿರಬಹುದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಕವ್ಯನಿಸ್ಟ ಡಂಗರಿಯ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದೆ? ಕೆಲ ಅಪಾಯಕರ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇವೆ. ಬಾಣದ, ಕೊಡಲಿ, ಬಡಗಿ, ಹಾವಳಿ - ಭಿಡೆಯಾಕೆ? ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಹೆಸರುಗಳಯ್ಯ ಇವು? ಲಾಭದ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲುಕ್ಕನಿ ಎಂದರೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವರು ಹೇಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು? ಪ್ರತಾಣ, ಗೊಂಬಿ ಮುತ್ತಿನಂಥ ಹೆಸರುಗಳು. ಮುಡುಗಿಯರಿಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಆದರೆ ನಂದಾದೇವಿ ಚಿವುಟೇ ಎಂದರೆ ಅವಳು ಯಾರಿಗೆ ಚಿವುಟಬೇಕು ಪಾಪ?

ಝಟ. ಸೇವಕರೇ ಎಲ್ಲಾ

ನಾನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ - ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಆ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಲು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ - ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಶಬ್ದಕೋಶಗಳಿಂದ 'ಸೇವೆ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವಂತೆ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣಿ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿಷತ್ತುಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಸೇವೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ದಿನ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಮಗಿರುವ ಸೇವಕರ ಹಿಂಡನ್ನು ನೋಡಿ, ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಈ ವರ್ಗವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸೇವಿಕೆಯರು ಬೇರೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ಹಿಂದೆಂದೂ ನೋಡಿರದ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಸೇವೆ ಮಾಡುವರೋ ತಿಳಿಯಿದು. ಆದರೆ ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ದಣವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜೀವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಹರುಗಳಿಗೆ ಸಿನೆಮಾಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಧಕಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರ ಸೇವೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವರು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಧಕಾಯಿಸಿರಬೇಕೋ ಎಂದು ನಾನು ಸೋಚಿಗಷ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರೋ, ಇಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 'ಸಿವಿಲ್' ಆಗಿರುವುದು ಅಪರೂಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಮುನ್ನಿಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾಣವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಸೇವೆ ಬೇರೆ ನಮಗೆ ಸದಾಕಾಲ ಇದೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು 'ಬಿಸಿ' ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ತೊಂದರೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿತ್ತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಕಳವಿನ ವರದಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಈ ಸೇವಕರು, "ಕಳ್ಳನನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಡಿದು ತರಲಿಲ್ಲ? ನೀವೇ ಕಳ್ಳ ಎಂದು ನಾವೇಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರೆಸ್ತು ಮಾಡಬಾರದು?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇವರು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನನಗೇ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಿಡುವರೋ ಎಂದು ನಾನು ಗಾಬರಿಯಾದೆ.

ಇವರು ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವಕರು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ತುದಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಈ ಸೇವಕರ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಎಂದೇ ನೀವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇವರು ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಲ್ಲಿ ದುರಸ್ತಿಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೊನ್ಮೆ ನನಗೆ ಕಳಿಸಿ ಮೂರೇದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸಿದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿಜರಲ ಏಕಾದಶಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟರು. "ನೀವು ಬಿಲ್ಲು ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ವಿರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನಗೂ ಆರು ತಿಂಗಳ ಪ್ರರಸೊತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು", ಅಂತೆ ನಾನು ವಾದ ಹಾಕಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, "ಕೆಂಪು ಟೇಪಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೊನಾಪಲಿ ನಮಗೇ ಇದೆ. ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ನೀವಿನ್ನೂ ಪುಣ್ಯವಂತರು. ಕೆಲವು ಸಲ ನಾವು ಯಾವ ನೋಟೀಸೆನ್ನೂ ಕೊಡದೆ, ನಾವು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ದುರಸ್ತಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀವು ಬಾಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂತೆ ನಿಮ್ಮ ನಲ್ಲಿ - ಕೊಳ್ಳಬಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದುಂಟು." ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೆ ಮಾಡಿದರು. ಮರುದಿನ ನಗರದ ಯಾವುದೋ ಓಣಿಯ ಯಾವನೋ ಆಚಾರ್ಯನ ನಲ್ಲಿ ದುರಸ್ತಿಯ ಬಿಲ್ಲು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಆ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳು ಹಗಲಿಸುವ ಮೊದಲು ತೀರಿಸಿದಿದ್ದರೆ ಆಗತಕ್ಕ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಿಭಿಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಶಿವನ ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹರಿದೊಗೆದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನುವರು ನನ್ನ ನಳಿಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ಇನ್ನೂಬ್ಬ ದುರ್ದೇಶ ಏ ಆಚಾರ್ಯನ ನಲ್ಲಿ - ಕೊಳ್ಳಬಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನೋಡಬೇಕು.

ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿಹೊರಟಿರುವುದು ಈ ಸೇವಕರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇವಯ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಇವರು ಅಪ್ಪಣಿ ಸೇವಕರಲ್ಲ. ಆ ಬಿರುದನ್ನು ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಂಕಿಗಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಗಳ ಕೊನೆಗೆಲ್ಲ. "ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ವಿಧೇಯ ಸೇವಕನಾಗಿರಲು ಹಂಬಲಿಸುವ" ಎಂಬ ಉಪಸಂಹಾರವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸಮಾಜವಾದಿ ಘ್ಯಾಟನ್‌ನಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಈಗ ಪ್ರೌತ್ತಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಡಿದು ಸಾಗಿಸುವ ಸರಕಾರಿ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು (ಯಾರ ಕರ್ಮವೋ!) ನಿಮ್ಮ 'ಅತ್ಯಂತ ವಿಧೇಯ ಸೇವಕರಾಗಿರಲು ಹಂಬಲಿಸು' ವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪತ್ರಗಳ ಬಾಲವನ್ನು 'ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ' ಅಥಾರ್ತ್ ಯುವಸ್ರ್ ಫೇಯ್‌ಪ್ಲಲ್ಲಿ' ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 'ಯುವರ್ ಮೋಸ್ರ್ ಒಬೀಡಿಯಂಟ್ ಸರ್ವೆಂಟ್' ಆಗಿ ಅವರಿದ್ದ ಷ್ಟೇ ಇವರೂ 'ಫೇಯ್‌ಪ್ಲಲ್' ಆಗಿರುವವರು ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ದೂರು ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು - ಅಧಿವಾ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪಿಸುವವರು. ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು "ಒಬೀಡಿಯಂಟ್"ಗೆಲೀ "ಫೇಯ್‌ಪ್ಲಲ್"ಗೆಲೀ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದೂ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ.

ಈ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೂತ್ತಿರುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಅಜ್ಞಹಾಕಿ, ಸ್ತೇಲು ಗೂತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಡಾಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು

ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಶ್ಚಿಸಬಹುದು. ಅವರೂ ಜಂಟಲಾಮನ್ನರು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಅಪರೂಪ.

ನಾನು ಹೆದರುವುದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಾಗಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ. ಇವರು ದೇಶಸೇವೆ, ಈಶಸೇವೆ, ಧರ್ಮಸೇವೆ, ಸಮಾಜಸೇವೆ, ದೀನಸೇವೆ, ದಲಿತಸೇವೆ ಮೊದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ಸೇವಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನಿಮಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಒಂದನೆಯವನು ಸೇವಕನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯವನಾದರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಚ್ಚ ಹಾಕಿ ನೇಮಕ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಳವನ್ನು ಅಂತೇಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತನೇ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇವೆ ಮಾಡುವವನು - ಎಷ್ಟೇ ಸುಳ್ಳ ಜನ್ಮ ತಾರೀಕನ್ನು ದಾಖಿಲು ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ರಿಟ್ಯೂರ್ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾನೆಂದು ನೀವು ಭರವಸೆ ತಾಳಿಬಹುದು. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನನ್ನು ರಿಟ್ಯೂರ್ ಮಾಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವನು ರಿಟ್ಯೂರ್ ಆಗಲು ಒಪ್ಪುಪುಡೇ ಇಲ್ಲ. ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ ರಿಟ್ಯೂರ್ ಆಗುವುದು; ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು - ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕೆಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಎಂದು ಅವನ ಮತ.

ಹೋದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮೂರಿನ ದೇವಾಲಯ ಜೀಜೋಂಡಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಂಡ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಶಯರು ಬಂದರು. ಅವರು ಸೇವಾಪರಾಯಣಾರಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆ. ಅವರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಸದ್ಯದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಜನರಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಕಲ್ಲು ಕರಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯದಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಕರಗಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಸೀದೆಗಳೂ ಕೈಸ್ತೇ ಇಗರ್ಜಿಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮೆ ಹಿರಿಯರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವಾಲಯಗಳು ಕೂಡ ಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮೂರಿನ ಪಾಂಡವರ ಕಾಲದ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ದೇವಾಲಯದ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದರು. ಅದರ ಜೀಜೋಂಡಾರ ಮಾಡುವ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾವು ಕಂಕಣಬದ್ಧ ರಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ನನ್ನಂಥ ದೇವಭಕ್ತರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುವ ಭರವಸೆ ತಮಗುಂಟೆಂದೂ ಹೇಳಿ ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದರು. "ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಯೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. "ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ಹೀಗೆ ಹೇಳೋದುಂಟೆ? ದೇವರಿಗೆ ಮಾತಾಪುರುಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆಯೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ? ಏನೋ ಅವರ ಸೇವೆ ಅಂತ ನಾನೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ

ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದರು. "ಉರವರಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. "ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಉರವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಂಥು ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಆದ ಹಾಗೆಯೇ. ಸೇವಾಭಾವಪ್ರಭ್ರವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ" ಎಂದರು. ಅವರು ಸೇವೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉಚ್ಚಾರಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆನಿಸಿತು. ನನಗೆ ಸದ್ಯ ಗಲ್ಲಿಗೇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ 'ಯಥಾರ್ಥಿ' ಹೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಉರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಮುರುಕಲು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅವನ ಸೇವಕರ ಮನಗೆ ಪ್ರೋಟ್‌ಕೋ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ಸೇವೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. "ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಲೆಕ್ಕನ್ನಾ ಆದದ್ದು ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗಿಗೇ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ" ಎಂದರು. "ಲೆಕ್ಕಿಗೆಕ್ಕು ಇಟಿದ್ದೀರಾ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. "ಏನ್ ಸ್ವಾಮೀ. ನಾನೇನಾದರೂ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಲೆಕ್ಕಿಗೆಕ್ಕು ಅಂತ ಕೇಳೋಕೆ? ಏನೋ ಸೇವೆ ಅಂತ ಹೊರಟೆ. ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಬಡ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ದೇವರು! ತನ್ನ ಹಿತವೇನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾನೇ!

ದೇವರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗಿಂತ ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಯೆಯವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮೈನರ್ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಯಸ್ಥ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬೇಕು. ಈ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿ ರಕ್ತದ ಹೊಳಗಳನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದಂಗೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ರಕ್ತದ ಹೊಳಗಳನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಕಪ್ರಾಣ ಎಂದರೆ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರು' ಎಂಬ ಸಾವಿರ ತಲೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವಿ. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ 'ಡಂಬ್ ಮಿಲಿಯನ್' ಅಥವಾ 'ಮೂಕ ಕೋಟ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ನಾವೂ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಆದರೂ ನೀವು 'ಡಂಬ್ ಮಿಲಿಯನ್' ಪ್ರೇಕ್ಷಿಯೇ. ನೀವೂ ನಾವೂ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರ ವಿಷಯವೇ. ಆದರೆ ನಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾಪ್ರಯನಾದವನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮೂಕಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತೇವೆ; ಅವನು ಮೂಕಕೋಟಿಯ ಬಾಯಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಯಾರ್ಯ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಜನಸೇವಕ ಎನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆಗೆ ಏನಾದರೂಂದು ಅರ್ಹತೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಸೇವೆಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದೇ ಅರ್ಹತೆಯೆಂದರೆ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ. ಮತ್ತೆ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಎಂದರೇನೆಂದು ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ತನ್ನದಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯವನಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ 'ಉಸಾಬರಿ' ಎಂಬ ಮುದ್ದಾದ ಹೆಸರಿದೆ.

ಉಸಾಬರಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸೇವಾಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಜುಯೇಟರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ನೀವು 'ಮೂಕ ಕೋಟಿ'ಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಕೃತಿ ಮಾಡಲು ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಆತ್ಮಂತ ದುಃಖಿತ ಅಥವಾ ವೇದನಾಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯಂಬ ಅರಿವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ, ದುಃಖಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅದಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆಯಂದು ಅದರ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದರ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹಾಕುವ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಅದರ ದುಃಖ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಬಹುದು.

ಈ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಮಿತ ಸೇವಕರ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಂತೂ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವಾ ದುರಂಥರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಆರ್ಥಿಕಸಲ್ಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇರುವವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಂಕುಚಿತ ಸ್ವಾಧ್ಯಾವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಗೆದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿಂದ ಜನರ ಕುಂಟು ಬುದ್ದಿ ಸರಳವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ನಾಯಿ ಬಾಲವನ್ನು ಅವರ ಧರ್ಮದ ಅಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿರೆ ನೆಟ್ಟಿಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವದೇಶಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದೇಶಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತೃಟವಾದ ಹಟವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು ಯಾವುದೋ ಗುಣ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವರ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವವನ್ನು ಮುಡುಪಡಿಸ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಅದ್ಯಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತುದಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಜನಸಂಖ್ಯಾದವರು, ಸ್ವತಂತ್ರರು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಮ್ಮನಿಸ್ಟರಂತೂ ತಮಗೇ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಸಿಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇವರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಾ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾದುತ್ತ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೆಡಹುವುದರಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯಸೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಬದುಕಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಬೆಂಬಲಿಗನಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಾದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರು ಕಾದುತ್ತ ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸೇವೆಯ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಸೇವೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರುವಷ್ಟು ಸೇವಕ ವೈವಿಧ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಉಂಟೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ. ಇಲ್ಲಿ ದೇಶಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಈಶ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಅನಾಧ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದುವರಿದವರ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದವರ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಜಾತಿ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಲ್ಲದವರು ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರಿಯತ್ತಾರೆ ; ಕಲಾಭಿಜ್ಞರಿಯತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲಾಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯ ಸೇವಾಸಂಘಗಳಿವೆ.

ಸೇವಗಾಗಿ ಮುಗಿಬೀಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಧಿಯರಿ ಇದೆ. ನೀವು ಕಲಾವಿದರೋ ಸಂಗೀತಗಾರರೋ ಸಾಹಿತಿಯೋ ನಟರೋ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇವಾಧರ್ಮವೇ ಒಂದು ಮಟ್ಟ. ಎಲ್ಲ ಅಳತೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಟ್ಟಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ವಿನಾಯಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ.

ಸೇವಕರು 'ಮೂಕ ಕೋಟಿ'ಯ ಬಾಯಿ ಕೈಗಳು ಎಂದೆನಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದು. ಬಾಯಿ ಬರೇ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಗಿಲೂ ಆಗಿದೆ. ಕೈಯ ಸ್ವಭಾವ ತುತ್ತಗಳನ್ನು ಇತರ ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಕೈ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಬಾಯೋಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಬಾಯಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಅದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಸೇವಾಸಕ್ತರ ದಾರಿದ್ರ, ಬಹುಬೇಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವಾದ ಸೇವಕರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಾಗ ಬಡವರುದ್ದಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ ಕ್ಷಾಡಿಲಾಕುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೆ. (ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಬಡವರ ದಿಗ್ನಿಟಿ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಬೇಕು?)

"ನಮ್ಮ ಸೇವಕರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು ದೇವಾ!" ಎಂದು ನಾನು ಅಲ್ಪರಿಯುತ್ತೇನೆ. "ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿಯೋ ಮಂಕೆ! ನನ್ನ ಸೇವಕರಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರ" ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೂ ಹೌದು. ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ -

ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವ
ಬಿಂಕವಿನ್ನಾಕೋ
ಕೊಡು ಮನದಿಷ್ಟವ.

- ☞ ಕರ್ಮಾರ್ಥಿಯ ಸಮಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು
 - ☞ ಪ್ರಥಮ ದಜೆಯ ಚಿಂತಕರು
 - ☞ ಸರ್ವಕುಶಾಲಾಹಿತ್ಯರು
 - ☞ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪಂಡಿತರು
- ಇವರೇ ಲಾಂಗೂಲಾಚಾರ್ಯರು !

- ☞ ಐದು ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಹರಟೆ ಬರೆದವರು
- ☞ ಗೊಡ್ಡು ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವು
- ☞ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊದಿಕೆಯುಳ್ಳ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳು
- ☞ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ

ದಿ. ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯರ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ
- ಮಹತ್ವದವೆಂದು :

- ☞ ಉಡುಪಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ
 - ☞ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಈ ಜಗತ್ತು
 - ☞ ಹಿಂದೂ - ಮುಸ್ಲಿಂ; ಇತರ ಕರ್ತೆಗಳು
- ಇವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು.

- ಶ್ರೀ. ಹಾ.